

LOVLJENA

KUĆA NOĆI, knjiga peta

P. C. CAST i KRISTIN CAST

Ova je za Johna Maslina bivšeg učenika, pomoćnika u istraživanju, nenadmašivog u mozganju. Sjajnog momka u svakom pogledu, zapanjujuće sličnog našem Damieniu... hmm...

ZAHVALE

Šaljemo velike XXXOOO našem divnom britanskom timu iz edicije Atom u nakladničkoj kući Little, Brown, uz posebno HVALA Samanthi Smith, koja me spasila kad sam se otrovala hranom u Londonu. Ajoj!

Kao i uvijek, zadužila nas je naša agentica i prijateljica Meredith Bernstein.

Zahvalile bismo mnogim fanovima koji podržavaju ovaj serijal i zbog kojih je Kristin i meni tako drago odlaziti na tribine. Posebno hvala prvim razredima u srednjoj školi Will Rogers iz Tulse u Oklahomi, koji su napravili adaptaciju Obilježene na nastavi engleskog A zbog kojih nam je bilo tako divno posjetiti njihovu cool školu!

A kad smo već kod cool škola, moramo zahvaliti i skupini dugogodišnjih fanova učiteljima iz školskog sustava u Jenksu u Oklahomi. Učitelji iz Jenksa su nam u srcu! (Narode, vidimo se na idućem potpisivanju!)

KUĆA NOĆI

5. LOVLJENJA

Prvo poglavlje

San je započeo šumom krila. Iz današnje perspektive shvaćam da sam trebala znati da je to loš znak, s obzirom na odnedavno razularene nazovigavranove i sve to, ali u snu mi je to bio samo pozadinski šum, slično brujanju ventilatora ili televizijskom kanalu s reklamama.

U snu sam stajala nasred lijepe livade. Bila je noć, ali golemi se puni mjesec kočio odmah iznad drveća koje je opasavalo livadu. Srebrnkastomodra mu je svjetlost bila dovoljno jaka da baca sjene i svemu daje izgled kao da je pod vodom, a taj je dojam samo pojačavao blagi povjetarac koji mi je raspuhivao meke trave oko golih nogu u naletima i vrtložićima, kao da su to valovi koji slatko oplakuju obalu. Isti mi je taj vjetar podizao gustu tamnu kosu s obnaženih ramena, kao da mi se to svila leluja po koži.

Gole noge? Obnažena ramena?

Spustila sam pogled i tiho ciknula od iznenađenja. Na sebi sam imala žešće kratku minihaljinu od glatke vunene tkanine. U gornjem dijelu je imala široki V izrez, sprijeda i straga, tako da mi je visjela s ramena i prilično otkrivala kožu. Sama je haljina bila fenomenalna. Bila je bijela i ukrašena porubima, perjem i školjkicama, i kao da je sjajila na mjesecini. Cijela je bila prošivena perlicama u nepojmljivo lijepim, istančanim dezenima.

Ti vrapca, kako je moja mašta cool!

Ta mi je haljina bila odnekud poznata, ali nije me bilo briga. Nisam htjela razbijati glavu time pa sanjala sam! Umjesto da razmišljam o trenucima déjà vu, elegantno sam proplesala proplankom, pitajući se hoće li se Zac Efron ili čak Johnny Depp odjednom pojaviti i početi mi se bezočno upucavati.

Pogledavala sam oko sebe dok sam se obrtala i njihala, prateći vjetar, i učinilo mi se da sam primijetila kako sjene trepere i neobično se miču pod krošnjama masivnih stabala. Zastala sam i počela škiljiti ne bih li jasnije vidjela što se to zbiva tamo u mraku. Znajući sebe i svoje čudne snove, po svoj prilici sam stvorila bočice kole što vise s grana kao voćke bizarna oblika i samo čekaju da ih uberem.

I tada se pojavio on.

Jedna se prilika oblikovala na rubu livade, odmah pod rubom sjena krošanja. Vidjela sam mu tijelo tek zato što mu se mjesečina odražavala s glatkih, golih obrisa kože.

Golih?

Zaustavila sam se. Pa zar mi je to mašta sišla s uma? Stvarno nisam bila spremna na skakutanje po livadi s golim tipom, pa makar on bio i čudesno zagonetni gospodin Johnny Depp.

„Oklijevaš, ljubavi moja?“

Kad sam mu začula glas, drhtaj mi je prostrujao tijelom, a užasan, podrugljiv smijeh šaptom je prošao kroz krošnje.

„Tko si ti?“ Bilo mi je drago što mi glas iz sna nije odao strah koji sam osjećala.

Smijeh mu je bio jednako dubok i krasan kao i glas, a jednako i strašan. Odjekivao je od grana stabala koja su nas promatrala sve dok nije gotovo vidljivo počeo podrhtavati zrakom oko mene.

„Gradiš li se sada da me ne poznaješ?“

Glas mu je prešao preko moga tijela tako da su mi se dlačice na podlakticama naježile.

„Da. poznajem ja tebe. Ja sam te izmislila. Ovo je moj san. Ti si mješavina Zaca i Johnnija.“ Zastala sam. oklijevajući, škiljeći prema njemu. Govorila sam nehajno, premda mi je srce lupalo kao ludo, jer mi je već bilo očito da ovaj tip nije mješavina tih dvaju glumaca. „Pa, možda si ti Superman ili princ iz bajke,“ rekla sam, hvatajući se bilo čega, samo ne istine.

„Nisam ja plod tvoje mašte. Ti me poznaješ. Tvoja me duša poznaje.“

Nisam pomaknula noge, ali tijelo mi se polagano primicalo njemu, kao da me to njegov glas privlači. Stigla sam do njega i počela podizati i podizati pogled...

Bio je to Kalona. Znala sam da je to on otkako je progovorio prve riječi. Samo to nisam htjela priznati samoj sebi. Kako sam mogla sanjati o njemu?

Noćna mora ovo je sigurno bila noćna mora, a ne san.

Tijelo mu je bilo golo, ali ne i potpuno materijalizirano. Obličje mu se lelujalo i mijenjalo se u taktu milovanja lahora. Iza njega, u tamnozelenim sjenama krošanja, vidjela sam utvarna obličja njegove djece, nazovigavranova, koji su se držali za grane čovječjim šakama i stopalima, i zurili u mene čovječjim očima iz mutiranih ptičjih lica.

„Tvrdiš li još uvijek da me ne poznaješ?“

Oči su mu bile tamne nebo bez zvijezda. Djelovale su mi kao najmaterijalniji dio njega. Uz taj njegov tekući glas. Premda je ovo noćna mora, svejedno je moja. Mogu se samo probuditi iz nje! Želim se probuditi! Želim se probuditi! Ali nisam. Nisam se mogla. Nisam u njoj glavnu riječ imala ja, nego Kalona. On je saznao ovaj san, ovu mračnu livadu iz noćne more i nekako me doveo na nju, zatvorivši vrata stvarnosti iza nas.

„Što hoćeš?“ Izgovorila sam te riječi što brže, da ne čuje kako mi glas podrhtava.

„Znaš ti što ja hoću, ljubavi moja. Hoću tebe.“

„Nisam ja tvoja ljubav.“

„Naravno da jesi.“ Ovaj put se pokrenuo, primaknuvši mi se tako blizu da sam osjetila studen kojom je odimalo fijeigovo nematerijalno tijelo. „Moja Aya.“

Aya je bilo ime one djeve koju su Mudre Žene Cherokeeja stvorile prije mnogo stoljeća da bi ga zarobile. Panika je navrla u meni.

„Nisam ti ja Aya!“

„Ti zapovijedaš elementima.“ Glas mu je bio poput milovanja, groznog i čudesnog, neodoljivog i stravičnog.

„Dar moje Božice,“ rekla sam.

„Jedanput si već zapovijedala elementima. Bila si od njih sazdana. Oblikovana da me voliš.“ Njegova su se masivna crna krila pomaknula i podigla. Polaganim su me zamahom obavila u utvaran zagrljaj, hladan poput mraza.

„Ne! Sigurno si me pobrkao s nekom drugom. Nisam ti ja Aya.“

„Varaš se, ljubavi moja. Osjećam nju u tebi.“

Njegova su se krila pritisnula uz moje tijelo, privlačeći me bliže sebi. Premda mu je tjelesni oblik bio tek napola materijalan, krila su mu bila meka. Zimski hladna naspram topline te snovite mene. Obrisi tijela bila mu je studena izmaglica. Pekla mi je kožu, stvarala električna strujanja u meni, žarila me žudnjom koju nisam htjela osjetiti, ali kojoj se nikako nisam mogla oduprijeti.

Smijeh mu je bio zavodljiv. Došlo mi je da se utopim u njemu. Prignula sam se, sklopila oči i glasno uzdahnula kad mi je studen njegove utvare

dotaknula grudi, izazivajući u pojedinim dijelovima moga tijela iskričave osjećaje, bolne, ali u isti mah erotične, od kojih sam osjetila da gubim kontrolu nad sobom.

„Voliš bol. Donosi ti nasladu.“ Krila su mu postala upornija, a tijelo tvrde, hladnije i strastveno bolnije kad se pritislo uz moje. „Predaj mi se.“ Njegov glas, ionako lijep, postao je nepojmljivo zavodljiv kada se uzbudio. „Proveo sam stoljeća u tvome naručju. Ovaj put ću sam upravljati našim sjedinjavanjem, i razdragat će te ugoda koju ti mogu donijeti. Zbaci okove svoje daleke božice i dođi mi. Budi moja ljubav, istinska, tijelom kao i dušom, i na dar ću ti dati svijet!“

Smisao njegovih riječi prodrla je kroz izmaglicu boli i naslade kao kad vrele zrake sunca isparavaju rosu. Opet sam pronašla svoju volju i isteturala iz zagrljaja njegovih krila. Ticala ledenog crnog dima zavijugala su mi oko tijela, prianjajući... dodirujući... milujući...

Stresla sam se kao razljućena mačka koja otresa kišu, i tamni su pramenovi spuznuli s moga tijela.

„Ne! Nisam ja tvoja ljubav. Nisam ti ja Aya. I, nikada neću okrenuti leđa Nyx!“

Kad sam izgovorila ime Nyx, noćna se mora razbila.

Uspravila sam se u sjedeći položaj, dršćući i hvatajući zrak. Stevie Rae je čvrsto spavala pokraj mene, ali Nala je bila potpuno budna. Tiho je režala. Leđa su joj bila izvijenja, tijelo totalno nakostriješeno, i stisnutih je očiju netremice zurila u zrak iznad mene.

„Ma, kvragu!“ ciknula sam, skočila s kreveta, okrenula se na peti i pogledala uvis, očekujući da ću ugledati Kalonu kako lebdi nad nama kao golema šišmišja ptica.

Ništa. Tu nije bilo ničega.

Uzela sam Nalu i sjela na krevet. Počela sam je samo milovati i milovati drhtavim rukama.

„To je bio samo ružan san... to je bio samo ružan san... to je bio samo ružan san...“ govorila sam joj, ali znala sam da je to laž.

Kalona je bio stvaran i nekako je uspio kroz snove doprijeti do mene.

Drugo poglavlje

Okej, znači da ti Kalona može ući u snove, ali sada si budna, pa daj se više priberi! strogo sam se opomenula dok sam milovala Nalu i puštala da me poznata predilica moje mačke smiri. Stevie Rae se promeškolljila u snu i promrmljala nešto što nisam razabrala. Zatim se, ne budeći se, osmjehnula i uzdahnula. Pogledala sam je u lice i bilo mi je drago što ona očito ima više sreće sa snovima.

Oprezno sam odmaknula dekiću pod kojom se ona sklupčala i odahnula kad sam vidjela da joj krv nije procurila na zavoje koji su joj prekrivali onu groznu ranu od proboda strijele.

Opet se promeškolljila. Ovaj put Stevie Rae je zatreptala i otvorila oči. Na trenutak je djelovala zbunjeno, a onda mi se sneno nasmiješila s kreveta.

„Kako ti je?“ upitala sam je.

„Ma dobro,“ rekla je bunovno. „Ne zabrinjavaj se toliko.“

„Malo mi je teško ne zabrinjavati se kad mi najbolja prijateljica stalno umire,“ rekla sam, uzvrativši joj osmijeh.

„Ovaj put nisam umrla. Samo sam zamalo umrla.“

„Moji živci imaju jednu poruku za tebe: za njih to 'zamalo' nije neka naročita razlika.“

„Reci ti svojim živcima da samo budu tiho i lijepo spavaju,“ rekla je Stevie Rae, sklopila oči i navukla deku natrag preko sebe. „Dobro mi je,“ ponovila je. „Svima će nama biti dobro.“ Onda joj je disanje postalo duboko i kunem se da je zaspala za manje vremena nego što je meni treba da trepnem.

Suspregnula sam težak uzdah i šmugnula natrag u krevet, nastojeći se udobno smjestiti. Nala se sklupčala između Stevie Rae i mene, te me počastila čangrizavim miafau! kojim mi je, znala sam, davala do znanja da želi da se opustim i nastavim spavati.

Spavati? I možda opet sanjati?

Eh, ne. Ne bi išlo.

Radije sam nastavila paziti kako Stevie Rae diše i zamišljeno milovati Nalu. Bilo mi je tako prokleta čudno što u ovoj maloj oazi mira koju smo si stvorili sve djeluje tako normalno. Dok sam gledala Stevie Rae kako spava, gotovo da nisam mogla povjerovati da joj je svega prije nekoliko sati strijela stršala iz prsnog koša, a mi smo morali pobjeći iz Kuće Noći jer je kaos razdro cijeli naš svijet. Ne želeći si dopustiti da opet zaspim, u iscrpljenim sam se mislima vratila na te trenutke, prisjećajući se noćasnih zbivanja. A dok sam prebiralala po njima, iznova sam se iznenadila što je itko od nas uspio preživjeti...

Sjetila sam se da me Stevie Rae, posve nevjerojatno, zamolila da joj dadem olovku i papir jer je mislila da bi nam bilo pametno napraviti popis stvari koje moramo nabaviti i dopremiti tu dolje u tunele, tako da imamo prave potrepštine i što sve već ne za slučaj da se neko dulje vrijeme budemo morali skrivati.

To me zamolila, totalno smirenim glasom, dok je sjedila preda mnom sa strijelom totalno probodenom kroz prsa. Sjećam se da mi je stvarno postajalo mučno u želucu dok sam je gledala, pa sam odvratila pogled i rekla joj:

„Stevie Rae, ne znam baš je li ovo najbolje vrijeme da pišemo popise.“

„Joj! Ti bokca, ovo je bolnije nego kad ti se u nogu zabije ovelika čičkovina.“ Stevie Rae je usisala zrak i lecnula se, ali svejedno se uspjela osvrnuti i osmjehnuti Dariusu, koji joj je rasparao stražnji dio majice da otkrije strijelu koja joj je stršala iz sredine leđa. „Sori, nisam htjela reć da si ti kriv što me boli. Kako si ono reko da se zoveš?“

„Ja sam Darius. Svećenice.“

„On je ratnik iz reda Erebovih Sinova,“ dodala je nato Afrodita, uputivši mu iznenađujuće mio smiješak. Kažem da mi je bio iznenađujuće mio zato što je Afrodita obično sebična, razmažena, mrska i općenito teško podnošljiva iako mi polako postaje sve simpatičnija. Drugim riječima, definitivno nije mila, ali postajalo je sve jasnije da joj Darius stvarno dosta znači, pa otuda ta neobična milina.

„Daj, molim te. Očito je da je ratnik. Građen je ko planina,“ rekla je Shaunee, uz pohvalno cerenje upućeno Dariusu.

„Totalno seksi planina,“ potvrdila je Erin i poslala par pusica Dariusu.

„Zauzet je, blizanačke frikuše, pa se idite drpat međusobno,“ automatski ih je poklopila Afrodita, ali imala sam dojam da joj uvreda baš i nije od srca. Zapravo, sad kad sam se opet toga sjetila, zvučala je gotovo ljubazno.

Nego, usput, Erin i Shaunee su duhovne, a ne biološke blizanke, budući da je Erin plavokosa i plavooka djevojka iz Oklahome, a Shaunee istočnjakinja boje karamela, podrijetlom s Jamajke. Ali genetika za njih nije imala veze bilo je praktički kao da su razdvojene odmah nakon rođenja i zatim spojene blizanačkim radarom.

„A, da. Hvala ti što si nas podsjetila da naši dečki nisu tu,“ rekla je Shaunee.

„Jer su ih k'o bog pojeli oni pticoljudski frikovi,“ rekla je Erin.

„Hej, glavu gore. Zoeyna baka nije rekla da nazovigavranovi stvarno jedu ljude. Rekla je da ih samo hvataju onim svojim preogromnim kljunovima i bacaju li bacaju o zid ili o šta već god, sve dok im ne skrše svaku

koščicu u tijelu,“ rekla je Afrodita Blizankama s vedrim osmijehom na licu.

„Eh, Afrodita, mislim da baš nisi od pomoći,“ tada sam joj rekla. Makar je imala pravo. Zapravo, ma kako to strašno zvučalo, i ona i Blizanke lako su mogle biti u pravu.

Nisam predugo htjela razmišljati o tome, pa sam se opet posvetila svojoj ranjenoj najboljoj prijateljici. Izgledala je apsolutno užasno blijedo, znojno i sva oblivena krvlju.

„Stevie Rae, šta ne misliš da bi te trebalo prenijeti u...“

„Imam je! Imam je!“

Upravo tada Jack je banuo u mali pokrajnji tunelski prostor prenamijenjen za sobu Stevie Rae, a odmah za njim uletjela je žuta ženka labradora koja je maloga rijetko kad puštala iz vida. Bio je zajapuren i mahao je nekakvom bijelom aktovkom na kojoj je bio veliki crveni križ.

„Bila je točno tamo gdje si rekla da će biti, Stevie Rae. U onom nekakvom kuhinjskom tunelu.“

„A čim dođem do daha, reći ću vam kako me ugodno iznenadilo kad sam otkrio hladnjake i mikrovalne pećnice koje rade,“ rekao je Damien, ulazeći sav zadihan u sobu za Jackom, dramatično se držeći za slabine.

„Morat ćeš mi objasniti kako ste uspjeli sve to dovući ovamo dolje, uključujući neophodni električni priključak.“

Damien je zastao, opazivši krvavu, rastrganu majicu Stevie Rae i strijelu koja joj je još stršala iz leđa, na što su mu rumeni obrazi probljedjeli kao krpa.

„Morat ćeš mi to objasniti nakon što te srede, kad više ne budeš bila en brochette.“

„An.... šta?“ rekla je Shaunee.

„Bro... čega?“ rekla je Erin.

„Francuski izraz za nešto što je probodeno, obično hrana, kretanke. To što svijet postaje sluđen, a zlo ispušta ratne ptice,“ podigao je obrve prema Blizankama kad je namjerno netočno citirao Shakespearea, očito očekujući da će one prepoznati citat, što one jednako očito nisu, „ne ispričava vas od aljkavosti u vokabularu.“ Zatim se opet obratio Dariusu.

„E da, pronašao sam i ovo u ne baš higijenskoj hrpi alata.“ I podigao je nekakve divovske škaretine.

„Donesite ovamo sjekač za žicu i pribor za prvu pomoć,“ rekao je Darius sasvim stručnim tonom.

„Što će ti sjekač za žicu?“ upitao ga je Jack.

„Presjeći ću strijelu s pernate strane tako da mogu izvući ostatak kroz tijelo svećenice. Nakon toga ona će moći polako početi zarastati,“ rekao je Darius jednostavno.

Jack je zgranuto zinuo i svalio se na Damiena, koji ga je obgrlio. Vojvotkinja, žuta ženka labradora koja se potpuno vezala uz Jacka otkako joj je prvotni vlasnik, mladi početnik po imenu James Stark, umro i zatim neumro i strijelom probio Stevie Rae u okviru zle urote za puštanje na slobodu gadnog palog anđela (da, kad se toga sjetim i ja vidim daje složeno, pa čak i pomalo zbunjujuće, ali to je izgleda tipično za zle urote) zacviljela je i oslonila mu se na nogu.

E da, Jack i Damien su par. Što znači da su gej tinejdžeri. Halo. Ima toga. Češće nego što mislite. Čekajte, da to bolje sročim. Ima toga češće nego što roditelji misle.

„Damien, možda da se ti i Jack, eh, vratite u tu kuhinju koju ste našli, pa da vidite možete li nam složiti nešto za jelo,“ rekla sam, nastojeći im smisliti nekog posla koji ne uključuje buljenje u Stevie Rae. „Kladim se da bi nam svima bilo bolje da nešto pojedemo.“

„Vjerojatno bih se zrigala,“ rekla je Stevie Rae. „Hoću reć, osim ako nije krv.“ Pokušala se ispričati slijeganjem ramena, ali prekinula je kretnju s bolnim uzdahom i postala još blijeda od svoje ionako totalno blijede puti.

„Ma da, nismo ni mi baš nešto gladne,“ rekla je Shaunee, zjakajući u strijelu koja je stršala iz leđa Stevie Rae s onakvom opčinjenošću zbog koje ljudi izvijaju vratove prema prometnim nesrećama.

„Točno tako, Blizanko,“ rekla je Erin. Gledala je u sve, samo ne u Stevie Rae.

Upravo sam zaustila da im kažem da me stvarno nije briga jesu li one gladne ili ne, samo bih im htjela na neko vrijeme dati posla, tako da se ne motaju oko Stevie Rae, kad je Erik Night sav u žurbi ušao u prostoriju.

„Imam ga!“ rekao je.

Donio je stvarno stari kombinirani CD kazetofon-radio divovskih proporcija. Jedan od onih koji su se svojedobno zvali boomboxi. Ono, tipa u 1980-ima. I ne pogledavši Stevie Rae, stavio ga je na stol blizu nje i Dariusa, te počeo petljati po preogromnim blistavo srebrnim gumbima, mrmljajući nešto o tome da se nada kako će uspjeti dobiti nekakav signal u ovoj dubini.

„Gdje je Venera?“ upitala je Stevie Rae Erika. Očito ju je boljelo kad je govorila i glas joj je postao skroz drhtav.

Erik se osvrnuo prema okruglom, dekama zastrtom ulazu u sobu koji je služio umjesto vrata i koji je bio prazan.

„Bila je odmah iza mene. Mislio sam da je ušla ovamo i.“ Zatim je napokon pogledao u Stevie Rae i riječi su mu se same prekinule.

„A, čovječe, to sigurno stvarno boli,“ tiho je rekao. „Loše izgledaš, Stevie Rae.“

Pokušala mu se osmjehnuti, ali nije joj uspjelo.

„Čuj, znala sam i za bolje. Drago mi je da ti je Venera pomogla s boomboxom. Koji put tu dolje čak znamo ulovit neku radijsku postaju.“

„A da, to je i Venera rekla,“ neodređeno je rekao Erik. Zurio je u strijelu što je sršala iz obnaženih leđa Stevie Rae.

Čak i uz brigu za Stevie Rae počela sam se pitati zbog čega nema Venere i svojski se pokušala prisjetiti kako to ona izgleda. Kad sam zadnji put uspjela stvarno dobro pogledati crvene početnike, još nisu bili crveni, što znači da im je obris polumjeseca nasred čela još uvijek bio safirne boje kao i tetovaže svih početnika nakon što budu Obilježeni. Ali ovi su početnici umrli. I zatim neumrli. I svi su oni bili krvožedne, sluđene nemani sve dok Stevie Rae nije prošla svojevrсну Promjenu.

Afroditina ljudskost (tko bi rekao da je ona uopće ima?) nekako se pomiješala sa snagom pet elemenata koje mogu sve po redu kontrolirati i voilà! Stevie Rae je opet dobila svoju ljudskost, zajedno s prekrasnim odraslim vampirskim tetovažama koje izgledaju kao loze i cvjetovi i uokviruju joj lice. Ali umjesto da joj tetovaže budu tamnoplave, ispale su crvene. Ono, boje svježje krvi. Kad se to dogodilo Stevie Rae, tetovaže svih neumrloumrlih početnika također su ispale crvene. I vratila im se ljudskost. Teoretski. Stvarno nisam provela dovoljno dugo vremena ni uz njih ni uz Stevie Rae otkako se Promijenila da bih sa sigurnošću znala da je sve sto posto kako treba kod svih njih. E da, a Afrodita je izgubila svoj Biljeg totalno. Tako da je ona navodno opet ljudska, makar još uvijek ima vizije.

Sve to objašnjava zašto je Venera, kad sam zadnji put provela iole dulje vrijeme uz nju, izgledala više nego donekle gadno, jer je bila vrlo odurno neumrla. Ali sada se popravila ili barem donekle i znala sam da se Gradska knjižnica družila s Afroditom prije nego što je ona umrla (i neumrla), što znači da je sigurno bila totalno prekrasna, jer Afrodita nikad nije vjerovala u ružne prijateljice.

Okej, prije nego šta počnem zvučat kao preljubomorna frikuša, da objasnim nešto: Erik Night je za krepat seksi, ono u stilu Supermana Clarka Kenta, a, da nastavim s tom superjunačkom usporedbom, k tome je i darovit i stvarno dobar čovjek. Ovaj, vampir. I k tome nedavno Promijenjen vampir. Uz to je i moj dečko. Ovaj, bivši dečko. I k tome odnedavno bivši dečko. Nažalost, to znači da ću biti apsurdno ljubomorna

na svaku, čak i na neku od ovih pomalo frikastih crvenih početnica, koja mu možda malo previše zapadne za oko (malo previše = i najmanje).

Dariusov službeni glas me, na svu sreću, prekinuo u brbljanju u glavi.

„Radio može pričekati. U ovom trenutku je najvažnije pobrinuti se za Stevie Rae. Trebat će joj čista majica i krv čim obavim ovo.“ Darius je to rekao dok je stavljao pribor za prvu pomoć na stolicu uz uzglavlje Stevie Rae, otvarao ga i užurbano iz njega izvlačio gazu, alkohol i nekakve strašne alatke.

To je definitivno svima zavezalo jezik.

„Ma znate vi da ja vas sve volim ko bijeli kruhac, je l’ tako?“ rekla je Stevie Rae, uputivši nam hrabar osmijeh. Moji prijatelji i ja drveno smo kimnuli. „Okej, znači, nećete me krivo shvatit kad vam kažem da si svi vi 4 osim Zoey morate nać nekog drugog posla dok mi Darius čupa ovu strijelu iz grudnog koša.“

„Svi oni osim mene? Ne ne ne ne ne. Zašto hoćeš da baš ja ostanem?“

Vidjela sam humor u bolnim očima Stevie Rae.

„Jer ti si naša Nadsvećenica, Z. Moraš ostat da pomogneš Dariusu. Plus, već si me jedanput vidjela da umirem, a je li, ovo baš može bit puno gore od toga?“ Onda je zastala, a oči su joj se razrogačile kad se zagledala u dlanove mojih i dalje debilno podignutih ruku i blebnula: „Vrag te neće, Z, daj si pogledaj ruke!“

Okrenula sam šake da vidim u kog to vruga ona bulji, i osjetila kako se i meni oči šire. Tetovaže su mi se prostirale preko dlanova, isti onaj prekrasni, istančani uzorak čipkastih vitica koji mi je već uresio lice i vrat, protegnuo mi se s obje strane kralježnice i obujmio struk. Kako sam to mogla zaboraviti? Osjetila sam kako mi to poznato peckanje sijeva po dlanovima dok smo svi zajedno bježali u sigurnost tunela. Tada sam shvatila što to peckanje znači.

Moja božica Nyx, utjelovljenje Noći, ponovno me Obilježila kao isključivo svoju. Proglasila me posebnom, ponovno, među svim ostalim početnicima i vampirima na svijetu. Nijedna druga početnica nije imala ispunjeni, prošireni Biljeg. To se zbivalo samo kad bi neki učenica prošla kroz Promjenu, a onda bi joj se obris polumjeseca na čelu ispunio i proširio u jedinstvenu, nikad prije viđenu tetovažu koja bi joj uokvirila lice i svijetu dala do znanja da je ona vampirica.

I tako me lice proglašavalo vampiricom, ali tijelo je odavalo da sam još uvijek početnica. A ostale moje tetovaže? Pa, takvo se što nikad još nije dogodilo ni početniku ni vampu, a čak ni sada nisam bila sto posto sigurna što to znači.

„Jao, Z, fenomenalne su,“ dopro je Damienov glas sa strane. Oprezno mi je dotaknuo dlan.

Podigla sam pogled sa šaka u njegove drage smeđe oči, tražeći u njima bilo kakav trag promjene načina na koji me sagledava. Tražila sam naznake pokloništva, ili plahosti, ili, još gore, straha. A vidjela sam samo Damiena svoga prijatelja i toplinu njegova osmijeha.

Osjetila sam kako mi se to zbiva još prije, kad smo tek došli. „Valjda, valjda sam samo zaboravila,“ rekla sam.

„To je naša Z, rekao je Jack. Samo bi ona mogla zaboraviti nešto što je praktički čudo.“

„Više nego praktički,“ rekla je Shaunee.

„Ali to je Zoeyno čudo. Ona se više-manje događaju cijelo vrijeme,“ hladno je izjavila Erin.

„Ja ne mogu zadržat tetovažu, a ona ih je puna,“ rekla je Afrodita. „Mogla sam si i mislit.“ Ali smiješkom je ublažila jetkost tih riječi.

„One su Biljeg naklonosti naše Božice, znak da doista ideš putem koji ti ona želi namijeniti. Naša si Nadsvećenica,“ svečano je kazao Darius.

„Ona koju je Nyx Izabrala. A meni, Svećenice, treba tvoja pomoć oko Stevie Rae.“

„Ma, kvragu,“ promrsila sam, nervozno zagrizla usnicu i čvrsto stisnula šake, skrivajući nove, egzotične tetovaže.

„Ma, za dreka miloga! Ostat ću da vam pomognem.“ Afrodita je odmarširala do Stevie Rae, koja je sjedila na rubu svoga kreveta. „Krv i bol nimalo mi ne smetaju dokle god nisu moje.“

„Bolje da ovo odnesem bliže ulazu u tunele. Tamo bi signal mogao biti jači,“ rekao je Erik i, ne uputivši mi ni najmanji pogled, niti riječ o mojim novim tetovažama, nestao kroz deku na vratima.

„Znaš, mislim da si se stvarno dobro sjetio hrane,“ rekao je Damier primio Jacka za ruku i krenuo Erikovim stopama iz sobe.

„Da, Damien i ja smo gej. To znači da smo zajamčeno dobri kuhari,“ rekao je Jack.

„Idemo mi s njima,“ rekla je Shaunee.

„Da, jer nismo baš tako uvjerene u genetsku utemeljenost kuharskog umijeća kod gejeva. Bolje da pazimo što rade,“ rekla je Erin.

„Krv. Ne zaboravite krv. Pomiješanu s vinom, ako ga imate. Trebat će joj za oporavak,“ rekao je Darius.

„Jedan je hladnjak pun krvi. Onda pronađite Veneru,“ rekla je Stevie Rae i opet složila grimasu kad joj je Darius krpicom natopljenom alkoholom počeo brisati skorenu krv s kože na leđima oko strijele koja je odande još stršala. „Ona voli vino. Recite joj šta joj treba, pa će vam dat.“

Blizanke su zastale u nedoumici i zbunjeno se pogledale. Erin je progovorila u ime obiju.

„Stevie Rae, jesu ti crveni klinци stvarno okej? Mislím ono, to su isti oni klinци koji su ubijali nogometaše Uniona i oteli Zina ljudskog dečka, šta ne?“

„Bivšeg dečka,“ rekla sam, ali prečule su me.

„Venera je upravo pomogla Eriku,“ rekla je Stevie Rae. „A Afrodita je živjela dva dana kod nas. Još joj ništa ne fali,“ rekla je Stevie Rae.

„Ma da, al Erik je krupni, zdravi muški vamp. Bilo bi ga teško ugristi,“ rekla je Shaunee.

„Makar je svakako za pod zub,“ rekla je Erin.

„Istina, Blizanko.“ Obje su mi se ispričale slijeganjem ramena, a onda je Shaunee nastavila. „A Afrodita je tako prokleta pogana da je nitko ne bi htio ugristi.“

„Ali mi smo komadići vanilije i čokolade. Teško bi nam odoljelo i najpristojnije krvožedno čudovište,“ rekla je Erin.

„Mama vam je krvožedno čudovište,“ rekla je Afrodita sa slatkim smiješkom.

„Ako se ne prestanete svađat, ugrist ću ja vas!“ proderala se Stevie Rae, a onda opet složila grimasu i počela tiho dahtati, hvatajući dah kroz bol.

„Dajte, ona sad zbog vas trpi bolove, a meni od vas puca glava,“ brzo sam rekla, sve zabrinutija zbog toga što se stanje Stevie Rae vidno pogoršavalo iz trenutka u trenutak. „Stevie Rae kaže da su crveni početnici okej. Upravo smo pobjegli zajedno s njima iz Kuće Noći, gdje su se otvorila vrata samog pakla, a da nisu pokušali putem pojesti nikoga od nas. Zato budite pristojni i idite potražiti Veneru kao što vam Stevie Rae kaže.“

„Z, ta im činjenica ne ide naročito u prilog,“ rekao je Damien. „Bježali smo spasiti živu glavu. Nitko nije imao vremena da ikoga pojede.“

„Stevie Rae, da stavimo točku na to jesu li crveni početnici opasni?“ upitala sam je.

„Dajte se svi vi rađe posvetite tome da budete pristojni i prihvatite ih. Znae da nisu oni krivi što su umrli i onda neumrli.“

„Eto vidite, neće vam ništa,“ rekla sam. Tek sam se naknadno sjetila da mi Stevie Rae zapravo nije odgovorila na pitanje o tome jesu li crveni početnici zaista opasni.

„A dobro, ali smatramo Stevie Rae odgovornom za njih,“ rekla je Shaunee.

„Da, ako nas neki od njih pokuša poklopat, porazgovarat ćemo s njom o tome nakon što prizdravi,“ rekla je Erin.

„Krv i vina. Smjesta. Manje priče. Više djela,“ izravno ih je opomenuo Darius.

Svi su se razbježali iz sobe, ostavljajući me s Dariusom, Afroditom i mojom najboljom prijateljicom, trenutačno en brochette.

Kvrugu.

Treće poglavlje

„Ozbiljno, Darius. Zar ne postoji neki drugi način? Neki drugi, bolničkiji način. U bolnici. S doktorima i čekaonicama gdje prijatelji mogu čekati dok se... dok se...“ Napola uspaničeno mahnula sam prema strijeli zabijenoj kroz tijelo Stevie Rae. „Dok se to rješava.“

„Možda postoji bolji način, ali ne pod ovim okolnostima. Tu dolje imam ograničena sredstva, a ako bi stala i razmislila načas o tome, Svećenice, držim kako ne bi željela da itko od nas noćas izlazi na površinu i ide do neke gradske bolnice,“ rekao je Darius.

Šutke sam grizla usnicu, smatrajući kako ima pravo, ali i dalje se domišljajući manje groznoj alternativni.

„Ne. Ne idem ja više gore. Ne samo da je Kalona na slobodi, uz onaj svoj totalno odurni ptičji nakot, nego se i ne smijem zateć na površini nakon što sunce izađe, a osjećam da do zore nije još puno ostalo. Mislim da to ne bih preživjela ovako ranjena. Z, nema vam druge nego da to sami obavite,“ rekla je Stevie Rae.

„Da ja guram strijelu dok je ti čvrsto držiš?“ upitala me Afrodita.

„Ne, vjerojatno bi mi bilo gore da gledam nego da pomažem,“ rekla sam.

„Trudit ću se da ne vrištim preglasno,“ kazala je Stevie Rae.

Ozbiljno je to rekla, od čega mi se tada stisnulo srce, baš kao i sada kad sam se toga sjetila.

„Ma, srećo! Samo ti vrišti koliko te volja. Kvragu, vrištat ću s tobom.“ Pogledala sam Dariusu. „Možemo, što se mene tiče.“

„Odrezat ću dio strijele s perima koji joj još viri iz prednjeg dijela grudnog koša. Kada to obavim, uzmi ovo,“ pružio mi je presavijenu gazu mokru od alkohola, „i pritisni na odrezani kraj. Kada dobro primim stražnji strijele, reći ću ti da gurneš. Guraj snažno, dok ja vučem. Trebala bi sasvim lako izvući.“

„Ali moglo bi malčice zaboljeti?“ rekla je Stevie Rae, zvučeći klonulo.

„Svećenice,“ Darius joj je položio krupnu šaku na rame. „Boljet će to više nego malčice.“

„Zato sam ja tu,“ rekla je Afrodita. „Držat ću te da se ne bacakaš dok se kopraš u bolovima, pa da ne pokvariš Dariusu račune.“ Zastala je, lijevajući, pa dodala: „Ali samo znaj da ako skroz pošiziš u agoniji, pa me opet ugrizeš, raspalit ću te tako da nećeš znati za sebe.“

„Afrodita. Neću te ugristi. Opet,“ rekla je Stevie Rae.

„Dajte da samo to obavimo,“ rekla sam im.

Prije nego što će strgnuti ostatke majice Stevie Rae, Darius je rekao:

„Svećenice, moram ti obnažiti grudi.“

„Pa, mislila sam ja o tome dok si mi radio na leđima. Ti mi dođeš ko nekakav doktor, je l' tako?“

„Svi Erebovi Sinovi na obuci usvajaju medicinska znanja kako bi mogli skrbiti za ranjenu braću.“ Načas je opustio strogi izraz lica i osmjehnuo se Stevie Rae. „Da, zato me možeš smatrati liječnikom.“

„Onda mi smiješ vidjet cice. Doktore uče da ih za takve stvari ne bude briga.“

„Nadajmo se da mu obuka nije bila tako temeljita,“ promrsila je Afrodita. Darius joj je kratko namignuo. Ispustila sam zvuk kao da ću povratiti, od čega se Stevie Rae zahihotala, pa nijemo kriknula kad ju je zaboljelo od te kretnje. Pokušala me smiriti smiješkom, ali bila je tako blijeda i uzdrmana da joj nije uspjelo.

Oprilike tada počela sam se zaista zabrinjavati. Dok smo još bili u Kući Noći, neumrloumrli Stark poslušao je katastrofu od Neferetine naredbe i nastrijelio Stevie Rae. Krv joj je u frapantnim količinama počela istjecati iz tijela do te mjere da je tlo oko nje počelo izgledati kao da krvari, što je ispunilo ono glupo proročanstvo za oslobađanje onog glupog palog anđela Kalone iz bezbrojnogodišnjeg podzemnog zatočeništva. Stevie Rae je izgledala kao da joj je sva krv iz tijela ostala na zemlji, a premda se sve dosad držala dosta dobro, hodala i govorila i uglavnom bila pri sebi, naočigled nam je kopnjela u utvarno bljedilo.

„Spremna, Zoey?“ upitao me Darius, od čega sam se trgnula.

Zubi su mi tako jako cvokotali od straha da sam jedva uspjela promucati:

„Dda.“

„Stevie Rae?“ nježno ju je oslovio. „Jesi li pripremljena?“

„Koliko mogu bit, valjda. A1 da znate da bi mi stvarno bilo drago da mi se ovakve stvari prestanu događat. Afrodita?“

Zatim je pogledao nju.

Afrodita je kleknula na pod ispred kreveta i čvrsto primila obje podlaktice Stevie Rae.

„Pokušaj se ne otimati previše,“ kazala joj je.

„Dat ću sve od sebe.“

„Na tri,“ rekao je Darius, namjestivši škare oko dijela strijele s perima.

„Jedan... dva... tri!“

Zatim se sve brzo odigralo. Odsjekao je taj kraj strijele kao da je samo okresao grančicu s drveta.

„Pokrij ranu!“ zapovjedio mi je graktajem, a ja sam pritislula gazu na dvatri centimetra dugi dio strijele koji je još stršao iz prsa Stevie Rae točno između sisa, dok je on otišao iza nje. Stevie Rae je cijelo vrijeme

čvrsto žmirila. Opet je disala kratkim, plitkim dahtajima, a graške znoja skupljale su joj se na licu.

„Opet na tri, samo ovaj put gurni taj vršak strijele,“ rekao mi je Darius. Došlo mi je da sve prekinem i zavrištim Ne, dajte da je samo umotamo i riskiramo s odlaskom u bolnicu, ali Darius je već počeo brojiti. „Jedan... dva... tri!“

Uprla sam u tvrdi, netom odsječeni kraj strijele, a Darius se odupro jednom rukom o rame Stevie Rae i naglim trzajem, popraćenim užasnim fijukom, izvukao strijelu iz njena tijela.

Stevie Rae je tada stvarno vrisnula. Kao i ja. Kao i Afrodita. A onda mi se nemoćno svalila u naručje.

„Samo joj drži tu gazu čvrsto uz ranu.“ Darius je brzo i sposobno očistio novootvorenu šupljinu u leđima Stevie Rae.

Sjećam se da sam samo ponavljala i ponavljala:

„Sve okej. Sve okej. Sada ti je izvađena. Sada je sve gotovo...“

Dok sam razmišljala o tome, prisjetila sam se da smo i Afrodita i ja jecale. Glava Stevie Rae klonula mi je na rame, pa joj nisam vidjela lice, ali osjetila sam kako mi nešto vlažno curi niz prsa. Kad ju je Darius nježno podigao i položio natrag na krevet da joj može previti ulaznu ranu, osjetila sam nagli ubod čistog straha.

Nikada dotad nisam vidjela nikoga blijedog kao Stevie Rae nikoga još živog, točnije rečeno. Čvrsto je žmirila, ali crvenkaste suze stvarale su joj grozne pruge niz obraze, jedva ružičastom nijansom stvarajući oštar kontrast s njenom gotovo prozirnom, bezbojnom kožom.

„Stevie Rae? Jesi dobro?“ Vidjela sam kako joj se prsa nadimaju i spuštaju, ali nije otvorila oči, a nije ni davala glasa od sebe.

„Još... sam... tu,“ prošaptala je riječi između dugih stanki. „Al... nekako... lebdim... iznad... vas.“

„Ne krvari,“ tiho je kazala Afrodita.

„Nema više krvi u njoj,“ rekao je Darius dok joj je vrpcom lijepio gazu na prsa.

„Strijela joj je promašila srce,“ rekla sam. „Nije imala cilj ubiti je. Nego joj pustiti što više krvi.“

„Doista imamo sreće što je početnik promašio,“ rekao je Darius.

Njegove su mi riječi još odzvanjale glavom, jer znala sam nešto što nitko od ostalih nije: da Stark ne može promašiti. Od Nyx je primio dar ciljanja koje uvijek pogada cilj pogada ono što je naciljao, čak i ako to katkad ima grozne posljedice. Naša mi je Božica osobno kazala da nakon što jednom dade dar, nikad ga više ne oduzme. Zato bi Stark, premda je umro i zatim se vratio kao izopačena verzija sebe, svejedno pogodio Stevie Rae

u srce i ubio je da mu je to bila stvarna namjera. Znači li to onda da je u Starku preostalo više ljudskosti nego što se činilo? Pozvao me po imenu; prepoznao me. Nato sam se sva stresla, proživljavajući opet onu kemiju koja je zaiskrila između nas netom prije nego što je izdahnuo.

„Svećenice? Zar me niste čuli?“ Darius i Afrodita već su neko vrijeme buljili u mene.

„O, pardon. Ispričavam se. Zamislila sam se...“ Nisam namjeravala objašnjavati im tada da sam razmišljala o dečku koji je zamalo ubio moju najbolju prijateljicu. Ni sada im to nisam namjeravala objašnjavati.

„Svećenice, kazao sam da ako Stevie Rae ne dobije krv, ova bi je rana, premda joj je promašila srce, svejedno lako mogla doći glave.“ Ratnik je odmahivao glavom, pregledavajući Stevie Rae. „Premda vam ne bih znao sa sigurnošću reći hoće li zarasti. Pripada novoj vrsti vampira, tako da ne znam kako će joj tijelo reagirati, ali kad bi u pitanju bio netko od moje ratničke subraće, jako bih se zabrinuo.“

Duboko sam udahнула i priredila se prije nego što ću reći Stevie Rae:

„Okej. Dobro. Nećemo više čekati da Blizanke stignu s davateljskim kombijem. Ugrizi me.“

Oči su joj zatreptale i otvorile se i nekako je uspjela razvući usne u trunku smiješka.

„Ljudsku krv, Z,“ kazala je i opet sklopila oči.

„Vjerojatno je u pravu. Ljudska krv uvijek snažnije djeluje na nas nego početnička, pa čak i vampirska krv,“ rekao je Darius.

„Pa, onda idem trknuti po Blizanke,“ rekla sam, premda nisam imala nikakvog jasnog pojma o tome kamo ću trknuti.

„Svježa bi krv postigla bolji učinak od one bljutave iz hladnjaka,“ rekao je Darius.

Nije ni časkom pogledao prema Afroditi, ali ona je definitivno shvatila što joj želi reći.

„O, za dreka miloga! Šta bih joj trebala dat da me ugrize? Opet!“

Zatreptala sam, ne znajući što da kažem. Na svu sreću, Darius mi je pritekao u pomoć.

„Upitaj se što bi tvoja Božica tražila od tebe,“ rekao je.

„Ma, sranje! Baš je totalna, totalna pušiona kad si pozitivac.“ Doslovno. Uzdahnula je, ustala i zasukala rukav crne haljine od baršuna. Stavila je zapešće pred lice Stevie Rae i rekla: „Pa dobro. Samo izvoli. Ugrizi me. Ali sad si mi postala teška dužnica. Opet. I ne znam zašto baš ja moram biti ta koja ti stalno spašava život. Hoću reć, nisi mi čak ni...“ Umuknula je uz tihi jecaj: „joj!“

Još uvijek mi je pomalo nelagodno razmišljati o onome što se zatim zbilo. Kad je Stevie Rae zgrabila Afroditinu ruku, vidjela sam kako joj se cijeli izraz lica mijenja. Smjesta se promijenila od moje slatke najbolje prijateljice u krvožednu neznanku. Oči su joj se zlobno, tamnocrveno zakrijesile, strašno je prosiktala i svom silom zagrizla Afroditino zapešće. Zatim se Afroditino jecanje pretvorilo u nelagodno senzualno stenjanje i oči su joj se sklopile kad ju je Stevie Rae obujmila ustima, s lakoćom progrizla kožu i natjerala da vrela, pulsirajuća krv poteče kad je moja najbolja prijateljica počela halapljivo sisati i gutati poput grabežljivice.

„Okej, dobro.“ Bilo je nelagodno i gadno, ali u isti mah i neobično erotično. Znam da joj je godilo moralo je. Tako se stvaraju vampiri. Već i ugriz početnice izazvat će i u onome koji je ugrizen (ljudskom biću) i onoj koja grize (početnici) vrlo stvaran nalet intenzivno seksualne naslade.

Tako preživljavamo. Stara naklapanja o tome kako vampovi čupaju grkljane i uzimaju žrtve nasilu uglavnom je čisto kakanje dobro, osim ako netko poprilično ne razljuti vampa. A i tada bi se ugriženom to vjerojatno svidjelo, čak i dok se dotičnoj ljudskoj osobi čupa grkljan.

Uglavnom, to smo što smo. A iz promatranja onoga što se zbivalo između Stevie Rae i Afrodite, bilo je jasno da je fenomen donošenja naslade svome ljudskom biću definitivno prisutan kod crvenih vampira. Mislim ono, Afrodita se čak sugestivno nagnula prema Dariusu, koji ju je obgrlio jednom rukom i prignuo se da je poljubi dok joj je Stevie Rae nastavila srkati zapešće.

Poljubac između ratnika i Afrodite žario se takvim usijanjem da se kunem da sam praktički vidjela kako frcaju iskre. Darius ju je pažljivo primio, da joj zbog njega Stevie Rae ne iščaši zapešće. Afrodita ga je obujmila slobodnom rukom i predala mu se otvorenošću koja je davala do znanja do koje mjere ima povjerenja u njega. Osjećala sam grižnju savjesti što ih promatram, premda je bilo neporecive seksi ljepote u onome što se zbivalo između njih.

Okej. Neugodnjak.

Zbilja. Mogla sam cijeli život proživjet, a da mi ne usfali što to nisam videla.

Odvratila sam pogled od Stevie Rae i društva i ugledala Blizanke kako stoje odmah pred dekom na vratima. Erin je u rukama imala nekoliko paketića, očito vrećica s krvlju. Shaunee je držala bocu nekakvog crnog vina i čašu, jednu onakvu tipičnu kuhinjsku u koju mama toči ledeni čaj.

Vojvotkinja se progurala pokraj njih i ušla u sobu, mašući repom kao pravo pseto, s Jackom odmah za sobom.

„Bože mili, akcija žensko na žensko s povlasticama za frajera,“ rekao je Jack.

Zanimljivo... kad pomislim da bi nekim frajerima to stvarno bilo napaljivo. Damien je ušao u prostoriju za Jackom s papirnatom vrećicom u ruci i sada škiljio prema Stevie Rae, Afroditi i Dariusu kao da promatra odvijanje znanstvenog pokusa.

Darius je uspio prekinuti poljubac, privući Afroditu sebi i čvrsto je prigrliti uz svoja prsa.

„Svećenice, ovo će je poniziti,“ kazao mi je tihim glasom, punim hitnje.

Nisam se potrudila odvojiti vremena da se upitam na koju od njih dvije misli, na Afroditu ili na Stevie Rae. Prije nego što je dovršio rečenicu već sam krenula prema Blizankama.

„Daj mi to,“ rekla sam i istrgnula vrećicu krvi iz Erininih ruku. Potpuno sam joj odvrtila pažnju od scene na krevetu kad sam zubima otrgnula paketić kao da je riječ o vrećici smokija, pobrinuvši se za to da mi pristojna količina krvi popraska usta. „Pridrži mi čašu,“ rekla sam Shaune. Poslušala me, makar mi je uputila pogled u stilu fuuj. Ne mareći za nju, istočila sam najveći dio krvi u čašu, uočljivo si oblizujući usta da smažem sve crvene kapljice koje su mi ostale na usnama. Upadljivo sam si okrenula vrećicu nad usta i isisala preostalu krv prije nego što sam bacila splošteni spremnik u stranu. Zatim sam uzela čašu krvi od nje.

„A sad vino,“ rekla sam. Boca je već bila otvorena, pa je Shaune samo trebala izvaditi čep. Primaknula sam čašu. Bila je već otprilike tričtvrt puna krvi, pa sam za tili čas dolila vino do vrha. „Hvala,“ odsječno sam rekla, okrenula se i odmarširala natrag do kreveta.

Stručnom sam kretnjom primila Afroditu za nadlakticu i povukla je, odvojivši je od iznenađujuće blagog stiska Stevie Rae. Diskretno sam stala pred nju, zaklanjajući pogled na uglavnom golo tijelo svoje najbolje prijateljice zjakajućoj svjetini, tj. Blizankama, Damienu i Jacku.

Stevie Rae me ošinula pogledom odozdo, užarenih očiju i zadignutih usana koje su joj otkrile oštre zube, crvene od krvi. Premda me šokirao njen čudovišni izgled, zadržala sam smirenost u glasu i čak joj dodala dašak srditosti.

„Okej, bilo bi dosta. Probaj sada ovo.“

Stevie Rae je zarežala na mene.

Za divno čudo, Afrodita je ispustila glas sličan režanju Stevie Rae. Koji K? Došlo mi je da se okrenem prema Afroditi da vidim što se s njom zbiva, ali znala sam da mi je najpametnije ostati posvećena svojoj najboljoj prijateljici koja sad reži na mene.

„Kažem, dosta!“ breknula sam se dovoljno ispod glasa da sam se mogla ponadati da nitko drugi nije mogao čuti što sam rekla. „Daj se saberi, Stevie Rae. Dovoljno si dobila od Afrodite. Pij. Ovo. Smjesta.“ Razgovijetno sam razdvojila riječi, a onda joj tutnula mješavinu krvi i vina u ruke.

U licu joj je došlo do promjene i zatreptala je, tupo gledajući preda se. Pomogla sam joj da primakne čašu usnama, a čim ju je zapahnuo njen miris, počela ju je halapljivo gutati. Pohlepno ju je pila, pa sam si dopustila da se na sekundu osvrnem prema Afroditi. Još je bila u Dariusovu zagrljaju i djelovala mi je okej, premda nemalo ošamućena, i razrogačenih je očiju buljila u Stevie Rae.

Osjetila sam kako mi je žmarac nelagode spuznuo niz kralježnicu pri pogledu na Afroditin zgranuti izraz, koji se pokazao kao precizno pretkazanje bizarnosti koja slijedi. Ali onda sam obratila pozornost na svoje zjakajuće prijatelje. „Damien,“ oštro sam izgovorila. „Stevie Rae treba nekakvu majicu. Možeš joj je naći?“

„U košu za rublje. Tamo ima čistih majica,“ rekla je Stevie Rae između gutljaja. Opet je zvučala i izgledala sličnije sebi. Drhtavom je rukom pokazala prema hrpi stvari. Damien je kimnuo i požurio se na drugu stranu prostorije.

„Daj da ti vidim zapešće,“ rekao je Darius Afroditi.

Bez riječi je okrenula leđa izbuljenim Blizankama i Jacku i pružila ruku Dariusu, tako da sam jedino ja dobro vidjela što joj je on tada učinio. Ratnik je prinio njeno zapešće svojim ustima. Ne odvajajući oči od njenih, isplazio je jezik i njime prešao preko ispupčenog ruba tragova od ugriza iz kojih je još kapalo crvenilo. Dah joj je zastao i primijetila sam da dršće, ali čim joj je jezikom dotaknuo ranu, krvarenje se počelo ugrušavati. Pažljivo sam to promatrala, pa mi nije promaknulo kako je Darius odjednom iznenađeno razrogačio oči.

„Ma, sranje,“ čula sam kako mu je Afrodita tiho rekla. „Istina je, šta ne?“

„Istina je,“ odgovorio joj je tihim glasom namijenjenim samo njoj.

„Sranje!“ ponovila je Afrodita, djelujući uzrujano.

Darius se osmjehnuo, a u očima sam mu opazila neporeciv tračak posprdnosti. Zatim joj je nježno poljubio zapešće i rekao: „Nema veze; to neće imati utjecaja na nas.“

„Obećavaš?“ prošaptala je.

„Dajem ti riječ. Dobro si postupila, ljepotice moja. Svojom si joj krvlju spasila život.“

Na trenutak sam ugledala nesuzdržan izraz Afroditina lica. Blago je odmahнула glavom, a smiješak joj je bio prožet iskrenim čuđenjem i nemalom dozom sarkazma.

„A pitaj Boga zašto stalno moram spašavati seljančursku guzicu Stevie Rae. Samo mogu reći to da sam nekada očito bila fakat, fakat loša, tako da se sada moram iskupljivati za nevjerojatnu hrpetinu koječega.“ Nakašljala se i drhtavo prešla nadlanicom preko čela.

„Bi li nešto popila?“ upitala sam, pitajući se o kom to vragu njih dvije pričaju, ali ne želeći ih izravno zamoliti da ne kažu u tom trenutku jer očito nisu htjele da svi prisutni to saznaju.

„Da,“ iznenadila me Stevie Rae odgovorom u njeno ime.

„Evo majice,“ rekao je Damien. Prišao je krevetu, primijetio da je Stevie Rae, koja je sa srkanja prešla na pijuckanje iz čaše, djelomično gola, te odvratio pogled.

„Hvala.“ Na brzinu sam mu se osmjehnula, uzela majicu od njega i dobacila je Stevie Rae. Zatim sam se osvrnula prema Blizankama. Gutljaji krvi počeli su mi djelovati u tijelu, a iscrpljenost koja me tištalala još otkako sam morala prizvati svih pet elemenata i kontrolirati ih dok smo bježali iz Kuće Noći napokon je u meni popustila u dovoljnoj mjeri da mogu ponovno razmišljati. „Dobro, narode, donesite ovamo krv i vino. Imate još jednu čašu za Afroditu?“

Prije nego što su mi stigli odgovoriti, oglasila se Afrodita.

„Eh, ja ne bih krvi. Za nju imam samo jednu riječ odvratno. Ali cugu primam.“

„Nismo donijele drugu čašu,“ rekla je Erin. „Morat će piti iz boce ko seljanka.“

„Sori, ono,“ rekla je Shaunee neiskreno, pružajući Afroditi bocu. „Onda, možemo ti ljudska objasniti kako je to kada ti vampica siše krv?“

„Da, znatiželjne umove to zanima, jer si izgledala kao da ti se to sviđa, a nismo znale da si uvrnuta u tu stranu,“ rekla je Erin.

„Šta vas dvije istomoždane niste opće pazile na nastavi Vamp socke?“ rekla je Afrodita prije nego što je nagnula bocu i potegnula iz nje.

„Pa, ja sam pročitao poglavlje o fiziologiji iz Početničke početnice,“ rekao je Damien. „Vampirski slina sadrži koagulante, antikoagulante i endorfine koji djeluju na područja zadovoljstva u mozgu, ljudskom kao i vampovskom. Znate, Afrodita ima pravo. Vas dvije biste stvarno trebale više paziti na satu. Škola bi trebala biti više od društvenog događanja.“ Uštogljeno je dovršio, popraćen Jackovim zdušnim kimanjem.

„Znaš, Blizanko, uza svu tu dramu koja se gore odvija oslobađanje zlog palog anđela i njegovih snagatora i uz Kuću Noći uglavnom posvećenu paničarenju, možda dosta dugo ne bude nastave,“ rekla je Shaunee.

„Izvrсна poanta, Blizanko,“ rekla je Erin. „Što znači da nam milostiva Damien i njezino tutorstvo neko vrijeme neće trebati.“

„Znači da ga možemo, šta ja znam, pribit uza zemlju i čupat mu kosu? Šta kažeš na to?“ rekla je Shaunee.

„Zvuči zabavno,“ rekla je Erin.

„Super. Pijem jeftino crno vino iz flaše. Malodobna Vamp Miss Poljoprivrede upravo me ugrizla opet. I sad ću još morat svjedočit brijačini društva debila.“ Zvučeći daleko sličnije svojoj fuksastoj prirodi, Afroditita je teatralno uzdahnula i svalila se na uzglavlje kreveta uz Dariusa. „Pa, to što sam ljudska znači da se valjda mogu napit. Možda mi uspije ostati u tom stanju idućih desetak godina.“

„Nemam dovoljno vina za to.“ Svi smo podigli pogled kad je jedna crvena početnica ušla u prostoriju, a za njom još nekoliko njih, natisnuvši se u sjeni iza nje. „I to ti nije jeftino crno vino. Kod mene ništa nije jeftino.“

Svi su ostali obratili pozornost na crvenu početnicu kad je progovorila, ali ja sam promatrala kako Afroditita prigovara Blizankama (i upravo se pripremala umiješati i reći svima skupa da ušute), tako da sam vidjela kako bljesak nečega što je izgledalo kao mješavina srama i nelagode prelazi Afroditinim licem prije nego što je obuzdala svoj izraz i smireno rekla: „Društvo debila, ovo je Venera. Blesijamske Blizanke i Damien, vi biste se trebali sjećati moje bivše cimerice koja je umrla prije otprilike šest mjeseci.“

„Zapravo, čini se da su izvještaji o mojoj smrti bili preuranjeni,“ spretno je rekla zgodna plavuša. Zatim se dogodilo nešto totalno bizarno. Venera je zastala i onjušila zrak. Mislim ono, doslovce je podigla bradu i nekoliko puta kratko, oštro onjušila otprilike u smjeru Afroдите. Crveni početnici koji su se još tiskali iza nje postupili su kao i ona, pa sam vidjela kako i sami njuše. Zatim su se Venerine plave oči razrogačile i ona je vrlo zburadim glasom izgovorila: „Vidi... vidi... vidi... kako zanimljivo.“

„Venera, nemoj...“ zaustila je Stevie Rae, ali Afroditita ju je prekinula.

„Ne. Nema veze. Šta sad, nek svi znaju.“

Plavuša je nastavila sa zločestim smiješkom.

„Upravo sam htjela reći da je izuzetno zanimljivo to što su se Stevie Rae i Afroditita Utisnule.“

Četvrto poglavlje

Morala sam čvrsto stisnuti vilice da zgranuto ne uzdahnem zajedno s Blizankama.

„O moj bože! Utisnule! Stvarno?“ blebnuo je Jack.

Afrodita je slegnula ramenima. Izgleda. Učinilo mi se da izgleda ful prenonšalantno, i totalno je izbjegavala baciti čak i najkraći pogled prema Stevie Rae, ali mislim da je svojim držanjem u stilu baš me briga uspjela prevariti gotovo sve ostale prisutne.

„Ma daj mi po turu i reci mi da sam tvoja mala!“ rekla je Shaunee.

„Daj da malo obje dobijemo po turu, Blizanko,“ dometnula je Erin. A onda su obje prasnule u poluhisterično hihotanje.

„Meni je to zanimljivo.“ Damien je glasnije progovorio da ga se čuje kroz cerekanje Blizanki.

„I meni,“ rekao je Jack. „Onako frikovski, u stilu 'o moj bože'.“

„Izgleda da je Karma napokon sustigla Afroditu,“ rekla je Venera s podrugljivim osmijehom od kojeg je njena ljepota postala gmazolika.

„Venera, Afrodita mi je upravo spasila život. Opet. I stvarno nije lijepo što si zlobna prema njoj,“ rekla je Stevie Rae.

Afrodita je napokon pogledala prema Stevie Rae.

„Da nisi počinjala s tim.“

„S čim?“ priupitala ju je Stevie Rae.

„S postavljanjem za mene! Jebi ga, možda smo se nekako utisnule, što je samo po sebi već dovoljno grozno. Ali da mi se nisi počela postavljati kao moja najbolja frendica!“ izgovorila je polagano i razgovijetno.

„Nećeš to promijenit osornim ponašanjem,“ rekla je Stevie Rae.

„Čuj, ja se mislim samo ponašat kao da se ovo opće nije dogodilo.“ Val cerekanja Blizanki natjerao je Afroditu da ih zajedno probode pogledom.

„Blesijamske Blizanke, pronaći ću neki način da vas obje pridavim u snu ako me ne prestanete ismijavati.“

Prirodno, Blizanke su samo prasnule u još jače cerekanje.

Afrodita im je okrenula leđa i pogledala mene u lice.

„Onda, kao što sam htjela reći prije nego što su me deseterostruko bezobrazno prekinule: brutalna tlako od Venere, ovo je Zoey, super početnica o kojoj si se sigurno naslušala svega i svačega, ovo je Darius, ratnik iz Erebovih Sinova s kojim nećeš brijat poskrivečke, a ovo je Jack. Ni s njim nećeš brijat, ali uglavnom zato što je gej ko francusko pecivo. Njegova druga polovica je Damien, tip koji bulji u mene ko da sam jebeni znanstveni pokus. Već znaš da su Blizanke one dvije pikse koje se tamo cerekaju.“

Osjećala sam Venerin pogled na sebi, pa sam uspjela nekako odvratiti oči od Afrodite (Utisnute! Sa Stevie Rae!) da je pogledam. Nego što, buljila je u mene s usrdnim izrazom lica koji me smjesta stjerao u obrambeni stav. Upravo sam pokušavala razlučiti je li moja neposredno negativna reakcija na Veneru plod toga što je ona (očito) kuja, jer se smucala po tunelima s Erikom, ili samo toga što imam loš predosjećaj o crvenim početnicima kao takvima, kad je progovorila.

„Zoey i ja već smo se upoznale, ali neslužbeno. Imam dojam da nas je pokušavala pobiti kad smo se prošli put vidjele.“

Stavila sam ruku na bok i uzvratila njenom hladnom, plavookom buljenju.

„Kad smo već odlučile poći putem sjetnog prisjećanja, bilo bi ti bolje da se zbrojiš. Nisam ja nikoga pokušavala pobiti. Nastojala sam spasiti ljudskog dečka kog ste vi nastojali pojesti. Za razliku od vas, meni bi bilo puno draže da sam bila u IHOPU i jela palačinke s čokoladnim mrvicama, a ne nogometaše.“

„Djevojka koju si ubila nije zbog toga ništa manje mrtva,“ rekla je Venera dok su se crveni početnici iza nje nespokojno vrpeljili.

„Z? Ti si to nekoga ubila?“ upitao me Jack.

Zaustila sam da mu odgovorim, ali Venera me preduhitrila.

„Nego što. Elizabeth Bez Prezimena.“

„Morala sam, rekla sam jednostavno,“ obraćajući se Jacku i ignorirajući Veneru i crvene početnike, makar su mi se tanke vlasi na zatiljku sasvim naježile zbog nečega vezanog uz njih. „Nisu htjeli pustiti da Heath i ja izađemo živi odavde.“

Zatim sam se opet posvetila Veneri. Odisala je ledenom ljepotom. Venera je bila vitka i seksi u pripijenim dizajnerskim trapericama i jednostavnoj suženoj crnoj majici bez rukava s mrtvačkom glavom od bižuterije. Kosa joj je bila duga i gusta, one plave nijanse koja djeluje zlatno. Drugim riječima, bila je definitivno dovoljno privlačna da se druži s Afroditom, što ipak nešto znači, jer Afrodita je totalno predivna. A poput Afrodite nekada, Venera je očito bila mrska kuja, kakva je vjerojatno bila i prije nego što je umrla, pa neumrla. Pogledala sam je stisnutim očima.

„Čuj, rekla sam svima vama da se maknete i pustite nas da prođemo. Niste. Postupila sam kako sam morala da zaštitim nekoga do kog mi je stalo i bolje bi vam bilo da znate da sam spremna to ponovno učiniti.“

Prešla sam pogledom s Venere na početnike iza nje, pritom zatumljujući potrebu u sebi da posegnem za pokojim elementom i vjetrom i vatrom pridodam malo izražajnosti svojoj prijetnji.

Venera mi je uzvratila prodornim pogledom.

„Okej, dajte se svi probajte nekako složiti. Je li vama jasno da bi cijeli vanjski svijet mogao sada biti protiv nas, ili bar prepun strašnih babaroga i dedaroga?“

Stevie Rae je zvučala umorno, ali u svom stilu. Uspravila se u sjedeći položaj, oprezno si popravila majicu Dixie Chicksa i polako se naslonila na jastuke koje joj je Darius složio iza leđa.

„Znači, ko što bi reko Tim Gunn iz emisije Project Runway, ajmo se potruditi oko toga.“

„Uuuu, obožavam tu emisiju,“ oduševio se Jack.

Čula sam kako par crvenih početnika mrmlja da se slaže i zaključila da je Stevie Rae možda imala pravo dok smo vodile jednu od niza rasprava o lošim emisijama na televiziji: reality show- ovi stvarno bi mogli poboljšati svijet i donijeti mir cijelom čovječanstvu.

„Potrudimo se oko toga. Sviđa mi se kako to zvuči. Premda me interni alarm još uvijek upozoravao na to da kod crvenih početnika nije sve slatko i sjajno,“ osmjehnula sam se Stevie Rae, koja mi je zauzvat pokazala jamice na obrazima.

Okej, očito je bila uvjerena da bismo mogli naći načina da se složimo. Tako da mi se sustav za uzbuđivanje možda greškom pokrenuo samo zato što je Venera mrska kuja, a ne zato što su ona i ostatak njih utjelovljenje čistog zla.

„Dobro. Dakle prvo i prvo. mogu dobit još jednu čašu te krvi s vinom? Podebljajte mi malo krv.“

Pružila je praznu čašu prema Blizankama, koje su se zahvalno primaknule krevetu Stevie Rae i odmaknule od skupine crvenih početnika. Primijetila sam da su se i Damien i Jack, uz kojeg je bila Vojvotkinja, također uspjeli probiti do mjesta gdje sam stajala.

„Hvala,“ rekla je kad joj Erin uzela čašu. „A tamo u ladici su ti škare, da je ne moraš trgat zubima dok je otvaraš“. Blago je zakolotala očima prema meni.

Dok su se Erin i Shauneer posvetile pripremanju nove runde krvavog vina za Stevie Rae, pogledom je proučavala grupicu crvenih početnika.

„Čujte, već smo razgovarali o ovome. Znaete da ćete se svi morat pomirit sa Zoey i ostatkom učenika.“ Načas je pogledala uvis u Dariusa i sa smiješkom rekla: „Dobro, učenika i vampova, hoću reći.“

„Hej, narode, ispričavam se, pustite me da prođem.“

Automatski sam se nakostriješila kad se Erik počeo probijati kroz gužvu na vratima. Ako ga netko od njih (Venera) pokuša ugristi, netko (ja) će joj razvaliti guzicu. I točka.

Zanemarujući napetost u sobi, Darius je rekao:

„Što na radiju javljaju o događajima u svijetu iznad nas?“

Erik je odmahnuo glavom.

„Ništa ne mogu primiti. Čak sam se u podrum popeo. Ništa osim statičkog šuma. Nisam mogao dobiti ni signal na mobitelu. Samo sam čuo jaku grmljavinu i primijetio bljeskanje silovitih munja. Još uvijek pada kiša, premda je sve hladnije, što znači da će se vjerojatno početi lediti. K tome vjetar se suludo pojačao. Nisam mogao procijeniti je li takvo vrijeme prirodno, ili ga izazivaju Kalona i ti pticoliki stvorovi. Kako bilo da bilo, vjerojatno zbog toga radijske postaje i primopredajnici mobilnog signala prestaju raditi. Računam da bi vas to zanimalo, pa sam se zato vratio.“ Vidjela sam kako je pogledom prešao s Dariusa na Stevie Rae, sad lišenu strijele, te se osmjehnuo. „Izgledaš bolje.“

„Afrodita ju je spasila tako što je pustila da joj Stevie Rae pije krv,“ rekla je Shaunee, a onda se zahihotala.

„Aha, a sad su se njih dvije utisnule,“ dovršila je Erin bržebolje, pa se pridružila Shaunee u smijehu.

„Opa, šalite se. Zar ne?“ rekao je, zvučeći potpuno šokirano.

„Ne, ne šale se,“ smjesta mu je otpovrnula Venera.

„Ha. Je li. Baš zanimljivo.“

Promatrala sam kako se Eriku usne trzaju dok je buljio u Afroditu. Ona ga je totalno ignorirala i samo nastavljala piti vino ravno iz boce koju je čvrsto držala u ruci. On je nakašljanjem suspregnuo provalu smijeha, pa svrnuo pogled prema Veneri. Kimnuo je glavom, ponovno u svom uobičajenom, opuštenom, popularnom izdanju.

„Još jednom bok, Venera.“

„Erik,“ rekla mu je sa zvjerskim smiješkom od kojeg mi je došlo da je zgnječim kao hrušta.

„Afrodita se dobro sjetila da nas počne upoznavati,“ rekla je Stevie Rae, te bržebolje nastavila prije nego što joj je Afrodita stigla upasti u riječ: „I ne, ne kažem to zato što smo se utisnule.“

„Stvarno bi mi bilo drago da svi više prestanete to spominjat,“ promrsila je Afrodita.

Stevie Rae je nastavila kao da je nije čula.

„Mislim da bi nam stvarno bilo pametno da budemo pristojni, a uvijek je pristojno upoznati se. Ja ću prva. Veneru ste svi već upoznali,“ rekla je, te brzo nastavila. „Zato ću početi od Elliotta.“

Istupio je jedan crvenokosi klinac.

Okej, malom nije nimalo pomoglo to što je umro i neumro. Još uvijek je bio salast i blijed s kuštravom kuglom nepočešljane kose boje mrkve koja mu je kojekako stršala na glavi.

„Ja sam Elliott,“ rekao je.

Svi su mu kimnuli glavom.

„Sljedeći je Montoya,“ rekla je Stevie Rae.

Oniži Hispanoamerikanac itekako delinkventnog izgleda, u obješenim hlačama i s puno pirseva kimnuo je glavom tako da mu je gusta tamna kosa zalepetala oko lica.

„Bok,“ rekao je s blagim prizvukom španjolskog u glasu i iznenađujuće slatkim, toplim smiješkom.

„A ono je Shannon Compton.“ Stevie Rae izgovorila joj je prezime i ime zajedno, tako da je zvučalo kao Shannoncompton.

„Shannoncompton? Hej, zar nisi ti čitala onaj istaknuti ulomak iz Valiumih monologa na školskoj predstavi prošle godine?“ upitao ju je Damien. Zgodno joj se lice ozarilo.

„Da, to sam bila ja.“

„Sjećam se toga jer baš obožavam Vagine monologe. Izuzetno osnažuju,“ rekao je Damien. „A onda si ti odmah nakon predstave... eh...“ Nije dovršio rečenicu i sav se uzvrpoljio.

„Umrla?“ susretljivo je dodala Shannoncompton.

„Da, baš tako,“ rekao je Damien.

„Ajoj, baš šteta,“ rekao je Jack.

Afrodita je uzdahnula.

„Nije vam više mrtva, krebili.“

„A ovo je Sophie,“ brzo je rekla Stevie Rae, namrštivši se prema Afroditi, koja je već zvučala nacvrcano. Visoka brineta malo je iskoračila pred ostale i uputila nam oprezan, ljubazan smiješak.

„Bok,“ rekla je.

Mahnuli smo joj i tiho je pozdravili. Stvarno sam se počela ugodnije osjećati uz crvene početnike sad kad su mi se počeli pretvarati u pojedince i to ne pojedince koji nas pokušavaju poklopiti. Bar ne u tom trenutku.

„Sljedeći je Dallas.“ Stevie Rae pokazala je prstom na dečka koji je stajao iza Venere. Kad je čuo svoje ime, nekako se mlitavo provukao oko nje i promrmljao nešto što je podsjećalo na bok. Djelovao bi mi potpuno neupadljivo da mu nisam primijetila hitru inteligenciju u očima i pomalo šarmerski smiješak koji je uputio Stevie Rae.

Hm, pomislila sam, ima li možda nečega između njih dvoje?

„Dallas je rođen u Houstonu, što sve nas čudi i zbunjuje,“ pridodala je Stevie Rae.

Klinac je slegnuo ramenima.

„Moj stari voli pričat neku gadnu priču o tome kako su me stara i on napravili u Dallasu. Nikad me nisu zanimali detalji.“

„Gah, roditeljski seks,“ rekla je Shaunee.

„Skroz odurno,“ složila se Erin.

Primijetila sam kako je mali nalet smijeha prostrujao skupinom crvenih početnika na taj komentar Blizanki, od čega je napetost koja je još postojala između naših dviju skupina stvarno počela popuštati.

„Sljedeći je Anthony, koga svi zovu Ant.“

Ant nam je zbunjeno mahnuo i rekao:

„Bok.“

Pa, bilo je očito zašto su mu dali nadimak po mravu. Bio je jedan od onih sitnih klinaca. Znao, onih koji izgledaju kao da im je, ono, deset godina kad im je zapravo četrnaest i već su trebali proći pubertet. A zatim je, kao da želi stvoriti najveći mogući kontrast, Stevie Rae prešla na idućega.

„Ovo je Johnny B.“

Johnny B. bio je visok i mišićav. Svojom me sportskom građom i smirenim samopouzdanjem podsjetio na Heatha.

„Hej,“ rekao je, otkrivši blistavobijele zube i upadljivo mjerkajući Blizanke, koje su ga pogledale podignutih obrva i smjesta mu uzvratile vlastitim mjerkanjem.

„Sljedeća je Gerarty. Najbolja je slikarica koju sam ikad upoznala. Počela je ukrašavati dijelove tunela izgledat će totalno zakon kad ona obavi svoje.“

Stevie Rae se široko osmjehnula još jednoj plavuši, samo što Gerarty nije bila skroz visoka i slična Barbiki. Bila je zgodna, ali plava joj je kosa prije imala nijansu vode iz sudopera nego platine, oblikovana u šiške u stilu sedamdesetih. Kimnula nam je s vidnom nelagodom.

„I zadnja po redu, ali ne i po važnosti, je Kramisha.“

Jedna se crnkinja trzajem odmaknula od ostalih. Najbolji dokaz toga koliko su mi Venera i Afrodita i Stevie Rae dotada odvrćale pozornost ležao je u činjenici da je dotad nisam primijetila. Na sebi je imala pripijenu jarkožutu majicu s velikim izrezom koji joj je otkrivao vrh crnog čipkastog grudnjaka i tijesno pripijene kapritraperice s visokim strukom opasanim širokim kožnim remenom koji joj je išao uz krupne zlatne cipele. Kosa joj je bila geometrijski ošišana u kratki busen na glavi i napola obojena u jarkonarančasto.

„Da odmah nešto bude jasno, ja svoj krevet ne dijelim ni sa kim,“ rekla je Kramisha, miješajući glavom i djelujući u isti mah kao da se dosađuje i kao da se ljuti.

„Kramisha, jesam ti već stoput rekla da ne praviš problem tamo gdje ga nema,“ rekla joj je Stevie Rae.

„Samo da ne bi bilo zabune o meni,“ rekla je Kramisha.

„Pa dobro. Nema zabune,“ rekla joj je Stevie Rae, a onda s iščekivanjem pogledala prema meni. „Okej, to ti je moja grupa.“

„I ovo su svi crveni početnici?“ upitao ju je Darius prije nego što sam sama stigla krenuti s upoznavanjem.

Stevie Rae usisala si je obraz iznutra i nije pogledala Dariusa u oči.

„Aha, ovo su svi moji crveni početnici.“

Ajoj, to je ona faca koju složi kad ne govori cijelu istinu. Znala sam to, ali kad me pogledala u oči, u njenima sam vidjela tako jasno preklinjanje da ništa ne kažem da sam odlučila zadržati jezik za zubima i pričekati da mi ispriča cijelu priču u nekoj prilici kad sve oči ne budu bile uprte u nas.

Ali odgađanjem propitkivanja Stevie Rae nisam odgodila i taj osjećaj koji mi se vratio, zvona za uzburu koja su mi jasno i glasno počela odzvanjati u glavi zbog njena izvrđavanja. Ti crveni početnici definitivno su nešto skrivali, a nisam imala dojam da će to nešto biti dobro.

Nakašljala sam se.

„Pa, ja sam Zoey Redbird.“ Pokušala sam zvučati pristojno i normalno u situaciji u kojoj mi uopće nije bilo tako.

„Pričala sam već svima vama o Zoey. Ona ima afinitet za svih pet elemenata, a upravo su njene moći bile zaslužne za to što sam se ja mogla promijeniti i što je svima nama vraćena ljudskost,“ rekla je Stevie Rae. Primijetila sam da pritom gleda ravno u Veneru.

„Pa, nisam bila zaslužna samo ja. I moji su prijatelji imali velikog udjela u tome.“ Kimnula sam prema Afroditi, koja je i dalje pila vino ravno iz boce. „Očito poznajete Afroditu. Sada je ljudska, ali recimo samo toliko da nije i normalna,“ rekla sam, potpuno zaobilazeći temu njena svježeg utiskivanja sa Stevie Rae.

Afrodita je frknula. ali ništa nije rekla.

„Ovo su Erin i Shaunee Blizanke. Erin ima afinitet za vodu, a Shaunee za vatru.“ Blizanke su kimnule glavom i pozdravile ih.

„Damien i Jack su zajedno,“ rekla sam. Damien ima afinitet za zrak. Jack je naš stručnjak za audio i video.“

„Bok,“ rekao je Damien.

„Kako je,“ rekao je Jack. Podigao je torbu koju je još držao u ruci. „Složio sam sendviče. Je li tko god gladan?“

„Može mi netko objasniti zašto je to pseto ovdje?“ rekla je Venera, totalno ignorirajući Jackov ljubazni nastup.

„Ovdje je zato što je moja,“ rekao je Jack. „I ostat će sa mnom.“ Prignuo se i potapšao Vojvotkinju po mekim ušima.

„Vojvotkinja će ostati s Jackom,“ rekla sam čvrstim tonom i strogo pogledala Veneru, misleći kako bih je rado pridavila Vojvotkinjinom

lajnom, prije nego što sam nastavila s upoznavanjem. „A ovo je Erik Night.“

„Sjećam te se sa satova drame, rekla je Shannoncompton.“ i obrazi su joj porumenjeli. „Stvarno si slavan.“

„Bok, Shannon.“ Erik joj se opušteno osmjehnuo. „Drago mi je što te opet vidim.“

„I ja te se sjećam. Bio si s Afroditom,“ rekla je Venera.

„E, više nije“ brzo je rekla Afrodita i uputila Dariusu značajan pogled.

„Očito. Ali ti više nisi početnik,“ rekla je Venera svilenim glasom koji je zvučao totalno prezainteresirano. „Kad si se promijenio?“

„Prije samo nekoliko dana,“ rekao joj je. „Spremao sam se za put u Europsku glumačku akademiju kad me Shekinah zamolila da privremeno preuzmem mjesto profesorice Nolan u Kući Noći.“

„Opa, znala sam da mi je ta Nadsvećenica odnekud poznata. To je baš bila Shekinah!“ rekla je Shannoncompton. „Ugledala sam je netom prije nego što je krenula prema onom krilatom tipu i...“ Ušutjela je i zabrinuto si počela grickati donju usnu.

„I onda ju je ubila Neferet,“ neuvijeno sam dovršila njenu misao.

„Je li? Jesmo li sasvim sigurni daje bilo tako?“ upitao je Darius.

„Mrtva je i vidjela sam da je Neferet za to odgovorna. Mislim da ju je ubila umom,“ rekla sam.

„Kraljica Tsi Sgili,“ promrmljao je Damien. „Znači, istina je.“

„Meni bi sve ovo trebalo objasniti,“ šturo je rekao Darius.

„A ovo je Darius, naš ratnik iz Erebovih Sinova,“ rekla sam.

„Ima pravo,“ rekla je Stevie Rae. „Trebalo bi nam objasniti sve to što se noćas izdogađalo.“

„Ne samo to što se noćas dogodilo,“ rekao je Darius, smireno promatrajući skupinu neobičnih početnika. „Moram raspolagati informacijama da bih vas mogao štititi. Moram biti upoznat sa svime što se dogodilo.“

„Slažem se,“ rekla sam, neizrecivo sretna zbog toga što sa sobom imamo jednog iskusnog Erebova Sina.

„Možemo jesti i pričati,“ rekao je Jack. Kad sam ga pogledala, uputio mi je širok osmijeh. „Uvijek pomaže kad zajedno jedemo. Od obroka sve bude bolje.“

„Osim ako ti nisi obrok,“ čula sam kako je promrmljala Afrodita.

„Jack ima pravo,“ rekla je Stevie Rae. „Hajte vi po one sanduke za jaja koje imamo u kuhinji, i donesite još vrećice čipsa i šta već god. Pa da jedemo dok pričamo.“

„Da to šta već god nije možda krv?“ priupitala ju je Venera.

„Da, je,“ neuvijeno je rekla Stevie Rae, očito ne želeći pretvarati temu krvi u veliku stvar.

„Dobro. Idem ja onda po još,“ rekla je Venera.

„Hej, kad već ideš po krv, donesi meni još jednu flašu vina,“ rekla joj je Afrodita.

„Znaš da se ne furam na dobrotvora, pa ćeš mi je platit,“ rekla je Venera.

„Sjećam se ja toga,“ rekla je Afrodita. A ti bi se trebala sjećat da ja plaćam svoje dugove.

„Ma da, nekad je bilo tako, ali sad mi se čini da si se promijenila,“ odvratila joj je.

„Nemoj jebat? O’š reć’ da si upravo primijetila da sam postala ljudska?“

„Nisam na to mislila. Znači, samo jedno novo vino,“ dodala je Venera i zatim izašla iz prostorije.

„Hej, šta niste vas dvije bile cimerice?“ upitala je Stevie Rae Afroditu.

Afrodita je izignorirala Stevie Rae, a ja sam dobila potrebu da je protresem i izderem joj se u lice: ’To što ne želiš ni razgovarati s njom ni pogledati je u lice neće prekinuti vaše utiskivanje.’

„Da, jesu,“ kazao je Erik nikome konkretno, što me podsjetilo na to da je on sigurno dobro upoznao Afroditinu cimericu dok su njih dvoje bili par. Možda i predobro.

„A čuj, stvari se mijenjaju.“ Afrodita je uspjela jasno progovoriti.

„Ljudi se mijenjaju, rekla sam,“ uspjevši odvojiti pogled od Erika.

Afrodita me pogledala u oči. Usne su joj se izvile u žalostan, sarkastičan smiješak.

„A to je prokleta pretočno“ rekla je.

Peto poglavlje

„Znači, imamo maslac od kikirikija i pekmez, mortadelu te kriške procesuiranog američkog sira.“ Jack je izgovorio riječi kriške procesuiranog američkog sira kao da nam preko volje nudi gliste s blatom. „Te moj osobni gurmanski specijalitet majstora kuhinje: majoneza, maslac od kikirikija i zelena salata na bijelom kruhu.“

„Okej, Jack. Gadno,“ rekla je Shaunee.

„Jesi ti skroz sišo s uma, pobogu?“ rekla je Erin.

„Bijeli gej klinac je čudan,“ rekla je Kramisha i uzela jedan sendvič sa sirom i mortadelom.

Blizanke su kimnule i potvrdno promrmljale kad im se Kramisha pridružila na obližnjem sanduku za jaja. Jack je djelovao smrtno uvrijeđeno.

„Meni su dobri, a vi bi trebali prvo kušati, a onda možda prigovarati.“

„Ja bih kušala jedan,“ rekla mu je Shannoncompton slatkim glasićem.

„Hvala.“

Jack se široko osmjehnuo i pružio joj sendvič umotan u papirnati ručnik. Začulo se šuštanje velike količine papira kad smo se svi zajedno natisnuli u sobu Stevie Rae, uzimajući sendviče i dodajući si vrećice čipsa. Iznenadilo me kad sam vidjela koliko ima hrane i čipsa i kole (živjela kola!). To je stvaralo čudnu, nadrealnu mješavinu s bocama crnog vina i vrećicama krvi koje su prelazile iz ruke u ruku. Sjela sam na krevet uz Afroditu, Dariusa i Stevie Rae, koja je izgledala sve bolje i bolje. Na trenutak mi je uz normalne zvukove klinaca koji jedu i pričaju bilo lako zamisliti da se nalazimo samo u nekoj trošnoj zgradi u okviru Kuće Noći i smetnuti s uma to da smo u tunelu ispod grada i da svi naši životi upravo prolaze trenutke nakon kojih nikada više neće biti isti. Na trenutak nismo bili ništa više od škvadre klinaca, od kojih su neki prijatelji a neki ne, ali se samo onako družu.

„Reci mi što znaš o tom stvorenju koje se uzdiglo iz zemlje i pticolikim bićima koja su stigla za njim.“

Od Dariusovih riječi cijeli taj privid da se samo onako družimo raspao se poput kule od karata.

„Nažalost, ne znamo o njemu onoliko koliko bih voljela da znamo, a i to što znamo potječe od moje bake.“ Progutala sam tvrdu knedlu koja mi se stvorila u grlu zato što sam je spomenula. „Baka je u komi, tako da nam ne može pomoći u ovom trenutku.“

„O, Z! Kako mi je žao? Što se dogodilo?“ jauknula je Stevie Rae i dotaknula mi rame.

„Službena verzija glasi da je imala prometnu nesreću. Istina glasi da su nesreću izazvali nazovigavranovi zato što je previše znala o njima,“ rekla sam.

„Nazovigavranovi, to su ta bića koja su izašla iz zemlje nakon što se pojavio krilati čovjek?“ rekao je Darius. Kimnula sam glavom.

„To su njegova djeca ono što je nastalo nakon što je silovao žene iz naroda moje bake prije više od tisuću godina. Kad se Kalona oslobodio iz zemlje, njima su se vratila pripadajuća tijela.“

„A ti znaš sve to zato što je riječ o stvorenjima iz legende Cherokeeja?“ priupitao me Darius.

„Zapravo, sve to znamo zato što je Afroditi u jednoj viziji koju je imala prije par dana bilo pokazano nešto za što se ispostavilo da je proročanstvo o Kaloninu povratku. Bilo je ispisano bakinim rukopisom, pa smo je nazvale i ispričale joj. Njoj su pojmovi bili poznati, pa je došla u Kuću Noći da nam pomogne.“ Zastala sam da primirim glas. „Zbog toga su je nazovigavranovi napali.“

„Stvarno bih volio da imamo to proročanstvo,“ rekao je Damien. „Volio bih opet baciti pogled na njega sad kad se Kalona doista našao na slobodi.“

„Ništa lakše,“ rekla je Afrodita. Otpila je dug gutljaj iz svoje boce vina, malo štucnula, te izrecitirala:

*Pradavnik spava, zna da će ustati
kada moć zemlje rumenu krv prolije
pogodak padne; kraljica Tsi Sgili će znati
saprati njega iz groba koji ga krije.
Mrtva kad ruka dade mu slobodu
užasno divan, sred strave će doći,
vladarom će postat njihovu rodu.
Žene će kleknut pred njegovom moći,
Kalonine pjesme nose nas čari,
dok koljemo u studenoj jari.*

„Opa! Svaka ti čast!“ rekao je Jack i zapljeskao rukama.

Afrodita je kraljevski naklonila glavu i rekla:

„Hvala... hvala... Nije to bilo ništa. Stvarno.“ A onda se opet posvetila vinu.

Opomenula sam se da moram držati njeno cuganje na oku. Okej, dobro, u zadnje je vrijeme prošla hrpu stresa, Stevie Rae ju je ugrizla i to dvaput, a što je još bizarnije, utisnula se sa njom, tako da ništa od toga nije moglo naročito dobro djelovati na njene živce, ali najmanje nam je sada trebalo da nam se Vizionarka pretvori u vizionalkoholičarku.

Darius je zamišljeno kimnuo, te rekao:

„Kalona je taj pradavnik, ali to ne objašnjava kakva je on vrsta bića.“

„Baka je rekla da ga se najlakše može opisati tako da ga se doživi kao palog anđela, besmrtno biće koje je u pradavnim vremenima hodalo zemljom. Izgleda da je takvih bila cijela hrpa i spominju se u mitologijama mnogih kultura, recimo starogrčkoj i starozavetnoj.“

„Ma da, kad su otišli na dopust iz raja ili odakle već god, skužili su da su im ženske zgodne, pa su se parili s njima,“ rekla je Afrodita, malo frfljajući jezikom. „Parili to je štreberski izraz koji znači da su ih je...“

„Hvala, Afrodita. Nastavit ću ja dalje,“ rekla sam. Bilo mi je drago što se prestala šutke duriti, ali nisam baš bila sigurna da je njen supijani sarkazam puno bolji. Damien mi je bez riječi pružio sendvič i kimnuo prema Afroditi. Dodala sam sendvič Afroditi i rekla joj:

„Pojedi nešto.“

Zatim sam preuzela prepričavanje radnje.

„I tako je Kalona počeo općiti sa ženama Cherokeeja i postao bizarno ovisan o seksu. Žene su ga odbile, a on ih je počeo silovati i porobljavati muškarce iz plemena. Skupina Mudrih Žena zvanih Ghigua napravila je od zemlje mladu ženu kako bi ga njome zarobile.“

„Ha?“ rekla je Stevie Rae. „Misliš, nešto kao zemljanu lutku?“

„Pa da, samo što je ova bila privlačna. Svaka od tih žena poklonila je lutki osobit dar, a zatim su joj udahnule život i nadjenule joj ime Aya. Kalona je poželio Ayu, a ona je počela bježati od njega i odvela ga sve do pećine duboko pod zemljom. Ušao je za njom u pećinu, premda je inače izbjegavao sve što je pod zemljom, i tu su ga uspjele zarobiti u stupicu.“

„Zato si nas dovela ovamo, u ove tunele,“ rekao je Darius.

Kimnula sam.

„Znači, Kalonu trebamo smatrati opasnim besmrtnikom, a nazovigavranove njegovim slugama. Tko je onda to drugo stvorenje koje spominje proročanstvo, a spomenuo ga je i Damien, izvjesna kraljica Tsi Sgili?“ rekao je Darius.

„Baka kaže da su Tsi Sgili stvarno grozne vještice Cherokeeja. Nimalo slične cool pripadnicama Wicce ili Svećenicama. Nemaju ni najmanje dobra u sebi, sličnije su zapravo demonima, osim što su smrtni i poznate po svojim parapsihološkim moćima, pogotovo po sposobnosti da ubijaju umom,“ rekla sam. „Neferet je ta kraljica koju spominje proročanstvo.“

„Ali Neferet je objavila Kući Noći da je Kalona zemaljsko utjelovljenje Ereba i njezin priležnik, kao da je ona postala doslovno utjelovljenje Nyx,“ polagano je izgovorio Darius, kao da naglas izvodi zaključak.

„Laže. Ona je zapravo okrenula leđa Nyx,“ rekla sam mu. „Već sam to neko vrijeme znala, ali bilo je praktički nemoguće otvoreno joj se suprotstaviti. Mislim ono, gledaj što se noćas dogodilo. Svi su vidjeli Stevie Rae i crvene početnike, a nisu joj se suprotstavili. Izuzev Shekine, jedva da su okom trepnuli čak i nakon što je naredila Starku da puca.“

„Zbog toga i jest sredila Starkov premještaj iz čikaške Kuće Noći u Tulsu,“ rekao je Damien. Kad su ga praktički svi zbunjeno pogledali, pojasnio je. „Starkje James Starkpočetnik koji je osvojio zlatnu medalju u streličarstvu na Ljetnim igrama. Neferet je htjela da dođe kako bi joj on nastrijelio Stevie Rae.“

„Ima smisla,“ rekla je Afrodita. „Već znamo da Neferet ima nekakve veze s tim što početnici neumiru. Očito ga je htjela iskoristiti, a plan joj je upalio jer je on sada definitivno neumrli i pod njenom kontrolom.“

Sva puna sebe zbog svojih sposobnosti zaključivanja, nagnula je bocu vina i potegnula još jedan dug gutljaj.

„Valjda samo imam sreće što više ne gađa tako dobro sad kad je umro i onda se vratio,“ rekla je Stevie Rae.

„Nije stvar u tome.“ Usta su mi progovorila prije nego što sam ih stigla začepiti. „Namjerno ti je promašio srce.“

„Kako to misliš?“ upitala me Stevie Rae.

„Prije nego što je umro, Stark mi je rekao kakav je dar dobio od Nyx. Nikad ne promaši. Nije u stanju promašiti. Uvijek pogodi metu koju nacilja.“

„Onda, ako je namjerno promašio Stevie Rae da je ne ubije, to sigurno znači da nije posve potpao pod utjecaj Neferet,“ rekao je Damien.

„Znaš da ti je izgovorio ime,“ rekao je Erik. Prodornim plavim očima kao da je vidio duboko u mene. „Toga se jasno sjećam. Prije nego što je nastrijelio Stevie Rae, sasvim sigurno te prepoznao. Čak je rekao da će se vratiti po tebe.“

„Bila sam s njim kad je umro,“ rekla sam. izdržavajući Erikov propitkujući pogled i nastojeći izgledom ne otkrivati koliko me grize savjest zato što mi se opet svidio neki dečko povrh njega. „Netom prije nego što je umro, ispričala sam Starku da se početnici u našoj Kući Noći vraćaju iz mrtvih. Na to je mislio.“

„Pa, vas dvoje ste se očito zbližili na neki način,“ rekao je Darius. „I to je po svoj prilici spasilo život Stevie Rae.“

„Ali Stark definitivno nije bio pri sebi,“ rekla sam, odmaknuvši pogled od Erika. „Prošlo je svega nekoliko dana otkako sam poljubila Starka a on mi je umro na rukama, ali činilo mi se kao da je protekla vječnost. Očito je bio pod utjecajem Neferet, čak i ako joj se pokušavao oduprijeti.“

„Da, kao da ga je ona začarala ili nešto tako,“ rekao je Jack.

„Samo malo, to me podsjetilo na nešto,“ rekao je Damien. „Definitivno sam primijetio kako su se praktički svi ponašali zadivljeno, pa čak i pomalo dezorijentirano kada se pojavio Kalona.“

Venera je frknula, zvučeći uvelike slično Afroditi u njenu najsarkastičnijem (i najneprivlačnijem) izdanju.

„Svi osim nas.“ Pokretom ruke obuhvatila je sve crvene početnike. „Mi smo znali da je on zao i da totalno sere govna tog trenutka kad smo ga vidjeli.“

„Kako?“ naprasno sam je upitala. „Kako ste to znali? Svi ostali početnici, dobro, izuzev nas, doslovce su pri prvom pogledu na njega popadali na koljena. Čak ga ni ratnici Erebovih Sinova nisu pokušali napasti. I sama sam osjetila kako me on privlači, ali nisam to htjela priznati pred Venerom.“

Venera je slegnula ramenima.

„To je baš bilo očito. Ono, bio je seksi i sve to, al daj molim te! Grunuo je iz zemlje taj čas kad je Stevie Rae iskrvarila svud po njoj.“

Pažljivo sam je proučavala pogledom, misleći da je uspjela prepoznati Kalonino zlo upravo zato što joj je zlo bilo itekako dobro poznato.

„Čujte, imao je krila. Nije to u redu,“ dodala je Kramisha, i raspršila mi pozornost. „Mama mi je rekla da ne vjerujem nijednom bijelom dečku, ma ni zgodnom. Ako se mene pita, zgodni bijeli dečko s krilima koji gruva iz zemlje dok je sve oko njega puno krvi i gadnih ptičjih stvorova još je dvaput veći problem.“

„I to što kaže,“ rekao je Jack, očito zaboravljajući da je i sam zgodan bijeli dečko.

„Moram vam nešto povjeriti,“ rekao je Damien. Uspjeli smo nekako premjestiti pozornost s Kramishe na njega. „Da nisam bio usred potpuno izrečenog kruga, okružen svima vama, i da Afrodita nije vikala na nas da ostanemo na okupu i bježimo odande, i ja bih možda pao na koljena.“

Osjetila sam žmarac nelagode.

„A vas dvije?“ upitala sam Blizanke.

„Bio je seksi,“ rekla je Shaunee.

„Žešće,“ rekla je Erin. Pogledala je Shaunee. Blizanka joj je kimnula, pa je nastavila: „Sigurno bi i nas smantao. Da Afrodita nije onako odbojno vrištala na nas da zadržimo krug na okupu, još bismo bile tamo na travnjaku, usred cijele te gungule.“

„Što ne bi bilo dobro,“ rekla je Shaunee.

„Samo to i kažem,“ dodala je Kramisha.

„I opet sam spasila članstvo društva debila,“ profrljala je Afrodita.

„Samo jedi taj svoj sendvič,“ kazala sam joj. Zatim sam se obratila Eriku. „A ti? Je li i u tebi stvorio želju da...?“ Nisam dovršila, jer nisam znala kako bih sročila pitanje.

„Da ostanem i obožavam ga?“ pridometnuo je Erik, a ja sam kimnula. „Pa, točno, osjetio sam njegovu moć. Ali ne zaboravi da sam već znao da nešto nije kako treba s Neferet. Ako se ona pali na njega, zaključio sam da ja ne želim imati ništa s njim. I tako sam se samo nastavio fokusirati na druge stvari.“

Pogledi su nam se susreli i zadržali. Jasno da je Erik znao da s Neferet nije sve kako treba, jer posvjedočio je mom sukobu s njom. K tome do tada je već uspio shvatiti da sam ga prevarila i bila s vampovskim Pjesnikom-laureatom Lorenom Blakeom samo zato što mu je Neferet povjerala zadatak da me zavede i izolira od prijatelja.

„Znači da Kalona ne utječe na crvene početnike onako kao na obične početnike,“ upravo je rekao Darius. „Premda se čini da obični početnici mogu utjecati na djelovanje koje on na njih ima, ako moraju. A to što Erik opisuje, u sprezi s mojom reakcijom na njega, govori mi da su vampiri možda manje od početnika podložni njemu.“ Zastao je i pogledao u Jacka. „Jesi li ti htio ostati i štovati Kalonu?“

Jack je odmahnuo glavom.

„Nisam. Ali nisam nešto naročito ni gledao u njega. Hoću reći, jako sam se brinuo za Stevie Rae, a onda mi je na pameti bilo samo da ostanem uz Damiena. K tome, Vojvotkinja se uzrujala zbog STARKA,“ odslovkao je ime, milujući Vojvotkinju, „i morao sam se pobrinuti za nju.“

„Zašto on nije utjecao na tebe?“ upitala sam Dariusu.

Primijetila sam da mu je pogled pao na Afroditu, koja je pripito grickala sendvič.

„Druge su mi stvari bile na pameti.“ Zastao je. „Premda nije da nisam osjetio kako me mami. I imaj na umu da sam u donekle drugačijem položaju od moje ratničke subraće. Nitko od njih nije se tako intimno zbližio s vašim društvom. Kad jedan Erebov Sin prihvati zadatak zaštitnika, poput mene kad sam počeo pratiti tebe i Afroditu, u njemu dolazi do stvaranja snažne spona sa šticienima.“ Toplo mi se osmjehnuo.

„Jednu Nadsvećenicu često cijeli život štiti jedna te ista skupina ratnika. Nismo slučajno dobili ime po Erebu, vjernome priležniku naše Božice.“

Uzvratila sam mu osmijeh i ponadala se da Afrodita neće ispasti guzica i slomiti mu to časno srce.

„Što mislite, što se u ovom trenutku događa tamo gore?“ odjednom je upitao Jack.

Svi su podigli pogled prema zakrivljenom stropu male tunelske prostorije, i znala sam da nije samo meni drago zbog toga koliko nas zemlje dijeli od onoga što je tamo gore.

„Ne znam,“ rekla sam, odgovorivši mu iskreno, umjesto da mu kažem nešto bezvezno poput ma sigurno će sve biti kako treba. Dobro sam porazmislila i pažljivo izabrala riječi. „Znamo da se pradavni besmrtnik uspio osloboditi zatočeništva u podzemlju. Znamo da sa sobom donosi stvorenja slična demonima i da je pri svom prethodnom hodanju svijetom silovao žene i porobljavao muškarce. Znamo da je naša Nadsvećenica, a možda čak i ono što je preostalo od Kuće Noći, eto, kad to ne mogu bolje opisati, prešla na Tamnu stranu.“

U trenutku šutnje koja je zavládala nakon mojih riječi, Erik je rekao: „Analogija s Ratovima zvijezda uvijek je dobrodošla.“

Uputila sam mu širok osmijeh, pa treznije nastavila.

„Ne znamo s druge strane koliko su štete Kalona i nazovigavranovi nanijeli širem gradskom području. Erik je rekao da vani bjesni nekakva grmljavinska oluja, zajedno s kišom i ledom, ali uzrok svemu tome možda nije nadnaravan. Ovo je Oklahoma i vremenske prilike znaju biti totalno bizarne“.

„Oooooooklahoma! Dom prašinskih tornada i ledenih oluja koje svakog mogu razguzit,“ rekla je Afrodita.

Suspregnula sam uzdah i zanemarila utisnutu vizio-alkoholičarku.

„Ali s druge strane među stvarima koje znamo je i činjenica da smo tu dolje prilično sigurni. Imamo hranu i krov na glavom i što već god.“ Barem sam se nadala da smo tu dolje okej. Potapšala sam krevet na kom sam sjedila, prekriven stvarno zgodnom svijetlozelenom posteljinom.

„Hej, kad smo već kod toga 'i što već god'. Kako ste uspjeli dopremiti sve ovo tu dolje?“ upitala sam Stevie Rae. „Ne želim ispasti zlobna, ali ovaj krevet i vaš stol i hladnjaci ozbiljno su poboljšanje u odnosu na prljave krpe i ostale gadarije koje sam vidjela kad sam tu bila prije mjesec dana.“

Uputila mi je svoj slatki, pravi smiješak Stevie Rae, koj je rekla:

„To je uglavnom zahvaljujući Afroditi.“

„Afroditi?“ priupitala sam, podigla obrve i zagledala se u nju, zajedno sa svima ostalima.

„A što da kažem? Postala sam perjanica svih malih dobročinitelja. Bogu hvala da sam zgodna,“ rekla je Afrodita i onda podrignula kao muško.

„Ups, scusa,“ profrfljala je.

„Scusa?“ rekao je Jack,

„To ti je talijanski, glupsone,“ rekla je Afrodita. „Proširi si te gejj horizonte.“

„Kakve to veze Afrodita ima sa stvarima koje imate tu dolje?“ umiješala sam se da prekinem prepirku koja se sigurno spremala postati ozbiljna.

„Ona nam je kupila te stvari. Da ti pravo kažem, sama je to predložila,“ rekla je Stevie Rae.

„Scusa?“ rekla sam, i ne pokušavajući prikriti osmijeh.

„Dva sam dana živjela tu dolje. Šta si očekivala da ću živjeti u ćumezu? To teško. Kad imaš kreditne kartice, uljepšaj si život. Mislim da mi je to na obiteljskom grbu, zajedno s jako suhim martinijem,“ rekla je. „Pottery Barn ima trgovinu na Utica Squareu, odmah tu u ulici. Imaju dostavu. Ima je i Home Depot, koji također nije daleko odavde, makar za njega nisam znala dok me neki crveni frik nije poučio, jer inače ne kupujem po prodavaonicama bijele tehnike.“

„Oni nisu frikovi,“ rekla je Stevie Rae.

„Ma posiši mi,“ rekla je Afrodita.

„Već ti je,“ rekla je Venera.

Afrodita je supijano sijevnula očima otprilike prema njoj, ali prije nego što joj je uspjela omamljeno otpovrnuti, klinac po imenu Dallas rekao je: „Ja sam znao da se Home Depot tamo nalazi.“ Pogledala sam ga, zajedno s prijateljima. Slegnuo je ramenima. „Ide mi majstorenje.“

„Home Depot i Pottery Barn dostavili su vam robu ovamo dolje?“ rekao je Erik.

„Pa, formalno baš i nisu,“ rekla je Stevie Rae. „Ali oni službeno dostavljaju u Tribune Lofts, što je praktički susjedna zgrada. A uz malo, eh, prijateljskog nagovaranja, prenijeli su stvari ovamo i onda potpuno zaboravili na to nakon što su otišli. I tako, tada! Nove stvari.“

„Još uvijek mi nije jasno. Kako ste mogli nagovoriti ljude da se spuste ovamo?“ upitao ju je Darius.

Uzdahnula sam.

„Trebao bi znati jednu stvar o crvenim vampyrima....“

„I crvenim početnicima, makar to kod njih nije baš tako snažno,“ upala mi je Stevie Rae u riječ.

„I crvenim početnicima,“ ispravila sam se. „Imaju sposobnost kontroliranja umova ljudi.“

„To ti zvuči daleko zlobnije nego što stvarno je,“ smirila je Stevie Rae bržebolje Dariususa. „Samo sam malo dostavljačima preuredila sjećanje. Nisam im 'kontrolirala umove'. Nije nama do služenja svim tim moćima da bi bili skroz mrski i sve.“ Prešla je pogledom po skupini crvenih početnika. „Je li tako?“

Grupa je promrmljala da je tako, ali primijetila sam da Venera ništa nije rekla, dok je Kramisha samo zjakala unaokolo kao da zna daje kriva.

„Oni mogu kontrolirati umove ljudi. Oni ne mogu podnijeti izravnu sunčevu svjetlost. Oni se odlikuju izvrsnim moćima oporavljanja. Oni moraju stupiti u suodnos sa zemljom kako bi im bilo istinski ugodno,“ nabrojio je Darius. „Jesam li išta izostavio?“
„Jesi,“ rekla je Afrodita. „Oni sišu.“

Šesto poglavlje

„E, sad je previše, dižem ruke od tebe,“ kazala sam Afroditi kad su crveni početnici prasnuli u smijeh.

„Afrodita, ta je luda čak i kad nije pijana i utisnuta,“ rekla je Kramisha. „Makar smo svi naviknuti na nju.“

„Ali, da,“ nastavila sam, odgovarajući Dariusu kroz grohot masa. „Sve to vrijedi za crvene početnike.“

„I tu jednu crvenu vampiricu.“ Stevie Rae je zvučala umorno, ali ponosno. „E da, mogu vam reći i to da je sunce izašlo prije točno“ zastala je i nakrivila glavu, kao da sluša cvrčke „šezdeset tri minute.“

„Svi odrasli vampyrii znaju kada izlazi sunce,“ rekao je Darius.

„Kladim se da svi vampovi nisu od tog pospani ko ja.“ Stevie Rae je naglasila te riječi širokim zijevanjem.

„Ne, obično nisu,“ rekao je Darius.

„E pa, ja sam jako pospana,“ rekla je. „Pogotovo danas, što kladim se ima nekakve veze s onom glupom strijelom koja je do maloprije stršala iz mene.“

Kad je Stevie Rae već to spomenula, i ja sam se opet osjećala skroz iscrpljeno sad kad me doza krvi prestala dizati. Prešla sam pogledom po našoj miješanoj skupini crvenih i plavih i opazila tamne podočnjake i niz prigušenih zijevanja. Još su me tištali Kalona i problemi u Kući Noći, kao i sve jači osjećaj da s crvenim početnicima nije sve baš onako kako se čini, ali bila sam preumorna da se bakćem sa svim tim.

S jakom potrebom da briznem u plač, nakašljala sam se, ponovno usredotočila i rekla:

„Što kažete da svi malo odspavamo? Ovdje smo prilično sigurni, a nitko od nas stvarno ništa ne može poduzeti oko onoga što se zbiva gore, kad smo tako umorni da praktički spavamo stojeće.“

„Slažem se,“ rekao je Darius. „Ali mislim da bi trebalo postaviti straže na ulazima u tunele s vašim dopuštenjem, Svećenice, za svaki slučaj.“

„Da, to valjda ima smisla,“ rekla sam. „Stevie Rae, postoji li neki drugi ulaz u tunele osim onoga kroz depo?“

„Z, mislila sam da znaš da postoje tuneli koji vode do hrpe starih zgrada u centru grada,“ rekla je Stevie Rae. „Ovaj dio pripada tom sistemu.“

„Ali ovamo nitko ne silazi i nitko se ne služi ovim konkretnim tunelima izuzev vas, je li tako?“

„Pa, ne, ne ovim njihovim dijelom, jer svi misle da su oni stari i gadni i napušteni.“

„Može bit zato što su stari i gadni i napušteni,“ sarkastično je profrfljala Afroditu. Primijetila sam da je zanemarila činjenicu da sam digla ruke od nje i da se latila druge boce vina.

„Šta pričaš koješta. Nisu gadni i napušteni,“ oglasila se Kramisha, mršteći se na Afroditu. „Mi smo tu i mi ih sređujemo. Sama najbolje znaš, jer smo sve to nakupovali tvojom zlatnom karticom bez limita.“

„Jesi li pritom govorila ko da si polupismena? Ko sada?“ rekla je Afroditu, smučeno škiljeći prema Kramishi preko Dariusova ramena.

„Čuj, znam da si ljudska i da si se upravo nezgodno utisnula sa Stevie Rae, da i ne spominjem da si se sva razvalila, pa bi mi bilo mrsko da ti svojim superiornim moćima crvene početnice razvalim to žgoljavo dupe, al ako ikad još išta pisneš o meni, neću se više trudit bit pristojna,“ rekla je Kramisha.

„A da se ipak radije posvetimo zlikovcima koji nas možda pokušavaju požderati, umjesto da se međusobno prepucavamo?“ umorno sam rekla.

„Stevie Rae, spajaju li se drugi tuneli na ove?“

„Da, al pregrađeni su, ili bi tako bar izgledali svima ostalima.“

„Postoji li samo jedan prolaz iz ovog dijela tunela u one javne?“ upitao ju je Darius.

„Samo jedan, koliko ja znam. A pregrađen je izuzetno debelim metalnim vratima. Šta vi ostali kažete? Jeste možda našli još koji?“ upitala je Stevie Rae.

„Pa, možda,“ rekao je Ant.

„Možda?“ priupitala ga je Stevie Rae.

„Istraživao sam i nešto sam pronašao, ali prolaz je bio preuzak čak i za mene, pa nisam ulazio. Mislio sam se vratiti i malo pročeprkati lopatom ili, još bolje, mišićima Johnnyja B., ali, eto, zasad još nisam stigao.“

Johnny B. se iscerio i pokazao nam mišiće. Zanemarila sam ga, ali Blizanke su se pohvalno zahihotale.

„Znači, vi u biti tvrdite da osim onog ulaza kroz depo sigurno znamo da postoji još barem jedan koji spaja ove tunele s ostalima?“ rekla sam.

„Tako nekako, da,“ rekla je Stevie Rae.

„Onda ti savjetujem da postaviš dvije straže, Svećenice,“ rekao je Darius.

„Jednu na ulazu kroz depo i jednu na poznatom ulazu u drugi tunelski sustav.“

„Okej, to mi zvuči kao pametan prijedlog,“ rekla sam.

„Uzet ću prvu smjenu na ulazu kroz depo,“ rekao je Darius. „Erik, najbolje bi bilo da me ti zatim odmijeniš. To nam je najranjivije mjesto, tako da bi ga trebali čuvati zreli vampiri.“ Erik je kimnuo.

„Slažem se.“

„Jack i ja preuzet ćemo prvu smjenu stražarenja na pregrađenom ulazu u tunele iz gradskog središta,“ rekao je Damien. „To jest, ako se vi ostali slažete.“

„Ma da, mogli bismo čak planirati jelovnike i zapisati namirnice koje nam trebaju za kuhinju“ rekao je Jack.

„Zvuči dobro,“ rekla sam Jacku i Damieniu sa smiješkom.

„I ja se slažem. Shaunee i Erin, biste li ih mogle odmijeniti u idućoj smjeni?“ rekao je Darius.

Blizanke su slegnule ramenima.

„Okej, što se nas tiče,“ rekla je Erin.

„Dobro. Mislim da bi bilo mudro da nam crveni početnici ne čuvaju ulaze u danjim satima,“ rekao je Darius.

„Hej, možemo mi razvalit koga treba,“ oglasio se Johnny B.. držeći se sasvim štemerski i testosteronski.

„Nije stvar u tome, rekla sam,“ pogodivši što je Darius mislio. „Najbolje je da spavate preko dana, da možete stražariti noću. kad ste najjači. Što, nadam se, znači da ćete biti jači od stvorenja koja će nas tada napadati.“ Nisam dodala da sam bila spremna reći nešto čak i da Darius nije spomenuo pitanje danjeg svjetla kod crvenih početnika. Nisam htjela da me klinici Stevie Rae štite dok ne steknem veće povjerenje u njih.

„A, dobro. Ma da. Može i tako. Meni je skroz okej da štitim jednu svećenicu i njene najbliže,“ rekao je Johnny B. i frajerski mi namignuo.

Suzdržala sam se da ne zakolutam očima. Čak i bez pitanja o crvenim početnicima, najmanje mi je još trebao jedan nogometaški tip u životu. Pogled mi je pao na Erika i morala sam se prisiliti da ne poskočim kao da me ulovio u prekršaju. Da, upravo me je promatrao. Super. Uglavnom me ignorirao otkako smo stigli u tunele, a baš u trenutku kad mi se neki drugi tip počeo upucavati odlučio se zabaljiti u mene.

„Ovaj, pitanje...“ rekao je Jack. podigavši ruku kao dobar mali đak.

„Da, Jack,“ rekla sam.

„Gdje ćemo mi spavati?“

„Dobro pitanje.“ Okrenula sam se prema Stevie Rae. „Gdje ćemo mi spavati?“

Johnny B. oglasio se prije nego što je Stevie Rae stigla odgovoriti.

„Čisto da se zna, ja sam voljan dijeliti svoju postelju. Srce mi je velikodušnije nego Kramishino.“

„Nije ti srce to što bi ti rado dijelio,“ rekla je Kramisha.

„Beba, nemoj me samo tako otpilit!“ rekao je Johnny B., nastojeći (neuspješno) zvučati crnački.

Kramisha je prevrnula očima prema njemu.

„Kako si ti lud.“

„Pa, imamo vreće za spavanje,“ ubacila se Stevie Rae, zvučeći kao da će svaki čas zaspati. „Venera, možeš pokazati Zoey i ostalim učenicima gdje su smještene? Vi svi valjda možete spavat u čijoj god sobi hoćete.“ Zastala je i uputila umoran smiješak Kramishi. „Samo što Kramisha ne dijeli svoju postelju.“

„Al možete spavat u mojoj sobi. To mi nije bed,“ rekla je Kramisha. „Samo ne na mom krevetu.“

„Svi vi sada imate sobe?“

Nisam uspjela prikriti iznenađenje u glasu. Sve se to tako razlikovalo od mog prvog boravka ovdje. Tada su se ovi klinci jedva mogli prozvati humanoidima, a tuneli su bili mračni, prljavi i jezoviti. Sada smo se tiskali u udobnoj prostoriji, obasjanoj treperavim petrolejkama i svijećama, namještaj je bio udoban, očito nov, a na krevetu su čak bili slatki spareni jastuci. Sve je izgledalo tako normalno. Jesam li samo uobrazila da se s njima zbiva nešto čudno jer od sam umora jedva mogla misliti?

„Vlastitu je sobu dobio svatko od nas tko ju je htio,“ odgovorila mi je Venera. „Stvarno ih nije teško srediti. U ovom dijelu tunela ima hrpa malih slijepih kutova. Pretvaramo ih u prave sobe. Ja definitivno imam vlastitu sobu.“

Osmjehnula se Eriku. Morala sam se opomenuti da vjerojatno ne bi bilo etično od mene da prizovem vatru i spalim joj svu kosurinu na toj šupljoj plavoj glavi.

„Tu su vjerojatno skladištili sav krijumčareni alkohol za vrijeme prohibicije,“ rekao je Damien. „Logično je, jer sada smo točno na željezničkoj pruzi, gdje bi se roba lako krišom mogla noću otpremati i dopremati.“

„Kako fora i romantično!“ uzdahnuo je Jack. „Cijele te dvadesete, mislim, flapperi, juke pinti i gangsteri.“

Damien se susretljivo osmjehnuo Jacku.

„Zapravo, Prohibicija je u Tulsu potrajala do 1957.“

„A onda ništa. To već nije baš romantično. Prije gej furka iz Biblijskog Pojasa.“ Zahihotao je. „Gej! Hii hii.“

„Smiješan si i sladak. Zato te i volim,“ rekao je Damien i poljubio Jacka ravno u usta, na što je Vojvotkinja veselo zalajala.

„Okej, biju,“ rekla je Afrodita.

„E da, imam još jedno pitanje, rekao je Jack,“ mršteći se na Afroditu.

Kad je krenuo podići ruku, rekla sam mu:

„Da, Jack. Što je?“

„Gdje ćemo piškiti?“

„Piškiti? Je li on to stvarno rekao piškiti?“ Afroditina se cerekala sve dok nije šmrknula. Ignorirali smo je.

„To je lako,“ rekla je Stevie Rae, pritom zijevajući od uha do uha.

„Venera, možeš im pokazat?“

„Imate kupaonicu? Što? Sad u tunelima još imaju funkcionalnu kanalizaciju?“

Venera me podrugljivo pogledala u stilu očito nisi baš sveznalica.

„Kupaonice, točnije. S tuševima.“

„S tuševima s vrućom vodom?“ oduševljeno je priupitao Jack.

„Pa jasno. Nismo barbari,“ rekla je Venera.

„Kako?“ rekla sam.

„Nalaze se u zgradi depoa iznad nas,“ rekla je Stevie Rae. „Istražili smo zgradu od vrha do dna skroz je zamandaljena, pa nitko ne može ući, osim kroz ulaz u podrumu, pa mi kontroliramo tko dolazi i odlazi.“

„A mi ne puštamo da nam dolazi baš bilo tko,“ dodala je Venera, djelujući pomalo opasno.

„Okej,“ iskreno rečeno, iz trenutka u trenutak bivala mi je sve manje draga. A ovaj put to nije imalo nikakve veze s njenim slinavljenjem oko Erika.

„Ekskluzivno. Mjesto po mojoj mjeri,“ rekla je Afroditina, pa podrignula.

Uglavnom, Stevie Rae je zakolutila očima prema Afroditini.

„Pregledavali smo depo i pronašli dvije svlačionice mušku i žensku. Računamo da su bili za djelatnike depoa. Gore čak imaju i teretanu. Dallas je obavio ostalo.“ Umorno se svalila natrag na jastuke, mahnuvši Dallasu u stilu hajde, ispričaj ostatak.

Dallas je nonšalantno slegnuo ramenima, ali širokim je osmijehom otkrio da zna da je izveo nešto super.

„Samo sam pronašao glavni spoj vodovoda na depo i otvorio ga. Sve su cijevi još bile kako treba.“

„Nije to sve što si obavio,“ rekla je Stevie Rae.

Iscerio joj se, a ja sam opet osjetila nešto između njih dvoje. Hm... definitivno sam odlučila naknadno saznati sve po redu od Stevie Rae.

„Pa, također sam skužio kako da uključim struju. Time su bojleri opet proradili, a onda nam je Afroditina kreditna kartica omogućila da nabavimo ekstra duge produžne kabele i ostalo, čime sam napravio spoj na stari sustav rasvjete u tunelima. Malo sam zasukao rukave tu i tamo, i sad tamo gore imamo vruću vodu, a tu dolje struju.“

„Opa,“ rekao je Jack. „To je stvarno cool.“

„Dojmljivo,“ složio se Damien.

Dallas se samo i dalje smješкао.

„Onda, idete vi u te sanitarije ili ne?“ upitala je Venera. Učinilo mi se da zvuči mrzovoljno, ili bi možda bolji epitet glasio kučkasto.

„Da!“ veselo je rekao Jack. „Svakako bi mi dobro došao vrući tuš prije nego što odemo na smjenu.“

„Eh, kako tu dolje stojite s proizvodima za njegu kose?“ upitala je Shaunee.

„Joj, curo. To mi je bila prva stvar za koju sam se pobrinula nakon što mi se vratio zdrav razum. Bez brige. Pokrivena si,“ rekla je Kramisha, ustajući i otirući trunje s tijesno pripijenih traperica.

„Izvršno,“ rekla je Erin. „Idemo.“

Zadržala sam se kad su svi počeli jedan po jedan izlaziti iz sobe Stevie Rae.

„Hej, Z, hoćeš da opet budemo cimeri?“ Stevie Rae je djelovala iscrpljeno, ali smješkala mi se onako kao nekad.

„Apsolutno,“ rekla sam. Pogledi su nam prešli na Afroditu, koja je još sjedila na rubu svoga kreveta, napola naslonjena na Dariusa.

„Afrodita, idi si uzmi vreću za spavanje. Možeš se i ti tu smjestiti s nama,“ rekla je Stevie Rae.

„Okej, slušaj. Nema mrtve šanse da ću spavat s tobom,“ rekla je, muku mučeci da ne frflja. „Naše utiskivanje nije takvo utiskivanje. A čak i da sam gej, što nisam, ti nisi moj tip.“

„Afrodita, nisam te mislila motat. Daj ne pričaj gluposti,“ rekla je Stevie Rae.

„Samo ti kažem da znaš.“ I još da znaš da ću prekinut ovo proketo utiskivanje taj čas kad skužim kako.“

Stevie Rae je uzdahnula.

„Nemoj radit nešto što će bolit tebe ili mene. Natrpila sam se boli za dogledno vrijeme.“

S iskrenim sam zanimanjem slušala njihov razgovor. Mislim ono, doživjela sam utiskivanje sa svojim ljudskim dečkom Heathom, tako da sam imala određenog pojma o sponi s nekim ljudskim kroz čaroliju krvi. Imala sam određenog pojma i o prekidanju utiskivanja i o razini boli koju ono može donijeti.

Zoey, je li te mogu zamolit da prestaneš zjakat u mene!“ prasnula je Afrodita, a ja sam poskočila od krivnje.

„Ne zjakam,“ slagala sam.

„Šta god. Samo prekini.“

„Utiskivanje nije nikakva sramota, ljepotice moja,“ rekao je Darius i nježno obgrlio Afroditu.

„Makar je čudno,“ rekla je Stevie Rae.

Darius joj se blago osmjehnuo.

„Postoje mnoge vrste utiskivanja.“

„Pa, naša nije u stilu da si pijemo krv i idemo se ševit,“ rekla je Afrodita.

„Naravno da nije.“ Darius ju je poljubio u čelo.

„Što znači da možeš tu spavat a da ti to ne bude koma,“ rekla je Stevie Rae.

„A ja ti opet kažem da nema mrtve šanse. Plus, idem s Dariusom. Bit ću na smjeni s njim,“ odlučno je rekla Afrodita i podigla napola praznu drugu bocu vina u čudan, supijan pozdrav.

„Darius mora čuvati ulaz u tunele. Ne mora se još brinuti za tvoju pijanu guzicu,“ rekla joj je Stevie Rae.

„Ja idem s Dariusom,“ ponovila je Afrodita polako i tvrdoglavo.

„Ona smije sa mnom,“ rekao je Darius, neuspješno pokušavajući prikriti smiješak. „Donijet ću joj vreću za spavanje. Ne vjerujem da će mi stvarati naročite probleme, a i volim kad je uz mene.“

„Da neće stvarati probleme?“ rekla sam. Stevie Rae i ja pogledale smo ga podignutih obrva. „Kunem se da se u njegovim visokim, isklesanim jagodicama pojavio najsitniji tračak rumenila.“

„Sigurno misli na neku drugu Afroditu. Neku koju mi ne znamo,“ rekla je Stevie Rae.

„Dođi,“ rekla je Afrodita i nesigurno se osovala na noge. „Znam gdje drže te glupe vreće za spavanje. Samo ih ignoriraj.“ Uputila nam je urnebesno smiješan pokušaj mrštenja, koji se pretvorio u još jedno muško podrigivanje, pa primila Dariusu za ruku i isteturala iz sobe, dok smo se Stevie Rae i ja cerekale.

„Prije nego što se provukao kroz deku,“ Darius se osvrnuo i obratio Eriku. Shvatila sam da sam gotovo zaboravila da se Erik zadržao u sobi. Gotovo.

„Erik, naspavaj se. Probudit ću te za drugu smjenu.“

„Slažem se. Bit ću u...“ Erik je zastao u nedoumici.

„Dallasova soba ti je odmah tu niz tunel. Kladam se da će te vrlo rado primit za cimera,“ rekla je Stevie Rae.

„Okej, onda ću biti kod njega,“ rekao je Erik.

Darius je kimnuo.

„Svećenice, bi li provjerila zavoje na ranama Stevie Rae? Ako ih treba promijeniti...“

„Ako ih treba promijeniti, mogu ih ja,“ upala sam mu u riječ. „Kvragu, pa već sam pomogla da joj se strijela progura kroz prsa. Valjda mogu promijeniti jedan flaster a da ne friknem.“

„Pa, ako ti zatrebam, samo reci nekom početniku...“

Ratnikova rečenica ostala je nedovršena kad ga je Afrodita cimnula dovoljno jako za ruku da ga izvuče iz prostorije. Zatim je opet provirila kroz ulaz.

„Jebeno vam laka noć. Ne smetajte nam.“ I onda je nestala.

„Bolje on nego ja,“ čula sam kako je Erik promrmljao dok je gledao kako deka pada natrag na mjesto. Nisam ni pokušala prikriti smiješak bilo mi je drago što Erik i dalje nije zainteresiran za Afroditu. Erik me pogledao u oči. A onda se polako i on nasmiješio.

Sedmo poglavlje

„Hajte sad vas dvoje. Stignite ostale. Ja idem samo spavat,“ rekla je Stevie Rae kad se opreznim kretnjama sklupčala na boku.

Začulo se mrzovoljno miafau i bucmasta kuglica narančastog krzna na mekim je šapicama ušla u sobu i skočila na krevet Stevie Rae.

„Nala!“ Stevie Rae je počeskala svoju macu po tjemenu. „Hej, falila si mi.“

Nala je kihнула Stevie Rae u lice, a onda se triput okrenula oko sebe na jastuku pokraj njene glave, legla i pokrenula svoju predilicu. Stevie Rae i ja razmijenile smo široke osmijehe.

„Okej“

POSEBNA NAPOMENA: Vojvotkinja, Jackova svijetla labradorica, predstavlja anomaliju. Stark ju je doveo sa sobom kad se prebacio u našu školu iz Kuće Noći u Chicagu. Zatim je on umro. Nju je usvojio Jack. Zatim je Stark neumro, ali očito još nije bio pri sebi, jer čim se probudio, najprije je strijelom probo Stevie Rae. Zbog toga je Vojvotkinja još uvijek s Jackom. K tome sve mi se čini da se mali baš jako vezao uz nju.

Uglavnom, kad je naša škvadra pobjegla iz Kuće Noći, za nama su otišle i naše mačke, kao i Vojvotkinja. Zato je Stevie Rae i meni prizor Nale dok se ušuškava dodao udoban, domaći štih sobi Stevie Rae.

„Idite ti i Erik. Otuširajte se ili šta već god,“ ponovila je Stevie Rae pospano dok se mazila s Nalom. „Nal i ja malo ćemo odremkiti. E da, ove ustale možete naći ako izađete, skrenete nalijevo i onda samo skrećete dalje svaki put desno. Ulazak u depo vam je pokraj sobe gdje držimo hladnjake.“

„Hej. Darius je rekao da ti trebam provjeriti zavoje,“ podsjetila sam je.

„Kasnije,“ širom je zijevnula. „S njima je sve kako treba.“

„Okej, ako ti tako kažeš.“

Pokušala sam ne pokazati koliko mi je laknulo. Nije bilo žive šanse da ikada budem išta slično medicinskoj sestri.

„Naspavaj se. Vratit ću se uskoro,“ rekla sam joj. Kunem se da je zaspala prije nego što smo se Erik i ja stigli provući ispod karirane deke.

Skrenuli smo nalijevo i samo šutke prešli jedan manji dio puta. Tuneli nisu bili tako jezoviti kao kad sam prošli put bila ovdje, što ne znači da nisu bili klaustrofobični i svijetli i veseli. Svakih nekoliko metara s betonskih su zidova o klinovima, koji su izgledali kao oni za željezničku prugu, visjele petrolejke otprilike u razini oka, ali vlaga je sve prožimala. Nismo naročito daleko odmaknuli kad sam krajičkom oka primijetila nešto i usporila, škiljeći u guste sjene između petrolejki.

„Što je?“ tiho me upitao Erik.

Želudac mi se stegnuo od straha.

„Ne znam, ma...“ Umuknula sam, jer je tog trenutka nešto iz mraka izletjelo na mene. Otvorila sam usta da vrisnem, zamišljajući krvoločne crvene početnike ili, što je još gore, užasne nazovigavranove. Ali Erik me smjesta obujmio rukom i maknuo s puta da pokraj nas može preletjeti pet-šest šišmiša.

„To su samo šišmiši. Boje te se jednako koliko i ti njih,“ rekao je, pustivši me čim su stvorenja odletjela dalje.

Sva sam se tresla i nastojala prisiliti srce da opet počne smireno kucati.

„Okej, nema nikakve šanse da bi njih moglo biti strah mene onoliko koliko je mene strah njih. Fuuj, šišmiši su krilati štakori.“

Tiho se nasmijao kad smo krenuli dalje.

„Mislio sam da su golubovi krilati štakori.“

„Šišmiši, golubovi, gavranovi sada me stvarno nije briga za razlike. Svaki stvor koji lepeće i jurca zrakom nimalo mi nije cool.“

„Shvaćam što hoćeš reći,“ rekao mi je sa smiješkom. Njegov mi smiješak nije naročito usporio nabijanje srca, a kad smo krenuli dalje, kunem se da sam još uvijek osjećala toplinu njegove ruke oko svojih ramena. Nakon još nekoliko koraka naišli smo na dio tunela koji nas je zaprepastio jednako koliko i iznenadio. Erik i ja zastali smo i zagledali se.

„Opa, ovo je žešće cool,“ rekla sam.

„Da, opa,“ složio se Erik sa mnom. „Ovo je sigurno djelo one Gerarty. Nije li je Stevie Rae predstavila kao slikaricu koja se već bavi ukrašavanjem tunela?“

„Je, ali nisam očekivala ništa slično ovome.“ Smetnuvši šišmiše s uma, počela sam prelaziti prstima po prekrasno složenim uzorcima cvijeća i srdaca i ptica i svakojakih vitica, svih međusobno isprepletenih tako da tvore mozaik jarkih boja koji kao da je udahnuo život i čaroliju u ovo malo područje sumornih, klaustrofobičnih zidova.

„Ima ih, ljudi i vampova, koji bi bili spremni izdašno platiti ovakvo djelo.“ Erik nije dodao kad bi svijet ikada smio saznati za crvene početnike i vampove, ali neizrečena se misao zadržala u prostoru između nas.

„Nadajmo se da i hoće,“ rekla sam. „Bilo bi lijepo kad bi crveni početnici mogli postati poznati ostatku svijeta.“ K tome, dodala sam u sebi, kad bi bili otvoreni i javni, možda bi se pitanja o njihovim moćima i namjerama, koja su me nastavljala tištati, lakše mogla razriješiti. „I, u svakom slučaju, mislim da bi vampyri i ljudi trebali biti u boljim odnosima,“ dodala sam.

„Poput tebe i tvog ljudskog dečka?“ Pitanje mi je postavio tiho, bez tračka sarkazma.

Čvrsto sam dočekala njegov pogled.

„Nisam više s Heathom.“

„Jesi li sigurna?“

„Sigurna sam,“ rekla sam.

„Okej. Dobro.“ Ništa drugo nije rekao, pa smo krenuli dalje, šutke, oboje obuzeti vlastitim mislima.

Nedugo nakon toga tunel je blago skrenuo nadesno, u smjeru kamo smo i trebali ići, ali s naše lijeve strane nalazile su se lučne vratnice, također prekrivene dekom. Ova je bila od crnog lažnog baršuna, ukrašena kičastom slikom Elvisa u bijelom kombinezonu.

„Sigurno Dallasova soba,“ pretpostavila sam.

Erik je oklijevao samo trenutak, a onda je odmaknuo deku u stranu, pa smo povirili unutra. Nije bila naročito prostrana, a Dallas nije imao krevet, samo nekoliko madraca naslaganih jedan na drugi na podu, ali imao je jarkocrveni poplun i crvene jastučnice odgovarajuće boje (pod poplunom je bila velika kvrga, Dallas koji spava, pretpostavila sam), stol na kojem se nalazila hrpetina stvari koje nisam mogla razaznati pod nedovoljno slabim svjetlom, te par crnih sjedalica ispunjenih zrcima. Na zakrivljeni zid iznad kreveta stavio je poster na kojem je bila... zaškiljila sam, ne bih li razaznala...

„Jessica Alba iz Sin Cityja. Dečko ima izvrstan ukus. Ona je zaista seksi vampovska glumica,“ rekao je Erik tiho, da ne probudi Dallas.

Mrko sam ga pogledala i zatvorila vrata od deke s Elvisom.

„Što je sad? Nije to moja soba,“ rekao je.

„Daj da samo stignemo sve ostale,“ rekla sam i krenula dalje.

„Hej,“ rekao je nakon nekoliko minuta mrtve šutnje. „Dugujem ti veliku zahvalnost.“

„Meni? Zbog čega?“ Osvrnula sam se prema njemu. Pogledao me u oči.

„Zbog toga što si me spasila da ne ostanem tamo gore usred one gungule.“

„Nisam te ja spasila od toga. Pošao si s nama vlastitom slobodnom voljom.“ Odmahnuo je glavom.

„Ne, prilično sam siguran da si me spasila, jer mislim da bez tebe nikako ne bih imao slobodne volje.“

Zastao je, dotaknuo mi nadlakticu i nježno me okrenuo prema sebi. Podigla sam pogled u njegove iskričavo plave oči, uokvirene njegovim odraslim vampirskim biljegom, istančanim uzorkom koji je djelovao poput krinke, tako da je njegovo potpuno predivno lice Clarka

Kenta, Supermana postalo sasvim slično Zorrou i nepodnošljivo seksi. Ali Erik je bio više nego superpredivan. Erik je bio darovit i istinski drag dečko. Mrzila sam što smo prekinuli. Mrzila sam što smo prekinuli zbog mene. Usprkos svemu što se dogodilo, htjela sam opet biti njegova djevojka. Htjela sam da opet ima povjerenja u mene. Tako mi je proketo falio...

„Stvarno mi fališ!“ Shvatila sam da sam blebnula riječi koje su mi bile na umu kad je razrogačio oči, a seksi usne izvile su mu se u smiješak.

„Pa tu sam.“

Osjetila sam kako mi se lice žarko zajapurilo skroz od vrata naviše i znala sam da sam postala kričavo, neprivlačno rumena.

„Pa, nisam mislila samo na to što si tu,“ kilavo sam rekla.

Osmijeh mu se raširio.

„Zar te ne zanima kako si me spasila?“

„Da, naravno.“ Poželjela sam si nekako ohladiti lice, da uklonim bar dio nijanse paradajza iz njega.

„Spasila si me zato što sam, umjesto da me Kalonina moć hipnotizira, razmišljao o tebi.“

„Je li?“

„Znaš li kako si fenomenalna bila dok si izricala onaj krug?“

Odmahnula sam glavom, ošamućena sjajem njegovih plavih očiju. Nisam htjela disati. Nisam htjela učiniti ništa što bi moglo pokvariti to što se počelo događati između nas.

„Bila si nevjerojatna prekrasna i moćna i puna samopouzdanja. Bila si jedino što mi je bilo na pameti.“

„Porezala sam ti dlan,“ bilo je sve što sam mogla natjerati usta da izgovore.

„Morala si. To je bio sastavni dio obreda.“

Podigao je ruku i okrenuo je dlanom naviše, tako da sam vidjela tanku prugu koja mu je prosijecala mesnati jastučić ispod palca. Polako sam prešla prstom po toj ružičastoj crti.

„Bilo mi je grozno nanijeti ti bol.“

Primio mi je šaku i okrenuo je naviše, otkrivajući pogledu safirne tetovaže koje su mi prekrivale dlanove. Zatim je, upravo onako kao ja maloprije, lagano prešao prstom preko moje kože. Zadrhtala sam, ali nisam odmaknula ruku.

„Nisam uopće osjetio bol kad si me porezala. Osjećao sam samo tebe. Toplinu tvojeg tijela. Tvoj miris. Osjećaj tebe u mom zagrljaju. Zato to stvorenje nije moglo djelovati na mene. Zato nisam povjerovao Neferet. Spasila si me, Zoey.“

„Ti si u stanju to kazati čak i nakon svega što se dogodilo između nas?“
 Suze su mi počele navirati na oči i morala sam brzo zatreptati kako mi se ne bi prolile.

Vidjela sam kako je Erik duboko uzdahnuo. Izgledao mi je kao skakač koji se sprema skočiti s visoke, opasne litice. Zatim je u hipu rekao: „Volim te, Z. Sve ono što se dogodilo između nas nije to promijenilo, čak i kad sam želio da tako bude.“ Obujmio mi je lice dlanovima. „Neferet me nije mogla zaluditi, niti me Kalona mogao hipnotizirati, kad sam već lud za tobom, hipnotiziran onime što osjećam prema tebi. Još uvijek želim biti s tobom, Zoey, kad bi samo rekla da.“

„Da,“ prošaptala sam bez najmanjeg trenutka oklijevanja.

Sagnuo se i usnama dotaknuo moje. Otvorila sam usta i prihvatila njegov poznati poljubac. Bio je jednakog ukusa bio je jednak na dodir. Provušla sam ruke uvis, obujmila mu široka ramena i pritisnula se cijelim tijelom uz njega, jedva sposobna vjerovati da mi je oprostio da me još želi da me još voli.

„Zoey...“ promrmljao je uz moje usne. „I ti si meni falila.“

Zatim me opet poljubio, od čega mi se, kunem se, zavrtjelo u glavi. Bilo je drugačije nego kad sam se ljubila s njim prije prije nego što je postao zreli vampir prije nego što mi je drugi muškarac oduzeo nevinost. Sad je to bilo kao da on zna tajnu, ali i ja sam upućena u nju. Prije sam osjetila nego što sam ga čula kako stenje, a onda sam osjetila i tvrdu hladnoću stijenke tunela na svojim leđima kad me okrenuo u naručju i priljubio uz tunel. Jednom me rukom, smještenom nisko na mojim leđima, pritiskao uza se. Osjetila sam kako mu se druga polako spušta niz bok moga tijela, opipava moju svečanu haljinu i putuje niz stražnji dio moga bedra sve dok nije pronašao raspor, a onda su mu prsti pronašli način kako da se ispod njega popnu naviše, topli spram moje hladne, gole kože.

Gole kože?

Pritiješnjena uz stijenku tunela?

Dok me šlata u mraku?

I onda me spopala najgora moguća misao:

’Zar Erik misli da je samo zato što sam (jedanput!) doživjela seks sada proglašena otvorena sezona hvatanja sa Zoey? A, sranje!’

Nisam imala namjeru to raditi. Ne ovdje. Ne ovako. K vragu, nisam zapravo znala jesam li uopće spremna to ponoviti. Taj jedan jedini put kad sam doživjela seks završio je katastrofalno i bio je najveća greška mog života. Definitivno me nije pretvorio u nekakvu nimfomansku fuksu!

Odgurnula sam Erikova prsa i odvojila usta od njegovih. Njemu kao da to nije smetalo. Zapravo, jedva da je i primijetio. Samo se nastavio trljati preponama o mene, a usnama je prešao na moj vrat.

„Erik, stani, molim te,“ rekla sam bez daha.

„Mmm, kako si mi ukusna.“

Zvučao je tako seksi i napaljeno da na trenutak od zbunjenosti nisam ni sama znala što zaista želim. Mislim ono jesam, htjela sam opet biti s njim, a on mi je bio totalno zgodan i poznat i...

Upravo sam se počela opuštati i opet mu se prepuštati kad sam opazila nešto preko njegova ramena. Osjetila sam ubod straha kad sam shvatila da to nešto ima oči koje se rumeno žare iz zagasitog, lelujavog mora crnila koje kao da se skupljalo i izvijalo u zraku kao utvara sačinjena isključivo od mraka.

„Erik! Prekini. Smjesta.“ Snažno sam mu odgurnula prsa i zateturala pola koraka unatrag. Srce mi je mahnito tuklo kad sam se brzo premjestila da se suočim s time što je već tamo iza njega. Nije više bilo rumenih očiju koje bi me užareno gledale, ali kunem se da sam primijetila tintastu tamu u crnini sjene. No kad sam trepnula i usredotočila oči, to čudo je nestalo, ostavljajući samo Erika i mene i mračni, mukli tunel.

Odjednom sam iz suprotnog smjera začula kuckanje cipela po betonu i duboko udahнула, pripremajući se da prizovem koji god mi element bude zatrebao za borbu protiv ove nove, bezlične prijetnje, kad je Kramisha smireno izašla iz sjene. Odmjerila je Erika dugim, promućurnim pogledom i rekla:

„Buuuuraz, ti se to bariš tu dolje u tunelu? Daj me nemoj! Nisi ti za bacit.“

Erik se okrenuo prema njoj i pritom me smjestio sebi pod ruku. Nisam mu morala vidjeti lice da bih znala da je na njemu smiren smiješak. Erik je bio istinski dobar glumac. Lice koje je pokazao Kramishi držao je pod kontrolom, s upravo onoliko seksi izraza u stilu ulovila si me na djelu koliko treba.

„Hej, bok,“ Kramisha, snalažljivo je rekao.

S druge sam, pak, strane bila ja. Jedva da sam mogla stajati, a kamoli progovoriti. Znala sam da mi je lice crveno ko paradajz, a usne mi izgledaju izvakano i mokro. K vragu, ko bog sam cijela izgledala izvakano i mokro.

„Kramisha, jesi možda vidjela nešto tamo dolje u tunelu?“ Trznula sam bradom u smjeru sjena iza nas i uspjela to izgovoriti tako da tek napola zvuči kao stenjanje pornozvijezde.

„Ne, curo, vidla sam samo tebe i tvog dečkića kako se žvalavite,“ smjesta je rekla Kramisha.

Upitala sam se nije li mi ipak odgovorila malčice prebrzo.

„Ouu! Zar se Erik i Z. bare? Kako slatko!“ Naizgled niotkuda, Jack se odjednom stvorio iza Kramishe, popraćen Vojvotkinjom, koja je zalajala i mahnula repom.

„Z, ne šizi. Vjerojatno si samo vidjela još jednog od onih šišmiša,“ rekao je Erik i zaštitnički mi stisnuo rame, a zatim kimnuo Jacku. „Hej, bok, Jack. Mislio sam da dosad već uživaš pod vrućim tušem.“

„I hoće, al’ došao mi je pomoći da donesem ručnike i to,“ rekla je Kramisha. „I, da, tu dolje definitivno ima šišmiša. Ne prave nam probleme ako mi njima ne pravimo probleme.“ Zatim je zijevnula i izvela istinski dojmljivo protezanje pri kojem je izgledala kao duga, vitka crna mačka. „Kad ste vas dvoje već tu, šta kažete na to da pomognete Jacku da odnese stvari natrag do tuševa, pa da mogu malo dremnut da budem ljepša?“

„Nema problema. Drage volje ćemo pomoći,“ rekla sam, vrativši moć govora i osjećajući se debilno zato što sam dopustila da se gotovo ukakim od straha zbog šišmiša u mračnom tunelu. Jebem ti, očito je da se stvarno trebam naspavati. Erik i ja upravo smo krenuli prema kupaonicama.

Kramisha nam je uputila dug, polagan pogled, ništa manje znalački zbog toga što je bila pospana.

„Aha. Baš ste i izgledali ko da ste krenuli prema kupaonicama.“

Osjetila sam kako ponovno rumenim. Okrenula se, a ja sam pomislila da će (bizarno) ukoračiti ravno u stijenku tunela iza sebe, ali umjesto toga ona se naprosto izgubila u njoj. Zatim sam začula kresanje šibice i treperava je petrolejka obasjala udubljeni dio tunela, tek mrvicu manji od Dallasove sobe. Kramisha je objesila petrolejku o nekakav šiljak, a onda se osvrnula prema nama.

„Pa? Šta se čeka?“

„O, da, okej,“ rekla sam.

Jack, Vojvotkinja, Erik i ja došli smo do Kramishe pogledati sobicu veličine malog spremišta. Na četvrtastim betonskim zidovima čak je imala montirane police i izgledala je baš kao uredan plakar. Zagledala sam se u uredno presavijene i naslagane ručnike i, za divno čudo, velike, našušurene kupaoničke haljetke oko kojih je Vojvotkinja nešto njuškala.

„Je li taj pas čist?“ upitala je Kramisha.

„Damien kaže da su pseća usta čišća od ljudskih,“ rekao je Jack i potapšao veliku žućkastu labradoricu po glavi.

„Mi nismo ljudski,“ rekla je Kramisha. „Zato bih te molila da pripaziš da mi ne gura tu mokru nosurinu u robu.“

„Dobro. Ali nastoj imati na umu da je proživjela traumatično iskustvo i da su joj osjećaji vrlo ranjivi.“

Kad je Jack privukao Vojvotkinju sebi i započeo s njom vrlo ozbiljan razgovor o tome da ne gura nos bilo kamo, ja sam zurila u hrpetine stvari.

„Ha. Tko bi rekao da je sve ovo tu?“

„Afrodita,“ rekla je Kramisha dok nam je slagala naramke frotira na ruke.

„Ona je sve to platila. Ili, točnije, lova sa zlatne kartice njene stare. Ne biste vjerovali što se sve može naručiti iz Pottery Barna kad nemaš limita na kartici. Zbog toga sam jednom zasvagda odlučila što ću bit po zanimanju.“

„Stvarno? Čime bi se htjela baviti?“ upitao ju je Jack. Kako je Vojvotkinja sada pristojno sjedila pokraj njega, ispružio je ruke da i njemu natrpa ručnike i haljetke.

„Bit ću književnica. Jedna od onih bogatih. Sa zlatnom karticom bez limita. Jeste znali da se ljudi drukčije odnose prema tebi kad si ozbiljno kreditno sposobna?“

„A da, valjda. Vidio sam već kako prodavačice Blizankama ljube guzice,“ rekao je Jack. „I njihove su obitelji pune love.“ Ovo zadnje je prošaptao kao da je riječ o velikoj tajni, što nije bio slučaj. „Svi su znali da su roditelji Blizanki bogati. Dobro, ne bogati kao Afroditini, ali svejedno. Za rođendan su mi kupile čizme koje su koštale gotovo četiristo dolara. Za mene je to definitivno znak bogatstva.“

„Eto. Odlučila sam da bi i meni pasalo da mi ljube guzicu. Pa ću si to i sredit. Okej, to bi bilo dovoljno stvari. Idemo. Vratit ću se dio puta s vama, al kada dođemo do moje sobe, idem spavat. Jack, ti ćeš se znat vratit do tuševa, je li tako?“

„Nego što,“ rekao je.

Krenuli smo niz tunel, slijedeći ga dok je skretao nadesno. Iduća prekrivena vrata do kojih smo stigli imala su zavjesu od svjetlucavog komada purpurne svile.

„Ovo ovdje vam je moja soba.“ Kramisha je primijetila kako sam blenula u nevjerojatni materijal koji služi umjesto vrata, pa se osmjehnula. „To je zavjesa iz Pier Onea. Oni nemaju dostavu, ali svakako primaju zlatne kartice bez limita.“

„Sjajna ti je boja,“ rekla sam, misleći kakva sam glupača bila kad sam uopće išla zamišljati babaroge u svakoj sjeni u prostoru s dekorom iz Pier Onea.

„Hvala. Volim kad ima malo boje. To je važan dio unutarnjeg uređenja. Oćete mi pogledat sobu?“

„Aha,“ rekla sam.

„Definitivno,“ rekao je Jack.

Kramisha je spustila pogled s Jacka na Vojvotkinju.

„Izdresirana je za pišanje?“

Jack se sav nakostriješio.

„Pa naravno. Ona je savršena dama.“

„Bolje bi joj bilo,“ progundala je Kramisha, pa odmaknula zavjesu u stranu i slobodnom rukom izvela elegantnu kretnju. „Smijete ući u moje odaje.“

Kramishina soba bila je otprilike dvostruko veća od sobe Stevie Rae. Imala je dvije upaljene petrolejke i desetak aromatićnih svijeća, koje su mirisu svježe boje dale dašak agruma. Oćito je nedavno olićila okrugle betonske zidove u jarku nijansu limete. Namještaj joj je bio od tamnog drveta krevet, ormar, noćni ormarić i regal za knjige. Nije imala stolice, ali svud po sobi ležali su golemi satenski jastuci krićavih nijansi ljubićaste i ružićaste, kakva joj je bila i posteljina. Na krevetu je imala pet-šest knjiga, s oznaćenim stranicama ili otvorenih, kao da upravo sve njih ćita u isti mah. Primijetila sam da su na njihovim hrbatima, kao i kod svih ostalih, na regalu, naljepnice s arhivarskim oznakama Dewevjeva decimalnog sustava. Kramisha je primijetila da sam ja to primijetila.

„Središnja knjižnica u centru vikendom radi fakat dokasno.“

„Nisam znao da se iz knjižnice smije posuditi ovoliko knjiga u isti mah,“ rekao je Jack.

Kramisha se promeškoljila.

„Ne smije se. Formalno ne. Bar osim ako im ne izvedeš malo ovo, pa malo ono s mozgom. Vratit ću ih ćim stignem skoknut do knjižare da kupim vlastite,“ dodala je.

Uzdahnula sam i pridodala krađu knjižnićne građe popisu svega onoga što crveni početnici ubuduće ne bi smjeli raditi. Popis sam vodila u glavi, a kad sam mu pridodala novu stavku, usput sam prekorila i sebe. Kramisha je svakako izgledala kao da joj je krivo zbog mažnjavanja iz knjižnice. Bi li se cura koja još gaji ćudovišne sklonosti uzrujavala zbog sitnog potkradanja? Ne, nikako ne, k vragu, zakljućila sam i automatski prošetala do kreveta da proćitam pokoji naslov. Imala je golemi svezak sabranih djela Shakespearea, kao i ilustriranu Jane Eyre u tvrdom uvezu, položen u preko knjige Tanith Lee s naslovom 'Srebrni metalni ljubavnik.' Imala je i tvrdo izdanje Zmajoleta Anne McCaffrey, smješteno uz naslove Delinkventesna, Slatka lizalica i G toćka autora ćije je ime bilo navedeno

kao Noire. Te su tri knjige ležale otvorene, raskriljenih korica s izuzetno sočnim ilustracijama. Totalno znatiželjna, odložila sam svoju hrpu ručnika na krevet s jarkoružičastom plahtom, uzela Delinkventesnu i počela je čitati na otvorenoj stranici.

Kunem se da su me očne jabučice počele peći, koliko je žestok prizor bio. Književna pornjava.

„Sviđa mi se,“ rekao je Erik preko mog ramena.

„Ovaj, to mi je za istraživanje.“ Kramisha mi je brzo uzela knjigu iz ruku i pogledala Erika s elegantnim smiješkom. „A koliko sam vidjela tamo dolje, nije da vama treba pomoć.“

Osjetila sam kako mi se lice ponovno žari, i uzdahnula.

„Hej, super ti je poezija,“ čula sam kako Jack kaže. Sretna zbog promjene teme, podigla sam pogled i opazila da Jack pokazuje na nekoliko plakata uredno pričvršćenih vrućim ljepilom za Kramishine zelene zidove. Bili su puni pjesama napisanih jednim te istim vitičastim rukopisom i raznobojnim fluorescentnim flomasterima.

„Sviđa ti se?“ rekla je Kramisha.

„Pa da, super je. Jako volim poeziju,“ rekao je Jack.

„Moje su. Ja sam ih napisala,“ rekla je Kramisha.

„Šališ se? Čovječe, mislio sam da su sto posto iz neke knjige. Stvarno si dobra,“ rekao joj je Jack.

„Hvala, rekla sam ti da ću biti spisateljica. Slavna i bogata, sa žešće jakim zlatnim karticama.“

Neodređeno sam čula kako se Erik priključuje raspravi. Svu mi je pozornost privukla jedna kratka pjesma, napisana crnom bojom na krvavocrvenom plakatu.

„I ovu si napisala?“ upitala sam je, ne mareći za to jesam li ih prekinula u raspravi o tome je li im Robert Frost draži od Emily Dickinson.

„Sve sam ih ja napisala,“ rekla je. „Oduvijek sam voljela pisat, al otkako sam dobila Biljeg to radim sve češće. Samo mi padnu na pamet. Znaš da se nadam da mogu pisat više od pjesama. Drage su one meni i sve, ali pjesnici ništa ne zarađuju. Kužiš, proučavala sam ja i zanimanja u Središnjoj knjižnici jer, je li, radi dokasno. Uglavnom, ti pjesnici ništa ne....“

„Kramisha,“ prekinula sam je. „Kada si napisala ovu?“ U želucu mi je postalo čudno, a usta su mi se osušila.

„Sve sam ih napisala u zadnjih par dana. Znaš, otkako nam je Stevie Rae vratila zdrav razum. Prije toga nisam mislila na bogzna što osim jedenja ljudi.“ Ispričala mi se smiješkom i slegnula jednim ramenom.

„Znači, napisala si ovu ovu tu, crnu u zadnjih nekoliko dana?“ Pokazala sam prstom na pjesmu.

Sjene u sjenama

On motri kroz snove

Krila afrički crnih

Tijela kameno tvrda

Više ne čeka

Gavranovi zovu.

Jack se zgranuo kad ju je prvi put pročitao.

„O, Božice!“ čula sam kako je Erik rekao sebi u bradu kad je i sam pročitao pjesmu.

„To je bar lako. To je zadnja koju sam napisala upravo jučer. Bila sam...“ Riječi su joj se prekinule kad je shvatila naše reakcije. „Sranje! Pa o njemu je!“

Osmo poglavlje

„Što te natjeralo da je napišeš?“ upitala sam je, i dalje buljeći u te crne riječi.

Kramisha se teško svalila na krevet, odjednom djelujući iscrpljeno gotovo koliko i Stevie Rae. Odmahivala je glavom naprijed-natrag, naprijed-natrag, od čega joj je narančasta i crna kosa plesala uz glatke obraze. „Samo mi je došla, kao što mi dođe sve što napišem. Samo mi se riječi pojave u glavi, pa ih zapišem.“

„Što si mislila da to znači?“ upitao ju je Jack, nježno je tapšući po podlaktici, vrlo slično načinu na koji je tapšao Vojvotkinju (koja mu se sklupčala uz noge).

„Zbilja nisam razmišljala o tome. Dođu mi. Zapišem ih. To je sve.“ Zastala je, načas pogledala uvis na zalijepljene plakate, a onda brzo odmaknula pogled kao da se prepala onoga što je tamo vidjela.

„Jesu li sve ovo pjesme koje si napisala u danima otkako se Stevie Rae Promijenila?“ Počela sam proučavati ostale pjesme. Bilo je nekoliko haiku pjesma.

*Pozorno motre sjene,
sjenom čekaju pad crnog pera.
Isprva voljen, pa iznevjeren, pljunut,
osveta ko Dots
mila, blažena Nyx,*

začula sam Erikov zgranuti glas iza sebe, ali tih, tako da su ga samo moje uši čule.

„Pa sve su o njemu.“

„Što ti znači 'osveta ko Dots'?“ upitao je Jack Kramishu.

„Ma znaš sladoled Dippin' Dots. Jako volim Dippin' Dots,“ rekla je.

Erik i ja počeli smo obilaziti Kramishinu sobu. Što sam više čitala, to mi se želudac stiskao u sve čvršći čvor.

*Oni su se ogriješili, kao tinta iz slomljenog pera,
odbačenog zbog drugoga iskorištenog,
ali vratio se odjeven u noć, naočit kao kralj,
s kraljicom svojom.*

One koji su se ogriješili, nisu riješili, istinski riješili,

„Kramisha, što ti je bilo na umu kad si napisala ovu?“ upitala sam je, pokazavši joj zadnju koju sam pročitala.

Opet je onako slegnula jednim ramenom.

„Valjda sam mislila na to kako nismo u Kući Noći, al’ trebali bi bit. Hoću reći. znam da nam je najbolje pod zemljom, al’ nekako nije u redu da samo Neferet zna za nas. Ona baš nikako nije prava za Nadsvećenicu.“

„Kramisha, bi li mi učinila uslugu i prepisala mi sve ove pjesme?“

„Misliš da sam zasrala stvar, je li tako?“

„Ne. Ne mislim da si zasrala stvar,“ smirila sam je, nadajući se da me nagoni točno vode i da ne ganjam opet samo šišmiše u mraku. „Mislim da si dobila dar od Nyx. Samo bih se htjela pobrinuti za to da svoj dar koristiš kako treba.“

„Mislim da ona ima štofa za vampovskog pjesnika-laureata, i da bi pritom bila velik korak naprijed u odnosu na našeg prethodnog,“ rekao je Erik.

Oštro sam ga pogledala, a on je slegnuo ramenima i široko se osmjehnuo.

„Samo mi je palo na pamet, ništa više.“

Okej, makar mi je bilo neugodno prisjećati se Lorena, naročito nakon što ga je spomenuo upravo Erik, duboko u dnu želuca osjetila sam kako je to što on kaže ispravno, a to je govorilo više o Kramishinoj pravoj prirodi nego što su mi moje iscrpljeno nagađanje i moja očito previše razmahana mašta davali do znanja. Nyx je očito položila ruke na ovu curu. A što sad, k vragu. Ja sam jedina Nadsvećenica koju još imamo. Mogu obaviti imenovanje.

„Kramisha, proglasit ću te našom prvom Pjesnikinjom-laureatom.“

„Štaaaaa?! Jel’ se ti to šališ? Šališ se, je li tako?“

„Ne šalim se. Mi smo nova vrsta vampovske skupine. Mi smo civilizirana nova vrsta vampovske skupine, a to znači da nam treba Pjesnik-laureat. To si ti.“

„Ovaj, sasvim se slažem s tobom i sve to, Z, ali zar ne mora Vijeće izglasati novog Pjesnika-laureata?“ rekao je je Jack.

„Da, a moje je Vijeće tu dolje sa mnom.“ Shvatila sam da je Jack mislio ni manje ni više nego na Vijeće Nyx, ono na čijem je čelu bila Shekinah, i koje je vladalo svim vampirima. Ali imala sam i ja svoje Vijeće, Vijeće prefekata, priznato od škole, koje smo tvorili ja, Erik, Blizanke, Damien, Afrodita i Stevie Rae.

„Kramisha ima moj glas,“ rekao je Erik.

„Vidiš, praktički je već službeno,“ rekla sam.

„To!“ ciknuo je Jack.

„Suludo si se toga sjetila, al’ sviđa mi se.“ Kramisha se ozareno osmjehnula.

„Dakle, zapiši mi te pjesme prije nego što odeš spavati, može?“

„Ma da, nemaš frke.“

„Dodi, Jack. Naša Pjesnikinja-laureat mora se naspavati,“ rekao je Erik.

„Hej, Kramisha, čestitam.“

„Da, od srca ti čestitam!“ rekao je Jack i zagrlio Kramishu.

„Dajte idite svi skupa. Imam posla. A onda će mi odmor trebat. Da izgledam dolično kao laureat,“ rekla je smjerno Kramisha, završivši dvostihom.

Erik i ja izašli smo za Jackom i Vojvotkinjom iz Kramishine sobe i produžili tunelom.

„Zar je ta pjesma stvarno bila o Kaloni?“ rekao je Jack.

„Mislim da su sve bile,“ rekla sam. „Što ti kažeš?“ upitala sam Erika.

Mrko je kimnuo glavom.

„O moj bože! Pa što to onda znači?“ rekao je Jack.

„Nemam blage veze. Samo, Nyx je tu na djelu. Osjećam da je. Proročanstvo smo dobili u obliku pjesme. A sada ovo? Nije moguće da je slučajnost.“

„Ako je to djelo Božice, onda sigurno postoji neki način da ga primijenimo u svoju korist,“ rekao je Erik.

„Da, tako i ja mislim.“

„Samo moramo smisliti kako,“ rekao je Erik.

„Za to će trebati netko tko ima više mozga od mene,“ rekla sam.

Usljedila je kratka stanka, a onda smo sve troje uglas kazali:

„Damien.“

Privremeno sam smetnula s uma jezovite sjenke, šišmiše i svoje nedoumice oko crvenih početnika, te se požurila tunelom s Erikom i Jackom.

„Vrata depoa su vam ovdje.“ Jack nas je proveo kroz kuhinju iznenađujuće prisnog, domaćeg izgleda u sporednu prostoriju koja je očito bila smočnica, premda sam se bila spremna okladiti da je nekada u njoj bilo pohranjeno više tekućih namirnica nego vrećica čipsa i kutija žitarica koje su se sada tu nalazile. Cijelom dužinom jednog zida. uredno smotane, složene jedne do drugih i jedne pokraj drugih, bile su mnogobrojne vreće za spavanje s jastucima.

„Onda, je li to put kojim se ide u depo?“ Pokazala sam na sklopivo drveno stubište u kutu spremišnog plakara koje je vodilo uvis prema otvorenim vratima.

„Aha, to je to,“ rekao je Jack.

Jack je krenuo prvi, a ja sam pošla za njim, te pomolila glavu u navodno napuštenu zgradu. Prvi dojam mi je bila tama i prašina, proparana svakih nekoliko minuta nečim što je izgledalo kao stroboskopski svjetlosni efekt, bljeskovima iznenadnog sjaja koji su prodirali kroz daske zabijene preko

prozora i ulaznih vrata. Kad sam začula tutnjavu grmljavine shvatila sam što je to i prisjetila se da je Erik rekao kako upravo traje jaka grmljavinska oluja, što ne bi bilo neobično za Tulsu, čak i početkom siječnja.

Ali danas nije bio običan dan. a nisam se mogla riješiti sumnje da ni ovo nije obična grmljavinska oluja.

Prije nego što sam se odlučila posvetiti razgledavanju, izvadila sam mobitel iz torbice. Rasklopila sam ga. Nije bilo signala.

„Ni moj ne radi. Još otkako smo došli ovamo,“ rekao je Erik.

„Moj se puni dolje u kuhinji, ali znam da je Damien provjerio na svome kad smo se popeli ovamo, i ni on nije imao nikakvog signala.“

„Znaš da se signalni tornjevi znaju srušiti kad je ružno vrijeme,“ rekao je Erik kad mi je primijetio lice, na kom se sigurno odražavala mučna količina zabrinutosti. Sjećaš se one velike oluje prije nekih mjesec dana? Mobitel mi nije radio puna tri dana nakon nje.“

„Hvala ti što se trudiš da mi bude lakše, ali kad... kad nikako ne vjerujem da je ovo prirodni fenomen.“

„Ma da,“ tiho je rekao. „Znam.“

Duboko sam udahnula. Pa dobro, bila ona prirodna ili ne, morat ćemo se nositi s njom, a u ovom trenutku nismo mogli baš ništa poduzeti po pitanju naše ovdašnje izolacije. Vani je bjesnjela oluja, a mi još nismo bili spremni za suočavanje s njom.

„Znači, idemo po redu.“ Junački sam se isprсила i pogledala oko sebe. Izbili smo u malu prostoriju koja je imala pola zida, a zatim staklene pregrade slične bankovnim šalterima koje su presijecale pravi zid, zajedno s pohabanim mjedenim štangama sprijeda. Smjesta sam zaključila da je to sigurno bio ured za prodaju karata u depou. Iz njega smo prešli u golemu prostoriju. Pod je bio od mramora koji je i dalje izgledao ulašteno i meko poput maslaca u polumraku. Samo, zidovi su bili nekako čudni. Svi onako grubi i goli od poda pa sve do par pedalja iznad moje glave, gdje su onda počinjali ukrasi. Bili su zamućeni od prašine i protoka vremena i nemara, a i posvuda je visjela paučina (fuuj, prvo šišmiši, a sada i paukovi!), ali još su se nazirale živopisne stare boje u stilu art decoa, s prikazima pripovijesti o mozaičnim uzorcima, perjanicama, konjima, kožama i ukrasima američkih domorodaca.

Promatrala sam svu tu pohabanu ljepotu oko sebe i pomislila kako bi ovo mogla biti sjajna škola. Bila je velika i imala istu onakvu eleganciju kao i mnoge druge zgrade u gradskom središtu Tulse zahvaljujući naftnom bumu i stilizacijama art decoa iz 1920ih. Izgubljena u mislima o onome što bi jednoga dana moglo biti, hodala sam otvorenim foajeom, razgledavajući oko sebe, primjećujući hodnike koji su se protezali iz ove

glavne velike prostorije i vodili u druge, pitajući se ima li ih dovoljno za nekoliko učionica. Krenuli smo jednim od tih hodnika i otkrili da završava širokim dvostrukim vratima od stakla. Jack je kimnuo glavom prema njima.

„To je teretana.“ Svi smo se zagledali kroz staklo zaprljano vremenom. U nedostatku svjetlosti uspijevala sam razaznati samo mrlje oblika koji su mi izgledali kao silne usnule zvijeri iz nekog pokojnog svijeta. „Tu prijeko je ulaz u mušku svlačionicu.“ Jack je pokazao na zatvorena vrata smještena desno od teretane. „A tu u žensku.“

„Okej, dobro, ja se idem otuširati,“ kilavo sam rekla. „Erik, bi ti bile teško da odeš s Jackom reći Damieniu za Kramishine pjesme? Kaži mu da ako mora razgovarati sa mnom, bit ću u sobi Stevie Rae i, nadajmo se, čvrsto spavati barem nekoliko sati. Ako stvar može pričekati, svi ćemo se skupiti i pokušati smisliti što bi to moglo značiti nakon što se odmorimo.“ Premjestila sam ručnike i kupaoničke haljetke koje sam dotad držala pred sobom da si mogu pospano prijeći rukom preko lica.

„Moraš se odmoriti, Z. Čak ni ti ne možeš proći sve ovo i nastaviti funkcionirati bez sna,“ rekao je Erik.

„Ma da, kad Damien ne bi bio budan zajedno sa mnom, bojao bih se da ne zaspim kao stražar,“ rekao je Jack i to naglasio zijevanjem.

„Blizanke će te uskoro zamijeniti.“ Osmjehnula sam se Jacku. „Samo izdrži do tada.“ Proširila sam osmijeh i njime obuhvatila i Erika. „Uskoro se vidimo. Sve troje.“

Pošla sam dalje, ali zaustavio me dodir Erikove ruke na ramenu.

„Hej, nas dvoje smo opet skupa. Zar ne?“

Pogledala sam Erika u oči i primijetila koliko je ranjiv ispod hinjeno samouvjerenog smiješka. Ne bi shvatio da mu sada kažem da mi je potrebno da razgovaram s njim o, je li, seksu prije nego što mu se pristanem vratiti. To bi u isti mah povrijedilo i njegov ego i njegovo srce, a onda bih se opet našla tamo gdje sam već bila, kako se živa grizem zato što sam bila razlog našeg prekida.

I tako sam mu jednostavno rekla:

„Da, nas dvoje smo opet skupa.“

Ona slatka ranjivost odrazila se u poljupcu koji mi je položio na usne kad je saznao. Nije to bio poljubac uz šlatanje i traženje da se potrošimo ovog trenutka. Bio je to topao, nježan poljubac kojim mi je davao do znanja da mu je silno drago što smo opet skupa, i potpuno sam se rastopila od njega.

„Naspavaj se. Vidimo se uskoro,“ prošaptao je i na brzinu me poljubio u čelo, a onda su on i Jack nestali kroz vrata muške svlačionice.

Ostala sam neko vrijeme samo tako stajati, gledajući u zatvorena vrata i razmišljajući. Zar sam se prevarila oko promjene u Eriku? Zar nisam dobro shvatila što se nalazi ispod njegove strasti u tunelu? Napokon, on više nije bio početnik. Bio je potpuno promijenjeni, odrasli vampir. To ga je pretvorilo u muškarca, iako mu je još bilo devetnaest godina, baš kao što mu je bilo i prije manje od tjedan dana, prije nego što se promijenio.

Možda je porast seksualne napetosti između nas bio nešto prirodno, i to ne samo zato što me on sada smatrao droljetinom koja se samo tako odrekla nevinosti. Erik je muškarac. Ponovila sam tu misao u sebi. Iz one katastrofe s Lorenom Blakeom već sam znala da biti s muškarcem nije isto kao biti s dečkom ili početnikom. Erik je sad potpuno promijenjen vampir, baš kao i Loren prije njega. Od te su me pomisli cijelu proželi žmarci nervoze. Kao i Loren nije bila naročito dobra analogija. Ali Erik definitivno nije bio Loren! Erik me nikada nije iskoristio, niti mi je lagao. Erik se promijenio, ali i dalje je bio onaj Erik kojeg sam poznavala i kojeg bih čak mogla i voljeti. Stvarno nije imalo smisla da se sad sva uzrujavam zbog takvih briga. To sa seksom razriješit će se samo po sebi. Mislim ono, kad se na jednu stranu stavi dolazak pradavnog besmrtnika među nas, potpadanje škole u zle kandže Neferet, moja šiza oko toga ima li ili nema nečega bizarnog kod crvenih početnika, bakino ležanje u komi, te haranje onih gadnih nazovigavranova po Tulsi, činjenica da me s druge strane Erik možda želi prisiliti da se poševim s njim trebala bi značiti predah od stresa, ili bar čik-pauzu od stresa. Zar ne?

„Z! Tu li si. Hoćeš više doć unutra?“ Erin je provirila kroz vrata ženske svlačionice. Iza nje je pokuljao golem oblak pare, a primijetila sam da na sebi ima samo grudnjak i gaćice (sparene, naravno, iz Victoria's Secreta). S naporom sam istjerala Erika iz misli.

„Oprosti... oprosti, evo me,“ rekla sam i požurila se u svlačionicu.

Deveto poglavlje

Okej, zajedničko tuširanje s djevojkama koje imaju afinitete za vodu i vatru bilo je ispočetka pomalo nelagodno, zatim zanimljivo, i na kraju poprilično smiješno iskustvo.

Na početku je bilo nelagodno jer, eto, makar smo sve mi djevojke, nismo baš naviknute na zajedničke tuševe. Ovi nisu bili grozno barbarski na zidu je bilo montirano pet-šest tuševa (i svi su bili sjajni i blistavi i vidno novi sigurno zahvaljujući ili Kramishi ili Dallasu ili njima oboma, uz potporu Afroditine slavne zlatne kartice). Svaki je imao zaseban odjeljak za tuširanje, jedan tik do drugoga. Ne, nisu imali vrata, zavjese ili bilo što slično. Doduše, na vrhu svakoga stajala je šipka, pa pretpostavljam da je svojedobno tu bila zavjesa za tuširanje, ali to je bilo davno. E da, bar su zahodske pregrade imale vrata, makar ih zasuni nisu držali. I tako mi je isprva bilo nelagodno što sam gola s prijateljicama. Ali sve smo djevojke, i to hetero djevojke, pa se nismo baš zanimale jedna drugoj za cice i to, koliko god to bilo teško tipovima shvatiti, tako da nelagoda nije potrajala. K tome cijela je svlačionica bila puna tople, guste pare, koja je stvarala iluziju privatnosti.

Zatim, kad sam odlučila pod koji ću tuš, izabrala sapun i šampon iz krasne ponude preparata te se krenula sapunati, shvatila sam da stvarno ima puno pare. Ono, neprirodno puno. I da je ima neprirodno puno zato što iz svih tuševa, čak i u praznim odjeljcima, štrcaju mlazovi vrele vode. stvarajući uzdizanje i kovitlanje tople pare guste gotovo poput dima.

Hmm...

„Hej!“ Provirila sam preko svoje pregrade, nastojeći pogledom razabrati Blizanke u zasebnim odjeljcima za tuširanje. „Šta vas dvije radite nešto s vodom?“

„Ha?“ rekla je Shaunee, otirući si mjehuriće šampona iz očiju. „Šta?“

„Ovo,“ zamahnula sam rukama, tako da se gusta maglica sneno nadigla oko mene. „Sve ovo mi izgleda kao da se ne bi događalo da nema malu pomoć izvjesnih osoba koje znaju manipulirati vatrom i vodom.“

„Nas? Gospođice Vatrene i gospođice Vodene?“ rekla je Erin. Jedva sam uspijevala razabrati tjeme njene svijetle plavokose glave kroz paru. „Ma što to njoj pada na pamet, Blizanko?“

„Da znaš da mi se čini da naša Z želi reći kako smo mi u stanju upotrijebiti afinitete kojima nas je obdarila Božica za nešto tako sebično kao što je stvaranje guste, tople, miomirisne maglice, ne bi li se sve opustile nakon što smo proživjele tako užasan dan,“ rekla je Shaunee, oponašajući glas naivne južnjačke ljepojke.

„Zar bi mi to mogle, Blizanko?“ upitala ju je Erin.

„Apsolutno bi, Blizanko,“ rekla je Shaunee.

„Sramota, Blizanko. Sramota,“ rekla je Erin, praveći se stroga. A onda su zajednički prasnule u hihot.

Prevrnula sam očima prema njima, ali shvatila sam da je Shaunee imala pravo. Maglica je bila miomirisna. Podsjetila me na proljetnu kišu, punu svježih mirisa cvijeća i trave, i bila je topla ne, voda je bila vruća, kao lijeni ljetni dan na plaži. Istini za volju, iako bi prostoriju povremeno obasjali bljeskovi munja iz oluje koja je bjesnjela vani i iako je grmljavina bila nelagodno glasna, Blizanke su stvorile krajnje opuštajuću atmosferu.

I tu je sad došlo do onog zanimljivog. Zaključila sam da nema baš ničeg lošeg u tome što se Blizanke služe svojim darovima da nam bude toplo i čisto i udobno. Upravo smo pregrmjele grozno iskustvo iz vlastitog doma istjerali su nas čudni pticoljudskodemonski stvorovi i sad smo u biti ostale zarobljene u ovoj staroj zgradi i tunelima ispod nje, usred neprirodno silovite zimske oluje, bez ikakve veze s izvanjskim svijetom, ako se izuzme izlazak odavde. Eh, a to nitko nije htio, bez obzira na oluju. Zašto da onda malo ne guštamo?

„Hej, šalžete li vi malo ovoga i u mušku svlačionicu?“ upitala sam ih dok sam šamponirala kosu.

„Nikako,“ veselo je rekla Shaunee.

„Nimalo,“ iscerila se Erin.

Uzvratila sam im smiješkom.

„Dobro je biti djevojka.“

„Aha, čak i ako se moramo skupa tuširati gologuze u nečem što izgleda ko konjske pregrade,“ rekla je Erin.

Zacerekala sam se.

„Konjske pregrade. Mislim da to znači da ste vas dvije kobile.“

„Kobile! Mi?“ rekla je Erin.

„Joj nemoj mi reć da nam je upravo rekla da smo kobile,“ rekla je Shaunee.

„Drž je!“ proderala se Erin i naglo uprla rukama prema meni, tako da me voda zasula sa svih strana.

Naravno da me nije zaista boljelo, pa sam se samo još jače nastavila cerekati.

„Zakipit će ona meni, Blizanko!“ rekla je Shaunee i trznula prstima prema meni, a koža mi je odjednom postala jako, jako topla. Toliko da mi se količina pare u pregradi udvostručila.

Uspjela sam doći do daha usred cerekanja i prošaptati:

„Vjetre, dođi mi.“ Smjesta sam osjetila dašak moći oko sebe. Vrteći prstima u parnoj maglici oko sebe, rekla sam: „Vjetre, pošalji sve ovo natrag Blizankama!“ Zatim sam stisnula usne i blago puhnula prema njima. S moćnim hukom, maglica i vrućina i voda obrnule su se oko mene jedanput, dvaput, te puhnule ravno u Blizanke, koje su ciknule i nasmijale se i pokušale se oduprijeti. Jasno da me nisu mogle pobijediti. Mislim ono, daj! Mogu prizvati svih pet elemenata, ali od ove urnebesne verzije borbe jastucima ili vodom sve smo ostale potpuno smočene i bez daha od smijeha.

Napokon smo proglasile primirje. Okej, točnije rečeno, natjerala sam Blizanke da nekoliko puta viknu: Dosta! Dosta! i onda velikodušno prihvatila njihovu predaju. Bilo je prekrasno obući meke haljetke od frotira i osjetiti se sasvim čisto i pospano. Povješale smo odjeću po pregradama za tuširanje i još jedanput prizvale vodu i maglicu da ih napare, a onda sam naložila vatri i zraku da ih osuše. Zatim smo se nas tri vratile dolje u tunele, ne hajući za predstavu bljeskanja i tutnjave vani, sigurne zbog činjenice da nas okružuje zemlja i da nas štite muški vampiri koji nipošto ne bi dopustili da nam se itko prikrađe.

Rekla bih da je Stevie Rae bila sasvim krepana kad sam joj se vratila u sobu, ali izraz mi je bio prestrašan. Već je previše puta bila mrtva, ili gotovo mrtva, za moje živce. Priznajem da sam joj prišla na prstima i zastala, promatrajući je, da se uvjerim da diše prije nego što sam otišla na svoju stranu kreveta i lagano se uvukla pod pokrivač. N'ala je podigla glavu i kihнула prema meni, očito nezadovoljna što je se budi, ali pospano je zatim došla do mene i sklupčala se na mom jastuku, položivši mi jednu bijelu šapicu na obraz. Osmjehnula sam joj se i, onako čista i topla i vrlo, vrlo umorna, smjesta zaspala.

Tada sam sanjala onaj užasni san, koji me vratio u sadašnje vrijeme. Nadala sam se da će mi premotavanje svega što se dogodilo u proteklih nekoliko sati biti poput prebrojavanja ovaca i možda mi pomoći da opet utonem u, nadajmo se, spavanje bez snova. Ali nije bilo koristi od toga. Previše sam šizila zbog Kalone i previše se zabrinjavala oko toga koji bi mi trebao biti idući potez.

Mobitel mi je bio na stoliću uz uzglavlje, pa sam ga uzela i pogledala koliko je sati: 2:05 ujutro. Znači, super, uspjela sam odspavati puna puncata tri sata. Nije ni čudo da sam imala dojam da su mi oči pune pijeska. Kole. Nasušno mi je trebalo kole.

Opet sam provjerila kako je Stevie Rae prije nego što sam izašla, ovaj put pazeći da je ne probudim. Bila je sklupčana na boku, tiho je hrkala i djelovala kao da joj je otrpilo dvanaest godina. Teško mi je uopće bilo

zamisliti da je mogla imati krvavocrvene oči, opasno režati i sisati Afroditu tako intenzivno da su se njih dvije utisnule. Uzdahnula sam, osjećajući teret cijelog svijeta na plećima. Kako da se nosim sa svim tim, pogotovo kad mi pozitivci ponekad djeluju loše, a negativci su mi tako... tako... Prizori Starka i Kalone prostrujali mi kroz svijest, od čega sam se osjetila grozomorno zbunjeno i nervozno.

Ne, strogo sam se opomenula, poljubila si se sa Starkom dok je umirao. Bio je drugačiji dečko prije nego što ga je Neferet pokvarila, ali sada ga je stvarno pokvarila i to nikako ne smiješ smetnuti s uma. S Kalonom si se našla u zajedničkoj noćnoj mori. I točka. To je sve što se tu dogodilo

Činjenica da je u mojoj noćnoj mori Kalona uporno tvrdio da sam ja Aya bila je baš suluda. To nije bilo točno. Dobro, osjetila sam da me on privlači, ali to su osjetili i praktički svi ostali. K tome, ja sam bila ja, a Aya je bila, je li, zemlja prije nego što su joj Žene Ghigua udahnule život i posebno je obdarile. Očito izgledam poput nje, ma kako to čudno bilo, objasnila sam si. Ili me on možda zvao Aya samo da me namjerno zbuni. To mi je djelovalo više nego moguće, pogotovo ako mu je Neferet pričala o meni.

Nala se opet smjestila na jastuku uz Stevie Rae i počela ponovno prestići, sklopljenih očiju. Očito u blizini nisu vrebale nikakve nemani iz noćnih mora, jer Nala bi u tom slučaju bila sva izvan sebe od šize. Zadovoljna barem zbog toga, i nju i Stevie Rae blago sam potapšala po glavi nijedna od njih nije otvorila oči a zatim se provukla ispod deke na vratima u hodnik.

U tunelima je vladao apsolutan muk. Bilo mi je drago što petrolejke još gore; mrak i ja nismo baš bili u dobrim odnosima u tom trenutku. Priznat ću i da me, makar sam sumnjičavo držala na oku sjene između svjetiljki zbog šišmiša i čega sve ne, zaista smirivalo što sam se skrasila pod zemljom, nimalo blizu otvorenih livada pod mjesecinom, ili drveća po kojima sjede utvarne sjenke. Stresla sam se. *Ne. Ne misli na to.*

Na putu prema kuhinji zastala sam pokraj Kramishina ulaza i tiho provirila. Jedva sam joj uspjela razaznati glavu nasred kreveta, pod hrpama purpurnog popluna i ružičastih jastuka. Blizanke su spavale na vrećama za spavanje sa svojim mrskim mačkom, Belzebubom, sklupčanim na podu između njih.

Tiho sam zatvorila zastor od deke, ne želeći probuditi Blizanke prije nego što na njih dođe red za stražu. Zapravo, trebala sam samo uzeti svoju kolu i smijeniti Damiena i Jacka i kazati im da puste Blizanke da se naspavaju. Meni definitivno nije više bilo do sna na dulje vrijeme tipa godina. Okej, samo se šalim. Malo.

U kuhinji nije bilo nikoga. Čulo se samo tiho, poznato zujanje hladnjaka, kao da sam doma. Kad sam otvorila prvi, zgranuto sam malo ustuknula. Cijeli je hladnjak bio dupke pun medicinski zatvorenih vrećica krvi. Ozbiljno. A meni je, naravno, potekla slina na usta.

Zalupila sam vrata hladnjaka.

A onda sam opet razmislila i ponovno ih otvorila. Odlučno sam dohvatila jednu vrećicu. Jedva da sam oka sklopila. Prala me žestoka nervoza. Proganjao me nekakav glupi besmrtni pali anđeo od negativca i nazivao imenom nekakve mrtve ženske od zemlje. Priznajmo si to, trebalo mi je puno više od kole da izdržim dan.

Pronašla sam škare u gornjoj ladici drvenog stalka za noževe i, prije nego što su me grižnja savjesti ili gađenje stigli primorati da odustanem, odrezala vršak vrećice i potegnula iz nje.

Znam znam. To što sam išla srkati krv kao sok iz tetrapaka zvuči potpuno gadno, ali bila mi je preukusna. Nije imala okus krvi, ili bar ne onaj slani okus kao po bakru kakav mi je krv imala prije nego što sam *obilježena*. Bila je slasna i nabijena energijom, kao da pijem skupi gurmanski med pomiješan s vinom (ako volite vino) i Red Bullom (ali ukusnijim). Osjećala sam kako mi se širi tijelom i ispunjava me naletom koji je rastjerao strahovanja zaostala za mojom noćnom morom.

Zgužvala sam praznu vrećicu i bacila je u veliku kantu za smeće u kutu prostorije. Zatim sam uzela bočicu kole i vrećicu Doritosa s okusom nachosa sa sirom. Mislim ono, dah mi je ionako već zaudarao od krvi. Baš sam si i mogla priuštiti Doritos za doručak.

Tada sam shvatila: prvo, ne znam gdje su Damien i Jack, i drugo, stvarno bih trebala nazvati sestru Mariju Anđelu da saznam kako mi je baka.

Da, znam da zvuči čudno što sam išla zvati časnu sestru. Zvuči još čudnije što sam dotičnoj časnoj povjerila bakin život. Doslovno. Ali razlozi čuđenju nestali su čim sam upoznala sestru Mariju Anđelu, nadstojnicu sestara benediktinki u Tulsi. Uza sve što časne rade (molitve i što sve ne), sestra Marija Anđela i njene opatice vodile su udrugu Tulsa Street Cats, gdje sam je i upoznala kad sam odlučila da bi se početnici iz Kuće Noći trebali jače aktivirati u zajednici. Mislim ono, Kuća Noći je bila u Tulsi već više od pet godina, ali kao da smo živjeli na pustom otočiću. Svatko s malo mozga u glavi zna da izoliranost i neukost znače predrasude, halo, pa pročitala sam *Pisma iz Birminghamskog zatvora* Martina Luthera Kinga Juniora početkom drugog razreda. Uglavnom, nakon što nam je dvoje profesora ružno ubijeno, Shekinah se složila s mojim prijedlogom da pomognem ovdašnjoj dobrotvornoj udruzi, pod uvjetom da imam čuvara. Tako se Darius skompao sa mnom i mojom grupom. A ja sam

izabrala Street Cats jer mi je to, eto, imalo smisla uza sve mačke u Kući Noći.

Sestra Marija Anđela i ja skompale smo se taj čas kad smo se upoznale. Ona je smirena i duhovna, mudra i nesklona osuđivanju. Čak smatra da je Nyx samo drugi vid Djevice Marije (a sestrama benediktinkama Marija je izuzetno važna). Zato bi se valjda moglo reći da smo se sestra Marija Anđela i ja sprijateljile, pa kad su nazovigavranovi napali baku i ona završila u komi u Bolnici St. John's, pozvala sam upravo sestru Mariju Anđelu da sjedi uz nju i čuva je od novog napada nazovigavranova. Kad su se u Kući Noći otvorila vrata pakla i Neferet ubila Shekinu i naredila Starku da nastrijeli Stevie Rae, pa se Kalona uzdigao, a nazovigavranovi postali tjelesni, upravo je sestra Marija Anđela sklonila baku na sigurno pod zemlju.

Ili je barem teoretski trebala skloniti baku, uz ostatak sestara iz opatije, pod zemlju. Nisam se čula s njom još od sinoć, netom prije nego što nam je nestalo signala na mobitelima.

Zato sam, redom važnosti, trebala nazvati sestru Mariju Anđelu pod uvjetom da mi mobitel opet radi te onda saznati gdje su Damien i Jack da ih mogu odmijeniti. Ne bih li ubila dvije muhe jednim udarcem, vratila sam se istim putem niz tunel prema ulazu u podrum i Dariusu. On će znati kako da dođem do njih dvojice, a u podrumu ću vjerojatno imati signal ako površinski svijet nije postao skroz postapokaliptičan i signala je nestalo za sva vremena. Na svu sreću, želudac pun krvi donio mi je blagi optimizam, pa mi čak ni mogućnost odvratnog (i odbojnog) svijeta u stilu filma *Ja sam legenda* nije djelovala posve beznadno.

Jedno po jedno. Samo ću sve to rješavati jedno po jedno. Najprije ću otkriti kako je baka. Zatim ću odmijeniti Damiena i Jacka. I zatim ću pokušati smisliti kako da se probijem kroz onu groznu noćnu moru.

Prisjetila sam se glasa tamnog anđela i toga kako su mi se bol i naslada nekako stopile u jedno kad me dodirnuo i nazvao svojom ljubavi. Silom sam istjerala takve misli iz glave. Bol ne može biti isto što i naslada. Ono što sam osjetila u snu bilo je samo to, san, a po definiciji sna (ili noćne more) to znači da to nije bilo stvarno. A ja definitivno nisam bila Kalonina ljubav.

Tu sam negdje također shvatila da uzrujan žmarci koji mi struje tijelom potječu dijelom od straha, i da on nema nikakve veze s Kalonom. Dok sam bila sva obuzeta razmišljanjem o njemu, prilično sam smetnula s uma podsvjesno stezanje po cijelom tijelu. Srce mi je opet počelo jače tući. Želudac mi se prevrtao. Imala sam izraziti i potpuno stravičan osjećaj da me netko promatra.

Okrenula sam se na peti. očekujući da ću u najmanju ruku ugledati šišmiše kako gadno lepeću. Ali nije bilo ničega osim mrtve tišine napuštenog, petrolejkama obasjanog tunela koji se protezao iza mene.

„Stvarno si friknula do daske,“ kazala sam naglas samoj sebi.

I kao da su to moje riječi izazvale, petrolejka najbliža meni odjednom se ugasila.

Ispunila me strava, i počela sam uzmicati niz tunel, dobro pazeći na sve što bi moglo biti više od moje mašte. Leđima sam naletjela na metalne ljestve koje su bile zavarene za zid i vodile uvis u podrum depoa. Izvan sebe od sreće zato što sam pronašla kraj tunela, smjestila sam limenku kole u jednu ruku i šuštavo drugom stisnula uza sebe veliku vrećicu Doritosa za doručak. Tek što sam se počela uspinjati kad se iznad mene pojavila snažna muška ruka, na što sam premrla od straha.

„Evo, daj mi kolu i čips. Past ćeš ravno na dupe ako misliš da se možeš hvatati za prečke dok ih nosiš.“

Naglo sam podigla glavu i ugledala Erika kako mi se odozgo smiješi. Brzo sam progutala knedlu i prpošno mu rekla:

„Hvala!“ Pružila sam mu kolu i čips i lakše se popela ljestvama do vrha.

U podrumu je bilo nekoliko stupnjeva hladnije nego u tunelima, što mi je bilo sasvim ugodno na licu vrućem od straha.

„Drago mi je što te još uvijek mogu natjerati da porumeniš,“ kazao je Erik, milujući me po vrućem obrazu.

Zamalo sam blebnula da sam friknula od sjena i nevidljivih sranja dolje u tunelima, ali praktički sam ga čula kako se smije na to i optužuje me da se opet trzam zbog šišmiša. A što ako sam samo postala preosjetljiva zbog sna? Zar sam zaista htjela u tom trenutku razgovarati s Erikom, ili s bilo kim drugim, o Kaloni?

Ne. Umjesto toga, rekla sam mu:

„Hladno je tu gore, a znaš da mrzim kad rumenim.“

„Aha, temperatura je suludo pala u proteklih nekoliko sati. Vani je sigurno sve zavijeno u snijeg i led. Znaš, meni si preslatka s tim zajapurenim obrazima.“

„To na cijelom svijetu mislite jedino ti i moja baka,“ rekla sam. osmjehnuvši mu se preko volje.

„Pa, to me dovodi u dobro društvo,“ zasmijuljio se Erik i uzeo komad čipsa iz vrećice dok sam ja gledala po podrumu. I tu je gore sve bilo tiho i mirno, ali ne onako jezovito tiho kao u glupim tunelima. Erik je privukao stolicu blizu ulaza u podzemlje, a uz nju je stajalo par petrolejki (koje su jarko gorjele), napola prazna litrena boca Mountain Dewa (fuuj!) i, vidi

vidi, Dracula Brama Stokera s označenom stranicom otprilike na polovici knjige. Zamigoljila sam obrvama prema njemu.

„Što? Posudio sam je od Kramishe.“ Smješкао se kao da pomalo zna da je kriv, od čega je izgledao kao presladak dječčić. „Dakle, priznajem. Zanima me ta knjiga još otkako si mi prije nekog vremena rekla da ti je jedna od najdražih. Stigao sam otprilike tek do polovice, pa mi nemoj reći što će dalje biti.“

Nasmiješila sam mu se, polaskana što čita Draculu samo zbog mene.

„Daj, molim te,“ podrugnula sam mu se veselo. „Znaš kako knjiga završava. Svi znaju kako knjiga završava.“

Stvarno sam obožavala to što je Erik tako krupan, visok, seksi frajer koji čita svakojake knjige i gleda stare nastavke Ratova zvijezda. Osmijeh mi se proširio.

„Daaaaakle. sviđa ti se?“

„Da, sviđa. Premda to stvarno nisam očekivao.“ Osmijeh mu je odrazio moj. „Hoću reći, molim te lijepo. Malo je staromodan, kad prikazuje vampove kao čudovišta i sve to.“

Smjesta mi je na pamet pala Neferet, koju sam smatrala čudovištem prerušenim u ljepoticu, kao i sva ona pitanja bez odgovora o crvenim početnicima, ali otjerala sam sve to iz svijesti, jer nisam htjela da mi mrak pokvari ovaj trenutak uz Erika. Ponovno se posvetivši Draculi, rekla sam: „Pa da, je li, Dracula bi trebao biti čudovište i sve to, ali meni ga uvijek bude žao.“

„Bude ti ga žao?“ Erik se očito iznenadio. „Z, on je čisto zlo.“

„Ma znam, ali on voli Minu. Kako nešto što je čisto zlo može poznavati ljubav?“

„Hej, nisam još dotle stigao! Nemoj mi otkriti kraj.“

Prevrnula sam očima prema njemu.

„Erik, moraš znati da Dracula želi po svaku cijenu doći do Mine. Ugrize je, a ona se počne mijenjati. Upravo putem Mine Grofu uđu u trag i na koncu ga...“

„Prekini!“ rekao je Erik, smijući se kad me zgrabio i stavio mi ruku preko usta. „Nisam se šalio. Ne želim da mi kažeš kako završava.“

Njegova mi je ruka prekrivala usta, ali znala sam da mu se smiješim očima.

„Ako odmaknem ruku, obećavaš da ćeš biti dobra?“

Kimnula sam glavom.

Polako mi je oslobodio usta, ali nije se ni pokušao odmaknuti od mene. Bilo mi je ugodno što sam tako blizu njega. Gledao me odozgo, a

smiješak mu je i dalje potezao kutove usana uvis. Pomislila sam na to kako mi je on zgodan i kako mi je drago što smo opet skupa, i rekla: „Da ti kažem kako bih voljela da knjiga završava?“

Podigao je obrve.

„Kako bi ti voljela? Što znači da mi nećeš zapravo reći kako završava?“

„Majke mi preko groba.“ Automatski sam si napravila znak križa preko srca. Stajali smo tako blizu da mi je nadlanica dodirnutu njegova prsa.

„Ispričaj mi.“ Glas mu je postao dubok i prisan.

„Voljela bih da Dracula nije pustio da se svi ispriječe između njega i Mine. Trebao je ugristi Minu. da postane poput njega, i onda je odvesti nekamo gdje će zauvijek biti zajedno i živjeti sretno zasvagda.“

„Zato što su isti i pripadaju jedno drugome,“ rekao je.

Podigla sam pogled prema Erikovim čudesnim plavim očima i vidjela da je sva šala nestala iz njih.

„Pa da, čak i ako su im se u prošlosti dogodile ružne stvari. Morali bi jedno drugome oprostiti sve ono ružno, ali mislim da bi to mogli.“

„Znam da bi to mogli. Mislim da si dvoje mogu sve oprostiti, ako im je dovoljno stalo do onog drugog.“

Erik i ja očito više nismo govorili o izmišljenim likovima iz jedne stare knjige. Govorili smo o sebi iskušavali se međusobno da vidimo bi li između nas stvarno opet sve moglo biti kako treba.

Morala sam oprostiti Eriku što je bio tako grozan prema meni nakon što me ulovio s Lorenom. A i bio je užasan, ali, istini za volju, ja sam Erika povrijedila daleko više nego on mene i to ne samo s Lorenom. Kad sam tek počela izlaziti s Erikom, još sam bila u vezi s Heathom, svojim ljudskim dečkom. Erik se razljutio što sam se viđala s njim i Heathom u isti mah, ali smatrao je da ću jednog dana doći pameti i shvatiti da je Heath bio dio mog starog svijeta, mog starog života, i da ne može pristajati u moju budućnost kao što Erik može.

I bilo je nečega u tome. Sad kad mi je Utiskivanje s Heathom puklo, što sam sa sigurnošću znala zato što smo nas dvoje doživjeli vrlo ružnu scenu kad sam prije samo par dana nabasala na njega u Charlie's Chickenu (ni više ni manje). Moja apsurdna greška spavanja s Lorenom poput domina mi je porušila još štošta u životu. Jedna od žešćih ruševina bilo je to bolno slamanje mog Utiskivanja s Heathom, nakon čega mi je jasno dao do znanja da me više nikad ne želi vidjeti. Jasno, upozorila sam Heatha da su nazovigavranovi i Kalona sada na slobodi, i kazala mu da sebe i svoje odvede na sigurno, ali između Heatha i mene sve je bilo gotovo, baš kao što je bilo gotovo i između Lorena i mene (čak i prije nego što je stradao), a tako je baš i trebalo biti.

Nastavila sam gledati Erika ravno u oči.

„Onda, sviđa ti se moja verzija Dracule?“

„Sviđa mi se tvoj svršetak taj u kojem su njih dvoje vampiri i žive sretno zasnagda, pogotovo zato što im je dovoljno stalo da mogu prijeći preko svojih nekadašnjih pogrešaka.“

Smiješeći se i dalje, Erik se sagnuo da me poljubi. Usne su mu bile meke i tople, a imao je okus Doritosa i bezalkoholnog pića Mountain Dew, što nije tako ružno kako možda zvuči. Primio me u zagrljaj i privio uza se, produbljujući poljubac. Bilo mi je lijepo u njegovu zagrljaju. Tako lijepo da sam isprva uspjela ne čuti tiha zvona na uzbunu koja su mi se oglasila u racionalnom dijelu svijesti kad mi je Erik spustio ruke niz leđa i objmio mi guzicu. Ali kad me čvrsto stisnuo uza se i počeo se trljati stegnima o moja, ta ljupka topla magla koju je stvorio u meni počela se razilaziti. Voljela sam što me dira. Ali nikako nisam voljela osjećaj da je njegov dodir odjednom postao preagresivan, preustrašan, previše u stilu *moja je, želim je i sada ću je imati*.

Sigurno je osjetio kako sam se ukočila, jer se odmaknuo, uputio mi opušten smiješak i rekao:

„Onda, kako to da si došla ovamo gore?“

Zatreptala sam, dezorijentirana trenutnom promjenom u njemu. Malo sam se odmaknula od njega, uzela svoju kolu sa stolice na koju ju je odložio, otpila velik gutljaj i pribrala se. Napokon sam uspjela reći.

„Eh, pa, je li, došla sam popričati s Dariusom i vidjeti ima li signala za mobitel.“ Potražila sam ga po džepu i onda ga svečano pokazala kao debil. Bacila sam pogled i vidjela da mi pokazuje tri crtice. „To! Izgleda da ima!“

„Pa, kiša sa susnježicom nedavno je prestala, a već neko vrijeme ne čujem ni da grmi. Ako nas ne spopadne novi val ovog groznog vremena, da znaš da bi se signal čak mogao zadržati. Nadam se da je to dobar znak.“

„Da, i ja. Evo, odmah ću pokušati dobiti sestru Mariju Anđelu da vidim kako je baki.“

Riječi su sada lakše izlazile iz mene. Proučavala sam Erika dok smo razgovarali. Djelovao je tako drago i normalno pozitivac, baš kao i inače. Da nisam pretjerano reagirala na njegov poljubac? Da nisam postala preosjetljiva nakon onoga što mi se dogodilo s Lorenom? Shvativši da se između nas stvorio zid šutnje i da me Erik počinje upitno gledati, brzo sam rekla:

„Onda. gdje je Darius?“

„Došao sam mu ranije na smjenu. Probudio sam se i nisam mogao opet zaspati, pa sam zaključio da će mu trebati dodatan odmor, jer on je u biti cijela naša vojska.“

„Je li Afrodita još bila razvaljena?“

„Zaspala je. Darius ju je odnio odavde. Mamurluk će je razvaljivati nakon što se probudi.“ Zvučao je kao da to jedva čeka vidjeti. „Otišao je spavati kod Dallasa u sobu. Nije dugo prošlo otkako je otišao, pa ga možda nećeš morati ni buditi.“

„Ma samo sam ga htjela pitati gdje su Damien i Jack. Ni ja nisam mogla zaspati, pa sam ih mislila odmijeniti i pustiti Blizanke da se naspavaju.“

„O, to je bar lako. Mogu ti ja reći gdje ćeš ih naći. Nisu daleko od ulaza u depo odozdo kojim smo ranije išli.“

„Baš dobro, stvarno radije ne bih gnjavila Dariusa ako je već legao. Imaš pravo. Naša se vojska mora naspavati.“ Zastala sam. pa dodala, itekako napadno nonšalantnim tonom: „Hej, da nisi možda primijetio nešto, eh, čudno u tunelima dok si išao ovamo gore, a?“

„Čudno? Poput čega?“

Nisam htjela reći poput mraka jer, eto, to su ipak bili tuneli, pa mrak u njima ne bi bio nimalo čudan. K tome, jasno sam mogla zamisliti kako bi me Erik podsjetio na priliku u kojoj sam skroz šiznula zbog šišmiša. Zato sam blebnula:

„Poput petrolejki koje se odjednom ugase.“

Slegnuo je ramenima i odmahnuo glavom.

„Ne, ali to stvarno nije naročito čudno. Siguran sam da ih crveni početnici često moraju puniti petrolejem, a kladim se da su im nedavni događaji poremetili raspored za to.“

„Ma da, to ima smisla.“ A i imalo je. Zato sam si samo na taj trenutak dopustila da osjetim olakšanje, makar sam duboko u sebi znala da nije stvarno, i osmjehnula sam se Eriku. On mi se nasmiješio, i tako smo se neko vrijeme samo smijuljili jedno drugome. Podsjetila sam se da mi je Erik stvarno sjajan dečko. Bilo mi je drago što smo nas dvoje opet skupa. Pa još uvijek mi je drago što smo opet skupa, zar ne? Zar mi ne može samo i dalje biti drago, pa da ne dopustim da se sve ono dobro što postoji između nas pokvari samo zato što šizim oko toga što će on od mene htjeti više nego što sam mu u ovom trenutku sposobna dati?

Otjerala sam još dalje od svjesnih misli uspomenu na poljubac između Starka i mene, kao i na Kalonin posjet u noćnoj mori i sve one osjećaje koje je izazvao u meni, kakve nitko drugi ni izdaleka nikad nije izazvao.

Naglo sam ustala, tako naglo da sam zamalo srušila stolicu.

„Moram nazvati sestru Mariju Anđelu!“

Erik me pogledao u čudu, ali rekao je samo:

„Okej, otiđi malo dalje onamo, ali nemoj se previše približavati vratima. Ako netko možda vreba vani, ne bih htio da te čuje.“

Kimnula sam i uputila mu smiješak u kojem se, nadala sam se, nije vidjela grižnja savjesti. Zatim sam otšetala malo dalje kroz podrum koji, primijetila sam, sada također nije bio onoliko oduran kao prilikom mog prethodnog posjeta. Stevie Rae i njezini očito su si dali truda oko čišćenja i bacanja beskućničkih stvari kojih je prije tu sve bilo puno. I. divota jedna, više nije smrdjelo po mokraći, što je bio definitivni napredak.

Pritisnula sam broj sestre Marije Anđele i u glavi stisnula figu dok je na ekranu pisalo da zove... zove... a onda je zaista zazvonilo jedanput, dvaput, triput... Želudac me upravo počeo boljeti kad se javila. Veza zaista nimalo nije valjala, ali barem sam mogla razumjeti što mi govori.

„O, Zoey! Tako mi je drago što si se javila,“ rekla je sestra Marija Anđela.

„Sestro, jeste li dobro? Je li baka?“

„Dobro je... smo dobro. Mi smo...“ Sada mi je veza definitivno počela pucati.

„Sestro, ne čujem vas baš dobro. Gdje se nalazite? Je li baka pri svijesti?“

„Bak... je pri svijesti. Nalazimo se ispod opatije, ali...“ Začuo se statički šum, a onda sam je odjednom jasno čula. „Ti to utječeš na vremenske prilike, Zoey?“

„Ja? Ne! Što je s bakom? Jeste li svi vi na sigurnom u podrumu opatije?“

„... dobro. Bez brige, mi...“

I onda se linija prekinula.

„Kvrugu! Ova veza je stvarno u banani!“ Frustrirano sam otkoračala kratak put dok sam je pokušavala opet dobiti. Ništa. Imala sam signal, ali na ekranu mi je stalno pisalo da je poziv prekinut. Pokušala sam još par puta, a onda sam primijetila da ne samo da je neću opet dobiti, već mi se i mobitel sprema krepiti. „Kvrugu!“ ponovila sam.

„Što ti je rekla?“ Erik mi je prišao s leđa.

„Ne baš puno, jer mi je pukla veza i ne mogu je opet dobiti. Ali ipak sam uspjela čuti kako mi je rekla da je ona okej i kako je baka okej. Čak mi se čini da je napokon došla k svijesti.“

„Jako dobra vijest! Bez brige; sve će biti u redu. Časne su odvele tvoju baku na sigurno pod zemlju, zar ne?“

Kimnula sam, osjećajući se glupo što sam na rubu suza, zapravo više od jada nego od strahovanja za baku. Imala sam potpuno povjerenje u sestru Mariju Anđelu, pa ako je ona rekla da je baka dobro, onda sam joj vjerovala. Teško je kad ne znaš što se zbiva. Ne samo s bakom, nego i sa svime što je tamo vani. Palcem sam pokazala na izvanjski svijet.

Erik mi je prišao i sklopio svoju toplu šaku oko moje. Okrenuo me prema sebi, pa nježno palcem počeo prelaziti preko novih tetovaža koje su mi prekrivale dlan.

„Hej, preživjet ćemo mi ovo. Nyx je tu na djelu, sjećaš se? Samo si pogledaj ruke, pa ćeš vidjeti dokaz njene naklonosti. Da, naša je skupina malena, ali jaki smo i znamo da smo na pravoj strani.“

Upravo tada moj telefon je tiho zvecnuo, obavještavajući me da sam dobila SMS. A, super. Možda je ovo od sestre Marije Anđele. Rasklopila sam mobitel i zagledala se u poruku, ne shvaćajući zapravo što znači.

Svi početnici i vampiri imaju se smjesta vratiti u Kuću Noći.

„Šta je sad ovo, kvragu?“ rekla sam, zureći i dalje u ekran mobitela.

„Daj da vidim, rekao je Erik.“ Otklopila sam mobitel da je može pročitati. On je kimnuo glavom, kao da poruka potvrđuje nešto o čemu je već znao.

„To je od Neferet. A premda zvuči kao jedna od onih SMS za cijelu školu, kladim se da se obraća izravno nama.“

„Siguran si da je od nje?“

„Da, prepoznajem joj broj.“

„Ona ti je dala svoj broj moba?“ Nastojala sam prikriti ozlojeđenost zbog toga u glasu, ali sumnjam da sam to naročito uspješno izvela.

Erik je slegnuo ramenima.

„Da, dala mi ga je prije nego što sam krenuo za Europu. Rekla je da je slobodno nazovem ako mi ikada išta zatreba.“

Frknula sam.

Erik se osmjehnuo.

„Ti si to ljubomorna?“

„Ne!“ slagala sam. „Samo što je ona takva manipulativna kuja da mi dođe da pošizim.“

„Pa, svakako je ušla u prilično gadna sranja s Kalonom.“

„O da, to sigurno, a mi se nećemo vraćati u Kuću Noći. Barem ne sada odmah.“

„Mislim da si tu u pravu. Prije svog sljedećeg poteza moramo saznati više o svemu što se dogodilo na površini. K tome, ako ti nagoni govore da ne prilazimo ni blizu školi, onda tako trebamo i postupiti.“

Pogledala sam u njega. Uputio mi je smiješak ohrabrenja i odmaknuo mi pramen kose s lica. Oči su mu bile tople i drage a ne posesivne i sluđene od seksa. Pobogu, stvarno sam se morala pribrati. Uz Erika sam se osjećala sigurno. Vjerovao je u ono što mi govori. Vjerovao je u mene.

„Hvala ti,“ rekla sam mu. „Hvala ti što još uvijek vjeruješ u mene.“

„Uvijek ću vjerovati u tebe, Zoey,“ rekao je. „Uvijek...“ Erik me čvrsto zagrlio i poljubio.

Ulazna vrata odjednom su se silovito otvorila, puštajući unutra mutnu svjetlost olujnog popodneva i udar studenog zraka. Erik se smjesta okrenuo i gurnuo me iza sebe. Srce mi je gromko zabubnjalo od iznenadnog naleta straha.

„Bježi dolje! Dovedi Dariusa!“ viknuo je Erik, krećući ususret prilici koja je tvorila siluetu naspram sivog svijeta na površini.

Potrčala sam natrag prema podrumskim ljestvama kad me zaustavio zvuk Heathova glasa.

„Hej, jesi to ti, Zo?“

Deseto poglavlje

„Heath!“ Jurnula sam prema njemu, praktički viknuvši od olakšanja što je to on, a ne neki strašni nazovigavran ili, još gore, neki pradavni besmrtnik s noćnim nebom u očima i zabranjenom tajnom u glasu.

„Heath?“ Erik nipošto nije dijelio moje oduševljenje. Zgrabio me za nadlakticu da ne otrčim dalje od njega. Namrštio se i uspio zaštitnički postaviti pred mene. „Tvoj ljudski dečko, hoćeš reći?“

„Bivši dečko,“ rekli smo Heath i ja u isti mah.

„Hej, šta ti nisi onaj Erik? Zoin bivši dečko početnik?“ rekao je Heath. Ne hajući za tri stube što su vodile u podrum, lagano ih je preskočio, svakim pedljom visine (što je barem metar osamdeset, uz pomalo kovrčavu smečkastoplavu kosu i najslađe oči i jamice koje ste ikada vidjeli na dečku) slika i prilika slavnog vođe napada. Da, spremno to priznajem dečko iz srednje bio mi je čisti klišej, ali bar je pritom bio presladak.

„Dečko.“ Erikov je glas bio tvrd kao kamen. „Ne bivši. I k tome vampir, a ne početnik.“

„O. Čestitao bih ti na tome što si se pomirio sa Zo i nisi se ugušio od vlastite krvi, ali znaš da bih ti pritom srao jer iskreno ne mislim tako. Znaš što ti hoću reć, stari?“ Dok je to govorio, obišao je Erika i dohvatio mi zapešće, ali prije nego što me stigao privući i čvrsto zagrliti, načas je spustio pogled i ugledao nove tetovaže koje su mi prekrivale dlanove. „Opa! E, ovo je zbilja žešće cool! Znači, tvoja božica se i dalje brine za tebe?“

„Da, brine se,“ rekla sam.

„Drago mi je,“ rekao je i privukao me u očekivani zagrljaj. „Dovraga, kako sam se brinuo za tebe!“ Zatim me odmaknuo od sebe da me može dobro pogledati. „Jesi mi čitava?“

„Dobro mi je,“ rekla sam, pomalo bez daha. Mislim ono, kad sam prošli put vidjela Heatha, prekidalali smo. K tome, kad me zagrlio, osjetila sam mu miris, a mirisao mi je predivno. Poput doma s daškom djetinjstva i uz to daškom nečega slasnog i uzbudljivog, i taj me miris zazivao sa svakog mjesta gdje mu se koža doticala s mojom. Znala sam što me to zove njegova krv. A to mi je unijelo pomutnju ne samo u glavu.

„Izvršno.“ Heath mi je pustio zapešće, pa sam se brzo odmaknula za pola koraka od njega prema Eriku. Opazila sam bol koja je načas bljesnula Heathu u očima, ali potrajala je tek trenutak prije nego što se nehajno osmjehnuo i slegnuo ramenima kao da zagrljaj nije bio bitan, jer smo nas dvoje sada samo prijatelji. „A čuj, i mislio sam si da si okej. Kužiš, računao sam da makar je ono krvno između nas puklo, svejedno bih znao

da ti se dogodilo nešto ružno.“ Seksi je naglasio riječi ono krvno, od čega se Erik pokraj mene promeškoltio. „Ali morao sam se uvjeriti. Plus, htio sam te pitati koji kurac ti je značio onaj čudni poziv sinoć?“

„Poziv?“ rekao je Erik. Oči su mu bile suzdržane kad me pogledao.

„Da, poziv.“

Podigla sam bradu. Erik mi možda i je opet bio dečko, ali nije bilo šanse da opet trpim njegovu posesivnost i suludu ljubomoru. Kroz glavu mi je letimice prošla pomisao da mi Erik možda nikad više neće moći zaista vjerovati nakon onoga što nam se dogodilo, pa ću morati trpjeti ispađe opsesivne ljubomore. Što sam pomalo i zaslužila. Ali smireno sam rekla: „Nazvala sam Heatha da ga upozorim na nazovigavranove i kažem mu da odvede svoje na sigurno. To što nismo skupa ne znači da hoću da mu se dogodi nešto ružno.“

„Nazovigavranove?“ priupitao me Heath.

„Što se zbiva vani?“ upitao ga je Erik posve službenim tonom.

„Zbiva? Kako to misliš? U smislu ove velike oluje koja traje otprilike od ponoći i stvorila je cijeli ledeni kaos, ili u smislu tih sranja s bandama koja su se počela događati? I što su to nazovigavranovi?“

„Sranja s bandama? Što time želiš reći?“ naglo ga je upitao Erik.

„Ne. Ne mislim ti ništa reć dok mi ne odgovorite na pitanje.“

„Nazovigavranovi su demonska stvorenja iz legende Cherokeeja,“ odgovorila sam. „Otprilike do ponoći bili su samo zli duhovi, ali sve to se promijenilo kad se njihov tata, besmrtnik po imenu Kalona, oslobodio iz svog podzemnog zatvora. Sada je počeo svijati novo gnijezdo u Kući Noći u Tulsi.“

„Stvarno misliš da je pametno reći mu sve to?“ kazao mi je Erik.

„Hej, a da pustiš da Zoey sama odluči što mi želi, a što mi ne želi reći?“ Heath se sav napuhao, kao da premire od potrebe da odalami Erika.

Erik se smjesta napuhao na njega.

„Čovjek si,“ izgovorio je tu riječ kao da opisuje spolnu bolest. „Ne možeš podnijeti sve što mi možemo. Sjeti se samo da sam prije samo par mjeseci morao ići spašavati tvoju glupu ljudsku guzicu od hrpe vampovskih duhova.“

„Zoey me spasila, ne ti! A ja podnosim Zoey otprilike bezbroj godina dulje nego što je ti uopće poznaš.“

„A da? A koliko puta ju je tvoja glupa ljudska guzica dovela u opasnost otkako je Obilježena?“

Od toga se Heath ispuhao.

„Čuj, ne dovodim je u opasnost zato što sam došao ovamo. Samo sam se htio uvjeriti da je okej. Probao sam je nazvat par puta, ali mobitelske veze su pobrkane.“

„Heath, ne brine me što bi ti mene doveo u opasnost svojim dolaskom. Nego što sebe dovodiš u opasnost,“ rekla sam, strogo pogledavši Erika u smislu radije sad začepi.

„Ma da, već znam za one gadne početnike koji su me htjeli smazat kad smo prošli put tu bili. Ne sjećam se baš dobro što se sve dogodilo, ali sjećam se dovoljno da donesem ovo.“ Iz džepa maskirne Carharttove jakne izvadio je nešto vidno opasno crni pištolj kratke cijevi. „Tatin je,“ ponosno je rekao. „Imam čak i dodatne okvire s mecima. Rekoh, ako me opet pokušaju pojest, da ukokam one koje ti ne uspiješ posmicat.“

„Heath, nemoj mi reći da nosiš napunjen pištolj u džepu,“ rekla sam mu.

„Zo, digao sam sigurnosni prekidač, a prvi metak u okviru je ćorak. Nisam baš takva budala.“

Erik je sarkastično šmrknuo. Heath ga je pogledao stisnutih očiju.

Brzo sam progovorila u testosteronsku napetost između njih, dok se još nisu počeli busati u prsa.

„Ti početnici više ne jedu ljude, Heath, tako da nećeš morati nikoga ukokati. Kad sam ti rekla da se brinem zbog toga što sebe dovodiš u opasnost, mislila sam na nazovigavranove.“

„I odgovorila ti je na pitanje. Pa sad reci što se to zbiva s bandama.“

Heath je slegnuo ramenima.

„To je na svim vijestima. Jasno, stalno nestaje struje i glupa kabela cijeli dan ne radi, uz to što je mobitelska mreža srušena. Ali kažu da su neke bande pozvijerile sinoć oko ponoći to im dođe kao neka novogodišnja inicijacija. Chera Kimiko nazvala je to krvoprolićem na Fox Newsu. Murja je kasno reagirala zbog oluje. U centru grada bilo je ubijenih, od čega svi šize, jer centar nije baš leglo bandi, pa se hrpa bogatih bijelaca raspametila od panike. Na zadnjim vijestima koje sam gledao, vikali su da treba pozvat Nacionalnu gardu, makar murja tvrdi da je sve pod kontrolom.“ Zastao je i praktički sam vidjela kako mu se okreću kotačići u glavi. „Hej, centar grada! Pa tamo je Kuća Noći.“ Heath je prešao pogledom s mene na Erika, pa opet pogledao u mene. „Znači, nisu bila sranja s bandama! Nego ti neki gavranovi.“

„Briljantan zaključak,“ promrsio je Erik.

„Da, stvarno su to bili nazovigavranovi. Krenuli su u napad dok smo bježali iz Kuće Noći,“ brzo sam rekla dok se Erik i on nisu opet pokoškali. „Na vijestima nisu spomenuli da ljude napadaju čudna stvorenja?“

„Uopće. Kažu daje ljude napala banda. Među žrtvama ima preklanih. Tako ti nazovigavranovi ubijaju?“

Sjetila sam se da me jedan napao u Kući Noći tako da se zamalo ostvarila jedna od dviju Afroditinih vizija moje smrti pokušao me preklati, a to je bilo prije nego što su im se fizička tijela sasvim vratila. Stresla sam se.

„Da, izgleda da tako to rade, ali ne znam puno o njima. Baka zna više, ali složili su joj prometnu nesreću.“

„Joj, Zo, baka je imala nesreću? Dovraga! Strašno mi je žao. Hoće se izvući?“ Heath se iskreno uzrujao. Baki je bio jako drag i bio je sa mnom na njenoj plantaži lavande toliko puta da im više ni broja ne znam.

„Izvući će se. Mora,“ čvrsto sam rekla. „Časne sestre benediktinke brinu se za nju u podrumu svoje opatije, tamo na križanju Lewisa i 21. ulice.“

„Podrum? Časne? A? Pa šta ne bi trebala bit u bolnici?“

„Pa i bila je, prije nego što se Kalona uzdigao, a nazovigavranovima su se vratila ta gadna poluljudska, poluptičja tijela.“

Lice mu se zgrozilo.

„Poluljudska, poluptičja? Zvuči jezivo.“

„Gori su nego što možeš zamisliti, a i veliki su. I zlobni. Okej. Heath, moraš me saslušati. Kalona je besmrtnik, pali anđeo.“

„Kad kažeš 'pali', to znači da više nije dobar i da ne leprša na krilima s harfom u ruci?“

„Ima krila. Velika crna,“ rekao je Erik. „Ali nije dobar, i sve što o njemu znamo govori da je oduvijek zao.“

„Ne, to nije istina.“ Okej, moja usta su to izgovorila, ali stvarno ne od moje volje.

Obojica su me zgranuto pogledali. Plaho sam se osmjehnula.

„Pa, eto, moja baka kaže da je Kalona nekada bio anđeo, pa sam valjda samo logično zaključila da je nekada bio dobar. Mislim ono, jednom davno.“

„Mislim da bi samo trebalo pretpostaviti da je zao. Potpuno zao,“ rekao je Erik.

„Sinoć je nastradala hrpa ljudi. Ne znam koliko je bilo mrtvih, ali bilo je gadno. Ako je taj Kalona odgovoran za to, ja bih rekao da je zao,“ kazao je Heath.

„Okej, da, vjerojatno imate pravo,“ rekla sam. Kvragu, što me spopalo? Znala sam bolje od praktički bilo koga koliko je zaista Kalona zao! Osjetila sam njegovu mračnu moć. Znala sam da se Neferet skroz spetljala s njim toliko spetljala s njim da je odlučila okrenuti leđa Nyx. Okej, sve to zajedno svakako je bilo ZLO.

„Samo malo. Zamalo sam smetnuo ovo s uma.“ Erik se požurio do svoje stolice, a Heath i ja otišli smo za njim. Iz sjene pokraj stolice izvadio je preogromnu nakazu od prijenosnog radiokazetofona s CD playerom. „Da vidim mogu li išta uloviti.“

Počeo je petljati po golemim srebrnim gumbima, i prilično brzo uspio uloviti Channel 8. pun statičkog šuma. Spiker je zvučao krajnje ozbiljno i brzo je govorio.

Ponavljamo posebni izvještaj o nasilnim djelima bandi u središtu Tulse. Policijska uprava Tulse ponavlja da je grad siguran i da je problem obuzdan. Prema riječima načelnika policije: Bio je to inicijacijski ritual nove bande koja je sebi nadjenula ime Gavranovi. I vođe bande uhićeni su, a ulice središta Tulse ponovno su sigurne za naše građane. Spiker je nastavio: Naravno, Tulsa i okolno područje zahvaćeni su jakom zimskom olujom za koju se očekuje da potraje do sutra navečer; pa vas upozoravamo da ne putujete osim u hitnim slučajevima. Očekuje se da će pasti još barem petnaest centimetara kiše pomiješane s ledom, što će otežati napore na obnavljanju opskrbe električnom energijom bez koje su mnoge četvrti sinoć ostale. Za pola sata donosimo novosti uz cjelovit vremenski izvještaj u vijestima od sedamnaest sati.

Imamo još jednu objavu za lokalnu javnost svi profesori i učenici Kuće Noći pozivaju se da se vrate u školu zbog predstojećeg nevremena. Ponavljam: svi profesori i učenici Kuće Noći pozivaju se da se vrate u školu. Uskoro donosimo novosti. A sad nastavljamo s redovitim programom.

„Sinoć nije bilo nikakve bande u centru grada,“ rekla sam. „Nikad nisam čula ništa apsurdnije!“

„To je ona sredila. Izmanipulirala je novinare, a vjerojatno i javnost,“ rekao je Erik, sav smrknut.

„Ta koju spominje je ona Nadsvećenica koja mi je petljala po glavi?“ upitao me Heath.

„Ne,“ rekao je Erik.

„Da,“ rekla sam u isti mah. Namrštila sam se na Erika. „Mora znati istinu da bi se zaštitio.“

„Što manje zna, to bolje za njega,“ ostao je uporan Erik.

„Ne, vidiš, to sam prije i ja mislila, i upravo su se zato svi tako ljutili na mene. I upravo sam zato znala tako gadno pogriješiti.“ Prešla sam pogledom s Erika na Heatha. „Da nisam čuvala toliko tajni i da sam imala povjerenja da će se moji prijatelji znati snaći, možda bih više toga rekla i manje toga zabrljala.“

Erik je uzdahnuo.

„Okej, shvaćam što hoćeš reći.“ Pogledao je Heatha. „Ona se zove Neferet. Nadsvećenica je u Kući Noći. Moćna je. Izuzetno moćna. I ima parapsihološke sposobnosti.“

„Da, znam već da može svašta izvesti umom. Tako je i sa mnom petljala. Zbog nje sam zaboravio cijele dijelove onoga što se dogodilo. Tek sam ih se nedavno počeo prisjećati.“

„Je li te boli glava od toga?“ upitala sam ga, prisjetivši se boli s kojom sam se morala nositi kad sam razbila blokade u sjećanjima koje mi je Neferet usadila u svijest.

„Da. Boli, ali sad mi je već puno bolje.“ Uputio mi je svoj poznati smiješak oprosta, i srce mi se stisnulo.

„Neferet je uz to Kaloni nekakva kraljica“ nastavio je Erik.

„Tako da je ona loša vijest kako god da okreneš,“ rekao je Heath.

„Loša vijest, a i opasna. Ne zaboravi to,“ rekla sam. „Kao ni to da Kalona ne može podnijeti da je pod zemljom. Nije mogao prije nego što su ga žene Cherokeeja zarobile u podzemlju, a sad kad je pobjegao, sve mi se čini da će se još više kloniti zemlje. Tako da imaj na umu da si u podzemlju siguran.“

„A ti nazovigavranovi?“

Odmahnula sam glavom.

„Jednostavno ne znamo. Nijedan nije sišao ovamo, ali to ne znači puno.“ Sjetila sam se svoje ružne slutnje zbog onog mraka dolje u tunelima, ali nisam znala koji ju je vrag zapravo prouzročio: crveni početnici? Nazovigavranovi? Neki drugi bezlični stvor koga Kalona šalje na nas? Ili to nije bilo ništa više od moje mašte? Bila sam sigurna samo u jedno: zvučala bih kao debil koji viče to je vuk, to je vuk kad bih krenula brbljati hrpetinu hipoteza, što je značilo da zasad moram držati jezik za zubima.

„Pa, subota je, ali nemamo školu jer zimski raspust još traje, sve do srijede, a ako ova ledena oluja lupi tako jako kako govore, možda je nećemo imati cijeli tjedan,“ počeo je objašnjavati Heath. „Ne bi smjelo biti teško ostati na sigurnom, čak i ako nazovigavranovi opet napadnu i prijeđu s centra Tulse na Broken Arrow.“

Osjetila sam kako mi želudac propada.

„Što je lako moguće. Neferet zna da sam ja iz Broken Arrowa, a zna i da tamo još ima ljudi do kojih mi je stalo.“

„Znači da bi mogla poslati nazovigavranove u Broken Arrow samo da tebi naudi?“ rekao je Heath.

Kimnula sam.

„Pogotovo nakon što svi koji su sa mnom odbiju poziv za povratak u školu.“

„Ali čekaj, Zo. Morate biti u školi uz hrpu vampova, inače ćete se i ti i svi ostali početnici razboliti, šta ne?“

„Ja sam tu,“ oglasio se Erik. „Kao i još jedan potpuni vampir. Da i ne spominjem Stevie Rae.“

„Šta nije ona skroz odvratna i neumrla?“ rekao je Heath.

„Nije više,“ rekla sam. „Promijenila se u drugačiju vrstu vampa, ima crvene tetovaže. A svi ostali odvratni početnici koji su te htjeli požderati pa, oni su sada crveni početnici, i nisu tako odvratni.“

„Ha,“ rekao je Heath. „Pa, drago mi je da ti je najbolja frendica okej.“

„I meni,“ osmjehnula sam se.

„Onda, jesu li tri odrasla vampa dovoljna da se vi ostali ne porazboljevate?“ upitao je Heath.

„Morat ćemo biti. Heath, bolje da sada odeš,“ odjednom je rekao Erik.

Heath i ja smo ga pogledali. Shvatila sam da se stalno smješkam Heathu i da mi je stvarno drago što on i ja opet razgovaramo.

„Ledena oluja, nastavio je Erik. Nije pametno da on zapne ovdje, a upravo to će se dogoditi bude li još ovdje nakon što sunce zađe.“ Erik je zastao, pa dodao: „A to će se dogoditi za otprilike pola sata. Koliko ti je trebalo da stigneš ovamo iz Broken Arrowa?“

Heath se namrštio.

„Gotovo puna dva sata. Ceste su loše.“

Inače bi mu za put od njegove kuće do depoa trebalo samo tridesetak minuta. Erik je imao pravo. Heath je morao doma. Ne samo da pojma nismo imali o tome koliku nam opasnost predstavlja Kalona, nego nisam ni bila sto posto uvjerena da će Heath biti siguran uz crvene početnike. Osim mojih sumnji u njih, istina je glasila da bez obzira na to što oni sada jesu ili nisu. Heath je i dalje bio sto posto ljudski, pun fine, svježeg, tople, seksi, pulsirajuće krvi (zanemarila sam činjenicu da mi je slina potekla na usta već od same pomisli na nju), a pojma nisam imala do kojih granica seže njihova sposobnost voljnog obuzdavanja.

„Erik ima pravo, Heath. Ne možeš noćas zapeti na otvorenom, pogotovo ovako blizu gradskom centru. Nije samo stvar u ledu. nego i u tome što ne znamo kako stvari stoje s nazovigavranovima.“

Heath me pogledao kao da smo nas dvoje potpuno sami.

„Brineš se zbog mene.“

Grlo mi se osušilo. Nisam htjela načinjati ovu temu pred Erikom.

„Jasno da se brinem zbog tebe. Dugo se poznajemo.“ Osjećala sam da me Erik gleda. Primorala sam se da se ne počnem meškoljiti od grižnje savjesti i dodala: „Priatelji se brinu jedni za druge.“

Heath se osmjehnuo polako i prisno.

„Prijatelji. Baš.“

„Bilo bi vrijeme da kreneš.“ Erik je zvučao ljuto.

Ne gledajući Erika, Heath je rekao:

„Krenut ću kad mi Zo kaže da krenem.“

„Vrijeme je da kreneš, Heath,“ brzo sam mu rekla.

Nekoliko otkucaja srca Heathove su oči ostale čvrsto uprte u moje.

„Dobro. Nije bitno,“ rekao je. Zatim se obratio Eriku. „Znači, sada si pravi vamp, a?“

„Da.“

Heath ga je odmjerio pogledom od glave do pete. Obojica su bili otprilike iste visine. Erik je bio nešto viši, ali Heath je bio mišićaviji od njega. Ipak, obojica su izgledali kao da bi se znali snaći u tuči. Osjetila sam kako se u meni stvara napetost. Zar se to Heath sprema udariti Erika?

„Kažu da muški vampovi jako drže do zaštite svojih Svećenica. Je li to istina?“

„Istina je,“ rekao je Erik.

„Onda dobro. Očekujem da ćeš se pobrinuti da Zoey bude i dalje sigurna.“

„Ništa joj se neće dogoditi dokle god sam ja živ,“ rekao je Erik.

„Bolje bi ti bilo.“ Iz Heathova se glasa izgubio onaj šarmantni, opuštenu ton kojim je inače govorio postao je tvrd i opasan. „Jer ako dopustiš da joj se išta dogodi, pronaći ću te i, bio ti vampir ili ne bio, razvalit ću te ko vola u kupusu.“

Jedanaesto poglavlje

Brzo sam reagirala i postavila se između njih dvojice.

„Prekinite!“ viknula sam. „Imam toliko briga u ovom trenutku da nema žive šanse da vas još sad idem razdvajati dok se lemate. Pobogu, kako ste nezreli.“ Obojica su se nastavili strijeljati pogledima preko moje glave. „Prekinite, što sam rekla!“ I svakoga sam opalila po prsima. Od toga su zatreptali i opet me počeli doživljavati. Sad je na meni bio red da strijeljam pogledom. „Znate, vas dvojica ste stvarno jadni kad se tako napuhujete i razbacujete testosteronom i svim tim sranjima. Mislim ono, ovaj čas bih mogla pozvat elemente i obojicu vas razvalit ko volove u kupusu.“

Heath se uzvrpoljio s vidnom nelagodnom. Zatim mi se široko osmjehnuo, kao slatki dečkić na kojeg se mama upravo izderala.

„Sori, Zo. Zaboravio sam da imaš žešće moći.“

„Ma da, sori,“ rekao je Erik. „Znam da nemam razloga za brigu što se tiče tebe i njega.“ I za kraj se podrugljivo osmjehnuo Heathu.

Heath me pogledao kao da očekuje da kažem nešto tipa pa, *da znaš da zapravo imaš razloga za brigu, Erik, jer mi se Heath još uvijek sviđa*, ali nisam. Nisam mogla. Što god da se zbivalo s Erikom i sa mnom, Heath je bio dio moga starog svijeta, a bolje je odgovarao mojoj prošlosti nego mojoj sadašnjosti ili budućnosti. To što je Heath bio sto posto ljudski značilo je da je i sto posto podložniji ozbiljnim ozljedama ako nas nešto napadne.

„Okej, idem ja onda,“ rekao je Heath dok smo nelagodno šutjeli. Okrenuo se na peti i krenuo prema izlazu, i netom prije nego što je stigao do vrata zastao je i osvrnuo se prema meni. „Ali prvo bih stvarno morao razgovarati s tobom, Zo. Nasamo.“

„Ne idem ja nikamo,“ rekao je Erik.

„Nitko to nije ni tražio, rekao je Heath. Zo, hoćeš malo doći van sa mnom?“

„Da ne bi,“ rekao je Erik i posesivno krenuo prema meni. „Ne ide ona nikamo s tobom.“

Namrštila sam se prema Eriku i spremala se kazati mu da mi zaista ne može naređivati, kad je izveo nešto što me raspizdilo od glave do pete, bez kraja i konca. Doslovce me primio za zapešće i povukao prema sebi, makar nisam ni zakoraknula da krenem za Heathom. Automatskim refleksom istrgnula sam zapešće iz njegova stiska. Stisnuo je plave oči. U tom trenu izgledao je sluđeno i zlobno, i djelovao mi prije kao neznanac nego kao dečko.

„Ne ideš ti nikamo s njim,“ ponovio mi je.

To mi je prelilo čašu. Ne trpim nasilničko ponašanje to je bio važan razlog mog neslaganja s novim mužem moje mame. U suštini, poočim nije bio ništa više od velikog nasilnika. Odjednom sam u Eriku ugledala odraz istog takvog držanja. Znala sam da će mi to naknadno slomiti srce, ali u tom trenutku bijes je tako žestoko plamsao u meni da mi nikakva druga emocija nije mogla smiriti reakciju.

Nisam viknula. Nisam vrisnula i ošamarila ga kao što sam stvarno htjela. Samo sam odmahнула glavom i rekla najhladnijim glasom:

„Erik, dosta. Ne možeš mi govoriti što da radim samo zato što smo opet skupa.“

„A znači li to možda da ti mene nećeš opet prevariti sa svojim ljudskim dečkom?“ brečno se Erik.

Zgranuto sam ustuknula od njega kao da me ošamarilo.

„Ma kako ti kvragu pada na pamet da mi se obraćaš takvim tonom?“ Želudac mi se tako čvrsto zgrčio da sam pomislila da ću povratiti, ali prešla sam preko toga i samo čeličnim očima uzvratila Erikovu ljutitom pogledu. „Kao svoju djevojku, upravo si me razbjesnio. Kao svoju Nadsvećenicu, upravo si me uvrijedio. A kao osobu kojoj mozak još radi, upravo si me natjerao da se upitam nisi li potpuno sišao s uma. Što misliš da ću napraviti u tih minutu-dvije koje ću provesti nasamo s Heathom vani na parkiralištu dok bjesni ledena oluja? Da ću leći, raširiti noge i dati mu da me potroši ravno tamo na betonu? Ti stvarno misliš da sam ja takva?“

Erik ništa nije rekao; samo me nastavio strijeljati pogledom.

U nabijenoj šutnji Heathovo je cerekanje zvučalo izuzetno prezirno.

„Hej, Erik, da ti dam jedan mali savjet o našoj Zo. Njoj stvarno, stvarno, stvarno nije drago kad joj drugi govore što da radi. A takva ti je još od, oh, šta ja znam, negdje od trećeg razreda. Hoću reći, čak i prije nego što je dobila vampovske moći od svoje božice, mrzila je da joj se naređuje.“ Heath je ispružio ruku prema meni. „Onda, bi li izašla van sa mnom samo na sekundicu, da možemo popričat bez publike?“

„Da, da, bih. Mislim da mi treba malo svježeg zraka,“ rekla sam. Zanemarivši Erikov bijesni pogled i Heathovu pruženu ruku, odmarširala sam do metalne rešetke koja je izgledala daleko zatvorenije i sigurnije nego što je bila, ozlojeđeno je gurnula u stranu i izašla u izuzetno gadnu zimsku večer. Nalet hladnog, vlažnog zraka bio mi je ugodan na zažarenom licu, pa sam duboko udahnula u nastojanju da se smirim i da ne graknem u bolesno sivilo neba od iznerviranosti Erikom.

Prvo mi se učinilo da pada kiša, ali dosta brzo sam shvatila da to iz neba prije padaju komadići leda. Inje nije bilo gusto, ali rosilo je neprekidno, pa su parkiralište, željeznička pruga i bočna strana stare zgrade depoa već polako poprimali taj neobično čarobni izgled ledene posrebnosti.

„Kamionet mi je odmah tamo.“ Heath je pokazao prema rubu praznog parkirališta, gdje mu je kamionet stajao pod stablom koje je očito svojedobno bilo zasađeno kao ukras blizu pločnika koji je obilazio depo. Samo, dugogodišnje zanemarivanje i neobrezivanje jako su ga uneredili, pa umjesto da elegantno pristaje u kružni otvor u betonu, stablo je izraslo daleko veće nego što je trebalo i korijenje mu je razlomilo okolni pločnik. Grane, glatke od leda, svijale su se opasno blizu staroj granitnoj građevini; neke su joj se doslovce oslanjale na krov. Već od samog pogleda na krošnju stabla sva sam se zgrozila. Skupi li se na njemu još malo leda, siroto staro stvorenje vjerojatno će se rasprsnuti u tko zna koliko komadića.

„Evo,“ Heath je podigao skut jakne nad moju glavu. „Dođi do mog kamioneta, pa da se dogovorimo kako ćemo se izvući iz svega ovoga.“

Obazrela sam se po sivom, zasniježenom krajoliku. Ništa mi nije djelovalo strašno ili nakazno u smislu nečeg poluljudskog, poluptičjeg i odvratnog. Bilo je samo vlažno i hladno i prazno.

„Okej, dobro,“ rekla sam i pustila da me Heath odvede do kamioneta. Vjerojatno mu nisam trebala dati da drži jaknu iznad mene i privija me sebi uz bok dok sam se čvrsto držala uz njega da ne padnem na pločniku skliskom od leda, ali uz njega mi je bilo tako poznato i lako da ni časa nisam oklijevala. Priznajmo si to Heath mi je bio u životu još od osnovne škole. Doslovce mi je uz njega bilo udobnije nego uz bilo koga drugoga na svijetu, izuzev bake. Ma što da je bilo, ili nije bilo između nas, Heath mi je bio kao rod rođeni. Zapravo, bio mi je bolji od pretežite većine ljudi s kojima sam u rodu. Teško sam mogla zamisliti da se prema njemu odnosim sasvim službeno, kao da ga ne poznajem. Napokon, Heath mi je bio prijatelj prije nego što mi je postao dečko.

Ali nikad mi više neće moći biti samo prijatelj; između nas dvoje uvijek će postojati nešto više, prišapnula mi je savjest, ali zanemarila sam je.

Stigli smo do njegovog kamioneta i Heath mi je otvorio vrata, ali umjesto da sjednem u poznatu kabinu koja je uvijek mirisala po čudnoj mješavini Heatha i sredstva za čišćenje automobila Amor Ali (Heath patološki brine o urednosti kamioneta; kunem se da se s njegovih sjedala može jesti), zastala sam u dvojbi. Sjediti uz njega u kabini kamioneta bilo mi je naprosto preintimno preslično godinama u kojima smo bili cura i dečko. Zato sam se radije malo odmaknula od njega i napola sjela, a napola se

naslonila na rub suvozačkog sjedala, dovoljno sklonjena od ledene kiše da ostanem koliko-toliko suha. Heath mi se žalosno osmjehnuo, kao da shvaća da dajem sve od sebe da se oduprem potrebi da opet budem s njim, i naslonio na unutrašnju stranu otvorenih vrata.

„Okej, o čemu si htio da razgovaramo?“

„Nije mi drago što si tu. Ne sjećam se svega, ali ipak se dovoljno sjećam da znam da te tu dolje u tunelima ne čeka ništa dobro. Znam da si rekla da su se ovi neumrlji klinci promijenili, ali svejedno mi se ne sviđa što si tu dolje s njima. Ne čini mi se sigurno,“ rekao je, djelujući ozbiljno i zabrinuto.

„Pa, ne krivim te zbog toga što je tebi tu dolje odvratno, ali stvarno nije više kao prije. I klinci su se promijenili. Vratila im se ljudskost. K tome u ovom trenutku je to za nas najsigurnije mjesto.“

Heath mi je dugo samo promatrao lice, a onda teško uzdahnuo.

„Ti si ta koja je svećenica i sve to, tako da znaš što radiš. Meni samo to nikako ne leži. Sigurna si da vam ne bi bilo pametnije da se vratite u Kuću Noći? Možda taj tip, taj pali anđeo, nije tako loš kao što misliš.“

„Ne, Heath, loš je. To mi moraš vjerovati na riječ. A nazovigavranovi su izuzetno opasni. Nije nam sigurno da se vraćamo u školu. Nisi ga vidio kad je ustao iz zemlje. Kao da može obmanuti početnike i vampire. Stvarno nešto jezivo. Već znaš kako je Neferet moćna a mislim da je Kalona moćniji čak i od nje.“

„To je loše,“ složio se Heath.

„Aha.“

Heath je kimnuo i ništa nije rekao. Samo me pogledao. Pogledala sam i ja u njega, i nekako ostala zarobljena njegovim slatkim smeđim očima. Neko sam vrijeme tako šutke sjedila i samo ga gledala u oči, kad sam ga počela intenzivno doživljavati. Osjetila sam mu miris. Bio je to onaj ugodni, sapunski miris Heatha s kojim sam odrasla. Stajao mi je dovoljno blizu da mogu osjetiti toplinu njegova tijela.

Polako, bez riječi, Heath me primio za ruku i okrenuo je da vidi istančane tetovaže koje su mi sada resile dlan. Jednim je prstom počeo prelaziti po njihovu uzorku.

„Stvarno je čudesno što ti se ovo dogodilo,“ tiho je rekao, proučavajući mi ruku i dalje. „Kojiput, kada se ujutro budim, zaboravim da si Obilježena i da si u Kući Noći, pa mi prva pomisao bude kako se radujem zato što znam da ćeš u petak navečer biti na utakmici i gledati kako igram. Ili kako jedva čekam da se vidim s tobom prije škole, dok kupuješ hrenovke u pecivu i kolu u Daylight Donutsu.“ Podigao je pogled s moga dlana prema mojim očima. „A onda se sasvim razbudim i prisjetim da te

neće biti ni najednom od tih mjesta. To mi nije tako teško padalo dok smo bili Utisnuti, jer sam još imao dojam da imam izvjesne šanse da još uvijek imam izvjestan dio tebe. Ali sada mi je čak i to nestalo.“

Utroba mi je zadrhtala od Heathovih riječi.

„Žao mi je, Heath. Ma, ma kad ne znam što bih ti drugo rekla. Ne mogu promijeniti ništa od ovoga.“

„Da, možeš.“ Heath mi je podigao šaku i pritisnuo je dlanom o svoju nogometasku majicu Broken Arrow Tigera, tik iznad svoga srca.

„Osjećaš li kako kuca?“ prošaptao je.

Kimnula sam. Osjećala sam njegovo bilo, postojano i snažno, možda rafalno ubrzano. Podsjetilo me na nevjerojatno slasnu krv koja mu struji krvotokom, podsjetilo me kako bi mi ugodno bilo da ga samo malčice gricnem... I sada je moje srce počelo kucati dvostruko bržim tempom, usklađenim s njegovim.

„Kad smo se zadnji put vidjeli, rekao sam ti da mi je prebolno voljeti te. Ali pritom nisam bio u pravu. Istina glasi da mi je prebolno ne voljeti te,“ rekao je Heath.

„Heath, ne. Ne možemo.“ Glas mi je bio hrapav, jer sam jedva mogla govoriti, koliko sam ga željela.

„Naravno da možemo, beba. Znamo mi biti jedno s drugim. Imamo puno prakse u tome.“ Heath mi se primaknuo. Podigao mi je kažiprst sa svojih prsa i lagano palcem prešao po mom uredno manikiranom noktu. „Je li istina da su ti nokti tako tvrdi da mogu prosjeci kožu?“

Kimnula sam. Znala sam da bih trebala otići i vratiti se u tunele i u život koji me tamo dolje čeka, ali nisam to mogla. I Heath je bio život koji me čeka. i praktički mi je bilo nemoguće otići od njega, bilo to ispravno ili ne. Heath je primio moj kažiprst i podigao ga, lagano mi pritisnuvši nokat na mekano mjesto gdje mu se vrat u laganoj krivulji spajao s ramenom.

„Razreži me, Zo. Popij opet moju krv.“ Zvučao je potmulo i promuklo od želje. „Već smo povezani. Uvijek ćemo biti povezani. Vrati zato to Utiskivanje između nas, gdje mu je mjesto.“

Čvršće je pritisnuo moj nokat na svoj vrat. Sada smo već oboje teško disali. Kad sam mu noktom probila kožu, stvorivši mu malu ogrebotinu na vratu, opčinjeno sam vidjela kako mu se istančano tanka pruga jarkocrvene boje stvara spram bljedila kože.

Tada me snašao taj miris ta krajnje poznata aroma Heathove krvi. Krvi s kojom sam se nekoć Utisnula kao s vlastitom. Ništa se ne može usporediti s aromom svježije ljudske krvi ni krv drugog početnika, pa čak ni krv odraslog vampira nije tako zamamna, tako hipnotički poželjna. Osjetila sam kako se naginjem prema njemu.

„Da, beba, da. Pij iz mene, Zo. Sjećaš se kako je to dobar osjećaj?“ šaptao je Heath dok me rukom položenom na moj struk privlačio prema sebi. Zar ne bih mogla samo malčice kušati? Pa što onda ako se opet Utisnem s Heathom? Kvragu, jasno da bismo se Utisnuli. Što i ne bi bilo tako loše. Obožavala sam kad smo bili Utisnuti. I njemu se to sviđalo, sve dok... Sve dok ja nisam slomila to Utiskivanje, zajedno s njegovim srcem, i vrlo moguće nanijela nepopravljivu štetu njegovoj duši.

Odgurnula sam se od njega, naglo iskočila iz kabine kamioneta i brzo zaobišla Heatha. Ledena mi je kiša čak godila kad mi je opet počela padati na lice i hladiti uspaljenost moje požude za krvlju.

„Moram natrag, Heath,“ rekla sam, dajući sve od sebe da ponovno obuzdam svoje disanje i lupanje srca. „I ti se moraš vratiti, onamo kamo pripadaš. A to nije ovdje.“

„Zoey, što je bilo?“ Primaknuo mi se za korak, a ja sam ustuknula za korak od njega. „Što sam ti napravio?“

„Ništa. Nije nije stvar u tebi, Heath.“ Odmaknula sam mokru kosu s lica.

„Ti si sjajan. Oduvijek si bio sjajan, i stvarno te volim. Upravo zato se ovo ne može opet dogoditi između nas. Utiskivanje sa mnom nije dobro za tebe, pogotovo u ovom trenutku.“

„A da radije pustiš da se ja sam brinem oko toga što je dobro za mene, a što nije?“

„Zato što ne možeš suvislo razmišljati kad smo ja i ti u pitanju!“ viknula sam. „Sjećaš se kako je bolno bilo kad nam se Utiskivanje prekinulo? Sjećaš se kako si rekao da ti je od toga došlo da umreš?“

„Onda ga nemoj opet prekinuti.“

„Nije to tako jednostavno. Moj život nije više tako jednostavan.“

„Možda si ga ti samo sebi previše zakomplicirala. Tu si ti. Tu sam ja. Nas dvoje se volimo, i to još od malih nogu, tako da trebamo biti skupa. I kraj priče,“ rekao je.

„Život nije knjiga, Heath! Ništa ne garantira da će kraj biti sretan,“ rekla sam mu.

„Ne treba mi garancija ako imam tebe.“

„Upravo u tome je stvar. Nemaš me, Heath. Ne možeš me imati. Ne više.“ Odmahnula sam glavom i podigla ruku da ga spriječim kad je zaustio reći još nešto. „Ne! Ne mogu to sada raditi. Samo hoću da sjedneš u svoj kamionet i vratiš se u Broken Arrow. Ja idem natrag, tamo dolje. Mojoj vrsti i mom dečku, vampiru.“

„Daj, molim te! Ti si s tim vampovskim šupkom? Nema šanse da ćeš trpjet njegova sranja, Zo.“

„Nije tu stvar samo u Eriku i meni. Stvar je u tome da ne može biti ničega između tebe i mene, Heath. Moraš zaboraviti na mene i nastaviti sa svojim životom. Svojim ljudskim životom.“ Okrenula sam mu leđa i prisilila se da krenem od njega. Kad sam začula da je pošao za mnom, nisam se osvrnula. Samo sam se proderala: „Ne! Želim da odeš, Heath, i ne želim da se vratiš. Nikad više.“

Zadržala sam dah i začula kako mu koraci zastaju. I dalje ga nisam htjela pogledati. Bojala sam se da bih se u tom slučaju okrenula, trkom se vratila prema njemu i bacila se u njegov zagrljaj.

Stigla sam gotovo sasvim do stare metalne rešetke kad sam začula prvi kreštavi graktaj. Zvuk me zaustavio kao da sam naletjela na zid od cigle. Naglo sam se okrenula na peti. Heath je stajao na studenoj kiši pod stablom, samo nekoliko koraka dalje od svog kamioneta. Jedva da sam ga letimice pogledala. Oči su mi smjesta poletjele prema tamnim granama krošnje, povijenim od leda.

U sjenama golih grana komešao se nekakav mrak. Podsjetio me na nešto, pa sam zatreptala, netremice zureći u to i pokušavajući se prisjetiti gdje sam to već vidjela nešto takvo. Zatim se prizor izobličio... promijenio... i zgranula sam se kad mi se razjasnio. Bila je to Neferet! Držala se za jednu debelu granu, sklisku od leda, naslonjenu na krov depoa. Oči su joj se grimizno krijesile. a kosa mahnito lepetala oko nje, kao da ju je poduhvatio iznenadan nalet vjetra.

Neferet mi se osmjehnula i krv mi se sledila od straha. Izraz lica bio joj je pun tako nepatvorena zla da sam se skamenila na mjestu.

A tada, dok sam užasno gledala uvis, njen se lik opet promijenio, zalelujuao, i tamo gdje se dotad nalazio lik okaljane Nadsvećenice, sada se našao golemi nazovigavran. Stvor koji je čučao na rubu krova depoa nije bio ni ljudsko biće ni životinja. Bio je grozomorna, mutirana mješavina i jednog i drugog. Buljio je u mene očima boje krvi, a ljudskog oblika. Čovječje su mu ruke i noge bile gole, i djelovale su zlobno i nakazno onako srasle s tijelom orijaškoga gavrana. Vidjela sam njegov račvasti jezik i svjetlucavu slinu koja je gladno kapala iz tih užasnih ralja.

„Zoey, što je bilo? rekao je Heath.“ I prije nego što sam ga mogla spriječiti, pogledao je kamo i ja, uvis, prema sledenoj krošnji oslonjenoj na krov depoa. „Koji kurac?“ Ali kad sam ugledala kako mu se na licu odražava shvaćanje o tome što bi to stvorenje moralo biti, pticoliki je stvor okrenuo pogled svojih užarenih crvenih očiju s Heatha na mene.

„Zzzzoey?“ Dahtajem je izgovorio moje ime, glasom koji je zvučao pogrešno i plošno i krajnje neljudski. „Tražimo te ccccijelo vvvvrijeme.“

Cijelo mi se tijelo sledilo. Svijest je vrištala u mojoj glavi: *Pa oni me cijelo vrijeme traže!* Ali ništa mi nije izašlo iz usta – nikakvo upozorenje Heathu. Čak ni prodorni ženski vrisak koji mi je ispunio grlo.

„Moj će otac biti vrlo ssssssretan kad mu te donesssssem,“ prosiktao je nazovigavran, šireći krila kao da se sprema sletjeti s krošnje i zgrabiti me.

„Morat ću reći 'e nećeš, mamicu ti' na taj tvoj mali, perverzni plan,“ proderao se Heath.

Dvanaesto poglavlje

Silom sam otrgnula užasnut pogled s nazovigavrana i ugledala Heatha kako stoji samo nekoliko koraka udaljen od mene. Izvadio je pištolj i sad ga držao pred sobom, uperena ravno u stvorenje u krošnji.

„Bijedniče ljudski!“ zakriještao je stvor. „Misssliššš da možžžžešššš zausssssstaviti jednog Sssstarog?“

Sve se tada počelo odvijati kao na ubrzanoj snimci. Stvor je sijevnuo sa stabla u isti mah kad se meni tijelo odmrznulo i jurnula sam prema naprijed. Vidjela sam kako Heath stišče okidač i čula zaglušujući prasak pištolja, ali nazovigavran se kretao neljudski brzo. Izmaknuo se, i mjesto u koje je Heath ciljao ispraznilo se trenutak prije nego što je metak prosjekao zrak i zario se u stablo obloženo ledom. Kad je stvor poletio prema Heathu, vidjela sam kako mu se nazubljeni nokti kvrče u kandže i prisjetila se kako me jedno ovakvo stvorenje, čak i u utvarnom obliku, zamalo uspjelo preklati. Sada su se nazovigavranovima vratila tijela, i znala sam da će ovo ubiti Heatha ako nešto smjesta ne uspijem učiniti.

Oblikovala sam svoj strah i gnjev u vrisak kad sam se bacila na Heatha i odgurnula ga u stranu časak prije nego što je nazovigavran stigao do njega, tako da je stvorenje umjesto njega udarilo mene. Tada nisam osjetila nikakav bol, samo čudan pritisak na koži, počev od vrha lijevog ramena i onda u potezu duž gornjeg dijela prsa, iznad grudi, skroz do desnog ramena. Silinom me okrenuo na suprotnu stranu, tako da sam i dalje bila okrenuta prema nazovigavranu kad je prohujao pokraj nas i sletio na te svoje odvratne ljudske noge.

Razrogačio je oči boje krvi kad me pogledao.

„Ne!“ graknuo je glasom koji nije mogao pripadati nikakvom prisebnom biću. „On te žžželi žžžžživu!“

„Zoey! O, Bože, Zoey! Stani iza mene!“ vikao mi je Heath dok se pokušavao nekako osoviti na noge, ali stalno se sklizao na ledenom pločniku koji je nekako poprimio vlažno crvenu boju. Tvrdo je pao.

Bacila sam pogled prema njemu i pomislila kako je čudno to što mi zvuči kao da dovikuje sa suprotne strane nekakvog dugog tunela, premda je bio odmah pokraj mene.

Nisam shvatila zašto, ali koljena su me izdala i pala sam na sleđeni pločnik. Grozno šuštanje golemih krila nazovigavrana natjeralo me da opet pogledam stvorenje. Nego što, stvor je raširio krila. Očito je namjeravao poći na mene. Podigla sam ruku, koja mi je bila nekako teška i topla. Kad sam je načas pogledala, šokiralo me što vidim da je sva oblivena krvlju. Krv? Zar je to poprskalo cijeli pločnik? Kako čudno.

Slegnula sam ramenima u sebi, smetnula lokvu krvi s uma i viknula: „Vjetre, dođi mi!“

Barem sam mislila da sam to viknula. Zapravo, iz usta jedva da mi je dopro šapat. Na svu sreću, vjetar dobro čuje, jer zrak se istog trenutka počeo kovitlati oko mene.

„Zadrži tog stvora na tlu, rekla sam.“ Vjetar me smjesta poslušao i krasan minitornado obujmio je grotesknog čovjekapticu, tako da se više nije mogao služiti krilima. S groznim kreštanjem, stvor je sklopio beskorisna krila na leđima i počeo prtiti put prema meni, povijajući mutiranu glavu pred naletima vjetra.

„Zoey! Sranje, Zoey!“ Heath se odjednom našao uz mene. Poduhvatio me snažnom rukom, što mi je bilo stvarno ugodno jer sam mislila da bi mi najdraže bilo da se samo srušim.

Osmjehnula sam mu se, pitajući se zašto plače.

2Samo čas. Moram dokrajčiti tog stvora.“ Umorno sam se opet posvetila čovjekuptici. „Vatro, trebam te.“ Naišla je vrućina i zagrijala kovitlac zraka oko mene. Zatim sam prstom krvave ruke koju sam i dalje držala u zraku pokazala na stvora koji je prilazio sve bliže Heathu i meni. „Spali ga,“ zapovjedila sam.

Toplina koja me okruživala promijenila je intenzitet, promijenivši se iz blage vrućine u stupac proždirućeg plamena. Pokuljao je u smjeru mog uperenog prsta, kao i moje volje, i zario se u nazovigavrana, oblivši ga žarkožutom vatrom. Zrak se ispunio groznim smradom pečenog mesa i paljenog perja, od kojeg mi je došlo da se izrigam.

„O, fuj. Vatro, hvala ti. Vjetre, prije nego što odeš, mogu li te zamoliti da opušesh taj odurni smrad?“ Bilo mi je tako čudno što mislim da izgovaram sve to jako glasno, a zapravo čujem da glas izlazi iz mene kao slabašan šapat. Ali elementi su me svejedno poslušali, što je bilo dobro, jer me oblio val vrtohlave mučnine i odjednom sam se otromboljila uz Heatha, potpuno lišena snage da se više uspravno držim.

Pokušavala sam shvatiti što to sa mnom nije u redu, ali misli su mi bile sasvim smučene, a iz nekog razloga nije mi djelovalo ni naročito bitno da znam što se to točno zbiva.

Daleko od sebe začula sam topot stopala u trku, a onda sam gledala uvis u Heathovo lice prošarano prugama od suza dok je vikao:

„Upomoć! Ovdje smo! Zoey treba pomoći!“

Zatim sam shvatila da se Erikovo lice pridružilo Heathovu. Palo mi je na pamet samo *o, super, sad će opet početi režati jedan na drugoga*. Ali nisu. Zapravo, od Erikove reakcije nakon što me promotrio počela me

obuzimati blaga zabrinutost, na nekako suzdržan, tek neodređeno zainteresiran način.

„Sranje!“ rekao je i problijedio kao krpa. Ne rekavši ništa više, Erik je sa sebe strgnuo košulju (onu cool Polovu koju je nosio na našem prethodnom obredu) tako da su svi gumbi frcnuli s nje. Iznenadeno sam zatreptala, jer mi je bio stvarno zgodan kad je ostao samo u pripijenoj potkošulji. Mislim ono, zbilja ima seksi tijelo. Kleknuo je meni s druge strane.

„Oprosti, ovo će te vjerojatno zaboljeti.“ Erik je zgužvao košulju u kuglu i pritisnuo mi je na prsa.

Tada me napokon prosjekao nalet boli od kojeg sam ostala bez daha.

„O, Božice! Oprosti, Z, oprosti!“ ponavljao je i ponavljao Erik.

Spustila sam pogled da vidim što me to tako boli i u krajnjem šoku ugledala da mi krv oblijeva cijelo tijelo.

„Ššto...“ pokušala sam oblikovati pitanje, ali od boli pomiješane sa sve snažnijim osjećajem obamrlosti bilo mi je sve teže govoriti.

„Moramo je odvesti do Dariusa. On će znati što da radimo,“ rekao je Erik.

„Ja ću je nositi. Samo me odvedi do tog Dariusa.“ rekao je Heath.

Erikje kimnuo glavom.

„Idemo!“

Heath je pogledao u mene.

„Moram te pomaknuti, Zo. Samo izdrži kako god možeš, okej?“

Pokušala sam mu kimnuti, ali kretanja je završila još jednim bolnim uzdahom kad me Heath podigao, privio uz prsa kao preveliko nedonošče i potrčao, posklizujući se i zanoseći. za Erikom.

Povratak pod zemlju i u tunele bio je noćna mora koju nikad neću zaboraviti. Heath je dojurio u podrum za Erikom. Kad su stigli do metalnog stubišta koje je vodilo u sustav tunela, zastali su samo na trenutak.

„Predat ću ti je u ruke,“ rekao je Heath.

Erik je kimnuo i spustio se niz rupu. Heath je stao uz rub otvora.

„Sori, beba,“ rekao je. „Znam da te sve ovo sigurno grozno boli.“ Zatim me lagano poljubio u čelo, a onda čučnuo i nekako me predao Eriku, koji je uspravno stao ispod nas.

Kažem nekako, jer sam bila zauzeta vrištanjem od boli, tako da nisam naročito pomno pazila što se konkretno zbiva oko mene. Nisam se ni snašla, a Heath je s lakoćom skočio na dno tunela i Erik me predao natrag u njegovo naručje.

„Otrčat ću od vas da pokušam naći Dariusa. Ti samo kreni za mnom kroz glavni tunel. Ne skreći ni u jedan odvojak. Drži se puta koji je najbolje osvijetljen, a ja ću se vratiti do vas s Dariusom.“

„Tko je Darius?“ rekao je Heath, ali izgovorio je to u prazninu. Erik je već odjurio od nas.

Daleko je brži nego što sam mislila, pokušala sam reći, ali iz usta mi je šaptom izašla tek slabašna zbrka riječi. I primijetila sam da opet gori ona petrolejka za koju sam bila sigurna da se ugasila netom prije nego što sam se popela iz podruma. *Baš čudno...* mislila sam kazati. Umjesto toga, jedva sam čula sebe kako mumljam nešto što zvuči kao: Buaaaa čuuud kroz nabijanje otkucaja srca u ušima.

„Ššš,“ smirio me Heath kad je krenuo za Erikom što je brže mogao, pazeći da me pritom ne drma toliko da mi opet dođe da vrisnem. „Samo budi uz mene, Zo. Ne sklapaj oči. Samo me gledaj. Samo budi tu.“ Heath je pričao i pričao, što mi je baš išlo na živce, jer prsa su me jako boljela i samo sam imala potrebu da sklopim oči i utonem u san.

„Moram se odmoriti,“ prošaptala sam.

„Ne! Nema odmora! Hej, daj da se pravimo kao da smo u onom filmu Titanic koji si nekad stalno gledala. Ma znaš, onaj s Leonardom DiKakicom.“

„DiCaprijem,“ prošaptala sam, ozlojeđena zato što je nakon toliko godina Heath još ljubomoran zbog toga što sam se kao mala palila na Leonarda. Ili, kako sam ga radije zvala, mog dečka Lea.

„Nije bitno,“ rekao je. „Sjećaš se kako si rekla da ga ti stvarno nikad ne bi pustila, da si bila Rose? Pa dobro, daj da malo igramo tu scenu. Ja sam onaj peškasti DiCaprio, a ti si Rose. Oči ti moraju biti otvorene i uperene u moje lice, jer u suprotnom ćeš me pustiti, a ja ću se pretvoriti u golem komad peškastog sladoleda.“

„Debilu,“ uspjela sam izgovoriti. Heath se iscerio.

„Samo me nikad ne puštaj, Rose. Okej?“

„Okej,“ glupo je bilo igrati tu scenu, ali priznat ću da me navukao. Izluđivala me otkako sam prvi put gledala taj film (i sita se isplakala baš skroznaskroz isplakala, tako da su mi se ramena tresla, a šmrklje curile iz nosa). Glupa Rose kaže da ga nikad neće pustiti, a onda ga pusti. A zašto se nije mogla malo pomaknuti i pustiti da se Leo-Jack popne do nje na tu plutajuću dasku ili vrata, ili šta god da je to bilo? Mjesta je bilo koliko hoćeš. I tako, dok mi se zamućena svijest motala i motala oko te nesnosno tužne scene iz jednog od meni najdražih filmova, Heath me čvrsto držao u naručju i trčao.

Upravo je prošao blago skretanje u tunelu kad nas je Erik pronašao. Darius mu je bio uz rame. Heath je zastao i tek sam tada shvatila kako teško diše. Ha. Nejasno sam se upitala bi li me trebalo biti sram što sam teška.

Čim je vidio u kakvom sam stanju, Darius je počeo obasipati Erika naredbama.

„Odnijet ću je u sobu Stevie Rae. Stići ću tamo dobrono prije tebe, ali tamo će mi trebati i ovaj čovjek, pa mu pokaži put. Zatim dovedi Blizanke i Damiena. Probudi Afroditu. Možda nam i ona zatreba.“ Darius se zatim obratio Heathu. „Preuzet ću Zoey.“ Heath je oklijevao. Vidjela sam da me ne želi pustiti. Dariusov se kameni izraz smekšao. „Ne boj se. Erebov sam Sin i zavjetujem ti se da ću je zauvijek štititi.“

Heath me nevoljko prebacio u Dariusove snažne ruke. Ratnik je smrknuto pogledao u mene.

„Kretat ću se brzo. Imaj na umu da moraš imati povjerenja u mene.“

Slabašno sam kimnula. i premda sam znala što slijedi, svejedno sam se zaprepastila kad je Darius pojurio, krećući se brzinom od koje su mi se stijenke tunela pretvorile u mutnu mrlju, a u glavi mi se zavrtjelo. Već sam jedanput doživjela Dariusovu čudesnu sposobnost da se praktički teleportira s mjesta na mjesto, a od ovog drugog iskustva nisam ništa manje ostala bez daha.

Činilo mi se da su samo sekunde protekle kad se Darius naglo zaustavio pred dekom koja je zastirala ulaz u sobu Stevie Rae. Provukao se i ušao. Stevie Rae je sjedila u krevetu, trljala oči i bunovno škiljila u nas. Onda su joj se usta razjapila od potpunog šoka i skočila je s kreveta.

„Zoey! Što se dogodilo?“

„Nazovigavran,“ rekao je Darius. „Počisti sve stvari s onog stola.“

Stevie Rae je zamahom ruke srušila stvari sa stola koji joj je stajao pri dnu kreveta. Htjela sam joj prigovoriti da stvarno ne bi smjela stvarati takav nered. Mislim ono, bila sam sigurna da je razbila čašu-dvije i bacila cijelu hrpu DVDa skroz na drugu stranu sobe, ali ne samo da mi glas nije bio upotrebljiv, nego sam bila sva obuzeta nastojanjima da se ne obeznanim od užasne boli koja mi je presijecala gornji dio trupa dok me Darius polagao na stol.

„Što da radimo? Što da radimo?“ ponavljala je pitanje Stevie Rae. Djelovala mi je kao sitna, izgubljena djevojčica, i primijetila sam da i ona plače.

„Primi je za ruku. Pričaj s njom. Pazi da ostane pri svijesti,“ rekao joj je Darius. A zatim se okrenuo u stranu i počeo izbacivati stvari iz pribora za prvu pomoć.

„Zoey, možeš me čuti?“ Osjetila sam da me Stevie Rae drži za ruku, ali jedva jedvice. Imala sam dojam da sam uložila nadljudski napor, ali uspjela sam prošaptati:

„Aha.“

Stevie Rae čvršće me primila za ruku.

„Bit će sve kako treba s tobom. 'Kej? Ništa se tebi ne može dogoditi, jer ne znam kako bih ja to...“ Glas joj je zapeo od jecaja, a onda je rekla: „Ne možeš mi umrijeti, jer uvijek si u meni vidjela ono najbolje, pa sam se trudila biti onakva kakva ti vjeruješ da jesam. A bez tebe, kužiš, bojim se da bi i u meni umrlo ono dobro i da bih se pustila mraku. Plus, još ti trebam reći toliko stvari. Važnih stvari.“

Htjela sam joj reći da ne priča gluposti, da to što govori nema smisla i da nikamo ne mislim otići, ali počeo me obuzimati čudan osjećaj kroz svu tu bol i otupjelost. Mogla sam ga samo opisati kao dojam da mi nešto nije kako treba. To nešto što mi se dogodilo, to nešto što se sa mnom i dalje događalo, bilo je izvor toga što mi nije kako treba. A taj mi je novi osjećaj, više nego krv više nego strah na licima mojih prijatelja davao do znanja da sa mnom nešto nije u redu do te mjere da zaista možda nekamo idem.

Uto sam osjetila da mi se bol polako počinje smirivati, i zaključila sam da ako je ovakav osjećaj dok se umire, onda je to bolje nego da se živi i trpi paklene boli.

Heath je banuo u sobu, smjesta prišao meni i primio me za drugu ruku. Jedva da je pogledao u Stevie Rae. Umjesto toga, zagladio mi je kosu s lica.

„Kako si mi, beba? Još se držiš?“

Pokušala sam mu se osmjehnuti, ali bio mi je tako daleko da promjena mog izraza nije stizala do njega.

U sobu su utrčale Blizanke s Kramishom za petama.

„O, ne!“ Erin se zaustavila na nekoliko koraka od mene i stavila ruku preko usta.

„Zoey?“ Shaunee mi je djelovala nekako zbunjeno. Zatim je trepnula nekoliko puta, prešla pogledom niz moje tijelo, te briznula u plač.

„To ne izgleda dobro, rekla je Kramisha. Nimalo dobro.“ Zastala je, pa pogledom prešla s mene na Heatha, koji je bio usredotočen na mene do te mjere da sam se bila spremna okladiti kako ne bi primijetio ni da je u sobu doplesao golemi bijeli slon u baletnoj haljinici. „Šta to nije onaj ljudski klinac koji je već bio tu dolje?“

Ne znam zašto, ali s izuzetkom vlastitog tijela, za koje više nisam imala dojam da mi pripada, postala sam potpuno svjesna svega što se zbiva oko

mene. Blizanke su se držale za ruke i ridale tako jako da su im šmrklje curile na nos. Darius je i dalje kopao po priboru za prvu pomoć. Stevie Rae me tapšala po ruci i (bez uspjeha) nastojala ne plakati. Heath mi je šaptao blentave i k tome netočno upamćene replike iz Titanica. Drugim riječima, svi su bili posvećeni meni s izuzetkom Kramishe. Ona je gladno buljila u Heathu. Mala zvona za uzbunu počela su mi zvoniti u glavi i uložila sam krajnji napor da ponovno steknem sposobnost upravljanja tijelom. Morala sam upozoriti Heathu da se čuva. Trebala sam mu reći da se kupi odavde dok mu se nije dogodilo nešto ružno.

„Heath,“ nekako sam prošaptala.

„Tu sam ti, beba. Nikamo ne idem.“

Zakolutila sam očima u sebi. Heath i njegovo junačenje bili su slatki i sve to, ali bojala sam se da će za nagradu poslužiti kao objed crvenim početnicima Stevie Rae.

„Hej, šta ti nisi onaj ljudski klinac koji je već bio tu dolje? Onaj po koga je došla Zoey?“ Kramisha je krenula prema Heathu. Oči su joj poprimile crvenkastu nijansu koja je uvijek bila divovski znak upozorenja. Zar sam jedino ja primjećivala opasnost u njenu zažarenom zurenju u njega?

„Darius!“ napokon sam uspjela propentati.

Hvala svemu, ratnik je na to prestao čeprkati po priboru za prvu pomoć i podigao pogled. Očima sam mu pokazala na Kramishu, koja je već praktički slinila nad Heathom, i vidjela mu na licu da je shvatio.

„Kramisha. Napusti prostoriju. Smjesta,“ brečno se Darius.

Oklijevala je, a onda silom odmaknula crvene oči s Heathu i pogledala ravno u mene. *Idi!* nijemo sam oblikovala riječ. Oči joj nisu promijenile izraz, ali Kramisha je kratko kimnula i zatim brzo izašla iz sobe.

Upravo tada je Afrodita trzajem ruke odmaknula deku s ulaza i grandiozno ušetala. Izgledajući istinski loše kao kakica, podrugljivo je pogledala sve prisutne.

„Kvrugu, koja je živa tlaka ovo Utiskivanje! Stevie Rae, je li bi se ti mogla ikako suzdržavat i malo smirit te svoje preseratorske izljeve emocija iz bar minimalnog poštovanja prema nama koje još uvijek puca takav mamurluk da bi od njega krepala prosječna...“ Napokon je uspjela usredotočiti zamućene oči dovoljno da me razazna. Njeno je lice, ionako blijedo i ispijeno, problijedjelo toliko da je steklo bolesnu nijansu bijelog ribljeg trbuha. „O, Božice! Zoey!“ Odmahivala je glavom amo-tamo, tamo-amo dok mi je pritrčavala. „Ne, Zoey. Ne. Nisam ovo vidjela,“ usrdno mi je govorila. „Nikad ovo nisam vidjela. Porazila si onu moju prvu viziju tvoje smrti. U idućoj nisi trebala opet biti razrezana. U idućoj si se trebala utapati. Ne! Ne može tako!“

Pokušala sam nešto reći, ali ona se već uspjela okomiti na Heatha.

„Ti! Koji kurac ti radiš ovdje?“

„Ja sam došao sam vidjeti hoće li joj biti dobro,“ zamucao je Heath, očito isprepadan njenom silinom.

Afrodita je opet odmahнула glavom.

„Ne. Ti ne smiješ biti tu. Ovo nije u redu.“ Zastala je, a onda stisnutim očima promotrila Heatha. „Ti si kriv za ovo, je li tako?“

Vidjela sam kako se Heathu oči ispunjavaju suzama.

„Da, mislim da jesam,“ rekao je.

Trinaesto poglavlje

Damien, Jack i Erik utrčali su u sobu, a odmah za njima i Vojvotkinja. Čim me ugledao, Jack je vrisnuo kao curica i onesvijestio se. Damien ga je ulovio na vrijeme da ne padne na pod i razbije glavu. Položio ga je na krevet Stevie Rae, dok je sirota zbunjena labradorica cviljela i prelazila krupnim, zabrinutim smeđim očima s Jacka na Damiena i mene, pa opet na Jacka. Damien se pridružio svima ostalima, uključujući Erika, koji su se tiskali oko mene. Darius se probio kroz stisku, razmičući klince pred sobom kao da je on vampirski Mojsije, a oni početničko Crveno more.

„Moraju izreći krug i usredotočiti ljekovite moći elemenata na Zoey,“ kazao je Darius Afroditi.

Kimnula je glavom, blago mi dotaknula čelo, pa krenula izdavati stroge naredbe mojim prijateljima.

„Društvo debila! Zauzmite svoja mjesta. Idemo izreći ovaj krug.“

Shaunee i Erin tupo su blenule u nju. Damien je, grla stisnuta od suza, rekao:

„Ja ja ne znam u kojem je smjeru istok.“

Stevie Rae mi je opet stisnula ruku, a onda je pustila.

„Ja znam. Uvijek znam u kom je smjeru sjever, pa ti mogu pokazati i gdje je istok,“ kazala je Damieniu.

„Stanite ukrug oko stola,“ rekao im je Darius. „I dajte mi plahtu s onog kreveta.“

Damien je strgnuo gornju plahtu s kreveta Stevie Rae, prišapnuvši budnom i rasplakanom Jacku da će sve biti kako treba. Pružio je plahtu Dariusu.

„Ostani uz mene, Svećenice,“ kazao mi je. Bacio je pogled na Heatha i Erika. „Govorite joj i dalje, obojica.“

Erik me primio za ruku koju je pustila Stevie Rae.

„Ovdje sam, Z.“ Provukao je prste kroz moje. „Moraš se izvući iz ovoga. Trebaš nam.“ Zastao je i upro svoje prekrasne plave oči ravno u moje.

„Trebaš meni, i žao mi je zbog svega onoga što je prije bilo.“

Zatim je Heath prinio usnama moju drugu ruku i nježno je poljubio.

„Hej, Zo, jesam ti reko da već više od dva mjeseca nisam popio niti jedno jedino piće?“

Bilo mi je žešće neobično što su oba moja dečka uz mene. Bilo mi je drago što se ne busaju u prsa jedan pred drugim, ali shvaćala sam da to možda i nije naročito dobro, jer je značilo da mi je ozljeda još gora nego što sam dosad mislila.

„To je dobro, a? Totalno sam se odrekao cuge,“ rekao mi je Heath.

Pokušala sam mu se osmjehnuti. Bilo je to dobro. Razlog mog prekida s Heathom netom prije nego što sam bila Obilježena ležao je upravo u tome što je pio. To se potpuno otelo kontroli, i...

Darius je odmaknuo Erikovu zgužvanu košulju s mojih prsa i brzo mi rastrgnuo gornji dio haljine napola, tako da sam osjetila hladni zrak tunela na svojoj krvlju oblivenoj koži.

„Mila Božice, ne!“ izletjelo je iz Erika.

„A, sranje!“ Heath je počeo odmahivati glavom. „Ovo je loše. Stvarno loše. Nitko ne može živjeti s...“

„Nijedno ljudsko biće ne može živjeti s ovakvom ranom, ali ona nije ljudska, a ja joj neću dopustiti da umre.“ Darius je prekinuo Heatha kad mi je (na svu sreću) prekrpio gole sise plahtom.

Pogriješila sam kad sam časkom spustila pogled. Možda mi je bilo i bolje što nisam imala energije da vrisnem. Duga mi je brazgotina počinjala skroz pri vrhu lijevog ramena, prelazila preko prsa na petšest centimetara iznad grudi i završavala tek nakon što mi je prosjekla kožu na desnom ramenu. Posjekotina je bila duboka i razderana. Bilo mi je mučno vidjeti kako su se rubovi moje kože rasklopili i otkrili daleko više mišića, masnog tkiva i potkožnih slojeva nego što sam u životu trebala vidjeti. Krv je curila cijelom dužinom te užasne ozljede, ali ne u količinama koje bih očekivala. Je li to bilo zato što sam je imala sve manje? Kvragu! Pa vjerojatno i je bila stvar u tome što sam je imala sve manje! Počela sam sve kraće, sve histeričnije dahtati.

„Zoey, gledaj me,“ rekao je Erik. Kad sam samo nastavila buljiti dolje u ranu na koju je Darius počeo pritiskati debele krpe gaze, Erik me blago primio pod bradu i okrenuo mi lice naviše, sileći me da pogledam u njega. „Oporavit ćeš se. Moraš se oporaviti.“

„Ma da, Zo. Samo ne gledaj u to,“ rekao je Heath. „Znaš, kao što si ti meni govorila kad god sam se znao srediti dok sam igrao nogomet. Govorila si mi: 'Samo ne gledaj u ranu, pa te neće tako jako boljeti'.“

Erik mi je pustio bradu, a ja sam uspjela kimnuti. Da sam bila u stanju govoriti, obojici bih rekla: *Da ne bi, pa jasno da je neću više gledati!* Ionako sam se već dovoljno usrala od prvog pogleda. Nema potrebe za novim.

„Dajte, izrecite taj krug,“ rekao je Darius.

„Spremni smo,“ rekao je Damien.

Pogledala sam oko sebe (definitivno izbjegavajući da opet škicknem naniže prema sebi) i vidjela da su Damien, Stevie Rae i Blizanke zauzeli svoje položaje u krugu oko nas.

„Onda ga izrecite!“ podviknuo je Darius.

Nastala je stanka u kojoj se napokon oglasila Erin.

„Ali krugove uvijek izriče Zoey. Mi ih nikad nismo.“

„Ja ću.“ Afroditu je ukoračila u krug i odmarširala do Damiena. Damien joj je uputio pogled za koji sam čak i ja vidjela da je pun nedoumice. Ne moraš biti početnik ili vampir da izrekneš krug. Moraš samo biti vezan uz Nyx. A ja sam vezana uz Nyx,“ čvrsto je rekla. „Ali morate me podržavati u tome. Podržavate li me?“

Damien je zastao taman toliko da pogleda u mene. S naporom koji kao da mi je oduzeo zadnje ostatke snage, kimnula sam mu glavom. Osmjehnuo mi se i uzvratio kimanjem.

„Podržavam te,“ kazao je Damien Afroditi.

Afrodita je prešla pogledom s njega na Blizanke.

„I mi smo uz tebe,“ kazala je Erin za njih obje.

Napokon se obratila Stevie Rae, koja je obrisala oči, uputila mi širok osmijeh, pun pouzdanja, pa kazala Afroditi:

„Dvaput si mi spasila život. Pouzdavam se u to da isto možeš učiniti i za Zoey.“

Vidjela sam kako se Afroditino lice zarumenjelo, brada podigla, a ramena isprsilila, i znala sam da se prvi put u vrlo dugo vremena osjetila kao prihvaćena članica našeg društva.

„Okej, da onda to izvedemo,“ rekla je Afroditu. „To je prvi element, onaj koji svatko od nas prigri od svog prvog do svog zadnjeg udisaja. Pozivam vjetar u naš krug!“ Nego što, vidjela sam kako iznenadan lahor počinje podizati kosu Afroditi i Damieniu. i ona je s vidnim olakšanjem na licu otišla oko kruga u smjeru kazaljke na satu do Shaunee.

A zatim sam prestala paziti na to što se zbiva ili mi se, točnije, pozornost počela sužavati, postajući sva siva i stisnuta na rubovima, kao kod tunelskih vizija.

„Zoey, jesi li još uvijek uz nas?“ upitao me Darius dok mi je pritiskao još gaze uz prsa.

Nisam mu mogla odgovoriti. Glava kao da mi više nije imala težine, ali ostatak tijela bio mi je nevjerojatno težak, kao daje neki kreten parkirao Niackov kamion ravno na meni.

„Z?“ čula sam kako mi kaže Erik. „Z, pogledaj me!“

„Zoey? Beba?“ Heath je izgledao kao da će opet zaplakati.

Okej, fakat sam im htjela reći nešto od čega bi im bilo lakše, ali to mi je naprosto bilo nemoguće. Nisam više mogla natjerati svoje tijelo da me sluša. Bilo mi je kao da sam postala udaljeni gledatelj u utakmici koja se igra oko mene. Mogla sam promatrati, ali nisam mogla sudjelovati.

„Prizvani su svi elementi izuzev duha,“ rekla je Afrodita. Stajala je pokraj Dariusa. „To je element koji uvijek utjelovljuje Zoey, a meni nije ugodno prizivati ga umjesto nje.“

„Prizovi ga,“ rekao joj je Darius. Podigao je pogled s mene i njime prešao po krugu mojih prijatelja. „Neka svatko od vas usredotoči snagu svojega elementa na Zoey. Mislite na to kako je ispunjavate snagom i toplinom i životom.“

Nejasno sam čula kako Afrodita priziva duha, premda nisam osjetila najporast životne snage kojim bi me njegova prisutnost obično obdarila. Na trenutak sam osjetila udaljenu toplinu i načas mi se učinilo da osjećam mirise kiše i pokošene trave, ali to je brzo minulo, dok je sivilo koje mi je opasavalo vidno polje postajalo sve deblje i deblje.

„Jesi li ti onaj čovjek s kojim je Zoey bila Utisnuta?“ začula sam kako Darius pita Heatha. Slušala sam ih, ali nisam se mogla natjerati da mi bude naročito stalo do onoga što govore.

„Jesam,“ rekao je Heath.

„Dobro. Tvoja će krv biti još bolja za nju od Afroditine.“

„Ovo mi je prva dobra vijest koju sam čula u zadnjih sto godina...“ promrsila je Afrodita dok je nadlanicom otirala oči.

„Jesi li voljan dopustiti da Zoey pije iz tebe?“

„Jasna stvar! rekao je Heath. Samo mi reci što da radim.“

„Sjedni tu gore. Stavi njezinu glavu sebi u krilo. Zatim ispruži ruku prema meni,“ kazao je Darius Heathu.

Heath se popeo na rub stola, i uz Erikovu i Dariusovu pomoć moja se glava ubrzo smjestila na njegovu toplom bedru, kao da mi je on živi jastuk. Heath je ispružio ruku, a Darius ju je čvrsto primio. U glavi mi se previše mutilo da bih mogla jasno shvatiti što to oni rade, sve dok Darius nije posegnuo iza njega i iz pribora za prvu pomoć izvadio alatku višestruke namjene s nožem, škarama i otvaračem za boce. Otklopio je nož iz nje i pritisnuo oštricu na meku kožu s unutrašnje strane Heathove mišićave podlaktice.

Miris njegove krvi spustio se na mene poput preslasne maglice.

„Pritisni joj usta na ranu,“ kazao mu je Darius. „Natjeraj je da pije.“

„Dođi, beba. Popij malo ovoga. Pomoći će ti da se oporaviš.“

Okej, racionalni dio moje svijesti znao je da Erik stoji tik uz mene i motri me, zajedno s ostatkom mojih najboljih prijatelja. Pod normalnim okolnostima nikad ne bih učinila ono što sam zatim učinila, ma kako da mi je Heathova krv slasno i fenomenalno i zamamno zamirisala.

Ali trenutačno nisam proživljavala ništa što bi izdaleka bilo slično normalnim okolnostima. I zato sam, kad mi je Heath pritisnuo

raskrvarenu podlakticu na usne, otvorila usta, duboko zarila zube u njega i počela ga sisati.

Heath je prostenjao i obgrlio me drugom rukom, privijajući lice uz moju kosu dok sam pila iz njega. Kad mi je njegova krv buknila kroz tijelo, svijet mi se smjesta suzio, tako da smo u njemu ostali još samo Heath i ja. S tim prvim gutljajima svijest mi se s naletom vratila u tijelo, donoseći sa sobom tako intenzivan bol da bih sigurno otrgnula usta od njegove kože da me nije primio čvršće i šapnuo mi u uho:

„Ne! Ne smiješ prestati. Ako ja to mogu podnijeti, onda možeš i ti, Zo.“

Vidite, znala sam da mu ne donosim samo onu izuzetnu nasladu koju hranjenje ljudskim bićem obično stvara i u vampu i u žrtvi. Smjesta smo se ponovno Utisnuli. Čak i u ovako groznom stanju to mi je smjesta bilo jasno. Sve što je Heath osjećao ispunilo me zajedno s njegovom krvlju, i spojili smo se jedno s drugim kroz to čarobno tkanje stvoreno od potrebe i privlačnosti između ljudi i vampira, sašiveno u cjelovitu odoru prдавne sponse koju predstavlja Utiskivanje. Ali ja nisam samo pila iz njega. Hranila sam se bjesomučno, od prirodnog nagona za preživljavanje, a kroz našu povezanost Heath je osjećao moj bol i strah i potrebu, sve ono za što sam otupjela dok mi je tijelo bilo u gotovo fatalnom šoku. Samo, njegova mi je krv to promijenila. Revitalizirala me, a pritom me istrgnula iz smrtonosnog stanja šoka i bacila ravno natrag u prodoran bol i spoznaju da se nalazim pogibeljno blizu praga smrti.

Jauknula sam, hraneći se i dalje njime, ojađena zbog svega onoga što sam znala da osjeća zbog mene. Naravno, i on je znao što ja osjećam, i koliko mi je žao zbog spoznaje da mu nanosim bol.

„Sve okej, beba. Sve okej. Stvarno, nije tako strašno,“ šaptao mi je u uho kroza zube stisnute zbog intenzivno pomiješanog bola i požude.

Ne znam koliko je vremena prošlo kad sam shvatila da, premda me brazgotina preko prsa paklenski boli, tijelo mi je postalo toplo, i osjećam kako me miluje lagani povjetarac koji sa sobom donosi miris proljetne kiše i livade pune sijena. Duh u meni također je osjetio nov polet, i znala sam da mi je Heathova krv donijela dovoljno energije da sada mogu prihvatiti iscjeljujuću pomoć elemenata koji su mi tješili dušu jednako kao što su mi liječili tijelo.

Otprilike u isto vrijeme shvatila sam i da mi je Heath prestao govoriti. Otvorila sam oči i pogledala uvis. Nekako se svalio u sjedećem položaju, a Darius ga je čvrsto držao za ramena da ne padne na mene. Oči su mu bile sklopljene, a lice mu je bilo blijedo.

Smjesta sam odmaknula usta od njegove ruke. Heath! Zar sam ga ubila? U panici sam se pokušala uspraviti u sjedeći položaj, ali spriječio me bol koji mi je sijevnuo kroz tijelo.

„Čovjeku nije ništa, Svećenice,“ smirio me Darius. „Zatvori mu ranu na podlaktici, da ne gubi više krvi.“

Automatski sam prešla jezikom preko uske posjekotine na Heathovoj ruci i veće brazgotine koju sam mu stvorila ugrizom, misleći: *Zarasti... nemoj više krvariti*. Kad sam se ovaj put odmaknula, vidjela sam da su mu rana od noža i tragovi od ugriza mojih zuba potpuno prestali krvariti.

„Možeš zatvoriti krug,“ rekao je Darius Afroditi, koja me promatrala s neprikrivenom radoznalošću.

Vidiš, došlo mi je da joj kažem, postoji niz različitih vrsta Utiskivanja. Ovo koje ja imam s Heathom definitivno nije onakvo kakvo ti imaš sa Stevie Rae. Ali nisam mogla smoći energije da izgovorim te riječi. Ruku na srce, nimalo se nisam radovala beskrajnom nizu pitanja koja mi je sigurno ..tijela postaviti. A onda, prije nego što se okrenula prema Stevie Rae da počne zahvaljivati elementima i zatim ih otpuštati, vidjela sam kako je Afrodita Dariusu uputila seksi smiješak, pun obećanja, i sjetila sam se da se prvo Utiskivanje koje sam podijelila s Heathom slomilo prilikom mog seksualnog odnosa s Lorenom, i shvatila da je Darius taj koji će morati izlaziti nakraj s njenim pitanjima. Prema intimnom osmijehu kojim joj je uzvratio, pretpostavila sam da će mu se takav način propitkivanja svidjeti daleeeeko više nego što bi se meni ikako mogao.

Okej, fuj.

Dok je Afrodita zatvarala krug, cereći se od uha do uha, Darius se opet posvetio Heathu i meni.

„Erik, pomози mi da ga prenesem na krevet,“ rekao je Darius.

S izrazom tvrdim poput kamena, Erik je digao moju glavu Heathu iz krila. On i Darius prenijeli su ga do obližnjeg kreveta i položili njegovo nepomično tijelo na mjesto gdje je sve donedavno ležao Jack (koji je sve to gledao razrogačenim očima s ruba sobe, dok je manijakalno gladio i gladio Vojvotkinju).

„Idi donesi nešto za jelo i piće, brzo. E da, i pronadi još onog Venerinog vina,“ rekao je Darius Jacku. „Ali reci crvenim početnicima da ne dolaze ovamo,“ dodao je prije nego što je Jack kimnuo glavom i šmugnuo van s Vojvotkinjom za petama.

„Neće oni napasti Heatha,“ rekla je Stevie Rae. Došla je do mene i primila me za ruku. „Pogotovo sada, kad se opet Utisnuo sa Zoey. Njegova im krv ne miriše kako treba.“

„U ovom trenu nemam vremena da provjeravam hoće li ili neće,“ rekao je Darius. Vratio se do stola i počeo opet pregledavati moju ranu. „Dobro je. Krvarenje joj je potpuno prestalo.“

„Mislim da ću ti povjerovati na riječ. Stvarno radije ne bih opet pogledala.“ Bilo mi je vraški drago što mi se glas vratio, pa makar sam zvučala slabašno i nemalo drhtavo. „Hvala vam na krugu, škvadro,“ kazala sam svojim prijateljima, koji su mi se široko osmjehnuli i počeli hitati prema stolu.

„Ne!“ Darius je podigao ruku, zaustavljajući njihovu proslavu. „Trebam prostora za rad. Afrodita, nađi one leptirflastere za zatvaranje rana u tom priboru i donesi mi ih.“

„Hej, jesam li prestala zamalo umirati?“ upitala sam ratnika.

Darius je podigao pogled s moje rane ravno u moje oči, i u njegovim sam očima ugledala olakšanje koje mi je dalo do znanja koliko sam blizu točki bez povratka zacijelo bila došla.

„Prestala si umirati.“ Zastao je, očito se suzdržavši da ne kaže više.

„Ali?“ uputila sam mu potpitanje.

„Nema tu nikakvog ali,“ brzo je rekla Stevie Rae. „Prestala si umirati. I točka.“

Nisam odmaknula pogled od Dariusa, a on mi je napokon odgovorio.

„Ali trebat će ti više pomoći nego što ti ja mogu pružiti kako bi se u potpunosti oporavila.“

„Kako to misliš, više pomoći?“ upitala je Afrodita dok je prilazila Dariusu, čvrsto stišćući punu šaku kutijica s flasterima neobičnog izgleda.

Darius je uzdahnuo.

„Zoey je pretrpjela tešku ozljedu. Krv koju je primila od čovjeka spasila joj je život time što joj je nadomjestila izgubljenu krv i osnažila je u dovoljnoj mjeri da joj omogući prihvatiti energiju elemenata, ali čak se ni Zoey ne može oporaviti od jedne tako ozbiljne ozljede samostalno. Još uvijek je samo početnica, premda bi joj bilo teško oporaviti se od ovakvog ranjavanja čak i da je potpuno Promijenjena vampirica.“

„Ali sada izgleda bolje, a i razgovara s nama,“ rekao je Damien.

„Pa da, više nemam dojam da zapravo nisam tu,“ rekla sam.

Darius je kimnuo glavom.

„Sve je to dobro, ali prava istina glasi da ti treba jako puno šavova kako bi se rana mogla zatvoriti i zarasti.“

„A što je s ovim?“ Afrodita je pokazala paketiće leptirflastera u svojoj ruci. „Mislila sam da ti oni trebaju upravo zbog toga.“

„Takvo zatvaranje rane samo je privremeno. Njoj trebaju pravi šavovi.“

„Onda me zašij.“ Nastojala sam zvučati što sam hrabrije mogla, premda mi je već od same pomisli na to da bi mi Darius mogao šivati kožu dolazilo da se izrigam, ili zaplačem, ili oboje.

„U priboru nema konca za rane,“ rekao je Darius.

„Zar ga ne možemo nabaviti?“ upitao je Erik. Primijetila sam da gleda svuda osim u mene dok govori. „Mogao bih otići u Heathovu kamionetu do ljekarne St. John's, a Stevie Rae bi na tamošnjem liječniku mogla obaviti taj svoj trik s kontroliranjem misli. Donijeli bismo što god ti treba, da je onda možeš zašiti.“

„Pa da, to bi bilo skroz izvedivo. Čak bih mogla pokupit doktora, ako hoćeš, i dovest ga ovamo dolje, a onda mu skroz-naskroz obrisat sjećanje prije nego što ga vratimo,“ rekla je Stevie Rae.

„Okej, Stevie Rae, baš lijepo što si se ponudila,“ rekla sam joj, nemalo uznemirena što ona susretljivo spominje ni više ni manje nego otmicu i spiranje mozga. „Ali stvarno ne bih rekla da je to dobar prijedlog.“

„Ionako se naš problem ne bi mogao tako jednostavno riješiti,“ rekao je Darius.

„Onda ga objasni tako da bude jednostavan,“ rekao je Heath, pridižući se na laktove i izgledajući totalno ukomirano, premda mi se slatko osmjehnuo.

„Zoey treba više od skrbi koju joj liječnik može pružiti. Zoey mora biti u blizini odraslih vampira kako ozljede koje je njeno tijelo pretrpjelo ne bi postale fatalne.“

„Samo malo. Šta nisi rekao da sam prestala zamalo umirati?“ rekla sam.

„Prestala si zamalo umirati od ove konkretne rane, ali ako ne dospiješ u blizinu kovena vampira, a pritom mislim na njih više od nas jednog ili dvoje ili troje, ozljede nanesene tvome tijelu iscrpit će sve zalihe snage koje su preostale u tebi i počet ćeš odbijati Promjenu.“ Darius je načas ušutio, puštajući da to što govori dobro sjedne u glavu svakome od nas.

„Od toga ćeš umrijeti. Možda nam se zatim vratiš, onako kao Stevie Rae i ostatak crvenih početnika, ali možda se i ne vratiš.“

„Ili se možda vratiš kao onaj glupi klinac Stark i budeš sluđena gadura koja će nas još počet napadat,“ rekla je Afroditu.

„Tako da zaista nemaš nikakvog izbora, rekao mi je Darius. Moramo te vratiti u Kuću Noći.“

„Ma, kvragu,“ rekla sam.

Četrnaesto poglavlje

„Ali ona se ne može vratiti! Tamo je Kalona,“ rekla je Erin.

„Nazovigavranove da i ne spominjemo,“ rekla je Shaunee.

„Upravo ju je jedan od njih ovako ranio,“ rekao je Erik. „Zar ne, Heath?“

„Ma da, onaj stvor je bio oduran,“ rekao je Heath. Cugao je kolu iz limenke koju mu je dodao Jack i pritom trpao Doritose s aromom nachosa i sira u usta. Bilo mi je drago vidjeti da izgleda daleko bolje, gotovo sasvim kao i inače, što samo potvrđuje da su Doritosi kola zaista zdrava hrana.

„Onda će je samo opet napasti, pa Zoey neće zaista biti spašena zato smo je odveli onamo. To će im samo dati priliku da je dokrajče,“ rekao je Erik.

„Pa, možda nije baš tako,“ nevoljko sam priznala. „Nazovigavran nije napao mene, ili mu to barem nije bila namjera. Htio je napasti Heatha, i ja sam mu se ispriječila na putu, da tako kažem.“ Ispričala sam se Heathu miješkom. „Zapravo, pošizio je kad je skužio da je ozlijedio mene.“

„Zato što je rekao da te njegov tata traži,“ dodao je Heath. Sjećam se toga. Zbilja, pošizio je odmah nakon što te porezao. Zoey, beba, oprostite što si skoro poginula zbog mene.“

„Jebo te pas, a šta sam ti rekla?“ Afrodita je praktički zarežala na Heatha.

„Ti si kriv za to što se dogodilo! Nisi ni trebao dolaziti ovamo!“

„Opa, Afrodita, samo mirno,“ rekla sam. Krenula sam podići ruke da pokažem da se skulira, ali Darius me ošinuo pogledom u stilu ne miči. K tome stvarno me bolio svaki prenamagli pokret. Zato sam se zadovoljila riječima bez pomoći ruku. što mi je bilo malo čudno. „I prije si stalno krivila Heatha. Koja ti je to fora?“

Pogledala me i kunem se da se promeškoljila. Afrodita se doslovce promeškoljila. Mrko sam je pogledala.

„U čemu je stvar, Afrodita?“

Kad ništa nije rekla, Stevie Rae je uzdahnula i rekla:

„U tome što je ona Vizionarka Sveznalica, a ovaj put ništa nije uspjela vidjeti.“

„Da mi nisi tako prčkala po glavi!“ izderala se Afrodita na Stevie Rae.

„Z, to ti je odgovor. Tako je ukomirana da ne može to izvući iz tebe,“ rekla je Stevie Rae.

Afrodita je okrenula leđa Stevie Rae.

„Samo sam očekivala da ću dobiti upozorenje ako ćeš umrijeti, to je sve.“

„Ha?“ rekla sam u ime svih nas koji smo buljili u nju s velikim upitnicima na licu.

Prevrnula je očima.

„Halo! Imala sam dvije vizije tvoje smrti, pa je čisto logično pretpostaviti da bih, ako bi bila skroz groteskno blizu smrti, znala nešto malo o tome, to je sve. Ali Nyx me nije ufurala u nikakvu viziju, pa sam zaključila da je naš dragi Joe Fudbaler kobog sjebo stvar, jer Božica nije očekivala da se umiješa tamo gdje nije trebao bit.“ Namrštila se na Heatha i zgađeno odmahnula glavom. „Mislim ono, daj, molim te! Šta je, da li si možda osoba s posebnim potrebama? Šta nisi jedanput prije već zamalo poginuo ovdje?“

„Jesam, al' Zo me spasila, pa rekoh, ona će opet izvest nešto superjunački ako mi loše krene, pa ćemo bit okej,“ rekao je Heath. Onda je promijenio slatki, blentavi izraz lica, i dobio izgled klinca kome su upravo ukinuli rođendan. „Ali nisam mislio da će Zoey zamalo poginut upravo zbog mene.“

„A kažu da nogometaši nisu genijalci. Odakle im je samo to palo na pamet?“ rekla je Afrodita sarkastično.

„Dobro, dajte, bilo bi dosta,“ rekla sam. „Heath, nisi zamalo poginuo zbog mene. Zamalo sam poginula zbog onog glupog nazovigavrana. Misliš da bih svojevrijedno pristala na to? Ne, kvragu?“

„Ali ja...“ zaustio je. Prekinula sam ga.

„Heath, da tebe nije bilo, prije ili poslije provirila bih iznad zemlje. Onaj odurni čovjekptica rekao je da me traže, što znači da bi me u nekom trenutku pronašli, pa bih se morala boriti protiv njih. I točka, finito. A ti, Afrodita, to što dobivaš vizije ne znači da sve znaš. Tu i tamo se dogodi nešto što čak ni ti nisi u stanju predvidjeti. Navikni se na to i prekini s tim prokletim pakosnim ponašanjem. K tome nije samo stvar u nazovigavranovima. Prije nego što me napao, ovaj je izgledao kao Neferet,“ dovršila sam u hipu.

„Što?“ rekao je Damien. „Kako je mogao izgledati kao Neferet?“

„Nemam blage veze, ali kunem se da sam vidjela nju kad sam ga pogledala. Uputila mi je užasan, jezovit smiješak. Trepnula sam, a onda nje više nije bilo, a na njenu se mjestu našao nazovigavran. To je sve što znam.“ Znala sam da se moram prisjetiti još nečega što se tamo zbilo, ali glava mi je bila skroz smućena od bola, pa sam se svalila na krevet, potpuno iscrpljena.

„Moramo je odvesti natrag u Kuću Noći,“ rekao je Darius.

„I isporučiti je ravno Neferet u naručje? To mi ne zvuči pametno,“ rekao je Heath.

„Svejedno, ona mora otići onamo.“

Pogledala sam u Dariusa iznad sebe.

„Zar ne postoji neki drugi način?“

„Ne, ako želiš preživjeti,“ rekao mi je.

„Onda se Zoey mora vratiti u školu,“ rekao je Damien.

„Ma super! Onda će je nazovigavranovi i Neferet dobiti točno tamo gdje je žele!“ izderala se Afrodita.

Pogledala sam u Afroditu, i pored morskog držanja koje je nosila kao oklop, ugledala iskrenu zabrinutost za mene. U biti, bojala se. Nisam je stvarno mogla kriviti zbog toga. I ja sam se bojala za sebe, za svoje prijatelje. Kvrugu, bojala sam se za cijeli vražji svijet.

„Žele me, ali žele me živu,“ rekla sam ozbiljno. „Što znači da će se prije svega pobrinuti da ozdravim.“

„A pritom se sjećaš da je iscjeliteljica u Kući Noći Neferet?“ rekao je Damien.

„Jasno da se sjećam,“ rekla sam mu razdražljivo. „Samo se nadam da me Kalona želi živu jače nego što me ona želi mrtvu.“

„Ali što ako ti ona napravi nešto užasno nakon što ozdraviš?“ rekla mi je Afrodita.

„Onda ćete svi vi morati doći da me spasite odande,“ rekla sam.

„Uh, Zoey,“ rekao je Damien. „Zvučiš kao da misliš da ćeš se vratiti onamo sama. A nećeš.“

„Aha, nema šanse,“ rekla je Erin.

„Ne puštamo te s vidika,“ rekla je Shaunee.

„Kamo ti ideš, idemo i mi,“ rekao je Jack.

„Tako je. Skupa smo u ovome,“ rekla je Stevie Rae. „Sjeti se da je jedino u obje vizije tvoje smrti koje je Afrodita imala bilo to što si u njima bila sama. Zato te ne mislimo pustiti da budeš sama.“

Erikov glas prosjekao se kroz nas.

„Ne možemo se svi vratiti s njom.“

„Čuj, Erik,“ podrugnula se Afrodita. „Kužimo mi da si ti Gospon Ljubomora i da ti kobog ne paše gledat kako tvoja cura siše drugog tipa, ali morat ćeš se samo naučit da se nosiš s time.“

Erik ju je potpuno zanemario. Umjesto toga, napokon me pogledao u oči, i primijetila sam da je ponovno iz svoje vreće glumačkih trikova izvukao jedan lik, neznanca. Dok sam ga promatrala, nisam vidjela ni traga od dečka koji me želio tako jako da me njegova strast pomalo počela strašiti. Nisam čak zapažala ni traga od onog posesivnog neandertalca koji je htio razvaliti Heatha i govoriti mi što da radim. Tako je uspješno mogao prikriti sve te verzije sebe i svojih emocija da sam se počela pitati tko je, kvragu, zapravo pravi Erik.

„Stevie Rae se ne može vratiti s tobom. Pođe li, tko će tu kontrolirati crvene početnike? Afrodita se ne može vratiti s tobom. Samo je ljudska, a

koliko god da bi mi bilo drago da je nešto proždre, sve mi se čini da biste ti i Nyx vjerojatno htjele da vam ona ostane pri ruci.“

„Prije nego što zucne išta više, samo da znaš da se ja vraćam s tobom, kako bilo da bilo,“ rekao je Heath.

Erik nije ni trepnuo na to.

„Aha, pa da ti razvale, a vjerojatno i ubiju, tu glupu ljudsku guzicu još brže nego što bi to Afrodita izvela. A zajedno sa sobom, vjerojatno bi ovaj put uspio odvući i Zoey u smrt. Zoey se mora vratiti, jer će u suprotnom umrijeti. Darius je jedini koji bi trebao otići natrag s njom. Svi ostali izložili bi se velikom riziku. Svakako bi ostali zarobljeni u Kući Noći. Možda bi čak bili ubijeni.“

Kao i obično, soba je grunula od povika negodovanja mojih prijatelja nad Erikovom bezosjećajnom izjavom.

„Društvo... društvo...“ pokušala sam ih nadglasati, ali nisam imala energije za to.

„Tišina!“ zapovjedio im je Darius, i svi su napokon začepili.

„Hvala,“ rekla sam mu, pa pogledala u svoje prijatelje. „Mislim da Erik ima pravo. Svi koji se vrate onamo sa mnom izložit će se riziku, a ja vas stvarno ne bih htjela izgubiti.“

„Ali zar vas petero niste jači kada ste zajedno?“ upitao je Heath.

„Da, jesmo,“ odgovorio mu je Damien.

Heath je kimnuo.

„To sam i mislio. Šta ne bi onda bilo bolje da se vi s filingom za elemente vratite sa Zoey?“

„S afinitetom za elemente,“ pojasnio mu je Damien. „Tako se to zove. I slažem se s Heathom. Krug bi trebao ostati cjelovit.“

„Ne može,“ rekao je Darius. „Stevie Rae mora ostati tu s crvenim početnicima. Zarobe li je u kampusu ili, u najgorem slučaju, ubiju, ne možemo nikako znati hoće li prisutnost Erika, kao Promijenjenog vampira, biti dovoljna da ostanu zdravi i obuzdani. U slučaju da smo samo Zoey i primijetili, dopustite da sve vas obavijestim kako je Kramisha izgledala sao da se teškom mukom suzdržava u blizini Heatha. Odlazak Stevie Rae mogao bi postupno dovesti do niza katastrofalnih posljedica. Krug zato ne može ostati cjelovit.“

„Čekaj, možda i može,“ rekla je Afrodita.

„Kako to misliš?“ priupitala sam je.

„Pa, ja više ne mogu predstavljat zemlju. Taj afinitet vraćen je Stevie Rae kad se ona Promijenila, a kad sam ga jedini put nakon toga pokušala prizvati, element je pošizio i ošamutio me.“

Kimnula sam, sjetivši se kako je Afroditu tada pogodilo uvjerenje da je Nyx napustila što zapravo nije bio slučaj. Ali cura u svakom slučaju nikako više nije mogla prizivati zemlju.

„Ali,“ nastavila je Afrodita, „Zoey može prizivat zemlju, kao i bilo koji d pet elemenata. Je li tako?“

Opet sam kimnula.

„Tako je.“

„A ja sam upravo bez beda prizvala duha. Dakle, što ako samo zamijenimo mjesta? Zoey utjelovi zemlju, a ja prizovem duha. To je maloprije upalilo. Mislim da dokle god Zoey bude bila u blizini da pomogne gurnuti duha prema meni, nema razloga da to opet ne šljaka.“

„To ima smisla, što znači da je krug cijeli bez mene,“ rekla je Stevie Rae.

„Koliko god da bih htjela ostat s vama, Darius je u pravu. Ne mogu hvatit rizik da se više ne mogu vratiti amo, svojim početnicima.“

„Svi zaboravljate dodatni razlog zašto se vi ostali ne možete vratiti sa Zey,“ rekao je Darius. „Neferet, a možda čak i Kalona, može čitati vaše misli. Što znači da će i oni saznati sve što vi znate o crvenim početnicima u skloništu.“

„Eh, škvadro, imam prijedlog,“ javio se Heath. „Okej, ne znam baš dio o ovome, pa se možda skroz varam, ali šta ne može svatko od vas uz pomoć elementa, šta ja znam, postaviti nekakvu ogradu oko svoje glave?“

Iznenadeno sam trepnula, pa se osmjehnula Heathu.

„Možda ima nečeg u tome. Što kažeš na to. Damien?“

Damien je djelovao uzbuđeno.

„Mislim da smo ispali budale kad se sami nismo toga sjetili.“ Uputio je smijehak Heathu. „Svaka ti čast!“

Heath je preslatko slegnuo ramenima.

„Nemaš frke. Katkad stvari lakše skuži netko sa strane.“

„Zaista vjeruješ da bi to moglo imati uspjeha?“ upitao je Darius.

„Trebalo bi,“ rekao je Damien. „U najmanju ruku za one među nama sa stvarnim afinitetom za neki element. Blizanke i ja već smo znali prizvati svoje elemente da nas brane i štite. Ne bi trebalo biti teško zamoliti ih da nam podignu prepreke oko svijesti.“ Nevoljko se osvrnuo prema Afroditi.

„Samo, možeš li i ti to izvesti? Zapravo nemaš afinitet za duha, zar ne? Ne želim zvučati zlobno, ali to što možeš zamijeniti Zoey i prizvati taj element unutar kruga ne znači da si zaista sposobna samostalno prizvati duha.“

„Ne moram prizivat duha da mi štiti svijest,“ rekla je Afrodita. „Neferet mi ne može čitati misli još od dana kad sam bila Obilježena, baš kao što

ne može čitati ni Zoey. A moram vam reć da mi već polako fakat ide na neku stvar što svi vi stalno serete po meni zato što sam opet ljudska!“

„Okej, u pravu si što se čitanja misli tiče. Ispričavam se zbog toga,“ rekao je Damien. „Ali mislim da bi trebalo sa sigurnošću znati hoće li duh stvarno poslužiti Afroditu, prije nego što zabasamo natrag u Kuću Noći.“

„Aha, Afrodita,“ rekao je Jack. „Ne omalovažavamo te zato što si ljudska i sve to. Samo nas zanima je li moći duha funkcioniraju kod tebe.“

„Nečeg sam se odjednom sjetila. Zapravo nije bitno može li Afrodita prizvati element izvan izrečenog kruga, jer ja mogu. Duše,“ tiho sam rekla, dođi mi. Lako poput udisaja, prizvala sam taj element i osjetila njegovu čudesnu blizinu. „Sada prijeđi u Afroditu. Štiti je i služi je.“ Umorno sam mahnula prstima prema njoj i osjetila kako duh huji od mene. Trenutak potom Afrodita je razrogačila velike plave oči i osmjehnula se.

„Hej! Pa to šljaka,“ rekla je.

„Koliko dugo ga možeš održavati u njoj?“ upitao me Erik. Iživcirana potpunim izostankom emocija u njegovu glasu, breknula sam se:

„Koliko god treba.“

„Znači, krug ostaje netaknut,“ rekao je Damien.

„Aha, svi idemo natrag u školu sa Z,“ rekla je Erin.

„Zajedno. Nas petero,“ rekla je Shaunee.

„Osjećam se ko da pripadam onim bebečjim Mišketirima,“ rekla je Afrodita, ali sa smiješkom na licu.

„Dogovoreno, dakle,“ rekao je Darius. „Vraćamo se vas petero i ja. Stevie Rae, Erik, Jack i Heath ostaju tu.“

„Nema mrtve šanse da on ostane tu,“ rekao je Erik. napokon iskazujući nekakvu emociju.

„Stari, tebe se tu uopće ništa ne pita. A ionako ne mislim ostat. Idem ja sa Zoey.“

„Ne možeš, Heath. Opasnost je stvarno prevelika,“ rekla sam.

„Afrodita je ljudska, a ona smije s vama. Zato mogu i ja,“ tvrdoglavo je rekao.

„Bleso nogometaški, prvo i prvo, ja sam možda ljudska, ali ja sam posebna, pa zato idem. Drugo i drugo, ti ne možeš ići jer bi te mogli okoristiti da prisile Zoey na nešto. Opet si se Utisnuo s njom. Ako naude tebi, naudit će i Zoey. Zato pokaži da imaš mrvu mozga u toj piksi i kupi se natrag u svoje stambeno naselje.“

„O. Nije mi to palo na pamet,“ rekao je Heath.

„Moraš se vratiti kući, Heath. Razgovarat ćemo kasnije, nakon što se situacija smiri.“

„Zar ne bih trebao ostati tu, gdje sam ti blizu? Da možeš brzo do mene, ako ti zatrebam.“

Htjela sam reći da, makar me Erik promatiao mrtvačkim očima i makar sam znala da bi za Heatha bilo najbolje da se nikad više ne vidimo. Ali nevjerojatno smo se jako Utisnuli, jače čak nego prethodni put. Osjećala sam ga, vrlo bliskog, slatkog i poznatog, i premda sam znala da to nije u redu i da ne bih smjela, htjela sam ga zadržati uza se. Ali onda sam se sjetila kako ga je Kramisha pogledala, kao da bi ga najradije stavila pod zub. Znala sam da bi njegova krv imala čudan okus svakom drugom početniku ili vampiru jer smo se Utisnuli, ali nisam mogla biti sigurna da bi ih to odbilo od potrebe da je kušaju. Već od same pomisli na to da bi netko drugi mogao piti iz Heatha počela me obuzimati žestoka ljutnja.

„Ne, Heath,“ ostala sam uporna. „Moraš se vratiti kući. Ovdje za tebe nije sigurno.“

„Nije mi stalo je li za mene sigurno ili nije. Stalo mi je samo da budem uz tebe,“ rekao je Heath.

„Znam, ali meni je stalo je li za tebe sigurno ili nije. Zato se vrati kući, javit ću ti se čim budem mogla.“

„Okej, ali vratit ću se ovamo taj čas kad mi se javiš,“ rekao je.

„Da ga ispratim do izlaza?“ upitala je Stevie Rae. „Tuneli mogu dosta zbunit one koji ih ne poznaju.“

I pritom bi mogla spriječiti svakog crvenog početnika kome dođe da ga stavi pod zub. Misao je postojala, ali ostala je neizrečena u prostoru između nas.

„Okej, hvala ti,“ Stevie Rae, rekla sam.

„Erik, pridigni Zoey. Afrodita, završi omatanje ovog elastičnog zavoja oko nje. Bilo bi bolje da i ja ispratim Heatha na površinu,“ rekao je Darius.

„Nazovigavran je bio u krošnji iznad njegova kamioneta, tamo nad krovom depoa,“ kazala sam Dariusu.

„Bit ću na oprezu, Svećenice,“ rekao mi je Darius. „Dođi, dečko. Moraš kući.“

„Vraćamo se za tili časak, Z,“ rekla je Stevie Rae.

Umjesto da izađe iz prostorije za Dariusom i Stevie Rae, Heath je prišao meni. Dlanom mi je obujmio obraz i osmjehnuo mi se.

„Samo se čuvaj, okej, Zo?“

„Nastojat ću. I ti,“ rekla sam. „I, Heath, hvala ti što si mi spasio život.“

„Uvijek, Zoey. I to ozbiljno mislim. Uvijek.“ Zatim se, kao da smo sami, a ne usred sobe pune mojih prijatelja (dečka da i ne spominjem) koji zjakaju u nas, Heath sagnuo i poljubio me. Imao je ukus po Doritosima ; koli i Heathu. Kroz sve te arome osjećala sam mu miris, izrazit miris krvi koja se Utisnula jedinstveno u mene, i koja mi je zato doslovce bila najfascinantniji, najukusniji miris na ovome svijetu.

„Volim te, beba,“ šapnuo mi je. Poljubio me još jedanput. Na odlasku je mahnuo mojim prijateljima. „Vidimo se, škvadro,“ rekao je. Tek sam se mrvicu iznenadila kad su mu Jack i Damien odzdravili, a Blizanke su mu uputile pusice. Mislim ono, Heath je zgodan. Totalno zgodan. Netom prije nego što se provukao ispod deke na vratima, osvrnuo se prema Eriku, koji je stajao uz mene. „Hej, stari, osobno ćeš mi odgovarati ako joj se išta dogodi.“ Zatim je Heath uputio Eriku onaj šarmantni, iskrivljeni osmijeh. „E da, a da mi totalno olakšaš posao i potrudiš se soliti joj pamet koliko god možeš dok mene nema?“ S tihim hihotom, Heath je napokon izašao. Afrodita je prasnula u smijeh, koji je pokušala prikriti nakašljavanjem.

„Bivši dečko fakat ima stila,“ rekla je Shaunee.

„Ima, nego što, Blizanko,“ rekla je Erin. „Zgodnu guzu da i ne spominjem.“

„Uh, je li ikome još malo neugodno?“ rekao je Jack.

Petnaesto poglavlje

Blizanke su brže bolje promrmljale isprike, pogledavajući Erika s grižnjom savjesti. Izgledajući kao da je isklesan od kamena, Erik je kazao Afroditi:

“Evo, pridići ću je, da je možeš omotati zavojem.“

„Može, što se mene tiče,“ rekla je Afrodita.

I tako je Erik, ne gledajući me u oči, podvukao ruke pod moja ramena nježno mi odigao trup sa stola. Dok sam škrgutala zubima od boli, a Afrodita me omatala zavojem, pitala sam se kako ću, kvragu, izaći nakraj Erikom i Heathom. Erik i ja navodno smo opet bili skupa, ali nakon one scene u podrumu nisam bila sto posto sigurna da bismo trebali biti skupa. Mislím ono, rekao mi je da me voli, što je sve bilo divno i krasno, ili zar mu to što me voli znači da mora biti skroz kretenski posesivan? A, k tome, hoće li ono što nas dvoje imamo biti dovoljno snažno da podnese još jedno Utiskivanje s Heathom, pogotovo sada kada to nije više bila samo apstraktna ideja? Sad kad je vidio Heatha i mene skupa, ima li načina da Erik i ja budemo skupa?

Pogledala sam ga dok me vrlo pažljivo pridržavao. Osjetio je moj pogled upro plave oči u moje. Nije mi više izgledao kao kameni kip. Samo mi je izgledao tužno. Jako, jako tužno. Želim li i dalje biti Erikova djevojka? Što sam mu dulje gledala u oči, to sam više mislila da možda i želim. Na čemu me to onda ostavlja s Heathom? Opet na onome gdje sam bila s obojicom, prije nego što sam ih prevarila i dopustila da mi Loren na prijeveru oduzme nevinost.

Tada su mi dečki tvorili nelagodan trokut, a sada mi je bilo još i gore. Ali, kvragu, što ja tu mogu? Istina je glasila da mi je stalo do obojice. Bože, katkad je stvarno nesnosno biti u mojoj koži.

Kad me Afrodita završila previjati, Erik je zamolio Jacka da mu donese jastuk s kreveta, a onda me pažljivo položio natrag na stol, smjestivši mi glavu i ramena na njegovu mekanu podlogu.

„Bolje da se pripremite za polazak,“ rekao je Erik Blizankama, Damienu i Afroditi. „Kladim se da Darius želi odvesti Zoey natrag u Kuću Noći iz ovih stopa.“

„To znači da moramo pokupiti torbice iz Kramishine sobe,“ rekla je Shaanee.

„Kao da bih ja mogla zaboravit svoju novu torbicu Eda Hardyja za zimsku sezonu, Blizanko?“ rekla je Erin.

„Naravno da ne bi, Blizanko. Samo kažem...“ Glasovi su im se izgubili kad su brzo izašle iz sobe.

„I ja bih s vama,“ rekao je Jack, djelujući kao da je na rubu suza.

„I ja bih da si s nama,“ rekao mu je Darius. „Ali opasnost je prevelika. Moraš ostati ovdje s Erikom i Stevie Rae sve dok ne saznamo točno s kakvom prijetnjom imamo posla.“

„Svijest mi to shvaća, ali srce mi govori nešto drugo,“ rekao je Jack i oslonio glavu Damienu na rame. „Ma kad... kad...“ Jack je duboko uzdahnulo i s jecajem dovršio: „Kad je takva kakica što ne mogu s vama!“

„Idemo se mi malo odmaknuti niz tunel,“ rekao je Damien, obgrlivši Jacka. Nek nam Darius samo vikne kad bude spreman.“ Zatim je Damien izveo shrvanog Jacka iz sobe, sa žalosnom Vojvotkinjom u pratnji.

„Idem ja potražiti mačku,“ rekla je Afrodita. „Probat ću naći i onu tvoju malu narančastu spodobu.“

„Zar ne bi bilo pametnije da mačke ostavimo tu?“ upitala sam je. Afrodita me pogledala s podignutom plavom obrvom.

„A otkad se to mačkama može naređivat?“ Uzdahnula sam.

„Imaš pravo. Samo bi otišle za nama, a onda godinama prigovarale što smo ih ostavile.“

„Reci Dariusu da se odmah vraćam.“ Afrodita se provukla ispod deke. Tako smo Erik i ja ostali sami. Ne gledajući me, krenuo je prema izlazu iz prostorije, govoreći:

„Idem ja samo...“

„Erik, ne idi. Zar ne možemo samo na sekundu popričati?“ Zastao je, okrenut i dalje leđima prema meni. Glava mu je bila pognuta, a ramena obješena. Izgledao je sasvim dotučeno.

„Erik, molim te...“

Okrenuo se na peti i vidjela sam da su mu oči pune suza.

„Tako sam prokleta ljut da ne znam koga vruga da radim! A još gore je to,“ zastao je pokazao na golemi elastični zavoj koji mi je skrivao ozljedu preko cijelih prsa, „što sam za ovo zapravo ja kriv.“

„Ti si kriv?“

„Da nisam bio onakvo posesivno govno u podrumu, ti ne bi izašla na otvoreno s Heathom. Krenula si mu reći da ode, ali ja sam te morao gnjaviti i razljutiti, pa si otišla van s njim.“ Prošao je rukom kroz gustu amnu kosu. „Ma kad sam tako prokleta ljubomoran na Heathu! Poznaje te otkako ste bili djeca. A samo...“ Zastao je, oklijevajući, stišćući i opuštajući vilicu. „A samo te nisam htio opet izgubiti, pa sam se ponio kao kreten, ne samo što si zamalo poginula zbog toga, nego sam te opet izgubio!“

Zatreptala sam. Znači, nije se držao kao kameni kip zato što mu nije stalo, ni zato što se ljuti na mene. Skrivao je emocije jer je mislio da je za sve

ovo sam kriv. Pobogu nisam imala blage veze. Pružila sam mu ruku.

„Erik, dođi ovamo.“ Polako mi je prišao i primio me za ruku.

„Ponio sam se kao kreten,“ rekao je.

„Da, jesi. Ali ja sam trebala imati malo mozga u glavi i ne izlaziti na otvoreno s Heathom.“

Erik me promotrio prije nego što se oglasio.

„Bilo mi je teško vidjeti te s njim. Gledati kako piješ iz njega.“

„Da je bar postojao neki drugi način,“ rekla sam.

Stvarno sam to željela, ne samo zato što je Eriku to bilo nelagodno gledati. Voljela sam Heatha, ali odlučila sam već da neću više biti s njim da se nikad više neću Utisnuti s njim. Znala sam da je za nas oboje, a naročito za Heatha, najbolje da se jedno drugome maknemo iz života, što sam i planirala. Nažalost, moj život rijetko kad ide prema mojim planovima. Uzdahnula sam i pokušala pretočiti dio svih tih osjećaja u riječi. Ne mogu ne voljeti Heatha. Dugo mi je već u životu, a sad kad smo se opet Utisnuli, on doslovce nosi dio mene u sebi, premda nisam namjeravala da bude tako.

„Ne znam do koje mjere mogu trpjeti tvog ljudskog dečka,“ rekao je Erik.

Samo sam gledala Erikove čvrste oči i zamalo blebnula: *A ja nisam sigurna do koje mjere mogu trpjeti tvoju posesivnost*, ali bila sam preumorna. Sačuvat ću to za kasnije, kad budem imala više vremena i energije da razmislim. Sad sam samo rekla:

„On mi nije dečko. Nego čovjek s kojim sam se Utisnula. Velika razlika.“

„Priležnik,“ gorko je rekao Erik. „Točan naziv glasi 'ljudski priležnik Nadsvećenice'. Mnoge ih imaju. Često imaju više od jednoga.“

Iznenadeno sam trepnula.

„Svakako nisam došla do tog dijela u nastavi Vampovske sociologije. Mislim ono, je li to o priležnicima uopće obrađeno u Početničkoj početnici? Očito moram pažljivije pročitati tu knjižurinu. Sjećala sam se, točno, da je Darius nešto spomenuo kako je čovjeku teško biti vezan uz jednu Nadsvećenicu onog dana kada smo Heath i ja imali službenu scenu prekida, a Darius je pritom definitivno nazvao čovjeka priležnikom. Ha. Eh. To znači da Nadsvećenica nema svog vampirskog, je li, priležnika?“

„Partnera,“ tiho je rekao. „Ako se čovjek Utisne s Nadsvećenicom, naziva se priležnikom. Ako je vampir, nosi naslov partnera Nadsvećenice. I, ne. To ne znači da ona ne može imati i jednog i drugog.“

Ovo mi je zvučalo kao dobra vijest. Eriku to očito nije bila tako dobra vijest, ali bar sam počinjala vjerovati da su i druge svećenice prije mene proživljavale ovakve stresove oko frajera. Možda bih mogla saznati više o tome iz knjiga, ili taktično ispitati Dariusa kad se riješi sve ovo s krajem

svijeta. Zasad sam odlučila nalijepiti flaster na cijelu temu i poslije raščistiti posljedice. Bude li uopće nečeg poslije.

„Okej, Erik. Ne znam što ću s Heathom. Taj problem mi je malo pretežak, sada, povrh svega ostalog. Kvrugu, ne znam ni što ću s tobom.“

„Mi smo zajedno,“ blago je rekao Erik. „I htio bih da ostanemo zajedno.“ Zaustila sam da mu kažem kako stvarno nisam sasvim sigurna da je najpametnije, ali Erik se sagnuo i nježno mi poljubio usne, ušutkavši moj komentar. Zatim se netko nakašljao, pa smo pogledali prema ulazu i spazili na njemu Heatha, posve blijedog i ljutitog.

„Heath! Odakle ti tu?“ Glas mi je bio grozno rezak i pun krivnje dok sam se mahnito pitala koliko je čuo.

„Darius me poslao da vam kažem da su ceste neprohodne. Nikako se noćas ne mogu vratiti u Broken Arrow. On i Stevie Rae otišli su pronaći terenac s pogonom na sva četiri kotača, da bi on mogao tebe i ostale početnike odvesti natrag u Kuću Noći.“ Zastao je. Prepoznala sam ton koji sam vrlo rijetko dotad čula u njegovu glasu. Bio je ozbiljno ljut, ali bio je i povrijeđen. Zadnji put je tako zvučao kad mi je kazao da sam mu ubila dio duše time što sam spavala s Lorenom i slomila naše Utiskivanje.

„Hej, samo vi nastavite. Pravite se da me nema, kao što ste se i prije. Nisam mislio prekidat vas dvoje.“

„Heath,“ započela sam, ali upravo tada je u sobu ušla Afrodita, praćena hrpom mačaka, uključujući moju Nalu i njenu mrsku bijelu perzijanku, prikladno nazvanu Maleficent.

„Nezgodno. Opet,“ kazala je Afrodita, značajno prelazeći pogledom s Heatha i Erika na mene.

Uzdahnula sam i shvatila da me glava počinje boljeti gotovo kao i poderotina na prsima. Zatim su u sobu banule još i Blizanke s Kramishom.

„U,joj,“ rekla je Shaunee.

„Što tu radi bivši dečko?“ rekla je Erin.

„Ceste su neprohodne. Heath se ne može vratiti kući,“ rekla sam.

„Znači da će ostati ovdje?“ upitala je Kramisha, dobro promotrivši Heatha.

„Morat će. Tu je sigurniji nego u Kući Noći,“ rekla sam, držeći Kramishu za ruku i dodajući u sebi da nisam sigurna ni da će ovdje baš biti siguran, „...i ja opet smo se Utisnuli,“ dodala sam, čisto da se zna.

Kramisha je zadigla gornju usnu.

„Znam. Osjećam te u njegovoj krvi. Ja više ne može poslužiti ni za što osim tebi za zabavu.“

„Nije on...“ započela sam, ali Heath me prekinuo oštrim tonom.

„Ne, djevojka ima pravo. To je sve za što ja tebi služim,“ neuvijeno je rekao Heath.

„Heath. Ne doživljavam ja tebe tako,“ rekla sam mu.

„Da, dobro, radije ne bih to više spominjo. Ja ti dođem ko davatelj krvi, ništa više.“ Okrenuo se od mene i vidjela sam kako uzima bocu vina koju je netko ostavio pokraj kreveta i poteže velik gutljaj iz nje.

Uto su se u sobu natisnuli Damien, bunovni Jack i Vojvotkinja (na što sve mačke, osim Nale, počele siktati kao da su potpuno poremećene).

„Hej, Heath, rekao je Jack. Mislio sam da si krenuo kući.“

„Ne mogu stići do kuće. Izgleda da mi nema druge nego ostati među onima zanemarenima.“

Jack se namrštio, opet na rubu suza.

„Neće mene Damien zanemariti. Neće zapravo. Samo što samo što ne mogu natrag s njim sad baš u ovom trenutku.“

„Tako je. Bit ćemo opet zajedno čim budemo mogli,“ rekao je Damien i obgrlio Jacka.

„Okej, oprostite što vam prekidam silnu gej romantiku, ali napisala sam još par pjesama nakon što sam se probudila, pa sam mislila da bi bilo bolje da ih vidite,“ rekla je Kramisha.

To me prenulo iz nedoumice oko toga što ću s Heathom i Erikom.

„Imaš pravo. Stvarno ih trebamo vidjeti,“ rekla sam. „Damien, je li ti Jack stigao objasniti u čemu je stvar s Kramishinim pjesmama?“

„Da. Čak sam uspio prepisati pjesme prije nego što je Kramisha otišla na počinak i pročitati ih dok smo Jack i ja stražarili,“ rekao je Damien.

„O čemu sad vi to pričate, dovraga?“ rekla je Afrodita.

„Dok si ti cugala i bančila, Z je otkrila da su zidovi Kramishine sobe puni pjesama,“ rekla je Erin.

„Napisala ih je Kramisha, ali sve kao da su bile o Kaloni, što je totalno jezovito,“ rekla je Shaunee.

„Kao da ona kanalizira apstrakne slike o njemu,“ rekao je Damien.

„Mislim da je poezija u njenoj sobi trebala privući našu pozornost, što znači da moramo provjeriti sve što Kramisha napiše.“

„Ma super. Samo nam još to treba. Nove pjesme o bedari i crnjacima,“ rekla je Afrodita.

„Pa, kad smo kod toga, tu su dvije nove.“ Kramisha mi je pokušala predati dva lista papira na kojima su pisale pjesme, ali kad sam podigla ruke da ih primim, tako me zaboljelo da sam oštro usisala zrak.

„Daj.“ Erik je spretno uzeo papire od nje. Zatim ih je donio do mene i postavio ih tako da ih Damien, Blizanke, Afrodita, Jack i ja možemo čitati u isti mah. Prva nam je bila sasvim nejasna.

*Prijašnji će okov
Nagnat ga u bijeg
Mjesto moći spojenih pet
Noć, Duh, Krv,
Ljudskost, Zemlja,
Spojeni ne osvajaju
Već nadvladavaju.
Noć vodi do Duha,
Krv veže Ljudskost,
A Zemlja upotpunjuje.*

„Od ovog me boli glava. Mislim, još više. Ne mogu vam reć koliko mrzim poeziju,“ rekla je Afrodita.

„Imaš li ikakvog pojma što bi ovo moglo biti?“ upitala sam Damiena.

„Mislim da nam daje upute o tome kako da odagnamo Kalonu, ili da ga natjeramo u bijeg,“ rekao je.

„Znamo što znači riječ 'odagnati', gospon Blagoglagoljivi,“ rekla je Erin.

„Malo je depra što piše da ga se tjera u bijeg, umjesto da ga se ubija,“ kazao je Jack.

„Kalonu je nemoguće ubiti,“ rekla sam, automatski progovorivši.

„Besmrtn je. Može se uloviti u zamku. Može se otjerati, makar mi ne pada na pamet što bi njega moglo natjerati u bijeg. Ali ubiti ga se ne može.“

„Tih pet stvarčica zajedno, na mjestu moći, tjeraju ga da pobjegne,“ kazao je Jack.

„Što god to bilo, i što god one bile,“ rekla sam. „To su osobe koje predstavljaju svaku od tih stvari. Ili bi to u najmanju ruku bila moja prva pretpostavka.“

„Vidite im velika početna slova? To obično izgleda kao da su vlastite imenice, odnosno imena,“ rekao je Damien.

„To su imena,“ rekla je Kramisha.

„Znaš li išta više o tome? Možeš li nam reći tko su oni?“ upitao ju je Limien.

Kramisha je frustrirano odmahnula glavom.

„Ne. Samo, kad si reko da su to osobe, znala sam da je tako.“

„Da pogledamo sljedeću?“ rekao je Damien. „Možda nam pomogne bolje shvatimo ovu.“

Pogledala sam drugi list papira. Nova pjesma nije bila duga, ali od nje sam se sva naježila.

Ona se vrati,
Kroz krv krvlju.

Vratila se,
 Duboko zasječena,
 Kao ja.
 Ljudskost je spasi.
 Hoće li spasiti i mene?

„Šta ti je bilo na umu dok si ovo zapisivala?“ upitala sam Kramishu.

„Ništa. Jedva da sam bila budna. Kod obje sam samo napisala riječi kako su mi došle.“

„Ne sviđa mi se,“ rekao je Erik.

„Pa, ne pomaže nam s drugom pjesmom, to sigurno. Zapravo, mislim da govori o tebi, Zoey,“ rekao je Damien. „Mislim da pretkazuje tvoju nesreću i tvoj povratak u Kuću Noći.“

„Ali tko je govori? Tko je taj 'ja' koji pita hoću li spasiti njega, ili nju?“ Osjećala sam se iz trenutka u trenutak sve slabije, a duga pruga moje rane počela je nabijati tempom kucanja moga srca.

„Mogao bi biti Kalona,“ rekla je Afrodita. „Prva se pjesma bavila njime.“

„Da, ali nismo baš sigurni da je Kalona ikad u sebi imao ljudskosti koju bi mogao izgubiti,“ rekao je Damien.

Namjerno sam to odšutjela, usprkos jakoj potrebi da kažem kako mislim da Kalona nije oduvijek bio ovakav.

„S druge strane,“ nastavio je Damien, „znamo da je Neferet okrenula leđa Nyx, što bi također moglo značiti da je izgubila sebe, odnosno svoju ljudskost. Možda se pjesma odnosi na Neferet.“

„Ma,“ rekla je Erin.

„Ona je definitivno izgubila zdrav razum,“ rekla je Shaunee.

„Zapravo, zar ne bi imalo najviše smisla da to govori onaj novi neumrli klinac?“ polako je rekao Erik.

„Možda ima nečeg u tome,“ rekao je Damien.

Praktički sam vidjela kako mu se vrte kotačići u glavi.

„Stihovi 'Duboko porezana 'Kao ja' možda su metafora njegove smrti. Zoey je svakako dobila ranu koja joj ugrožava život, a njih oboje svakako privlači Kuća Noći, zbog krvi.“

„A njemu nedostaje ljudskost. Kao i ostalim crvenim početnicima,“ rekla je Afrodita.

„Hej, ne znam na što misliš. Ja ti imam ljudskosti koliko hoćeš,“ rekla je Kramisha, očito uvrijeđena.

„Ali nisi imala ljudskosti kad si se prvi put probudila. Zar ne?“ rekao je Damien.

Ton mu je bio tako klinički da se Kramisha smjesta prestala kostriješiti. „Nisam. Tu si u pravu. Ispočetka nisam imala blage veze o tome što sam i tko sam. Kao i nitko od nas.“

„Pretpostavka o značenju druge zvuči mi uvjerljivo,“ rekao je Damien. „A kako je Kramisha uz nas, njen nam dar za riječi pruža uvid u moguću budućnost. Prva pjesma... ne znam. Razmislit ću o njoj. Moramo posvetiti izvjesno vrijeme razmatranju mogućih značenja vrijeme kojega u ovom trenutku nemamo. Ali to je zapravo nebitno. Svejedno moramo biti zahvalni na Kramishi.“

„Hej, nije bed,“ rekla mu je Kramisha. „Tako to bude kad si Pjesnik-laureat.“

„Kad si što?“ rekla je Afrodita.

Kramisha je oštro promotrila Afroditu.

„Zoey me proglasila novom vampovskom Pjesnikinjom-laureatom.“

Afrodita je zaustila, ali progovorila sam prije nje.

„Zapravo, dajte da moje Vijeće prefekata brzo glasa o tome treba li Kramisha biti naša nova Pjesnikinja-laureat.“ Pogledala sam Damiena.

„Kako ti glasaš?“

„Potvrдно, nego što,“ rekao je Damien.

„I ja kažem potvrдно,“ rekla je Shaunee.

„Također. Krajnje je vrijeme da žena postane Pjesnik-laureat,“ rekla je Erin.

„Ja sam već dao potvrđan glas,“ rekao je Erik.

Svi smo pogledali u Afroditu.

„Da, da, šta god,“ rekla je ona.

„A mogu vam obećati da će i Stevie Rae glasati potvrдно,“ rekla sam.

„Tako da je sada to službeno.“

Svi su se osmjehnuli Kramishi, koja je djelovala sva važna.

„Okej, ukratko,“ rekao je Damien, „uglavnom se slažemo da Kramishina prva pjesma skicira način na koji se Kalonu može prisiliti na bijeg, premda ne shvaćamo dobro pojedinosti koje nam pjesma pruža. Druga kazuje da bi Zoey povratkom u Kuću Noći mogla nekako spasiti Starka.“

„Da, to mi otprilike tako zvuči.“ Pružila sam Afroditi listove papira na kojima su pisale pjesme. „Možeš mi ih staviti u torbicu?“ Kimnula je i uredno ih presavinula, te spremila malu slatku torbicu. „Voljela bih da smo uz pjesme dobili i dodatne upute,“ rekla sam.

„Mislim da bi za početak morala posebno pripaziti na Starka,“ rekao je Damien.

„Ili se bar čuvati dok ti je blizu,“ rekao je Erik. „Pjesma doslovce spominje da si porezana, a u ovom trenutku to je daleko više od pjesničke metafore.“

Slušala sam kako se Damien donekle slaže s njim i prešla pogledom s Erikovih prodornih plavih očiju na Heathove tužne, smeđe.

„Da pogodim. Stark ti je još jedan tip, je 1’ tako?“ rekao je Heath.

Kad mu nisam odgovorila, otpio je dug gutljaj vina iz boce.

„Pa, čuj, da, Heath,“ rekao je Jack, te sjeo do Heatha na krevet, sav zabrinut. „Stark je početnik koji se, valjda, skompao sa Zoey prije nego što je umro i onda neumro. Bio je novi, pa ga nitko od nas nije stigao upoznati.“

„Ali ti si znala o njemu pojedine stvari koje nitko drugi nije. Primjerice, da se dar koji je dobio od Nyx sastoji u tome da nikad ne promaši nijednu metu koju nacilja, zar ne?“ rekao je Damien.

„Da. Znala sam o njemu stvari koje nitko drugi nije, izuzev Neferet i profesora,“ rekla sam, nastojeći ne gledati kako Heath cuga vino iz boce i izbjegavajući Erikov oštri pogled.

„Ja nisam znao za njegov dar, a ja sam profesor,“ rekao je Erik.

Zažmirila sam i svalila se natrag na jastuk.

„Onda je to možda još jedna informacija koju je Neferet zadržala za sebe,“ rekla sam umorno.

„Zašto bi onda on išao tebi govoriti nešto što je bilo vrhunska tajna?“ rekao je Erik.

Išlo mi je na živce što zvuči kao policijski istražitelj, pa mu nisam odgovorila, a pod spuštenim vjeđama lako sam se prisjetila kako je izgledao Starkov zgodni, frajerski poluosmijeh, i kako sam iznenada osjetila da sam vezana uz njega i čak ga poljubila dok mi je umirao na rukama.

„Pa, da vidimo nije baš da nasumce pogađam ako kažem da je Stark kazao Z za svoj dar jer je ona glavna faca među početnicima, pa joj je htio reć kako s njim stvarno stoje stvari,“ progovorila je Afrodita u tišini. „Šta ne vidite da je žena već mrtva umorna od svih tih prokletih pitanja!“

Svi moji prijatelji, dobro, svi izuzev mog priležnika i mog mogućeg partnera promrmljali su isprike, a ja sam samo žmirila i pitala se do koje mjere mi je zapravo stalo da ozdravim, jer mi se činilo da sam se opet zaplela u situaciju koja uključuje tri tipa. U koju čak nisam pribrojila Kalonu.

Ma, kvragu...

Šesnaesto poglavlje

Na svu sreću, povratak Stevie Rae prekinuo je sva ta nagađanja o Starku. „Kej. Došla sam poručiti Eriku da ponese Zoey. Vi ostali budite blizu. Darius je odmah vani na parkiralištu,“ rekla nam je Stevie Rae.

„Ali ne stanemo svi u Heathov kamionet,“ rekla sam, silom otvorivši teške kapke.

„Nećete ni morati. Pronašli smo nešto što će nam još bolje poslužiti,“ rekla je Stevie Rae. Prije nego što sam je stigla išta pitati, brzo je nastavila. „A Darius je rekao i da bi Z trebala opet ugristi Heatha i na brzaka ga posisati prije nego što krenete na put. Rekao je da je ona sad, ko bog, već jako slaba.“

„Nije potrebno. Dobro mi je. Dajte da samo krenemo,“ brzo sam rekla. Da, osjećala sam se potpuno ukakano. Ne, nisam htjela opet ugristi Heatha. Dobro, nisam pritom mislila da stvarno to nisam htjela. Mislila sam da to stvarno ne bih smjela, pogotovo zato što je u tom trenutku zbilja bio ljut na mene.

„Samo daj,“ rekao je Heath. Odjednom se našao uz mene, držeći i dalje bocu vina u jednoj ruci. Nije me ni pogledao. Umjesto toga, posvetio se liriku. „Daj onda, zareži me.“ Ispružio je ruku pred Erika.

„Sa zadovoljstvom,“ rekao je Erik.

„Ne. Ovo mi nikako nije okej,“ nastavila sam se buniti.

Jednom zasljepljujuće brzom kretnjom Erik je zarezao Heathovu podlakticu i oblio me miris njegove krvi. Zažmirila sam od naleta potrebe koji me sa svakim udisajem sve jače spopadao.“

Nježno su me premjestili, a onda mi je Heathovo snažno, toplo bedro opet postalo jastuk. Obgrlio me tako da mi se njegova rasječena ruka našla tik pod nosom. Tada sam otvorila oči i, zanemarujući potrebu koja mi je vrištala cijelim tijelom, pogledala uvis u Heatha. Tupo je buljio na drugu stranu prostorije.

„Heath,“ rekla sam. „Ne mogu od tebe uzeti ništa što mi nisi voljan dati.“ Pogledao je u mene i vidjela sam kako mu nekoliko emocija prelazi izražajnim licem, prije svega užasna tuga. Glasom koji je zvučao gotovo jednako umorno kao što sam se ja osjećala, rekao je:

„Nema toga što ti ne bih bio voljan dati, Zo. Kada ćeš to shvatiti? Samo bih volio da mi ostaviš bar mrvicu ponosa.“

Njegove su mi riječi slomile srce.

„Volim te, Heath. I ti to znaš.“

Izraz lica smekšao mu se u suzdržan smiješak.

„Lijepo mi je to čuti od tebe.“ Zatim je pogledao u Erika. „Čuješ ti to, vamp? Ona me voli. I upamti da nije bitno koliko misliš da si velika faca, jer nikada nećeš za nju moći napraviti ovo.“ Heath je podigao ruku i pritisnuo na moja usta krvavu posjekotinu koju mu je na podlaktici razrezao Erik.

„Aha, vidim ja što ti možeš napraviti za nju. Možda to moram podnositi, ali ne moram trpjeti da mi se to nabija na nos.“ Ljutito odgurnuvši deku u stranu, Erik je izašao iz sobe.

„Ne misli na njega,“ kazao mi je blago Heath, milujući me po kosi. „Samo pij iz mene i misli kako će ti od toga biti bolje.“

Odmaknula sam pogled s praznih vrata prema Heathovim dragim očima, tiho prostenjala i dala oduška potrebi koja je buktala u meni. Počela sam piti iz njega, sišući energiju i život, strast i požudu zajedno s njegovom krvi. Opet sam sklopila oči, ovaj put zbog silovite naslade koju mi je pružalo ispijanje Heatha. Čula sam kako Heathovo stenjanje prati moje i osjetila kako se on svija oko mene, čvršće pritišće podlakticu uz moje usne i šapće mi lijepe riječi koje nisam mogla sasvim razabrati.

Kad je netko napokon istrгнуo Heathovu ruku iz mog stiska, u glavi mi se vrtjelo. Osjećala sam se snažnije, premda me rana pekla kao da se logorska vatra odlučila smjestiti na mojim prsima. Ali u isti mah sam se osjećala ošamućeno i neobično razdragano.

„Hej, ona ne izgleda kako spada,“ rekla je Kramisha.

„Ali osjećam se više kako spada. Da ne kažem spadastično. Kako se točno kaže, Damienčiću Kamenčiću?“ Zastala sam i zahihotala se, od čega su me zaboljela prsa, pa sam čvrsto stisnula usne da se suspregnem.

„Što nije u redu s njom?“ upitao je Jack.

„Nema sumnje da se s njom zbiva nešto abnormalno,“ rekao je Damien.

„Znam ja što nije u redu s njom,“ rekla je Stevie Rae. „Napila se.“

„Da ne bi! Ja opće ne volim piti,“ rekla sam, pa tiho podrignula. „O, upsić.“

„Dečko joj je pijan. A ona se upravo napila iz dečka,“ rekla je Shaunee.

„Što znači da se i Z naroljala,“ rekla je Erin. Ona i Shaunee pridržavale u između sebe Heatha koji se klatio na nogama i vodile ga natrag do kreveta.

„Hej, nisam ja pijan. Još,“ rekao je Heath, a onda se strovalio na krevet.

„Nisam znala da se vampovi mogu napiti od krvi ljudskog bića,“ rekla je Afrodita. „Baš zanimljivo.“ Pružila mi je svoju torbicu dok me proučavala pogledom kao da sam uzorak pod mikroskopom.

„Manje bi ti to bilo zanimljivo da si pojela kronera i nakon toga danima patila od teškog mamurluka i podrigivala jeftino vino,“ rekla joj je Stevie Rae. „Mogu ti samo reć da je to gadno.“

Afrodita, Blizanke, Damien, Jack i ja zajednički smo se zagledali u nju. Napokon sam uspjela progovoriti:

„Stevie Rae. Molim te, nemoj više jesti ljude. To je stvarno ne..ne..neugodno,“ profrfljala sam.

„Možeš bit sigurna da kronere više neće jest. Onaj zadnji fakat je imao odvratan okus,“ rekla je Kramisha.

„Kramisha! Nemoj da Zoey još više frikne. Nitko nikoga više neće jest. Samo sam se poslužila tim jednim iz davnih dana ko primjerom da kažem kako to da znam da se ona naroljala zato što se Heath naroljao.“ Stevie Rae me potapšala po nadlanici. „Zato, samo bez brige, 'kej? Bit će sve u redu s nama, baš kao i s beskućnicima. Ništa ti ne brini zbog nas, samo ti nama fino ozdravi.“

„O, nego što.“ Zakolutala sam očima na Stevie Rae. „Ne mislim se ja imalo brinut.“

„Hej, čvrsto ti obećavam. Nećemo jesti ljude dok tebe ne bude bilo.“ Stevie Rae je svečano pokretom prsta napravila križić preko srca. „Kroz srce i preko groba.“

Preko groba! Pobogu, stvarno sam se nadala da nitko od nas neće morati završiti u grobu. Ponovno.

I ućas sam opet stekla sposobnost razmišljanja kroz vinska isparenja koja su mi zamutila mozak, i znala sam što trebam činiti. Namjerno sam uputila Afroditi nacvrckan osmijeh.

„Slušaj vamo, Afro! Dajte vi svi skupa samo odite van do Dariusa. Ja moram dat Stevie jedan broj telefona, a onda odmah dolazim.“

„Dobro. Nađemo se tamo vani. I da me nikad više nisi nazvala Afro.“ Uvrijeđena, Afrodita je povelala Blizanke, Damiena, Jacka i cijeli ćopor mjedenedih maćaka iz sobe.

Kad su napustili prostoriju, Erik se vratio. Prekrižio je ruke, šutke se naslonio na zid i počeo me promatrati. Iskoristila sam pripitost kao izliku da ga ignoriram.

„Hej, možeš se ti ikako pribrat? Hoćeš da upišem novi broj sebi u mobitel?“ rekla mi je Stevie Rae.

„Ne,“ rekla sam tvrdoglavo. „Moram ti ga zapisati.“

Okej, okej, brzo je rekla, očito nastojeći udovoljiti pijanici.

Tražila je oko sebe nešto što može poslužiti za pisanje kad je Kramisha domarširala do nje i pružila joj komad papira i kemijsku.

„Evo ti, da zapišeš.“

S potpuno zbunjenim izrazom lica, Stevie Rae mi je odmahнула glavom.

„Z, jesi sigurna da mi ne možeš samo reći taj...“

„Ne!“ brećnula sam se.

„Okej, daj, nemoj mi samo šizit.“ Stevie Rae tutnula mi je papir i kemijsku u ruke. Osjećala sam da me Erik, koji je prišao i namjestio se pokraj moga stola, pažljivo promatra. Cugerski sam se namrštila na njega.

„Nemoj mi škiljit!“

„U redu, u redu!“ Podigao je dlanove u znak predaje i otišao do Kramishe. Čula sam kako oboje govore nešto o tome kako se šašavo ponašam kad sam naroljana.

Bilo mi je paklenski teško usredotočiti se uz smiješnu omamljenost koju mi je Heath prenio, ali bol koju sam osjetila zbog pokretanja ruku pomogla mi je da se malo otriježnim. Zapisala sam broj mobitela sestre Marije Anđele, te na brzinu dopisala *Plan B: budi spremna da ih sve preseliš u opatiju ali nemoj im reći. Ako nitko ne zna, Neferet ne zna gdje ste.*

„Okej, daj.“ Stevie Rae mi je pokušala uzeti papir iz ruke, ali čvrsto sam ga zadržala, na što me iznureno pogledala u lice. Dočekala sam njezin pogled i nastojala izgledati i zvučati što treznije kad sam joj šapnula:

„Ako ti kažem da kreneš, kreći!“

Spustila je pogled na poruku koju sam joj upravo zapisala i vidjela sam kako je razrogačila oči. Brzo je opet pogledala u mene i zatim mi gotovo neprimjetno kimnula. Oblivena olakšanjem, sklopila sam oči i prepustila se ošamućenosti.

„Jeste li više gotove s tom porukom o tajnom broju telefona?“ rekao je Erik.

„Aha,“ posprdno mu je uzvratila Stevie Rae. „Čim je utipkam u mobitel, spalit ću dokazni materijal.“

„A možda ti se i sam spontano zapali,“ frfljavo je dobacio Heath s kreveta. Otvorila sam oči i pogledala ga. „Hej! Šta?“ rekao je.

„Hvala, još jednom, rekla sam.“ Heath je slegnuo ramenima.

„Nije ti to ništa.“

„Da, je,“ rekla sam mu.

„Samo se čuvaj, okej? Je l' to bitno?“ otpovrnio mi je.

„Da, bitno je. „Samo, idući put bi mi stvarno bilo draže da ne piješ.“

Opet sam podrignula, a onda složila grimasu kad su me prsa zaboljela od kretnje.

„Trudit ću se da to ne zaboravim,“ rekao je i nategnuo novi gutljaj iz vinske boce.

Uzdahnula sam i kazala Stevie Rae:

„Vodi me odavde,“ i sklopila oči, privijajući svoju torbicu i one dvije nerazmrsive pjesme uza sebe.

„Sad si ti na redu,“ Erik, rekla je Stevie Rae.

Erik se odjednom našao pokraj mene.

„Ovo će te boljeti, i žao mi je zbog toga, ali stvarno se moraš vratiti u Kuću Noći.“

Odsječno sam kimnula glavom.

„Znam. Samo ću žmiriti i nastojati se pretvarati da sam negdje drugdje, okej?“

„Toga si se dobro sjetila,“ rekao je Erik.

„Ja ću biti odmah uz tebe, Z,“ rekla je Stevie Rae.

„Ne. Ti ostani uz Heath,“ brzo sam joj rekla. „Ako pustiš da ga itko pojede, znaš kako ću se samo naljutiti. I to ti ozbiljno kažem.“

„Evo me, tu sam,“ rekla je Kramisha, „i čula sam što si rekla. Nema šanse da ti ja pojedem dečka. Meni on više nikako nije fini.“

„Zo se ne bi složila s tim!“ frfljavo je izjavio Heath i podigao svoju praznu bocu kao da nam želi nazdraviti njome.

Zanemarila sam ih oboje i samo nastavila gledati u Stevie Rae.

„Bez brige. Heath će biti kako treba. Ja ću se pobrinuti za njega.“ Stevie Rae me zagrlila i poljubila u obraz. „Čuvaj se,“ rekla mi je.

„Ne zaboravi što sam ti napisala,“ prišapnula sam joj. Kimnula je glavom.

„Okej, idemo,“ kazala sam Eriku i čvrsto stisnula oči. Erik me podigao što je nježnije mogao, ali bol koji me je probadao, bio je tako grozan da nisam čak mogla ni vrisnuti. Samo sam držala oči zatvorene i pokušavala disati plitkim dahtajima dok je Erik žurio kroz tunele sa mnom u naručju, šapćući mi da će sve biti u redu... da samo što nismo stigli...

Kad smo dospjeli do željeznih ljestava koje su vodile uvis do podruma, Erik je rekao:

„Žao mi je, ali ovo će te paklenski boljeti. Ali moraš izdržati, Z. Samo što nije gotovo.“ Zatim me poduhvatio na drugačiji način i podigao u Dariusove odozgo ispružene ruke.

U tom sam trenutku izgubila svijest.

Nažalost, došla sam sebi za samo nekoliko sekundi, kad su me ledena kiša i studeni vjetar probudili šamaranjem u lice.

„Ššš, ne odupiri se. Bit će ti samo još gore,“ rekao mi je Darius.

Nosio me u naručju. Erik je hodao uz njega i promatrao me zabrinutim očima dok smo išli prema golemom crnom Hummeru koji je u leru stajao na parkiralištu. Jack je stajao pokraj otvorenih vrata širokog stražnjeg sjedala. Vidjela sam Afroditu na suvozačkom sjedalu i Blizanke, koje su

se smjestile u prostoru sasvim straga s cijelom hrpetinom mačaka. Damien je sjedio uz otvorena vrata.

„Odmakni se i pomoz mi da je položim tu otraga,“ rekao mu je Darius. Nekako su me uspjeli premjestiti na stražnje sjedalo Hummera i položiti mi glavu Damienu u krilo. Nažalost, nisam se opet onesvijestila. Prije nego što je Darius zatvorio vrata, Erik mi je stisnuo gležanj.

„Moraš ozdraviti, okej?“ rekao je Erik.

Jedva sam slabašno uspjela izgovoriti:

„Okej.“

Nakon što je Darius zalupio vrata, uskočio na vozačko sjedalo i povezo nas, donijela sam svjesnu odluku da zadržim cijelu tu problematiku s Erikom i Heathom pod poklopcem sve dok mi se život malo ne smiri i ne budem u stanju izaći nakraj s njima dvojicom. Priznajem da mi je u tom trenutku laknulo što odlazim od njih obojice, zbog čega me malo peckala savjest.

Veći dio vožnje do škole protekao je u mraku i tišini koji su prožimali ledom zavijenu Tulsu. Darius se morao boriti s Hummerom da ga zadrži na ledenim ploham koje su izigravale ulice, a Afrodita je tek tu i tamo znala prokomentirati granu koja nam je pala na put, ili skretanje kojim bismo trebali poći. Damien me, napet i šutljiv, čvrsto držao u svome krilu, a Blizanke, za promjenu, nisu brbljale jedna s drugom. Žmirila sam, ne bih li nekako držala pod kontrolom vrtoglavicu i bol kao i nelagodno poznat osjećaj otupjelosti koji mi je opet počeo polako prožimati tijelo. Samo, ovaj put sam ga prepoznala, i znala sam kako bi mi opasno bilo da se prepustim toj otupjelosti, ma kako mi ona djelovala opuštajuće i primamljivo. Ovaj put sam znala da je ta otupjelost samo krinka smrti. Prisilila sam se da dublje dišem, premda mi se sa svakim udisajem bol zrakasto širio kroz cijelo tijelo.

Bol je bio dobar. Ako me boljelo, to je značilo da nisam mrtva.

Otvorila sam oči i nakašljala se, prisiljavajući se da progovorim, omamljenost od vinske krvi prošla me, i sad sam još osjećala samo iscrpljenost i smoždenost od bola.

„Moramo imati na umu što nas čeka a dolasku. To nije ona stara Kuća Noći. To nije naš dom,“ rekla sam. Glas mi se čuo, ali zvučala sam kao promukli neznanac. „Osim što moramo držati svoje elemente čvrsto uza se, mislim da bi nam najpametnije bilo da se držimo istine u što većoj mjeri kad nas budu pitali za bilo što.“

„To je logično,“ rekao je Damien. „Ako osjete da govorimo istinu, manje je vjerojatno da će dobiti potrebu dublje zadirati u naše umove.“

„Pogotovo ako elementi budu štitili te umove,“ rekla je Erin.

„Lako je moguće da ćemo ih zbunit time što ćemo se praviti da ništa ne kužimo, pa će nas Neferet opet potcijenit,“ rekla je Shaunee.

„Znači, vraćamo se zbog one SMS poruke poslana iz škole koja nas je sve pozvala da se vratimo,“ rekao je Damien. „Kao i zbog toga što je Zoey ranjena.“

Afrodita je kimnula.

„Pa da, a jedini razlog našeg odlaska bio je to što smo se bojali.“

„Što je potpuno točno, pobogu,“ rekla je Erin.

„Totalno,“ dodala je Shaunee.

„Samo upamtite govornite istinu kad god to bude moguće i budite na oprezu,“ rekla sam im.

„Naša Nadsvećenica ima pravo. Ulazimo u neprijateljski tabor, i ne možemo si dopustiti da nas poznato okruženje opusti do te mjere da to zaboravimo,“ rekao je Darius.

„Imam osjećaj da nećemo doći u napast da to zaboravimo,“ polagano je rekla Afrodita.

„Na kakav to osjećaš misliš?“ upitala sam je.

„Sve mi se čini da se cijeli naš svijet promijenio,“ rekla je Afrodita. „Ne, znam da je tako. Što više prilazimo školi, to mi je osjećaj sve gori“ krenula se na sjedalu i pogledala me preko naslona. „Osjećaš i ti to.“

Lagano sam odmahнула glavom.

„Ne osjećam ništa osim posjekotine na prsima.“

„Ja to osjećam,“ rekao je Damien.“ Kao da mi se ježe sve vlasi na zatiljku.“

„Također,“ rekla je Shaunee.

„Mene grozno boli želudac,“ rekla je Erin.

Još jednom sam duboko udahнула i čvrsto zatreptala, dajući sve od sebe da ostanem pri svijesti.

„To je Nyx. Ona vam daje upozorenje tim osjećajima. Sjećate se kako je Kalonina pojava djelovala na ostale početnike?“

Afrodita je kimnula.

„Zoey ima pravo. Nyx nas tjera da se osjećamo usrano da ne bismo popustili tom tipu. Moramo se oduprijeti tome što on već nosi u sebi, a što tjera ostatak početnika da ga popuše.“

„Ne možemo prijeći na Tamnu stranu,“ smrkнуto je rekao Damien.

Darius je prešao križanje Utice i 21. ulice.

„Stvarno izgleda jezivo što je Utica Square potpuno u mraku,“ rekao je Erik.

„Jezivo i užasno i pogrešno,“ rekla je Shaunee.

„Nigdje nema struje,“ rekao je Darius. „Čak i u bolnici St. John's gori tek pokoje svjetlo, kao da je agregati jedva uspijevaju opskrbljivati.“

Darius je nastavio voziti niz Uticu, a onda sam začula kako se Damien zgranuo.

„Jezovito je vidjeti kako je to još jedino mjesto u cijeloj Tulsi koje je još rasvijetljeno.“

„Znala sam da je Kuća Noći napokon izbila na vidjelo.“

„Podigni me. Moram je vidjeti,“ kazala sam Damieniu.

Uspravio me najnježnije što je mogao, ali svejedno sam morala zaškrgutati zubima da ne vrisnem. A onda me bizarni pogled na Kuću Noći natjerao da privremeno zaboravim na bolove. Svud po njoj buktile su treperave petrolejke, obasjavajući golemu građevinu sličnu dvorcu. Sve je prikrivao led, a zarobljeni plamenovi ljeskali su se s glatkoga kamena, tako da je izgledala prekrivena kristalnim ploham, kao da je to jedan jedini, ogromni dragulj. Darius je iz džepa izvadio mali daljinski upravljač. Uperio ga je u zatvorena školska vrata od kovanog čelika i pritisnuo tipku. Vrata su zaškrípala i otvorila se, pokretanjem stvarajući kišu krhotina leda koja je poškopila zaleđeni prilazni put.

„Izgleda baš kao dvorac iz jedne od onih starih, krvavih bajki u kojima je sve potpalo pod čaroliju i ostalo zarobljeno u ledu,“ rekla je Afroditu. „U njemu čuči princeza koju je otrovala zla vještica i samo čeka da je oslobodi njezin zgodni princ.“

Zurila sam u svoj dom, koji se sada pretvorio u odnekud poznatog neznanca, i rekla:

„Samo imajmo na umu da uvijek postoji neki grozni zmaj koji čuva princezu.“

„Da, nešto užasno, poput Balroga,“ rekao je Damien. „Kao u Gospodaru prstenova.“

„Nažalost, slutim da je tvoje spominjanje demona točnije nego što bismo možda željeli,“ rekao je Darius.

„Što je ono tamo?“ upitala sam. Kako nisam mogla pokazati prstom, dignula sam bradom u smjeru ispred nas i malo slijeva.

Ali nisam morala ništa reći. Svega trenutak potom svima nam je postalo jasno što je stvorilo to kretanje, a Hummer se našao u okruženju. Za tren oka noć iznad nas uskomešala se i nazovigavranovi su se stuštili iz nje i seli u čučanj svud oko nas. Zatim je kroz njih prošao jedan golemi, meni nepoznat, ratnik pun ožiljaka i zaustavio se usred skupine, sav smrknut i opasan.

„To bi bio jedan od moje braće, jedan Erebov Sin, koji stoji rame uz rame s našim neprijateljima,“ tiho je rekao Darius.

„Što znači da su Erebovi Sinovi također naši neprijatelji,“ rekla sam.
„Svećenice, barem kad je taj ratnik u pitanju, žao mi je što se moram složiti s tobom,“ rekao je Darius.

Sedamnaesto poglavlje

Darius je bio prvi među nama koji je izašao iz vozila. Lice mu je bilo stvrđnuto u bezizražajne crte, tako da je odisalo snagom i samopouzdanjem, ali iz njega se ništa nije dalo iščitati. Zanemario je nazovigavranove, koji su svojim groznim očima buljili u njega, i obratio se ratniku u središtu skupine.

„Pozdravljam te, Aristose,“ rekao je Darius. Premda je stisnuo šaku nad srcem u kratkom pozdravu, opazila sam da se Darius nije poklonio. „Sa sobom imam nekoliko početnika, uključujući jednu mladu svećenicu. Svećenica je ozbiljno ranjena i smjesta joj je potrebna medicinska pomoć.“

Prije nego što je Aristos stigao odgovoriti, najkrupniji nazovigavran nakrivio je glavu i kazao:

„Koja sse to sssvećenica vraća u Kuću Noći?“

Čak i unutar Hummera, sva sam se stresla kad sam čula glas tog stvorenja. Ovaj je zvučao ljudskije od onoga koji me napao, ali zbog toga mi je samo bio još strašniji.

Polagano i odlučno, Darius je premjestio pozornost s Aristosa na užasnog stvora koji nije bio ni ptica ni čovjek, nego mutirana mješavina i jednog i drugog.

„Stvorenje, ne poznajem te.“

Nazovigavran je upro stisnuti pogled crvenih očiju u Dariusa.

„Sssine čovječji, zzovi me Rephaim.“

Darius nije ni trepnuo.

„Još uvijek te ne poznajem.“

„Upoznat ćeš me,“ prosiktao je Rephaim, otvarajući kljun tako da sam mu mogla vidjeti u ždrijelo.

Dario je ignorisao stvorenje i opet se obratio Aristosu.

„Sa sobom imam teško ranjenu svećenicu, kao i nekoliko početnika kojima je prijeko potreban odmor, Hoćeš li nam dopustiti da prođemo?“

„Je li to Zoey Redbird? Imaš li to nju sa sobom?“ upitao ga je Aristos. Svaki nazovigavran reagirao je na moje ime. Svaki od njih usmjerio pažnju sa Dariusa ka Hummeru. Šušajući krilima i ogromnim udovima od suspregnute energije, stvorovi su zurili. U životu nisam bila tako zahvalna na postojanju zatamnjenih stakala.

„Ona je,“ odsječno je odgovorio Darius. „Hoćeš li nam dopustiti da prođemo?“ ponovio je.

„Naravno.“ rekao je Aristos. „Svim početnicima naređeno je da se vrate“ Pokazao je prema školskim zgradama. Kretnja mu je na trenutak pokazala

vrat osvijetljen najbližom plinskom svjetiljkom, i ugledala sam tanku crvenu liniju na njegovoj koži, kao da mu je vrat ozlijeđen.

Darius je odsječno kimnuo glavom.

„Odnijet ću svećenicu u stacionar, ona nemože hodati.

Darius krenuo natrag prema vozilu, Rephaim je rekao:

„Je li Crvena s vama?“

Dartus se osvrnuo prema njemu.

„Ne znam na koga misliš kad kažeš Crvena.“

U tren oka, Rephaim je raširio golema crna krila i skočio na poklopac Hamerova motora. Zvuk svijanja metala pod njegovom težinom prigušilo je pojedničko frktanje prestrašenih mačaka. Rephaim je tu čučnuo, savio ljudske šake kao kandže i nadvio se nad Dariusa.

„Ne lažži mi, sssssine i čovječji! Zzzznaš da zaborim o crvenoj vampvrnici!“ Kako se sve više žestio, to mu je glas postajao sve manje ljudski.

„Pripremite se da prizovete svoje elemente,“ rekla sam, nastojeći uspregnuti bol i govoriti jasno i smireno, makar sam se osjećala tako slabo i ošamućeno da nisam bila sasvim sigurna kako ću moći prizvati duha za Afroditu, a kamoli ostalima pomoći pri kontroliranju i usmjeravanju.

„Ako taj stvor napadne Dariusa, napadamo ga svime što imamo, uvlačimo Dariusa ovamo i odvozimo se glavom bez obzira.“

Ali Darius nije djelovao nimalo uzrujano. Smireno je podigao pogled prema stvorenju.

„Misliš na svećenicu crvenih vampyra, Stevie Rae?“

„Jesssst!“ Riječ je bila jedan dug siktaj.

„Ona nije sa mnom.“ Dovezao sam samo plave početnike. „A svećenici među njima potrebna je pomoć iz ovih stopa kao što sam već objasnio.“

Darius je nastavio smireno gledati uvis u stvora koji je djelovao kao nešto što je iskoračilo iz noćne more. „Posljednji put pitam, propuštaš li nas, ili ne?“

„Propušššštam, jassssno,“ prosiktalo je stvorenje. Nije sišlo s Hummera, ali odmaknulo se unatrag, tako da je Darius nekako uspio otvoriti vozačeva vrata.

„Dođi ovamo. Smjesta.“ Darius je mahnuo Afroditi da se premjesti preko sjedala i pružio joj ruku da se može pridržati. „Budi uz mene,“ čula sam kako joj je prišapnuo i vidjela kako je ona brzo kimnula. Držeći se Dariusu tik uz bok, otišla je s njim do mojih vrata. Provirio je kroz njih i svakog od nas pogledao u oči. „Jeste li spremni?“ tiho je upitao. U glasu mu se čulo daleko više od te tri kratke riječi.

„Jesmo,“ rekli su uglas Damien i Blizanke.

„Spremni,“ rekla sam.

„Ponavljam, budite uz mene,“ došapnuo nam je.

Darius i Damien nekako su me uspjeli bolno premjestiti ratniku u ruke. Šutke, strijeljajući pogledima nazovigavranove, sve su se mačke iskrale iz vozila i smjesta stopile s ledenim sjenama. Odahnula sam kad nijedno stvorenje nije spopalo moju Nalu. *Molim te, samo pazi da mačkama ništa ne bude*, u sebi sam zamolila Nyx. Osjetila sam, prije nego što sam vidjela, kako Afrodita. Damien i Blizanke okružuju Dariusa i mene, a onda smo se kao jedno biće odmaknuli od Hummera i zašli u krug škole. Nazovigavranovi, uključujući Rephaima, vinuli su se u nebo dok nas je Aristos vodio prema nedalekoj najbližoj zgradi kampusa, na svu sreću upravo onoj u kojoj su bili smješteni profesori, kao i stacionar.

Dok me Darius unosio u tu poznatu zgradu kroz drvena vrata s lukom, koja su me uvijek podsjećala na nešto što bi trebalo stajati preko opkopa dvorca, pomislila sam na to kako sam stigla ovamo prije tek nešto više od par mjeseci, i kako su me i tada onesviještenu nosili u stacionar, gdje sam se probudila bez blage veze o novoj budućnosti koja me čeka. Baš čudno, sada sam opet bila u gotovo potpuno jednakom položaju.

Pogledala sam lica svojih prijatelja. Svi su djelovali smireno i samouvjereno. Samo zato što sam ih tako dobro poznavala prepoznala sam strah u tanko stisnutim Afroditinim usnama i u jednoj sitnici, šakama koje je Damien držao čvrsto stisnute uz bok, da prikrije njihovo podrhtavanje. Blizanke su mi hodale s desne strane, tako blizu da je Shaunee ramenom doticala Erin, čije je rame pak dodirivalo Dariusovo kao da jedni drugima dodirom mogu podariti hrabrost.

I Darius je skrenuo u jedan poznati hodnik, a kako me nosio, osjetila sam da mu se tijelo istog trena napelo i znala prije nego što je progovorila, da ju je ugledao. Umorno sam odigla tešku glavu s njegova ramena taman na vrijeme da vidim Neferet kako stoji pred ulazom u stacionar. Izgledala je prekrasno u dugoj haljini, pripijenoj uz tijelo, skrojenoj od svjetlucavog materijala koji se prelijevao i otkrivao zagasitoljubičaste nijanse u svakom njenu pokretu. Tamna crvenkastosmeđa kosa padala joj je na ramena, sjajnim valovima sve do struka, a oči zelene boje mahovine iskrole su se od emocija.

„Ah, razmetna se vraća, znači?“ Glas joj je bio melodiozan i blago podsmješljiv.

Smjesta sam odmaknula pogled od nje i grozničavo prošaptala bez daha.

„Vaši elementi!“ Tek u trajanju jednog otkucaja srca zabrinula sam se da me nisu čuli i shvatili, jer sam gotovo smjesta osjetila lagan dodir vetra

zagrijanog vatrom i miris svježje proljetne kiše. Premda Neferet nije Afroditi mogla čitati misli, tiho sam izgovorila:

„Duše, trebam te,“ i osetila lepršanje u sebi kad mi je element odgovorio. Prije nego što sam se stigla predomisliti i sebično nastaviti raspirivati duha u vlastitu korist, zapovjedila sam mu: „Idi Afroditi“ i začula kako je ona oštro udahnula kad ju je element prožeo. Uvjerivši se da su barem moji prijatelji zaštićeni koliko je to moguće, opet sam se posvetila našoj okaljanoj Nadsvećenici. Zaustila sam da prokomentiram kako je ironično što se poslužila biblijskom naredbom, kad su se u hodniku otvorila vrata nekoliko koraka niže od Neferet i on je iskoračio kroz njih.

Darius se zaustavio tako naglo da je djelovao kao da mu se iznenada zategnuo lanac.

„O!“ bezglasno je rekla Shaunee.

„Sraaaaaanje!“ kazala je Erin dugim izdisajem.

„Ne gledajte mu u oči!“ čula sam kako im je šapnula Afrodita. „Radije mu zurite u prsa.“

„Što baš i nije teško,“ tiho je rekao Damien.

„Samo budite jaki,“ rekao je Darius. A tada kao da je vrijeme stalo.

Budi jaka, opominjala sam se, *budi jaka*. Ali nisam se osjećala jako, osjećala sam se iscrpljeno i ranjeno i posve poraženo. Uz Neferet, tako savršenu i moćnu, osjećala sam se nedoraslo. Uz Kalonu sam shvatila koliko sam beznačajna. Njih dvoje zajedno bili su gorostasi spram mene, i u glavi mi se zamutilo od kakofonije misli. Bila sam samo klinka. Kvragu, nisam još bila ni odrasla vampirica. Zašto sam očekivala da ću se oduprijeti ovom paru čudesnih bića? I zar sam se zaista htjela boriti protiv Kalone? Jesam li se sto posto uvjerila da je on zao?

Treptala sam, razbistrila zamućeni pogled i zagledala se u njega. Apsolutno nije izgledao zlo. Kalona je na sebi imao hlače koje su djelovale skrojeno od iste one kremastosmeđe jelenje kože od koje se izrađuju prave mokasine. Bio je bos i gol do pojasa. Zvuči glupo kad se to kaže da je stajao tamo u hodniku napola gol ali to uopće nije djelovalo glupo. Djelovalo je ispravno. Kad je bio tako nevjerojatan! Koža, lišena i najmanje mane, bila mu je one zlaćane nijanse kakvu djevojke uvijek bezuspješno nastoje postići prženjem u solarijima. Kosa mu je bila gusta i crna. Bila je duga, ali ne onako smiješna kakvu nosi Fabio, već tek malo raskuštrana i zgodno valovita. Što sam je više gledala, to sam lakše mogla zamisliti kako prstima prolazim kroz nju. Ne hajući za Afroditino upozorenje, pogledala sam ga ravno u oči i osjetila kako udar struje prolazi mnome kad je on razrogačio oči od prepoznavanja, a taj udar kao

da mi je oduzeo još više od ionako već gotovo minule snage. Objesila sam se u Dariusovim rukama, tako slaba da sam jedva mogla držati glavu.

„Ranjena je!“ Kalona je grmnuo kroz hodnik, i vidjela sam da se čak i Neferet zgrozila. „Zašto je ne liječite?“

Začula sam oduran zvuk lepeta golemih krila, a onda je Rephaim iskoračio iz prostorije u kojoj je Kalona do maloprije bio. Stresla sam se kad sam shvatila da je nazovigavran zacijelo doletio do prozora i onda se uvukao kroz njega. Postoji li ijedno mjesto nad zemljom do kojega ovi gadni stvorovi ne mogu doprijeti?

„Oče, naredio sam ratniku da odvede svećenicu u stacionar, gdje može primiti potrebnu skrb.“ Rephaimov neprirodni glas zvučao mi je još skarednije nakon što sam čula velebnost Kalonina.

„Joj, daj ne seri!“ Posve zgranuta, zablenula sam se otvorenih usta u Afroditu, koja je s najpodrugljivijim kujastim izrazom na licu gledala u nazovigavrana. Zbacila je gustu plavu kosu i nastavila. „Ptičkić nas je držao vani na ledenoj kiši i samo naklapao, te Crvena ovo, te Crvena ono. Darius je uspio donijeti Zoey ovamo usprkos njegovoj pomoći.“ Afrodita je rukama stavila navodnike oko riječi pomoć.

U hodniku je zavladala mrtva tišina, a onda je Kalona zabacio svoju prekrasnu glavu i grohotom se nasmijao.

„Već sam zaboravio kako duhovite ljudske žene mogu biti.“ Uputio je Dariusu elegantnu gestu rukom. „Dovedi mladu svećenicu ovamo, da se pobrinemo za nju.“

Osjetila sam nevoljkost u napetosti Dariusova tijela, ali poslušao je Kaloninu naredbu, praćen mojim prijateljima. Došli smo do Neferet i ulaza u stacionar u isti mah kad i Kalona.

„Ispunio si ovdje svoju dužnost, Ratniče,“ kazao je Kalona Dariusu. „Neferet i ja dalje ćemo se pobrinuti za nju.“ I pali je anđeo raširio ruke kao da očekuje da me Darius preda njemu. Tom kretnjom, ona golema krila od gavranova perja koja su mu dotad bila uredno sklopljena uz leđa našnšurila su se i poluotvorila.

Došlo mi je da ispružim ruku i dotaknem ta krila, i bilo mi je drago si ne mogu ništa više nego zuriti u njih.

„Moja dužnost nije ispunjena.“ Dariusov je glas bio napet poput njegova tela. „Zarekao sam se skrbiti za ovu mladu svećenicu i moram ostati uz nju.“

„Ostajem i ja,“ rekla je Afrodita.

„Kao i ja.“ Damien je zvučao sitno i preplašeno, ali vidjela sam da još uvijek čvrsto stišće šake uz bok.

„Kao i mi,“ rekla je Erik, a Shaunee je smrknuto kimnula.

Sad je bio red na Neferet da se nasmije.

„Pa valjda ne misliš da možeš biti u Zoey tijekom mojih pregleda?“ Podsmijeh joj se izgubio iz glasa. „Prekini sa bljezgarijama! Darius, odnesi je u tu sobu i ostavi je na krevetu. Ako hoćeš, smiješ je čekati tu u hodniku, premda bi ti, sudeći prema tvome Jedu, pametnije bilo da nešto pojedesh i okrijepiš se. Napokon, donio si Zoey u njezin dom, gdje je na sigurnom, tako da si ispunio svoj zadatak. A ostali vratite se u spavaonice. Ljudski dio grada možda je paraliziran zbog obične oluje, ali mi nismo ljudski. Za nas se život nastavlja, što znači da se i škola nastavlja.“ Zastala je i uputila Afroditi pogled tako ispunjen mržnjom da joj se lice izobličilo u nešto pretvrdo i prehladno da bi moglo održati makar i djelić dotadašnje ljepote. „Samo, ti si sada također ljudska, zar ne, Afrodita?“ „Jesam,“ rekla je Afrodita. Lice joj je bilo blijedo, ali podigla je bradu i izdržala studeni pogled Neferet.

„Onda ti je mjesto tamo vani.“ Neferet je neodređeno mahnula nekamo daljinu.

„Ne, nije,“ rekla sam. Usredotočenost na Neferet razbila je opčinjenost pod koju sam potpala dok sam zurila u Kalonu. Jedva sam prepoznala vlastiti glas, zvučao je poput šapta slabašne starice, ali Neferet me čula bez problema, i prebacila pozornost s Afrodite na mene. „Afrodita još dobiva vizije od Nyx. Mjesto joj je tu,“ uspjela sam reći, makar sam morala brzo šaptati jer su mi sive mrlje stalno upadale u vidno polje.

„Vizije?“ Kalonin duboki glas prosjekao je zrak između nas. Ovaj put sam odbila pogledati u njega, premda mi je stajao tako blizu da sam sjećala čudnu studen kojom je odisao. „Kakve vizije?“

„Upozorenja na buduće katastrofe,“ oglasila se Afrodita.

„Zanimljivo...“ Otegnuto je izgovorio riječ. „Neferet, Kraljice moja, nisi mi kazala da imaš proročicu u Kući Noći.“ Prije nego što je Neferet stigla išta reći, nastavio je: „Izuzetno dobro, izuzetno dobro. Proročica nam može biti od itekakve koristi.“

„Ali ona nije početnica, niti je vampirica, pa joj tako nije mjesto u Kući Noći. Zato smatram da bi trebala otići.“ U glasu Neferet čuo se čudan prizvuk koji isprva nisam prepoznala, a onda, kad sam još malo treptala i dodatno razbistrila viziju, uspjela sam primijetiti što otkriva držanjem tijela praktički se vješala po Kaloni i s blagim šokom shvatih da se Neferet doslovce duri.

Zatim sam, opčinjeno, vidjela kako Kalona pruža ruku i njome nježno prelazi niz Neferetin obraz, prelazeći dlanom preko krivulje njena dugog, glatkog vrata, spuštajući ga dalje da joj pomiluje rame, te napokon odmičući ruku nakon što joj je njime prešao niz cijela leđa. Ne rekavši

ništa, Neferet je zadržala od njegova dodira, i vidjela sam kako joj se zjenice šire, kao da se od njegova milovanja uspalila.

„Kraljice moja, jedna bi nam proročica jamačno bila od izvjesne koristi,“ rekao je.

Buljeći i dalje u njega, Neferet je kimnula glavom.

„Ostaješ, mala proročice,“ kazao je Kalona Afroditi.

„Da,“ čvrsto je rekla. „Ostajem. Ostajem uza Zoey.“

Okej, slobodno priznajem da me Afrodita iznenađivala do krajnosti. Mislim ono, da, bila sam teško ranjena i vjerojatno u ozbiljnom šoku, tako da mogu na to svaliti krivnju za svoje promijenjeno psihofizičko stanje, u nadi da dio čudno hipnotičkog djelovanja koje taj pali anđeo ima na mene potječe odatle što vrlo vjerojatno umirem. Ali Kalona je očito uspijevaao imati izvjesnog utjecaja na sve ostale. Na sve osim Afrodite. Ona je totalno zvučala u svom uobičajenom kučkastom stilu. Nikako mi to nije išlo u glavu.

„Proročice,“ rekao je Kalona. „Kažeš da dobivaš upozorenja na buduće katastrofe?“

„Da,“ rekla je Afrodita.

„Kaži, što vidiš u budućnosti u slučaju da u ovom trenutku odbijemo Zoey?“

„Nisam imala viziju o tome, ali znam da Zoey mora biti tu. Teško je ranjena,“ rekla je Afrodita.

„Onda dopusti da ti potvrdim kako sam i ja znamenit po prorokovanju.“ Kalonin glas, koji je dotad bio tako slatan i dubok da iskreno nisam htjela ništa više nego da se sklupčam i dovijeka ga slušam, počeo se mijenjati. Isprva tek jedva, osjetila sam kako mu se boja mijenja. Kad je nastavio govoriti Afroditi, sva sam se počela ježiti od straha jer mu se očito nezadovoljstvo osjećalo sve jače u glasu, sve dok i Darius nije psrćući ustuknuo od njega. „I kunem vam se kad vam kažem da ako tu zapovijed ne poslušate, ova svećenica neće više ni jednu jedinu noć živjeti. Ostavite nas sada!“

Kalonine su mi riječi zaprštale tijelom, tako da su mi se već ošamućena osjetila dodatno smela, i primila sam se Dariusu za ramena.

„Samo ga slušaj,“ kazala sam Afroditi, zastavši da dođem do daha. „U pravu je. Neću dugo poživjeti ako ne primim pomoć.“

„Dajte mi svećenicu. Neću vas dvaput pitati,“ rekao je Kalona i opet raširio ruke da me primi.

Afrodita je oklijevala tek na trenutak, a onda ispružila ruku i primila moju.

„Bit ćemo tu kada prizdraviš.“ Stisnula mi je šaku i odjednom sam osjetila kako mi nalet duha ponovno ulazi u tijelo. Htjela sam je odbiti, jer je morala zadržati taj element trebala joj zaštita koju on pruža ali Afrodita se već okrenula prema Damieniu i gurnula ga prema meni s riječima: „Oprosti se sa Zoey i uputi joj svoje najjače želje za sretan oporavak.“ Vidjela sam kako je Damien načas pogledao Afroditu, koja mu je blago kimnula. Zatim mi je primio šaku i također je stisnuo.

„Budi dobro, Z,“ rekao je, a kad mi je pustio ruku, osjetila sam kako me obavija sladak lahor.

„I vas dvije,“ kazala je Afrodita Blizankama.

Shaunee me primila za jednu ruku, a Erin za drugu.

„Navijamo za tebe, .“ rekla je Erin, a kad su se okrenule od mene, ostavile su mi toplinu ljeta svježinu kiše što pročišćava.

„Bilo bi dovoljno sentimentalnosti. Preuzimam je sada“. I prije nego što sam stigla opet udahnuti, Kalona me uzeo od Dariusa. Kad me pritisnuo uz svoja gola prsa, sklopila sam oči i pokušala se pouzdati u snagu elemenata dok sam drhtala od predivne hladne vreline njegova tijela.

„Pričekat ću ovdje,“ čula sam kako je Darius rekao prije nego što su se vrata zaklopila s mučno zaključnim treskom, ostavljajući moje prijatelje s druge strane, a mene nasamo s mojim neprijateljem, palim anđelom, i čudovišnim pticolikim stvorenjem koje je stvorila njegova pravadna požuda.

Tada sam učinila nešto što sam u cijelom dotadašnjem trajanju života učinila samo dvaput.

Onesvijestila se.

Osamnaesto poglavlje

Prvo čega sam postala svjesna kad sam ponovno počela dolaziti svijesti bio je prohladan dodir čistih plahti kreveta u stacionaru na mojoj goljoj koži, što je značilo da nemam baš ništa na sebi.

Drugo što sam shvatila bilo je to da mi sve u meni govori da nastavim držati sklopljene oči i duboko disati. Drugim riječima, morala sam se pretvarati da sam i dalje onesviještena.

Trudeći se da budem što mirnija, pokušala sam utvrditi u kakvom mi je stanju tijelo. Okej, duga, gadna rana na prsima boljela me znatno manje nego u trenutku kad sam se onesvijestila. Istražila sam malo osjetilima (svim osim vida, jasno) i osjetila sam i namirisala duha, zrak, vodu i vatru koji su se zadržali u meni. Elementi nisu bili u cijelosti manifestirani i upadljivo očiti, ali bili su uz mene, smirivali me i ojačavali i stvarali u meni paklensku brigu za moje prijatelje. *Vratite se njima!* bezglasno sam naredila elementima, i osjetila kako me nevoljko napuštaju. Svi osim duha. Došlo mi je da uzdahnem i prevrnem očima. Umjesto toga, jače sam se usredotočila. *Duše, idi Afroditi. Samo budi uz nju.* Gotovo istog trenutka osjetila sam kako me taj moćni element napušta. Sigurno sam pri odlasku duha izvela neki nehotičan pokret, jer odnekud blizu mojih stopala oglasila se Neferet.

„Promeškoli se. Ne sumnjam da će se uskoro osvijestiti.“ Uslijedila je stanka u kojoj sam čula kretanje, kao da je počela koračati po prostoriji prije nego što je opet progovorila. „Još uvijek tvrdim da je nisam smjela izliječiti. Zoeynu se smrt lako moglo objasniti. Bila je praktički mrtva kad je stigla ovamo.“

„Ako je točno to što si mi kazala, i ona uživa moć nad svih pet elemenata, previše je moćna da bi se dopustilo da strada,“ rekao je Kalona. On je također zvučao kao da stoji pri dnu moga kreveta.

„To što sam ti kazala cijela je istina,“ rekla je Neferet. „Ona kontrolira elemente.“

„Onda bi nam mogla biti od koristi. Zašto je ne bismo uključili u našu viziju budućnosti? Kad bi nam se ona zarekla na vjernost, to bi nam pomoglo da pridobijemo svakog onog člana Vijeća koji mi se odbije spremno pokoriti.“

Nova vizija budućnosti? Pridobivanje Vijeća? U smislu Visokog vampirskog vjeća? Nemoj zezat!

Neferet mu je odgovorila vješto i samouvjereno.

„Neće nam ona trebati, ljubavi. Naš će nam plan uspjeti. Valja ti znati da Zoey ionako nikada neće pristati da svoju moć upotrijebi u našu korist. Preko svake je mjere zaljubljena u Božicu.“

„Ah, ali to se dade promijeniti.“ Duboki mu je glas bio poput topljene čokolade. Premda su mi misli jedva sustizale jedna drugu od vijesti koje sam upravo načula, tijelo mi je bilo hipnotizirano od njegova glasa; godilo mi je samo slušati ga. „Mislim da se sjećam jedne druge svećenice koja se uspjela odljubiti od Božice.“

„Ona je mlada i nedovoljno mudra da sama sebi dopusti uvid u intrigantnije mogućnosti, kao što ja jesam.“ Glasovi su im bili tako blizu da im znala da je ona sigurno u njegovu zagrljaju. „Zoey nama može samo biti još jedan neprijatelj. Vjerujem da će doći dan kada ćemo je bilo ti ili ja morati ubiti.“

Kalona se tiho nasmijao.

„Kako si ti prekrasno krvožedno stvorenje. Ako nam mlada svećenica neće biti od koristi, onda ćemo je se, naravno, nekom trenutku morati riješiti. Dotad, vidjet ću mogu li ikako slomiti okove koji je sputavaju.“

„Ne. Ne želim da imaš ikakve veze s njom!“ brećnula se Neferet.

„Ne bi ti bilo zgorega da imaš na umu tko je ovdje gospodar. Upravljanje, zapovijedanje ili zarobljavanje nikome više nikada neću dopustiti. A ja nisam tvoja nemoćna Božica. Što dadem, mogu i oduzeti, ne budem li zadovoljan!“ Onaj seksi svilenkasti ton nestao je iz Kalonina glasa. užasna studen koja se našla namjesto njega ispunila je prostoriju poput aleta oluje kroz širom otvoren prozor.

„Ne ljuti se.“ Neferet je smjesta poprimila pokajnički ton. „Ma kad ne mogu podnijeti da te dijelim.“

„Onda nemoj da budem nezadovoljan!“ podviknuo je, ali bijes mu se već gubio iz glasa.

„Pođi sa mnom iz ove sobe i obećavam ti da nećeš biti nezadovoljan,“ koketno mu je rekla Neferet. Začula sam odurne slinave zvukove njihova ljubljenja. Dizao mi se želudac od Neferetina zadihanog stenjanja.

Nakon puno previše totalno gadnih šumova na razini tipične pornjave, Kalona je napokon rekao:

„Idi u svoju odaju. Priredi se za mene. Brzo ću stići za tobom.“

Već sam praktički čula kako Neferetino kreštanje *Ne! Pođi smjesta sa mnom!* odjekuje kroz prostoriju, ali iznenadila me, rekavši:

„Dođi mi brzo, anđele moj tamni,“ i to slatkim, zavodljivim glasom. Zatim se začulo šuštanje njene haljine, te tiho otvaranje i zatvaranje vrata. Ona doslovce manipulira njime. Upitala sam se je li Kalona toga svjestan. Pa valjda bi jedno besmrtno biće znalo razabrati mentalne igrice jedne

vampirske Nadsvećenice (dobro, kao i tjelesne igrice fuuj). Zatim mi je palo na pamet ono utvarno ukazanje Neferet koje sam načas vidjela kod depoa. Kako je to izvela? Možda joj je prijelaz na Tamnu stranu dao drugačije moći; možda ona nije samo pola vampirska Nadsvećenica. Tko zna što stvarno znači biti Kraljica Tsi Sgili? Ova nova pomisao me prestravila.

Šuškanje oko mog kreveta prenulo me iz tako užasnih misli. Sasvim sam se primirila. Došlo mi je da zadržim dah, ali znala sam da moram i dalje samo duboko, ravnomjerno disati. Kunem se da sam osjećala Kalonin pogled na sebi i bilo mi je nevjerojatno drago što mi plahta kreposno prekriva grudi i dobro je omotana oko ostatka moga tijela.

Osjetila sam onu sve poznatiju jezu za koju sam sad već znala da dopire iz njegova tijela. Kalona mi je očito bio blizu. Vjerojatno je stajao odmah tu tik do mog kreveta. Čula sam zloslutno šuškanje perja i mogla ga zamisliti kako širi ta prekrasna crna krila. Možda se spremao opet me uzeti u naručje i obujmiti krilima, kao što je to učinio u mome snu.

I to je bilo previše za mene. Bez obzira na vrištanje nagona u meni, nisam više mogla držati sklopljene oči. Sigurna da ću ugledati njegovo neopisivo savršeno lice, otvorila sam oči i shvatila da gledam uvis u mutirani lik Rephaima. Nazovigavran je stajao nagnut nad mojim krevetom, spustivši to svoje užasno pticoliko lice na manje od pedlja od mojeg. Kljun mu je bio otvoren, a jezik mu je palucao prema meni.

Reagirala sam smjesta i automatski, i nekoliko se stvari dogodilo u isti mah. Ispustila sam najprodorniji ženski vrisak, privukla plahtu sebi na prsa i ustuknula tako brzo da sam se opalila o dasku nad uzglavljem kreveta. Kad sam to učinila, odurni nazovigavran prosiktao je i raširio krila, djelujući kao da me se sprema napasti, a vrata su se s treskom otvorila. Darius je dojurio u prostoriju, ugledao stvorenje koje se zlokobno nadvija nad mene, jednako elegantnom koliko i smrtonosnom kretnjom posegnuo u kožnu jaknu, izvadio nož iz futrole koju je nosio oko plečke i bacio ga. Bodež je preletio prostoriju i pogodio Rephaima pri vrhu ptičjih prsa. Stvorenje je riknulo i zateturalo nauznak, primivši držak noža s bisernom intarzijom.

„Usuđuješ se napasti mog sina!“ Kaloni su trebala samo dva koraka da stigne do Dariusa. Snagom boga, ščepao je ratnika za grlo i podigao ga s poda. Kalona je bio tako visok, tako dugih i mišićavih ruku, da je uspio dotaći Dariusom strop prostorije. Zadržao je Dariusa u zraku, dok je ratnik grčevito trzao nogama i bezuspješno udarao šakama po Kaloninim masivnim podlakticama.

„Prekini! Nemoj ga ozlijediti!“ Povukavši plahtu sa sobom s kreveta, oteturala sam do njih dvojice, i tek u trenutku kad sam se uspravila shvatila koliko sam još uvijek slaba. Kaloni su crna krila bila raširena, pa sam se morala provući ispod jednog od njih da doprem do Dariusa. Pojma nisam imala što ću učiniti kad sam skočila s kreveta. Čak i da sam bila ona stara, ne ranjena i iscrpljena, nikako ne bih bila ravna ovom besmrtnom biću a ovom trenutku, premda sam se derala na njega i lupala ga po boku, bilo je jasno da stvaram manje nevolja od nekakvog iritantnog komarca. Ali što se ipak dogodilo. Kad sam pogledala u Kalonu i vidjela mu razjarene oči boje jantara i zube iskešene u zvjerskom osmijehu, shvatila sam da uživa u tome što polako gušenjem usmrćuje Dariusa.

U tom trenutku otkrila mi se Kalonina prava narav. On nije bio nikakav neshvaćeni junak koji samo čeka da ljubav iz njega izvuče ono dobro. U Kaloni nije bilo ničeg dobrog. Nije bilo važno je li oduvijek bilo tako, ne. To što je postao to što je bio sada bilo je zlo. Čarolije kojima mi je sve dotad mazao oči raspršile su se poput sna sazdanog od stakla, očajnički sam se ponadala da se tako pošteno razbio da se više nikad neće moći opet sastaviti.

Duboko sam udahnula i podigla ruke, dlanova okrenutih prema van, ne hajući za to što mi je plahta pala s tijela i ostavila me da gola stojim pred njima. Zatim sam posljednjom snagom izgovorila prizivanje:

„Vjetre vatro, dođite mi. Trebate mi.“ Smjesta sam osjetila prisutnost tih dvaju emenata, kao i Damiena i Shaunee povrh njihove prisutnosti, na trenutak gledavši njih dvoje kako usredotočeni, sklopljenih očiju, pridodaju svoje sjedinjene volje ojačavanju vlastitih elemenata. Nije mi trebalo ništa više d tog malog proplamsaja snage. Stisnula sam oči i unijela sve što je u meni preostalo u zapovijed: „Otjerajte krilatoga od Dariusa!“ Naglo sam uprla ruke prema Kaloni, usmjerivši tom kretnjom elemente i u isti mah pomislivši kako su me vatra i vjetar već izvukli iz priličnih škripaca s onim glupim nazovigavranovima, tako da bi trebali upaliti i protiv njihova tatice.

Udar vrelog zraka smjesta je dao rezultata poduhvatio je raširena Kalonina krila i bacio ga uvis i unatrag, što je popratio čudan zvuk, kao da nešto cvrlji, kad mu je zažareni zrak dotaknuo голу kožu i doslovce prouzročio stvaranje izmaglice u zraku oko njega.

Darius se teško svalio na pod, ali dok je hvatao zrak, nastojao se osoviti na noge i postaviti se tijelom između Kalone, Rephaima i mene. Nisam mogla učiniti više osim da smirujem disanje i tvrdo trepćem ne bih li iz

očiju rastjerala čudne svijetle točkice. Vatra i vjetar otišli su, i sad sam jedva još mogla stajati na nogama.

Zbog kretnje na rubu vidnog polja bacila sam pogled na otvorena vrata, i zgranuto zinula kad je Stark utrčao u prostoriju, već držeći vidno smrtonosnu strijelu zataknutu u luk. Podigao ga je da nacilja u Dariusa, a onda zastao u nedoumici, prodrmao glavu kao da je nastoji razbistriti, i blenuo u mene.

Pri prvom pogledu na njega osjetila sam čudesan nalet sreće. Opet je izgledao kao nekada! Oči mu se nisu crveno žarile. Nije mi djelovao sluđeno, nije imao upijene obraze i nije izgledao kao kostur. Onda sam shvatila da stojim pred njim gola golcata dok tako blejimo jedno u drugoga. Zgrabila sam plahu koja mi se skupila pod nogama i bržebojje se omotala njome, kao ručnikom nakon kupanja. Čak i usred te velike gungule i nevolje koja se odvijala oko mene, bila sam svjesna toga da mi lice rumeno bukti od srama. Trebala sam mu reći nešto, bilo što, a umjesto toga, svijest mi je bila skamenjena zbog činjenice da me upravo vidio potpuno голу.

Uspjevši se pribitati prije nego ja, Stark je ponovno podigao svoj luk, iznova u njega utaknuo strijelu i naciljao njome Dariusa.

„Stark! Da nisi gađao u njega!“ kriknula sam. Nisam se trudila ispriječiti se pred Dariusa. Da je Stark ispalio strijelu, ne bi ga promašila ma što da sam učinila. On ne bi mogao promašiti. Za razliku od Kalone, moja Božica nikada ne oduzima jednom poklonjeni dar.

„Ako namjeravaš ubiti osobu koja me bacila na drugu stranu prostorije, onda će ta strijela pogoditi svećenicu, a ne ratnika,“ rekao je Kalona. Pridigao se na noge i zvučao posve normalno. Lice mu je imalo smiren izraz, ali koža na golim prsima djelovala mu je zajapureno i pomalo čudno, kao da je iznenada izgorjela na suncu. Sitni pramenovi pare još uvijek su mu se lijeno izvijali s otkrivene kože, premda su oba elementa napustila prostoriju. „A nije svećenica ta koju bih htio da ubiješ nego ratnik.“

Pre nego što je Stark stigao ispaliti smrtonosnu strijelu, obratila sam mu se, nastojeći ga umoliti.

„Darius je samo štitio mene. Jedan je gavran odgovoran za ovo.“ Pokazala sam na dugu brazgotinu preko a koja više nije bila gadno razjapljena, već se pretvorila u natekli, crveni ožiljak. „Kad me Darius čuo kako vrištim i spazio Rephaima da se naginje nad mene, sasvim je logično zaključio da su me ponovno napali.“

Kalona je podigao ruku prema Starku, zadržavajući gađanje. Dok je anđeo pozorno slušao, dodala sam:

„Darius se zavjetovao da će me štititi. Samo je obavljao svoju dužnost. Molim te, nemoj ga zbog ubiti.“

Zadržala sam dah u dugoj stanci koja je uslijedila. Kalona je zurio u mene, a i ja sam netremice zurila u njega. Ona čudna, hipnotična primamljivost koju sam ranije osjećala prema njemu nije se vratila. Ne kažem da nije bio nesumljivo najdivniji muškarac kojeg sam u životu vidjela, svakako je bio. Tad sam osjetila da sam se blago trgnula od iznenađenja kad sam shvatila šta zapravo vidim dok zurim u njega.

Kalona je postao mlađi.

Netom nakon što je ustao iz svoga podzemnog zatvora, bio je potpuno do krajnosti zgodan, ali također je bio muškarac. Dobro, abnormalno krupan muškarac s golemim crnim krilima, ali svejedno muškarac. Nije mu se dala odrediti dob, djelovao je kao da je negdje u rasponu između tridesete i pedesete. Ali to se sad promijenilo. Da sam morala nagađati o njegovoj dobi, rekla bih da mu je otprilike osamnaest godina. Svakako ne više od dvadeset jedne.

Savršene je dobi za mene...

Kalona je napokon prestao zuriti u mene i polagano se okrenuo prema Rephaimu, koji je čučao u kutu prostorije i groznim ljudskim rukama držao nož koji mu je još stršao iz ptičjih prsa.

„Je li to istina, sine? Zar je netko od moje djece nanio svećenici ovu ranu?“

„Nikako ne mogu znati, Oče. Nisu se svi stražari još vratili.“ Rephaimove su riječi pratili tihi, bolni jauci dok je kratko, dahtavo udisao.

„Istina je,“ rekao je Darius.

„Jasno da bi ti to rekao, Ratniče,“ kazao je Kalona.

„Dajem ti riječ Erebova Sina da govorim istinu,“ rekao je Darius. „A vidio si kakvu ranu Zoey ima. Valjda si u stanju prepoznati ozljedu nanesenu kandžama jednog od tvojih vlastitih potomaka.“

Bilo mi je drago vidjeti što se Darius nije sav napuhao od želje da nastavi borbu, kao što bi to učinio neki kreten od tinejdžera (halo, Heath i Erik!), a onda sam shvatila. Darius me i dalje štiti. Sazna li Kalona da me jedan nazovigavran zamalo ubio, a da pritom ne zna da je do toga došlo nesretnim slučajem, onda me možda u najmanju ruku neće biti voljan ostaviti nasamo s jednim od njih, a možda će čak i upozoriti svoju odvratnu dječurliju da me se klone. To jest, ako je Kalona i dalje htio da ostanem živa.

A onda sam potpuno prekinula sva brbljanja u svojoj glavi, jer mi je Kalona počeo prilaziti. Stajala sam vrlo mirno i samo zurila preda se u njegova gola prsa kad je ispružio ruku i zaustavio je netom prije nego što

će me dotaknuti. Jednim je prstom polako prešao preko poteza moje rane, a da mi pritom nije pomilovao kožu, ali svejedno sam osjetila studen kojom mu je zračilo tijelo i morala sam čvrsto zaškrgutati zubima kako ne bih ni zadrhtala i zgroženo ustuknula, ni podigla glavu, pogledala ga u oči i izložila se riziku da se nagnem prema naprijed taman toliko da mi njegov hladni prst dotakne užarenu kožu.

„To je biljeg jednog od mojih sinova, rekao je. Stark, ovaj put nemoj ubiti ratnika.“ Tek što sam stigla dobro odahnuti, Kalona je dodao: „Naravno, ne mogu mu dopustiti da rani mojeg voljenog sina, a da za to ne plati. Ali bilo bi mi draže osobno mu udijeliti kaznu.“

Kalona je zvučao tako smireno, tako razložno, da nisam sasvim shvatila pravo značenje njegovih riječi sve dok nije napao brzinom kobre. Ratnik je tek stigao početi zauzimati obrambeni stav kad se Kalona okrenuo na peti, iščupao Dariusov nož Rephaimu iz prsa, te istom kretnjom proparao oštricom Dariusov obraz.

Darius je zateturio od primljenog udarca, te pao, dok je krv prštala svud oko mene, kao teška, jarkocrvena kiša u toj tijesnoj prostoriji. Vrisnula sam i pokušala stići do njega, ali Kalonina studena šaka sklopila mi se oko zapešća i trznula me natrag prema njemu. Pogledala sam besmrtnika u lice, žarko želeći da bijes i užasnutost u meni spale njegovu odbojnu privlačnost.

I shvatila sam da me on više ne privlači! Njegova čarolija nije djelovala na mene! Ma kako da je bio mlad i neljudski prelijep, svejedno sam u njemu vidjela samo opasnog neprijatelja. Očito je primijetio likovanje u mojim očima, jer mu se ratoborni izraz lica odjednom promijenio u polagan, znalački smiješak. Prignuo se i šapnuo tako da ga samo ja čujem: „Upamti, malena moja Aya, tvoj te ratnik može štititi od svih ostalih izuzev mene. Čak me ni snaga tvojih elemenata ne može spriječiti da položim pravo na ono što će jednoga dana ponovno biti moje.“

Zatim je pritisnuo usne na moje, i njegov je mahniti okus poput mećave prohujao mojim tijelom, otupljujući otpor u meni i sleđujući moju dušu zabranjenom željom koja me cijelu nadvladala. Od njegova sam poljupca zaboravila na sve i svakoga Stark, Darius, pa čak i Erik i Heath ledom su mi bili tjerani iz svijesti.

Kad me pustio, noge me više nisu htjele držati. Svalila sam se na podu a on je, grohotom se smijući, izašao iz prostorije, dok je njegov najdraži sin ranjeno šepao za njim.

Devetnaesto poglavlje

Jecala sam dok sam puzala do Dariusa. Tek što sam stigla do njega, s ulaznih sam vrata začula grozan zvuk. Osvrnula sam se i ugledala Starka. Još uvijek je u jednoj ruci držao luk. Drugom je tako čvrsto primio dovratnik da su mu zglobovi na prstima pobijeljeli, i kunem se da sam vidjela kako mu prsti ostavljaju udubljenja u drvu. Oči su mu se crveno krijesile i bio je pomalo prignut, kao da trpi bolove u želucu.

„Stark? Što je bilo?“ Nadlanicom sam otrla oči, ne bih li istjerala suze iz vidnog polja.

„Krv... ne mogu podnijeti... moram...“ Govorio je isprekidano, počinjući i prestajući, a onda je, kao protiv svoje volje, teturavo ukoračio u prostoriju.

Na podu pokraj mene Darius se uspravio na koljena. Dohvatio je nož s poda, kamo ga je odbacio Kalona, i postavio se pred Starka.

„Valja ti znati da svoju krv dijelim samo s onima koje sam pozvao da me kušaju,“ kazao je Darius čvrstim i snažnim glasom. Da nisam gledala u njega, pojma ne bih imala da mu rijeka krvi lipti niz lice iz grozomorne brazgotine od noža. „A ja tebi takav poziv nipošto nisam uputio, dečko. Odbij dok se cijeli ovaj događaj nije dodatno pogoršao.“

Unutar Starka odvijalo se mračno previranje koje se odražavalo u cijelom njegovu tijelu. Od jarkog crvenila njegovih užarenih očiju, preko zvjerske grimase u koju su mu se iskrivile usne, do neizvjesne napetosti koja je zračila iz njega, izgledao je kao da samo što nije eksplodirao.

Ali evo u čemu je stvar: tada mi je baš prekipjelo. Reći da sam friknula od svoje reakcije na Kalonin poljubac bila bi umanjena godina. Tijelo me je još boljelo. U glavi mi se mutilo, a bila sam tako slaba da sam imala dojam da ne bih uspjela oboriti ruku čak ni, je li, Jacku. Sad je Darius bio ranjen, a pojma nisam imala koliko mu je rana ozbiljna. Ozbiljno, moglo se u mene zabiti vilicu i reći da sam reš pečena od ovolikog stresa.

„Stark, daj se samo gubi odavde!“ Okomila sam se na njega, zadovoljna što mi glas zvuči daleko jače nego što sam se osjećala. „Ne bih htjela da te moram opatrnut vatrom na mrtvo ime, al ako uđeš još korak dalje u ovu sobu, kunem se da ću ti spaliti guzicu.“

To mu je doprlo do mozga. Stark je upro crvene oči u mene. Djelovao je ljutito i opasno. Nekakav mrak okruživao gaje poput aure, od čega su mu se oči rumeno krijesile. Uspravila sam se, ustanovila da mi je plahta na svu sreću ostala omotana oko tijela, i podigla ruke visoko i pripravno.

„Samo me nemoj sada izazivati. Dajem ti riječ da ti se neće svidjeti ako izgubim živce.“

Stark je nekoliko puta trepnuo prema meni, kao da nastoji razbistriti pogled. Crvenilo mu je jenjalo u očima, mrak se raspršio u zraku oko njega, drhtavom je rukom prešao preko lica.

„Zoey, ma...“ započeo je, zvučeći gotovo normalno. Darius se premjestio u obrambenom stavu i postavio korak bliže meni. Stark je zarežao na njega doslovce zarežao kao da je prije životinja nego čovjek, okrenuo se na peti i istrčao iz prostorije.

Nekako sam uspjela doteturati do vrata i zalupiti ih, a onda dovući stolicu od uzglavlja kreveta do kvake i podmetnuti je pod nju, baš kao što sam vidjela da ljudi rade na filmu, prije no što sam se vratila Dariusu.

„Drago mi je što si na mojoj strani, Svećenice,“ rekao je.

„Da, takva sam ti ja. Sva žestoka.“ Pokušala sam se praviti da nisam na korak do nesvijesti imitiranjem Christiana iz emisije Project Runway. Bila im prilično sigurna da Darius ne bi znao razlikovati Project Runway od arhitektonskog projekta, ali svejedno se tiho nasmijao dok smo pomagali jedno drugome da dođemo do ruba kreveta, gdje je on bolno sjeo, a ja sam stala uz njega, nastojeći se ne klatiti kao da sam pijana. Što, nažalost, više nisam bila.

„Tamo u ormariću trebao bi biti pribor za prvu pomoć.“ Pokazao je prema dugom ormariću od nehrdajućeg čelika koji se protezao duž polovice suprotnog zida. U njega je bio ugrađen i lavabo, uz koji je uredno bila poslagana hrpa strašnog bolničkog pribora (oštrog i vrlo nehrdajućeg) u posudicama i čemu sve ne.

Umorno sam zanemarila sve te oštre stvari i počela otvarati ladice i vratašca, i tek sam u tom trenutku opazila da mi ruke luđački drhte.

„Zoey,“ pozvao me Darius, pa sam se osvrnula prema njemu. Izgledao je užasno. Lijeva strana lica bila mu je sva u krvi. Posjekotina mu se širila od sljepoočnice skroz niz čeljust, kvareći mu jaki, geometrijski uzorak tetovaže. Ali oči su mu se smješkale kad mi je rekao: „Ništa mi neće biti. Ovo je jedva više od ogrebotine.“

„Pa, povelika ti je to ogrebotina,“ rekla sam mu.

„Siguran sam da će Afroditi ići na živce,“ rekao je.

„A?“

Pokušao se osmjehnuti, ali pokušaj mu je završio grimasom kad mu je od te kretnje krv jače potekla iz rane. Pokazao je na svoje lice.

„Neće joj se svidjeti ožiljak.“

Kad sam prikupila hrpu zavoja, alkoholnih maramica, gaze i svega toga, vratila sam se do njega.

„Ako ti bude srala o tome, rasturit ću je. Nakon što se malo odmorim.“
Zagledala sam se u groznu ogrebotinu, nastojeći zanemariti slastan miris njegove krvi i tvrdo gutajući slinu da ne bih povratila.

Okej, da, to zbilja zvuči totalno proturječno: činjenica da obožavam okus i miris krvi, a u isti mah mi se gadi vidjeti je kako lipti iz tijela mog prijatelja. Čekajte, ne. Možda to i nije proturječno, jer, halo! Ja ne jedem svoje prijatelje! Tada mi je na pamet pao Heath, pa sam odlučila preinačiti tu misao u: ne jedem svoje prijatelje pri uobičajenim okolnostima, i to samo onda ako mi daju dopuštenje.

„Mogu je očistiti,“ rekao je Darius i posegnuo prema alkoholnoj maramici koju sam gužvala u šaci.

„Ne,“ rekla sam, a onda to odsječnije ponovila, tresući glavom ne bih li rastjerala ošamućenost iz nje. „Ne, ne budi smiješan. Ranjen si, ja ću. Samo mi objašnjavaj korak po korak što da radim.“ Zastala sam, pa dodala: „Darius, moramo se izvući odavde.“

„Znam,“ ozbiljno je rekao.

„Ne znaš cijeli razlog. Čula sam Kalonu i Neferet dok su razgovarali. Rekli su da planiraju nekakvu novu budućnost, a onda su spomenuli da će za to biti potrebno 'pridobivanje Vijeća'.“

Darius je zgranuto razrogačio oči.

„Vijeća Nyx? Odnosno, Visokog vampirskog Vijeća?“

„Nemam pojma! Nisu ništa više rekli o tome. Valjda je moguće da su samo mislili na Vijeće ove Kuće Noći.“

Proučio mi je lice.

„Ali ti ne vjeruješ da su se njihove riječi odnosile na to?“ Polagano sam odmahнула glavom. „Mila Nyx! Pa to ne mogu izvesti!“

Namrštila sam se, žalosna što se moja utroba ne slaže s njim.

„Nažalost, oni bi to mogli izvesti. Kalona je moćan, a i ima tu foru kojom magično privlači sve koji ga vide. Čuj, glavno je to da si ne smijemo dopustiti da nas Neferet i dalje drži u šaci kad ona i pticoliki krenu u ostvarivanje svog novog plana kakav god to plan konkretno bio.“
Zapravo, bojala sam se da su već krenuli u ostvarivanje svog odvratnog plana, ali činilo mi se da je urekla stvar i zajamčila da će se obistiniti ako to izgovorim naglas.

„Što, nakon što te sredimo, zar ne možemo samo pokupiti Afroditu, blizanke i Damiena i vratiti se u tunele?“ Osjećala sam se nelagodno blizu brizganja u plač. „Meni je puno bolje, a mislim da se vrijedi izložiti riziku plivanja u vlastitoj krvi ako to znači da ćemo zgiljati odavde.“

„Slažem se, a vjerujem da te Neferet izliječila u dovoljnoj mjeri da ti ne prijete opasnost od odbijanja Promjene, čak i ako ne budeš bila okružena velikim brojem vampyra.“

„Jesi li ti dovoljno dobro za pokret?“

„Rekao sam ti da sam dobro, i kazao sam istinu. Daj da ovo očistimo, onda odlazimo odavde.“

„Ljepše mi je u tunelima.“ Iznenadila sam se kad sam naglas priznala ono mi je bilo na pameti, ali Darius se složio sa mnom ozbiljnim kimanjem glavom.

„To je zato što se u njima osjećamo sigurno, a ovdje svakako više nije sigurno,“ rekao je.

„Jesi li primijetio Neferet?“ upitala sam ga.

„Ako pitaš jesam li primijetio da moći Svećenice djeluju donekle jače da, jesam.“

„Super. Da znaš da bi mi bilo puno draže da mi se to samo učinilo,“ promrsila sam.

„Instinkti su ti dobri, a već te dulje vrijeme upozoravaju na Neferet.“ Zastao je. „Kalonina hipnotička moć mi je neobična. Nikada dosad nisam sjetio ništa slično njoj.“

„Aha,“ rekla sam dok sam mu čistila krv s lica. „Ali mislim da sam uspjela slomiti onu nekakvu moć koju je imao nada mnom.“ Odbila sam priznati, čak i sebi, da sam usprkos tome što hipnotičkog djelovanja više nije bilo vrlo snažno reagirala na njegov poljubac. „Hej, je li tebi Kalona djelovao drukčije?“

„Drukčije? U kom smislu?“

„Mlađe, kao da čak nije ni tvojih godina.“ Pretpostavila sam da je Dariusu negdje između dvadeset i dvadeset pet barem mi je izgledao kao da je te dobi.

Darius me odmjerio dugim, zamišljenim pogledom.

„Ne, Kalona mi je djelovao jednako kao kad sam ga prvi put vidio neodredive dobi, ali ne u smislu da bi ga se ikako moglo smatrati tinejdžerom. Možda raspolaže sposobnošću da mijenja svoj izgled kako bi ti se svidio.“

Htjela sam reći da nije tako a onda sam se sjetila kako me nazvao neposredno prije nego što me poljubio. Bilo je to isto ono ime kojim me zvao u mojoj mori. *Reagiram gotovo automatski na njega, kao da ga moja duša prepoznaje*, izdajnički mi je prišapnula podsvijest. Užasan strah proparao mi je tijelo drhtavicom, tako da su mi se dlačice na rukama i zatiljku do kraja naježile.

„Zove me Aya,“ rekla sam.

„Ime mi je odnekud poznato. Što to znači?“

„To je ime one djeve koju su žene Ghigua stvorile da namame Kalonu u zamku.“

Darius je duboko uzdahnuo.

„Pa, sada barem znamo zašto mu je tako stalo da te zaštiti. Uvjeren je da si ti ona djeva koju je volio.“

„Mislim da se radilo prije o opsjednutosti nego o ljubavi,“ brzo sam rekla, ne želeći uopće uzeti u obzir mogućnost da je Kalona ikako mogao voljeti Ayu. „K tome moramo imati na umu to da ga je Aya ipak ulovila u zamku, tako da je ostao zarobljen u zemlji dulje od tisuću godina.“

Darius je kimnuo.

„Znači da bi se njegova žudnja za tobom lako mogla pretvoriti u nasilje.“
Želudac mi se stisnuo.

„Zapravo, možda me želi samo zato da se osveti Ayi. Mislim ono, ne znam koje su mu stvarne namjere sa mnom. Neferet je navijala da me ubiju, ali spriječio ju je i onda joj rekao da može iskoristiti moju moć.“

„Ali ti se nikad ne bi zbog njega odrekla Nyx,“ rekao je Darius.

„A kad on to jednom shvati, ne vidim zašto bi me dalje držao uza se.“

„Smatrat će te moćnim neprijateljem, koji bi mogao pronaći način da ga opet zarobi,“ rekao je Darius.

„Okej, objasni mi onda što trebam raditi da te sredim, a onda idemo naći ostale i pokupiti se odavde.“

Darius mi je davao upute kroz vrlo odvratno čišćenje duge brazgotine, pri čemu sam mu doslovce morala naliti alkohol u razrezano tkivo da bih, kako je on to rekao, isprala moguću infekciju do koje je moglo doći zbog krvi nazovigavrana. Potpuno sam smetnula s uma da je isti taj nož dotad bio zabijen u Rephaimova prsa i da je definitivno bio sav pun gadne lutantne pticoljudske krvi. I tako sam mu očistila posjekotinu, a onda mi je Darius pomogao da pronađem tu čudnu ali zgodnu stvar zvanu Dermabond, poznatiju kao tekući šav, koju sam mu uštrcala u pruzi niz cijelu dužinu brazgotine, pritisnula mu rubove rane, i, tada!, izuzev krupne i još nezarasle posjekotine, Darius je izjavio da je sada kao nov. Bila sam mnogo suzdržanija u procjeni od njega, ali (kao što me on podsjetio) ionako isam bila medicinski autoritet.

Zatim smo zajedno pretražili ormare, jer nisam imala namjeru nikamo otići umotana u plahtu. Okej, ne biste vjerovali kakve smo odurne bolničke haljine (dajte, molim vas, nisu to nikakve haljine), tanke kao flispapir, bez plečke, pronašli u jednoj ladici. Zašto vas bolnice uvijek tjeraju da nosite ružnu robu koja previše toga otkriva kad se ionako već osjećate grozno? To nema nikakva smisla. Uglavnom, napokon smo

pronašli zelenu liječničku kutu s hlačama koja mi je bila puno prevelika, ali šta god. Bila mi je stoput bolja od umatanja u plahtu. Kompletić sam upotpunila klompama. Upitala sam Dariusa je li vidio moju torbicu, a on je rekao da misli da je ostala u Hummeru. Vjerojatno sam se plitko ponijela, ali podosta minuta provela sam u uzrujavanju zato što bi mi trebala nova vozačka dozvola i mobitel ako sam izgubila torbicu, a i načas sam se upitala sjećam li se točne nijanse onog cool sjajila za usne Ulta koje bih morala opet kupiti.

Negdje nakon što sam obukla liječničku odjeću (dok mi je Darius bio okrenut leđima) i počela se brinuti oko možda izgubljene torbice, shvatila sam da sjedim na krevetu, buljim u prazno i zamalo padam u san.

„Kako ti je?“ upitao me Darius. „Izgledaš...“ ušutio je, jer je sigurno razmislio i odbacio riječi poput usrano i odvratno.

„Izgledam umorno?“ susretljivo sam mu pomogla.

Kimnuo je glavom.

„Da.“

„Pa, to nije pretjerano nevjerojatna koincidencija, jer i jesam umorna. Stvarno umorna.“

„Možda bi bilo bolje da pričekamo i...“ započeo je.

„Ne!“ prekinula sam ga. „Ozbiljno sam mislila kad sam kazala da želim otići. K tome nema šanse da se pošteno naspavam dokle god smo tu. Naprosto se ne osjećam sigurno.“

„Slažem se,“ rekao je Darius. „Nisi na sigurnom. Nitko od nas nije na sigurnom.“

Naravno, razumjelo se samo po sebi da nećemo biti na sigurnom čak ni ako se uspijemo nekako izvući iz Kuće Noći, ali bilo je bolje za našu borbenu spremnost da nitko to ne spomene.

„U redu, idemo onda po ostale,“ rekla sam.

Bacila sam pogled na zidni sat prije nego što smo izašli iz prostorije i shvatila da je upravo prošlo četiri ujutro. Šokiralo me vidjeti koliko je vremena proteklo, pogotovo zato što sam sigurno spavala više sati, premda se nisam osjećala ni najmanje odmorno. Da su stvari bile kako treba u Kući Noći, početnicima bi nastava sada već bila gotova.

„Hej,“ kazala sam Dariusu, „otprilike je vrijeme za objed. Možda su u kantini.“

Kimnuo je, odmaknuo podmetnutu stolicu i polako otvorio vrata.

„Hodnik je prazan,“ došapnuo mi je Darius.

Dok je on virio niz hodnik, ja sam promatrala kako on izgleda. I zato, umjesto da izađem iz prostorije za njim, primila sam ga za rukav i zadržala. Upitno me pogledao.

„Eh, Darius, mislim da bismo se stvarno trebali presvući prije nego banemo pred cijelu ekipu usred kantine, ili čak u mom domu. Mislim ono, ti ne da si malo krvav, a ja na sebi imam nešto što izgleda kao velika zelena vreća za smeće. Nije baš da smo neupadljivi.“

Darius se načas pogledao, primijetivši skorenu krv koja mu je poprskala cijelu košulju i jaknu. Ta krv je u kombinaciji s netom zatvorenom brazgotinom na njegovu licu i mojom bolničkom robom, definitivno je izgledala upadljivo, što je i Darius očito lako sam zaključio.

„Idemo stubištem do zadnjeg kata. Tamo su smješteni Erebovi Sinovi. Presvući ću se, pa te na brzinu odvesti do tvog doma da se možeš riješiti ovoga,“ pokazao je na moj kompletić. „Ako nam se posreći, pa nađemo Afroditu i Blizanke u domu, morat ćemo samo još ući Damieniu u trag i onda šmugnuti iz kruga škole.“

„Može, što se mene tiče. Nisam mislila da će itko ikada čuti kako kažem da jedva čekam povratak u one tunele, ali čini mi se daje u ovom trenutku najpametnije tamo biti,“ rekla sam.

Darius je progundao, što je na frajerskom jeziku valjda značilo da se slaže, pa sam izašla za njim u hodnik, koji je stvarno bio pust. Stubište je bilo sasvim blizu. Okej, uspon uz tri poteza stuba praktički me dokrajčio, pa sam se morala svom težinom osloniti na Dariusovo rame. Zabrinuti odsjaj u njegovim očima dao mi je do znanja da ozbiljno razmišlja o tome da me podigne u naručje, što bi i učinio (bez obzira na moje prigovore) da otprilike tada nismo izbili na zadnji kat.

„Onda,“ rekla sam, hvatajući dah, „je li tu gore uvijek ovako tiho?“

„Ne,“ smrknuo je rekao Darius. „Nije.“ Prošli smo boravak s hladnjakom, velikim televizorom s ravnim ekranom, udobnim kaučevima i hrpom potrepština poput utega, pikada i stola za biljar, tu je bilo pusto. Nečitljiva izraza lica, Darius me odveo do jednih od niza vrata koja su vodila iz tog hola.

Njegova je soba bila otprilike onakva kako bih i zamislila sobu jednog Erebova Sina čista i jednostavna, bez praktički ijednog ukrasa. Imao je nekoliko pokala osvojenih na natjecanjima u bacanju noževa, kao i potpunu zbirku knjiga Christophera Moorea u tvrdom izdanju, ali nijednu uokvirenu sliku prijatelja ili rodbine, dok su mu na zidovima visjele samo slike krajolika Oklahome, koje su tu vjerojatno bile prije njega. E, imao je i mini hladnjak, kao Afrodita, što me malo rasrdilo. Šta su svi dobili hladnjak u sobi osim mene? Pobogu. U sobi je bio i veliki panoramski prozor s teškim zavjesama kojemu sam prišla, odmaknula kut zavjesa i zagledala se van, tako da se Darius može presvući, a da nam zato Afrodita od ljubomore ne izvadi crijeva.

U ovo doba trebala je biti gužva. Satovi su bili gotovi i učenici su trebali ći iz nastavnog dijela škole u svoje domove, sobu za rekreaciju, kantinu i općenito se družiti posvuda kao obični tinejdžeri. Umjesto toga, vidjela sam ih tek nekoliko kako se nespretno žure po skliskom pločniku od jedne zgrade do druge.

Premda mi je intuicija davala do znanja da su razlozi za to daleko veći, htjela sam okriviti vremenske uvjete za zamrlost cijele škole. Iz mračnog je neba i dalje rosila ledena kiša, a usprkos tome što nas je oluja odvojila od svega, opčinjavao me čaroban izgled koji je opna smrznute vode podarila cijelom prizoru. Stabla su se povijala pod kristaliziranom težinom koja im je optočila grane. Meko žutilo plinske rasvjete treperilo je po sleđenim zidovima i pločnicima. Najdivnija od svega bila mi je ledom okovana trava. Posvuda je stršala u krhkim šiljcima, ljeskajući se kad bi svjetlost pala na nju točno kako treba, stvarajući dojam da je iz tla izraslo polje dijamantnih krhotina.

„Vau,“ kazala sam više za sebe nego Dariusa. „Znam da je ova ledena oluja živa tlaka, ali zbilja je lijepa. Od nje sve izgleda kao neki potpuno drugi svijet.“

Darius je navlačio debelu majicu preko čiste majice kratkih rukava kad mi se pridružio na prozoru. Mrštenjem mi je davao do znanja da mu je živa tlaka daleko važnija od ledene čarolije oluje.

„Ne vidim nijednog stražara,“ rekao je, a ja sam shvatila da mrštenje nije namijenio samo ledu, već i graničnim zidovima koji su se dali vidjeti s njegova prozora. Odavde bi se trebalo vidjeti barem dvojicu ili trojicu moje ratničke braće, ali nema nijednoga. Zatim sam osjetila da se sav ukrutio.

„Što je?“

„Prenaglio sam s riječima, a ti si imala pravo. Ovo je doista posve drugi svijet. Stražari su postavljeni. Samo što to nisu moja braća.“ Upro je prstom prema mjestu s naše desne strane gdje je zid zavijao iza Hrama Nyx, smještenog točno prekoputa zgrade u kojoj smo se nalazili. Tamo, između sjene jednog prastarog hrasta i stražnjeg dijela hrama, mrak se pomaknuo i otkrio pognutu priliku nazovigavrana koji čuči na zidu. „I tamo,“ pokazao je Darius prema drugom mjestu, smještenom nešto niže na zidu, koje sam zanemarila kao ništa više od prirodnog zgušnjavanja sjena u ovako olujnoj noći, ali kad sam se zagledala onamo, i to se mjesto pomalo pomaknulo, otkrivajući još jedno užasno pticoljudsko stvorenje.

„Svuda ih ima,“ rekla sam. „Kako ćemo se izvući odavde?“

„Možeš li nas prikriti elementima, kao prije?“

„Ne znam. Jako sam umorna i čudno se osjećam. Rana mi je bolje, ali kao da se stalno samo iscrpljujem, a nikako se ne uspijevam dopuniti.“ Zatim sam osjetila još jače propadanje u želucu, jer sam shvatila još nešto.

„Nakon što sam odbacila Kalonu od tebe vatrom i vjetrom, nisam morala otpustiti elemente. Naprosto ih više nije bilo. To mi se nikad prije nije dogodilo. Inače se uvijek zadržavaju sve dok ih ne zamolim da odu.“

„Ischrpljuješ sebe. Sposobnost prizivanja i kontroliranja elemenata tvoj je dar, ali i on ima svoju cijenu. Mlada si i zdrava, tako da u normalnim okolnostima vjerojatno jedva da zapažaš kakvu iscrpljenost stvara u tebi.“

„Već par puta dosad i jesam, ali nikada mi nije bilo ovako.“

„Nikada dosad nisi bila blizu smrti. Pridodaj tome činjenicu da se nisi imala vremena odmoriti i oporaviti, i dobit ćeš opasnu kombinaciju.“

„Drugim riječima, možda ne možemo računati s tim da ću nas ja izvući odavde,“ rekla sam.

„Hajde da nam ti radije budeš plan C, a da pokušamo smisliti planove A i B.“

„Radije bih bila plan Z,“ progundala sam.

„Pa, ovo će pomoći, makar da je samo privremeno rješenje.“ Otišao je do mini hladnjaka i iz njega izvadio dvije bočice, kao za vodu, samo što su ove bile pune guste crvene tekućine koju sam i prelako prepoznala. Pružio mi je jednu. „Napij se.“

Uzela sam je i namršteno ga pogledala.

„Držiš u hladnjaku krv u boci?“

Pogledao me podignutih obrva, malo se lecnuo kad mu se od te geste zategnula brazgotina protegnuta duž cijele strane lica, te napokon rekao: „Vampir sam, Zoey. Što ćeš i ti uskoro postati. Nama je držanje krvi u boci isto što i držanje vode u boci. Samo što nas krv daleko više stimulira.“ Nazdravio mi je svojom bočicom, a onda je iskapio.

Prestala sam razmišljati i postupila kao i on. Kao i uvijek, krv je grunula u mom organizmu, stvarajući u meni nalet energije i iznenadan osjećaj živosti i nepobjedivosti. U smućenoj mi se glavi razbistrilo, a bol koji mi se dotad širio iz rane jenjao je, omogućavajući mi da duboko, dugo udahnem zrak bez bolova.

„Bolje?“ rekao je Darius.

„Totalno,“ rekla sam. „Idemo sada nabaviti poštnu odjeću za mene i pronaći ostale, dok me nije pustilo.“

„Podsjetila si me na nešto.“ Opet je otišao do hladnjaka, uzeo još jednu bocu krvi i dobacio je meni. „Stavi si ovu u džep. Ispijanje krvi neće ti nadomjestiti san i vrijeme koje je tvojemu tijelu potrebno da ozdravi, ali držat će te na nogama. Barem se nadam da hoće.“

Tutnula sam bocu u jedan od golemih džepova vrećastih liječničkih hlača. Darius je namjestio futrolu za nož i uzeo čistu kožnu jaknu, pa smo nas dvoje izašli iz njegove sobe, brzo sišli stubištem i otišli do glavnog ulaza u zgradu a da nismo vidjeli nikog drugog. Nije mi bilo ugodno zbog toga, ali nisam htjela zastajati da to spomenem. Nisam htjela ni učiniti ni reći ništa što bi nas tu zadržalo i sekunde dulje nego što je nužno.

Zastala sam, oklijevajući, kad je Darius stigao do ulaza u zgradu.

„Mislim da ne bi bilo pametno da nazovigavranovi vide da sam ustala i da šetam ovuda.“ Govorila sam prigušenim glasom, makar se oko nas nije moglo nikoga vidjeti.

„Vjerojatno si u pravu,“ rekao je. „Hoćeš li moći?“

„Pa, do doma stvarno nije daleko. K tome vrijeme je ionako grozno. Samo ću prizvati malo izmaglice i pojačati kišu. To bi nas trebalo dosta dobro prikriti. Trudi se da stalno zamišljaš da se sastojiš samo od duha. Nastoj si predočiti kako se stapaš s olujom. Meni tako obično bude lakše.“

„Kako ti kažeš. Spreman sam, ako si i ti.“

Duboko sam udahnula, zahvalna na tome što su me prsa gotovo potpuno prestala boljeti, i usredotočila se.

„Vodo, vatro i duše, trebate mi,“ rekla sam. Raširila sam jednu ruku, kao da me grli prijatelj, a drugu provukla ispod Dariusove mišice. Smjesta sam osjetila kako sva tri elementa nadiru oko mene i u meni, a i, ponadala sam se, u Dariusu. „Duše, molim te da nas zakloniš... da nas sakriješ... da nam omogućiš da se stopimo s noći. Vodo, ispuni zrak oko nas, okupaj nas i pritaji nas. Vatro, tek te malčice trebam tek toliko da zagriješ led, tako da se promijeni u maglicu. Ali ne samo oko nas,“ brzo sam dodala.

„Obiđi cijeli krug škole. Sve učini žitkim i maglovitim i čarobnim.“ Osmjehnula sam se kad sam osjetila kako elementi trepere u iščekivanju zadataka koje sam im povjerila. „Okej, krenimo.“ Kimnula sam Dariusu. Otvorio je vrata i mi smo, obodreni vjetrom i duhom i vatrom, izašli u ledenu oluju.

U jednome sam imala pravo vrijeme je bilo grozno. Definitivno mi se više sviđalo dok sam ga promatrala iz tople, suhe zgrade. I prije je bilo ružno, ali kad su elementi reagirali na moju zapovijed, oluja se dodatno ražestila. Pogledavala sam oko sebe, nastojeći primijetiti jesu li nas nazovigavranovi opazili, ali elementi su dobro surađivali, te je prostor kojim smo Darius i ja hodali djelovao poput sredine neprozirne snježne kugle koja se pretvorila u led. Led i vjetar bili su tako siloviti da bih se sigurno raspala ravno na guzicu da Darius nije imao mačje reflekse i nekako nas oboje uspijevao zadržati na nogama.

To me podsjetilo na nešto dok smo nas dvoje brzo ali oprezno hodali zaleđenim pločnikom, zaklonjeni izmaglicom koja se odjednom nadigla svud oko nas, glava prignutih zbog naleta leda, nisam primijetila baš nijednu mačku.

Okej, dobro, vrijeme je bilo grozno, pogotovo nakon što sam ga ja još dodatno poremerila, a mačke ne vole ništa mokro, ali nisam se mogla sjetiti da sam u mjesecima provedenim u Kući Noći jedan jedini put hodala bilo kud po kampusu, a da nisam vidjela bar par mačaka kako se naganjaju.

„Tu uopće nema mačaka,“ rekla sam.

Darius je kimnuo.

„Već sam primijetio.“

„Što to znači?“

„Nevolje,“ rekao je.

Ali nisam imala vremena za razmišljanje o mogućem značaju izostanka mačaka (i brigu oko toga gdje bi mogla biti moja Nala). Već sam osjećala kako mi energija kopni. Morala sam posegnuti za svom svojom snagom i prisebnošću da bih i dalje šaptom bodrila vjetar, vatru i vodu.

„Mi smo noć, nek nas duh noći prekriva... nek nas ovija izmaglicom... puši, vjete, i čuvaj nas od pogleda zlih očiju...“

Samo što nismo stigli do zgrade doma kad sam začula glas djevojke. Nisam mogla razabrati što govori, ali rezak, plah ton njena glasa definitivno je značio da nešto nije u redu. Napetost u Dariusovoj ruci, kao i njegovo osvrtnje u nastojanju da nešto vidi kroz kašu elemenata koja nas je okruživala, davalo je do znanja da ju je i on čuo.

Kad smo stigli bliže domu, glas je postao jasniji i glasniji, a riječi su mi olako postajale razgovijetne.

„Ne, stvarno! Ma... Ma ja bih se samo vratila u svoju sobu, kazao je“ ustrašen ženski glas.

„Slobodno se ti vrati. Nakon što ja završim s tobom.“

Skamenila sam se i povukla Dariusu, tako da je zastao zajedno sa mnom, jer sam prepoznala glas frajera prije nego što mu je djevojka odgovorila.

„Daj radije neki drugi put, Stark. Onda možda možemo...“

Riječi su joj se naprasno prekinule. Začula sam prigušen vrisak koji je završio zgranutim uzdahom, onda je dopro grozan, vlažan šum i započeli su jauci.

Dvadeseto poglavlje

Darius je jurnuo dalje, povukavši me sa sobom. došli smo do malog trijema pred ulazom u ženski dom. Imao je široke stube, obrubljene stepenastim kamenitim zidovima do visine struka, na kojima se izvrsno dalo sjediti i muvati s dečkom nakon što te doprati do vrata, a prije nego što te poljubi za laku noć.

To što je Stark sada radio bilo je izopačeno ruglo tog ljubljenja za laku noć koje se obično tu odvijalo. Držao je jednu djevojku u nečemu što je mogao biti zagrljaj, da nije bilo očito kako se ona pokušava odmaknuti od njega samo nekoliko trenutaka prije nego što joj zagriže vrat. Zgroženo sam promatrala kako je Stark, nesvjestan naše blizine, nastavlja napadati. Nije bilo bitno što je djevojka sada počela stenjati od seksualne naslade. Mislim ono, svi mi znamo da se to dogodi kada vamp nekoga ugrize. Seksualni receptori i u žrtvi (a u ovom slučaju ona je definitivno bila njegova žrtva!) i u vampu bivaju stimulirani. Ona je sada osjećala tjelesnu nasladu, ali razrogačenim, prestrašenim očima i ukrućenošću tijela jasno je davala do znanja da bi mu se oduprla kad bi mogla. Stark joj je ispijao duge gutljaje iz grla. Životinjski je stenjao, a onom rukom kojom je nije privijao čvrsto uza se petljao je po djevojčinoj suknji, podižući je kako bi se mogao postaviti između njenih nogu i ...

„Puštaj je!“ zapovjedio je Darius, istrгнуvši ruku iz moje i iskoračivši iz nakupine izmaglice i mraka koja nas je dotad prikrivala.

Stark je ispustio djevojku ništa obzirnije nego što bi odbacio praznu papirnatu čašu kole iz fast food restorana. Ona je tiho jauknula i četveronoške počela uzmicati od njega prema Dariusu. Darius je iz džepa izvukao satenski rupčić i dobacio mi ga, kazavši:

„Pomozi joj.“ Zatim se postavio i mišićava planina između histerične djevojke i mene s jedne strane, a Starka s druge.

Čučnula sam i iznenađeno se trgnula kad sam shvatila da je ta djevojka Becca Adams, zgodna plavuša iz četvrte klase koja je nekada bila zacopana u Erika. Dok sam gledala kako se Darius suočava sa Starkom, pružila sam Becci rupčić i tiho joj počela govoriti smirujuće riječi.

„Ti mi očito stalno misliš stajati na putu,“ rekao je Stark. Oči su mu i dalje crveno krijesile, a u ustima je imao krvi koju je nehajno otro nadlanicom. Opet sam primijetila svojevrsan mrak koji je pulsirao oko njega. Nije bio sasvim vidljiv, prije nekakva sjenka unutar sjenke koja mi se javljala, pa gubila u vidnom polju, nešto što je zapravo lakše bilo vidjeti, da nisam u to izravno gledala.

A onda sam skužila. Znala sam gdje sam već primijetila takav čudan, tekući mrak. Bio je u sjenama tunela, a zatim i u letimičnom pogledu na stvarni lik Neferet koji se pretvorio u nazovigavrana koji me zamalo ubio! I u daljnjem naletu shvaćanja dodatno sam prepoznala taj mrak. Bila sam sigurna da je postojao i pulsirao kao živa sjena oko Stevie Rae prije nego to se ona Promijenila, samo što su moje oči i svijest tada opažali samo potrebitost i tjeskobu i previranje moje najbolje prijateljice, a mrak u kom se kretala protumačila sam tek kao obilježje tunela. *Božice, kako sam glupa bila!* Zgranuto sam upijala tu novu spoznaju dok se Darius opirao Starku.

„Možda ti nitko nije objasnio da muški vampiri ne zlostavljaju žene, bile one ljudske, vampirske ili početničke.“ Darius je to izgovorio smireno, kao da vodi običan razgovor s prijateljem.

„Ja nisam vampir.“ Stark je pokazao na obris crvenog polumjeseca na svome čelu.

„To je nebitan detalj. Mi,“ Darius je pokretom ruke obuhvatio sebe i Starka, „ne zlostavljamo žene. Nikada. Božica nas je naučila da budemo bolji.“

Stark se osmjehnuo, ali posve neveselo.

„Mislim da ćeš otkriti da su se pravila ovdje sad promijenila.“

„Pa, dečko, mislim da ćeš ti otkriti da nekima od nas pravila pišu tu,“ Darius je pokazao na svoje srce, „a pravila koja tu pišu ne podliježu promjenjivim hirovima onih oko nas.“

Starkov se izraz stvrdnuo. Posegnuo je rukom iza leđa i isukao luk koji mu je tamo bio zataknut. Zatim je izvukao strijelu iz tobolca obješena preko ramena koji sam dotad smatrala muškom torbicom (trebala sam znati da nije; Stark baš nije frajer koji bi nosio muške torbice). Zataknuo je strijelu na tetivu luka i rekao:

„Mislim da ću se pobrinuti da mi nikad više ne staneš na put.“

„Ne!“ Ustala sam i prišla Dariusu, dok mi je srce suludo tuklo. „Kvrugu. što se s tobom dogodilo, Stark?“

„Umro sam!“ proderao se, a lice mu se izobličilo od bijesa dok je stvarni mrak kuljao oko njega. Sad kad mi je postao vidljiv, upitala sam se kako mi je uopće mogao promaknuti. Zanimarila sam sjenovito zlo i nastavila se suprotstavljati Starku.

„Znam ja to!“ viknula sam. „Bila sam uz tebe, sjećaš se?“ Nato je zastao. Luk se malčice spustio. Shvatila sam to kao dobar znak, i nastavila. „Rekao si da ćeš se vratiti zbog Vojvotkinje i mene.“

Kad sam izgovorila ime njegova psa, bol mu je sijevnula licem i odjednom je izgledao mlado i ranjivo. Ali taj izraz potrajao je tek

trenutak. Trepnula sam i on je opet izgledao opasno i sarkastično, premda mu se crveni sjaj izgubio iz očiju.

„Da, vratio sam se. Ali situacija se sada promijenila. A spremaju se i veće promjene.“ Pogledao je Dariusa s krajnjim zgražanjem. „Sva ona stara sranja u koja vjerujete više nemaju nikakvo značenje. Od njih oslabiš, a kad oslabiš, pogineš.“

Darius je odmahnuo glavom.

„Štovanje puta Božice nikad nije slabost.“

„Da, dobro, nije baš da sam vidio nekakvu božicu da se mota ovuda, vi možda jeste?“

„Da, ja zapravo jesam,“ oglasila sam se. „Vidjela sam Nyx. Pojavila se upravo tu unutra, pokazala sam na ženski dom, prije samo par dana.“

Stark me dugo samo šutke gledao. Pretraživala sam pogledom njegovo lice ne bih li u njemu našla neki tračak onog dečka s kojim sam osjetila takvu povezanost onog kojeg sam poljubila netom prije nego što mi je umro na rukama. Ali vidjela sam samo nepredvidivog neznanca, a u glavi mi je glavna bila pomisao da ako sada ispali strijelu, neće promašiti što god da nacilja.

A to me odjednom podsjetilo na nešto. Nije ubio Stevie Rae. Činjenica da je ostala na životu dokazivala je da je nije imao namjeru ubiti. Tako da je možda u njemu još preostao neki djelić onog starog Starka.

„Stevie Rae je dobro, usput,“ rekla sam.

„Ništa mi to ne znači,“ rekao je.

Slegnula sam ramenima.

„Čisto sam mislila da bi te zanimalo, jer ju je tvoja strijela pretvorila u ražnjić.“

„Postupio sam kako mi je bilo naloženo. Šefica je rekla da je raskrvarim; raskrvario sam je.“

„Neferet? Ona je ta koja te kontrolira?“ upitala sam ga.

Oči su mu buknule.

„Nitko mene ne kontrolira!“

„Žeđ za krvlju tebe kontrolira,“ rekao je Darius. „Da nije tako, ne bi se morao silom nametati onoj početnici.“

„A da? Ma je li? Pa, varaš se. Da znaš da se meni moja žeđ za krvlju sviđa! Sviđalo mi se raditi što god hoću s onom curom. Vrijeme je da se vampiri prestanu ponašati kilavo. Pametniji smo, jači, bolji od ljudi. Mi bismo trebali imati glavnu riječ, a ne oni!“

„Ova početnica nije ljudsko biće.“ Dariusov je glas bio poput isukane oštrice, i podsjetio me da on nije samo netko tko mi dođe kao stariji brat; bio je Erebov Sin i jedan od najmoćnijih živućih ratnika.

„Bio sam žedan, a nitko ljudski nije mi bio pri ruci,“ rekao je Stark.

„Zoey, odvedi djevojku u dom.“ Darius nije odmaknuo pogled sa Starka.

„Gotovo je s njenim udovoljavanjem njegovim hirovima.“

Pritrčala sam Becci i pomogla joj da ustane. Bila je pomalo nesigurna na nogama, ali mogla je hodati. Kad smo stigle do Dariusa, on je krenuo s nama, stalno se držeći između nas i Starka. Baš kad smo prolazili pokraj njega, Stark je progovorio s takvom ljutnjom da su mi studeni srsi sišli zatiljkom.

„Znaš da moram samo pomisliti na to da te ubijam i ispaliti ovu strijelu. Gdje god bio, poginut ćeš.“

„Ako je tako, onda ću poginuti,“ staloženo je rekao Darius. „A ti ćeš biti čudovište.“

„Ne smeta mi da budem čudovište!“

„A meni ne smeta pogibija, ako je u službi moje Nadsvećenice, a time i moje Božice,“ rekao mu je Darius.

„Ako mu naudiš, napast ću te svime što u sebi nosim,“ kazala sam Starku. Stark me pogledao i izvio kutove usana u utvaran odjek onog svog zgodnog, samouvjerenog nekadašnjeg smiješka.

„I ti si sama donekle čudovište, zar ne, Zoey?“

Nisam smatrala taj gadni komentar vrijednim odgovora, a očito nije ni Darius. Samo nas je proveo dalje pokraj Starka, otvorio ulazna vrata doma i pomogao Becci da ude. Ali ja sam zastala, umjesto da uđem za njom. Intuicija mi je govorila da postoji nešto što moram učiniti, a ma koliko da sam inače voljela ne mariti za svoju intuiciju, znala sam da ne bih smjela.

„Odmah ću za vama,“ rekla sam Dariusu. Vidjela sam da mi namjerava proturječiti, pa sam odmahнула glavom i rekla: „Imaj povjerenja. Samo mi treba trenutak.“

„Bit ću s druge strane vrata,“ rekao je Darius, strogo pogledao Starka, te ušao u dom.

Okrenula sam se prema Starku. Znala sam da mu namjeravam reći nešto rizično, ali na pameti mi je stalno bila Kramishina pjesma i stih iz nje:

Ljudskost je spasi,

Hoće li ona i mene?

Morala sam barem pokušati.

„Jack se brine za Vojvotkinju,“ rekla sam mu bez ikakva uvoda.

Opet sam mu ugledala onaj bljesak boli u očima, ali nije mu se osjetio u glasu.

„Pa?“

„Pa, samo ti kažem da ti je pas dobro. Sirotica, prilično se napatila, ali sada je okej.“

„Ja nisam onaj koji sam nekada bio, tako da ona više nije moj pas.“

Ovaj put sam mu začula podrhtavanje u glasu, što mi je pružilo dovoljno nade da mu se primaknem korak bliže.

„Hej, kod pasa je super to što pružaju bezuvjetnu ljubav. Votku nije briga u što si se ti to pretvorio. Svejedno će te voljeti.“

„Nemaš ti pojma o čemu govoriš,“ rekao je.

„Da, imam. Provela sam izvjesno vrijeme s tvojim psom. Srce joj je jako veliko.“

„Nisam mislio na nju. Mislio sam na sebe.“

„Pa, provela sam izvjesno vrijeme i s crvenim početnicima. Da i ne spominjem da je prva crvena vampica koja je u povijesti prošla Promjenu moja najbolja prijateljica. Stevie Rae nije više onakva kao nekad, ali i dalje je volim, rekla sam mu. Da provedeš neko vrijeme uz Stevie Rae i ostatak crvenih početnika, možda bi mogao, ne znam, opet pronaći sebe. Njima je to uspjelo.“

U riječima mi je bilo sigurnosti koju nisam sasvim osjećala. Napokon, dolje u onim tunelima, oko onih crvenih početnika, primijetila sam natruhe tog mraka koji je okruživao i Starka, ali nisam se mogla oteti uvjerenju da bi za njega bilo najbolje da ode odavde, gdje je zlu očito dolazak i odlazak bio posve lak.

„Dobro,“ rekao je prebrzo. „Hajde onda, odvedi me k toj vampici Stevie Rae, pa da vidimo što će biti.“

„Dobro,“ rekla sam jednako brzo. „Hajde onda, ostavi tu svoj luk i strijele i pokaži mi kako da odem iz kampusa a da to ne skuže ptičji frikovi, pa ćemo to upravo tako izvesti.“

Izraz mu se stvrdnuo i opet je postao zloban neznanac.

„Nikamo ja ne idem bez svoga luka, a nitko ne odlazi iz kampusa bez njihova znanja.“

„Onda te očito neću odvesti k Stevie Rae,“ rekla sam.

„Ne moraš ti meni pokazivati gdje je to. Ona zna sve što treba o njihovu malom skrovištu. Kad poželi tvoju frendicu, dobit će je. Na tvom bih mjestu čekivao susret sa Stevie Rae puno prije nego što si mislila.“

Zvona na uzbunu treštala su mi u glavi kao požarni alarm, i definitivno nisam morala pitati tko je ta ona o kojoj govori Stark. Ali umjesto da pokažem koliko me pogodilo Starkovo priznanje, smireno sam se osmjehnula rekla:

„Nitko se ne skriva. Ja sam upravo tu, a Stevie Rae je upravo tamo gdje je još otkako se Promijenila. Ništa naročito. A i uvijek mi je super kad je vidim, tako da ako dođe ovamo, baš dobro.“

„Da, šta god. Ništa naročito. A meni je baš dobro da ostanem tu gdje sam.“ Pogledao je u stranu, prema ledenoj magli koja je lijeno promicala oko nas. „I da znaš da mi ne ide u glavu zašto je to tebe briga.“

I odjednom sam znala točno što trebam reći.

„Samo održavam obećanje koje sam ti dala.“

„Kako to misliš?“

„Zamolio si me da ti obećam dvije stvari prije nego što si umro. Jedna je bila da te ne zaboravim, i nisam. Druga je bila da se brinem za Vojvotkinju, pa ti sada javljam da sam se pobrinula da njoj bude dobro.“

„Slobodno reci onom malom Jacku da je Vojvotkinja sada njegov pas. Reci mu...“ I dalje ne gledajući u mene, zastao je i drhtavo udahnuo.

„Reci mu da je ona dobar pas i da je čuva.“

Slijedeći intuiciju i dalje, prešla sam tih nekoliko koraka između nas i stavila mu ruku na rame, gotovo točno onako kao i one noći kad je umro.

„Znaš ti da bez obzira na to što rekao ili kome je prepustio, Vojvotkinja će zauvijek pripadati tebi. Kad si umro, plakala je. Bila sam tamo. Vidjela sam je. Nisam zaboravila. Nikada neću zaboraviti.“

Nije me pogledao, ali polagano je spustio svoj luk na tlo i položio dlan preko moje ruke. Samo smo tako ostali stajati. Dodirujući se, ali ništa ne govoreći. Pažljivo sam mu promatrala lice. tako da sam vidjela cijeli preobražaj. Kad je stisnuo ruku preko moje, dugo je, polagano izdahnuo, i lice mu se opustilo. Posljednji tračak crvenila nestao mu je iz očiju, a čudni, sjenoviti mrak ispario je. Kad me napokon pogledao u oči, bio je onaj dečko koji me tako privukao i koji je umro dok sam ga grčila, slušajući kako mi govori da će se vratiti.

„Što ako u meni više nema ničega što bi bilo vrijedno voljeti?“ upitao je tako tihim glasom da ga ne bih ni čula da nisam stajala tik do njega.

„Mislim da još uvijek možeš odabrati što jesi, ili barem u što se pretvaraš. Stevie Rae je odabrala svoju ljudskost umjesto čudovišnosti. Mislim da je odluka na tebi.“

Znam da je bilo glupo ono što sam zatim učinila. Nisam čak ni sigurna zašto sam to učinila. Mislim ono, već sam imala neriješene situacije s Erikom i Heathom. Najmanje mi je trebao još jedan dečko da mi dodatno zakomplicira život, ali u tom trenutku postojali smo samo Stark i ja, a on je opet bio onaj stari onaj dečko koji se živ izjedao zbog dara koji je dobio od Nyx, jer je njime slučajno prouzročio smrt svoga mentora, onaj momak koji se užasavao same pomisli da bi opet nekome mogao nauditi. Onaj dečko s kojim sam tako brzo osjetila tako duboku povezanost da sam pomislila kako možda ipak stvarno postoji nešto poput srodne duše, i čak na nekoliko trenutaka razmatrala ideju da bi on mogao biti moj. Samo

mi je to bilo na umu kad sam ušla u njegov zagrljaj. Kad se prignuo i s oklijevanjem pritisnuo usne na moje, sklopila sam oči i poljubila ga, meko i slatko. Uzvratio mi je poljubac, držeći me tako nježno kao da misli da bih se mogla slomiti.

Zatim sam osjetila kako se ukočio i odmaknuo od mene, nesigurno zakoraknuvši unatrag. Bila sam sigurna da sam mu opazila suze u očima prije nego što je viknuo:

„Trebala si me zaboraviti!“ Stark je uzeo svoj luk i klisnuo u uskomešani mrak olujne noći.

Kad je otišao, ostala sam stajati i gledati za njim, pitajući koji mi je vrag došao. Kako sam mogla poljubiti tipa koji je prije svega nekoliko minuta napadao djevojku? Kako sam mogla osjetiti povezanost s nekim tko bi lako mogao biti više čudovište nego čovjek? Možda više ni sama sebe nisam poznavala. Svakako nisam znala u što se to pretvaram.

Zadrhtala sam. Hladnoća i vlaga noći kao da su mi se kroz odjeću i kožu uvukle ravno u kosti. I osjećala sam se umorno. Jako, jako umorno.

Hvala vam, vatro i zraku i vodo, prišapnula sam elementima koji su me slušali. *Noćas ste mi učinili veliku uslugu. Sada smijete otići*. Magla i led obišli su me jednim kovitlacem, a onda se izgubili u daljini, ostavljajući me samu u noći i oluji i vlastitoj zbunjenosti. Umornim sam se koracima odvukla natrag prema domu, samo želeći da uđem u svoju sobu, otuširam se vrućom vodom, sklupčam u svome krevetu i spavam nekoliko dana u komadu.

Naravno, moja želja nikom nije bila zapovijed...

Dvadeset prvo poglavlje

Jedva da sam dotaknula vrata kad mi ih je Darius otvorio, od njegova oštrog pogleda upitala sam se nije li promatrao prizor između Starka i mene, i iskreno sam se ponadala da nije.

„Damien i Blizanke su unutra“. Rekavši samo to, pokazao mi je da pođem za njim u glavni boravak u domu.

„Prvo bih te zamolila da mi posudiš svoj mobitel,“ rekla sam mu.

Nije oklijevao, niti mi je postavljao iritantna pitanja o tome koga i što trebam nazvati. Jednostavno mi je pružio svoj telefon, a onda otišao preda mnom u društvenu prostoriju doma. Otipkala sam broj Stevie Rae zadržala dah dok je zvonilo. Kad se javila, zvučala je kao da govori u limenku, ali barem sam je čula.

„Hej, ja sam,“ rekla sam joj.

„Z! Ti bokca, kako mi je drago što ti čujem glas! Jesi mi dobro?“

„Jesam, bolje mi je.“

„Ma to! Šta onda ima nova s...“

„Sve ću ti objasniti kasnije,“ upala sam joj u riječ. „Najprije me moraš dobro saslušati.“

„Kej,“ rekla je.

„Postupi onako kako sam ti kazala.“

Usljedila je stanka, a onda je rekla:

„Kako si mi kazala u poruci?“

„Aha. Pod prismotrom si u tunelima. Nešto je tamo dolje s tobom.“

Očekivala sam da će se zgranuti ili friknuti, ali samo je smireno rekla:

„Okej, shvaćam.“

Brzo sam nastavila.

„Postoji prilična mogućnost da te pticoliki šćepaju ako izađeš iz tunela na bilo kojem mjestu gdje bi očekivali da se pojaviš, tako da ćeš morati biti jako, jako oprezna.“

„Samo ti budi bez brige, Z. Da znaš da sam obavila malo samostalnog tajnog izviđanja nakon što si mi doturila onu poruku. Mislim da sve nas mogu neopaženo prebacit onamo.“

„Prvo nazovi sestru Mariju Anđelu i kaži joj da stižete. Kaži joj da stižem i ja, čim uzmognem. Ali nemoj reći crvenim početnicima kamo idete. Taji to od njih što dulje budeš mogla. Je li to jasno?“

„Je.“

„Okej. Zagrlj mi baku.“

„Nego šta,“ rekla je. „I neću dat da joj nitko kaže za tvoju nezgodu. To bi je samo uzrujalo.“

„Hvala,“ rekla sam. „Je li Heath okej?“

„Totalno. Jesam ti rekla da se ništa ne brineš za njega. Oba dečka su ti sasvim dobro.“

Uzdahnula sam. poželjevši da je mogu ispraviti i reći da imam samo jednog dečka.

„Lijepo, drago mi je da su na sigurnom. „E da, i Afrodita je na sigurnom,“ dodala sam, osjećajući se pomalo čudno zbog toga, ali računajući da ako je mene zanimalo moje Utisnuto ljudsko biće, možda bi i Stevie Rae zanimalo njeno.

Smijeh joj je bio sretan i meni dobro poznat.

„Daj, Z, pa znam da je s Afroditom sve okej. Smjesta bi mi bilo jasno da joj se nešto dogodilo. Čudno je to, ali istinito.“

„Okej, dobro. Valjda. Hej, moram ići. A moraš i ti.“

„Hoćeš da noćas sve odvedem odavde?“

„Smjesta,“ čvrsto sam rekla.

„Jasno,“ rekla je. „Vidimo se uskoro, Z.“

„Molim te, samo budi vrlo, vrlo oprezna.“

„Ništa se ti ne brini za mene. Imam i ja pokoji trik u rukavu.“

„I trebat će ti. Vidimo se,“ rekla sam i prekinula limenu vezu.

Laknulo mi je od saznanja da će Stevie Rae preseliti sve crvene početnike u podrum ispod Benediktinkinske opatije. Morala sam vjerovati da onaj mrak koji sam počela vidati kako se zadržava po tunelima ne bi tako dobro prošao bez hrpe časnih sestara. Također sam morala vjerovati da će uspjeti onamo odvesti sve klince, a da ih pritom ne zarobe gavranovi. Kad bismo samo mi ostali bili te sreće, mogli bismo se skupiti i smisliti koga vruga da napravimo s Kalonom i Neferet. A ja, a Stevie Rae, što je s onim jezovitim mrakovima kod nje. Nažalost, znam da bi ona o tome znala daleko više nego ja.

Ulazim u središnji prostor ženskog doma. Nakon nastave obično tu bude gužva, početnica bi bilo posvuda, družile bi se i gledale neki od televizora s ravnim ekranom. Udobni naslonjači i dvosjedi stajali su u skupinama po boravku i najčešće su bili puni učenica na odmoru drugog školskog dana.

Danas nije bilo naročito mnogo početnica, a i one koji su tu sjedile bile su prilično mirne. Dijelom je to moglo biti i zato što je oluja prekinula signal, ali Kuća Noći imala je jake pomoćne agregate, pa su trebale gledati filmove na DVDu mislim ono, halo! Pa skoro svi imaju pretplatu na Netflix. Ali onih nekoliko nazočnih učenica sjatilo se u grupicu i razgovaralo jedva glasnije od šapta.

Automatski sam pogledala prema prostoru gdje smo se prijatelji i ja prije okupljati i laknulo mi je kad sam opazila Damiena i Blizanke, smestili su

Beccu u sredinu, i pretpostavljala sam da je tješe i brinu se da ne brizne u histeričan plač. Kad sam im se približila, shvatila sam da sam se itekako prevarila.

„Stvarno, dobro mi je. Nije to ništa strašno,“ tvrdila je Becca glasom i više nije bio uzdrman i preplašen, nego je odjednom počeo zvučati kao da joj svi strašno idu na živce.

„Da nije strašno!“ rekla je Shaunee.

„Naravno da je bilo strašno. Tip te napao,“ rekla je Erin.

„Nije to baš bilo tako,“ rekla je Becca, odmahujući rukama. „Samo smo brijuckali. Plus, Stark je zbilja seksi.“

Erin se podsmjehnula.

„Pa da, i meni su silovatelji obično žešće seksi.“ Becca je stisnula oči i složila hladnu, zlobnu facu.

„Stark je seksi, a ti si samo ljubomorna što nije htio tebe.“

„Nije htio mene?“ rekla je Erin s nevjericom. „Ne želiš možda reći da me nije htio zlostavljati? Zašto smišljaš izgovore u njegovo ime?“

„Dobro, koji je tebi vrag, Becca?“ rekla je Shaunee. „Nema tog tipa kome bi se ikada moglo oprostiti...“

„Samo čas,“ oglasio se Damien. „Znate, Becca ima pravo. Stark je stvarno seksi dečko.“ Blizanke su zgranuto blenule u njega, pa je brzo nastavio.

„Ako Becca kaže da su samo brijuckali, tko smo mi da im sudimo?“

U tom trenutku Darius i ja ukoračili smo u njihov mali krug povišenih strasti.

„Što je bilo? Jesi dobro?“ upitala sam Beccu.

„Totalno okej.“ Bacila je ledeni pogled prema Blizankama i ustala.

„Zapravo, umirem od gladi, pa si idem nać nešto za jest. Sori što sam složila frku za vas dvoje ispred škole. Vidimo se.“ Brzo je otišla od nas.

„Koji je sad ovo bio vrag?“ upitala sam ih ispod glasa.

„Isto ono što se dogodilo po cijeloj ovoj prokletoj...“

„Na kat!“ zapovjedio je Darius, na što je Erin umuknula.

Napola sam se zaprepastila kad sam vidjela kako su krotko moji prijatelji poslušali Dariusu. Izašli smo jedno za drugim iz boravka, ne hajući za znatiželjne poglede malobrojnih učenika koji su mirno tamo sjedili. Dok smo se uspinjali stubištem, Darius je rekao:

„Je li Afrodita u svojoj sobi?“

„Da, rekla je da je umorna,“ kazala je Shaunee.

„Ko bog visi naglavce sa šišmišje pritke, ko i obično,“ kazala je Erin. Osvrnula se prema Dariusu i dodala: „Kad smo kod Afrodajke, okotit će cijelu hrpetinu mladih mačića kad vidi da si upropastio to zgodno lice.“

„Aha, a ako ti ureba utjeha od njene mrske plitkosti, slobodno se posluži bijelom kavicom kod mene,“ rekla je Shaunee, migajući mu obrvama.

„Ili frapeom od vanilije kod mene,“ koketno mu je rekla Erin.

Darius im se dobrohotno osmjehnuo i samo rekao:

„Imat ću to na umu.“

Pomislila sam da Blizanke stavljaju živote na kocku, i bila sam proketo sigurna da se neću umiješati između njih i Afrodite ako ona otkrije da su se upucavale njenu tipu, ali bila sam preumorna da išta kažem.

„Znaš onaj plavi pulover od kašmira koji si upravo kupila u Saksu?“ upitao je Damien Erin.

„Da, što s njim?“

„Rezerviram ga za slučaj da ti Afrodita izvadi crijeva jer si se uvaljivala njenu frajeru,“ rekao je Damien.

„Ona je sada samo ljudska,“ rekla je Erin.

„Aha, računamo da joj se zajedno možemo oduprijet,“ rekla je Shaunee. pa poslala par pusica Dariusu. „Imaj to na umu, ratniče moj mali.“

Darius se tiho nasmijao, a ja sam zakolutala očima. Upravo smo prolazili pokraj moje sobe kad su se moja vrata otvorila i Afrodita je pozvala:

„Tu sam.“

Svi smo zastali i ušli u moju sobu.

„Afrodita, što ti to radiš u...“

„O, Božice moja mila! Pa što ti se to dogodilo s licem?“ Ne hajući ni za koga drugoga, Afrodita je pritrčala Dariusu i počela treperiti rukama oko duge tanke rane koja mu se protezala niz cijelu jednu stranu lica. „Jesi okej? kvragu, kako grozno izgleda! Boli te?“ Zasukala je rukave svoje košulje, otkrivajući netom zarasle ožiljke na mjestima gdje ju je Stevie Rae grizla. „Trebaš me ugristi? Samo izvoli. Nemam ništa protiv.“

Darius ju je primio za ruke da joj smiri zabrinutu gestikulaciju i smireno kazao:

„Dobro mi je, ljepotice moja. To je obična ogrebotina.“

„Kako se to dogodilo?“ Afrodita je zvučala kao da je na rubu suza sad je povukla Dariusu za ruke i odvela ga do pomoćnog kreveta kojim je nekada služila Stevie Rae.

„Ljepoto moja! Sve je dobro,“ ponovio je, pa sjeo, smjestio je sebi u krilo i čvrsto je zagrlio. Kazao joj je još i cijelu hrpu drugih stvari, ali prestala sam ga slušati.

Bila sam previše obuzeta buljenjem u...

„Camerone! Tu li si, srdašce! Tako sam se brinuo zbog tebe.“ Damien se spustio na pod i počeo milovati svog prugastog žutog mačka.

„Belzebube, pa gdje si ti cijelo vrijeme, dovraga?“ prekorila je Shaunee mrsko sivo stvorenje koje je odlučilo da mu obje Blizanke pripadaju.

„Računale smo da naganjaš Maleficent, i nego što, evo tebe, a evo i nje,“ rekla je Erin.

„Samo malo, rekla je kad sam ugledala sklupčanu Nalu na svom krevetu.“ Osvrnula sam se po svojoj sobi, nabrojivši osam osam! mačaka koje su se motale po njoj. „Odakle sve ove mačke?“

„Zato i jesam tu,“ rekla je Afrodita, tiho šmrcajući dok se privijala u Dariusov zagrljaj. „Maleficent se jako čudno ponašala stalno je ulazila izlazila kroz svoja mačja vratašca i čudno se glasala, kao da jauče.“ Afrodita je zastala i poslala pusu groznoj bijeloj puslici koja je izigravala njenu mačku. „I tako sam napokon otišla za njom. Dovela me u tvoju sobu, ušla sam i otkrila sve ove mačke. Zatim sam čula sve vas na hodniku.“ Uprla je svoje krasne plave oči u Blizanke. „Čula sam sve što ste rekle hodniku, i da niste i na jednu sekundu pomislile da to što sam opet ostala ljudska znači da vas radosno ne bih mogla obadvije razvalit ko mlade majmune.“

„Ali odakle sve ove mačke tu?“ rekla sam brzo, dok Blizanke nisu počele omanji ljudskopočetnički rat.

„Pa gdje si ti meni, Nefertiti!“ pozvao je Darius, a jedna je elegantna šarena ženka skočila na krevet pokraj njega i počela mu se obavijati oko tijela.

„To su naše mačke,“ rekao je Damien, milujući i dalje Camerona.

„Sjećate se dok smo jučer bježali odavde? Sve su bile s druge strane školskog zida i čekale nas.“ Pogledao je u mene. „Opet odlazimo?“

„Nadam se,“ rekla sam. „Samo, čekajte.“ Još sam prebrojavala mačke. „Sve naše mačke su tu, ali čija je ona ogromna tamo, a i ona mala kremasta koja se drži tik uz nju?“

„Ta velika mačka je rase Maine Coon, a pripada Dragonu Lankfordu.“ rekao je Damien. „Zove se Shadowfax.“ Dragon Lankford, kojega su gotovo svi zvali Dragon, bio nam je profesor mačevanja i majstor oštrice. Damien je bio darovit mačevalac, pa me nije iznenadilo što prepoznaje Dragonova mačka.

„Hej, a ja mislim da je ta malena Guinevere, maca profesorice Anastazije,“ rekla je Erin.

„Imaš pravo, Blizanko,“ rekla je Shaunee. „Uvijek je s nama na satovima Čini i obreda.“

„A ona tamo?“ pokazala sam prstom sijamku koja mi je odnekud bila poznata, tijela srebrnkastobijele boje mjesečine, s nježnosivim ušima i licem. Zatim sam shvatila zašto mi djeluje poznato i odgovorila na

vlastito pitanje. „To je mačka profesorice Lenobije. Ne znam kako se zove, ali vidjela sam je kako prati profesoricu po konjušnici.“

„Znači, ako sam dobro shvatio: sve naše mačke, kao i mačke koje pripadaju Dragonu, njegovoj supruzi i profesorici Lenobiji odjednom su se okupile u Zoeynoj sobi,“ rekao je Darius.

„Zašto su ovdje?“ upitala je Erin.

Na njeno sam pitanje odgovorila vlastitim.

„Je li itko od vas danas vidio ijednu drugu mačku? Mislim ono, dok ste bili na nastavi i na ručku, dok ste dolazili i odlazili iz doma i iz razreda u razred, jeste li vidjeli makar jednu jedinu mačku?“

„Nismo,“ odgovorile su Blizanke zajednički.

„Nisam ni ja,“ nešto je sporiije rekao Damien.

„Ni jednu jedinu,“ rekla je Afroditita.

„A ti si ranije zapazila da nismo vidjeli nijednu mačku između stacionara i domske zgrade,“ rekao je Darius.

„Tada mi je to djelovalo loše; još uvijek mi djeluje loše,“ rekla sam.

„Zašto bi sve mačke osim ovih nestale?“ upitao je Damien.

„Mačke mrze ljudeptice,“ rekla sam. „Kad god je Nala bila sa mnom, a neki od njih bi bio u blizini, potpuno bi pošizila.“

„Nije samo stvar u tome. Da se radi samo o tome da ih mrze, onda bi se sve mačke posakrivale od njih, a ne samo ove posebne koje su došle ovamo,“ rekla je Afroditita.

„Možda u tome i je stvar,“ rekao je Damien. „Ima nečeg posebnog upravo u ovim mačkama.“

„Okej, mrzim zvučat kao kučka a možda i ne ali, uglavnom, možemo na sekundu zaboravit proklete mačke? Mene zanima koje je smeće napravilo ovo na licu moga čovjeka,“ rekla je Afroditita.

„Kalona,“ rekla sam kad je bilo očito da joj Darius, tako obuzet smješkanjem od uha do uha zbog titule mog čovjeka kojim ga je obdarila Afroditita, neće odgovoriti.

„Toga sam se i bojao,“ rekao je Damien. „Kako se to dogodilo?“

„Darius je napao Rephaima,“ objasnila sam, „na što se Kalona razbjesnio. Nije dopustio Starku da ga ubije, ali posjekotinom je na rastanku nagradio Dariusa zato što mu je ranio najdražeg sina.“

„Taj jebeni Stark!“ rekla je Shaunee.

„S njim nam se stvarno crno piše. On i oni ogavni ptičji ljudi rade što im se prohtije, kvragu,“ rekla je Erin.

„A nitko da napravi ništa oko toga,“ dovršila je Shaunee.

„Kao u onoj situaciji s Beccom, kojoj si upravo svjedočila,“ rekao je Damien.

„Kad smo kod toga, rekla je Shaunee. Koja ti je to fora da si se složio s tom bimbušom o tome da o, nije to ništa strašno jer je Stark jaaaaako seksi! Znaš kako mi je to išlo na neku stvar.“

„Ništa joj se nije dalo utuviti u glavu. Becca je na njihovoj strani. Koliko mogu vidjeti, Stark i ptice i Kalona rade što hoće kome hoće, a da ne snose nikakve posljedice zbog svojih djela.“

„Nije samo stvar u tome da ne snose posljedice,“ rekla je Afrodita. Uspjela se pribрати u Dariusovu zagrljaju. „Kao da je Kalona uspio baciti čaroliju na sve njih, a ta se čarolija nekako proteže na Starka i ptičkice.“

„Zato sam se složio s Beccom i samo je pustio da ode. Nije pametno svrtati pozornost na činjenicu da jedino mi nismo članovi kluba obožavatelja Kalone,“ rekao je Damien.

„I Neferet, ne zaboravite nju,“ rekla je Afrodita.

„Ona je s njim, ali ne bih rekla da je i nju začarao,“ kazala sam. „Krišom sam ih slušala dok su razgovarali kad su mislili da spavam, i ona mu se usprotivila. On se postavio nasilno i frajerski i strašno prema njoj, a ona je djelovala kao da se povukla, ali u stvari je samo promijenila taktiku. Manipulira njime, a ne mogu odrediti zna li on to ili ne. A ona se uz to i mijenja.“

„Mijenja? Kako to misliš?“ upitao me Damien.

„Moć joj je drugačija nego što je nekad bila,“ rekao je Darius.

Kimnula sam.

„Kao da je u njoj pritisnut nekakav prekidač, koji je oslobodio drugačiju vrstu moći.“

„Tamne moći,“ rekla je Afrodita. Svi smo pogledali u nju. Njena se moć više ne zasniva samo na Neferet. Jasno, ona se i dalje služi darovima koje joj je dala naša Božica, ali kanalizira energiju i s nekog drugog mjesta.

„Šta vi to niste uspjeli osjetiti u hodniku pred stacionarom?“

Nastala je podulja šutnja, a onda se oglasio Damien.

„Mislim da smo bili previše obuzeti odupiranjem Kaloninoj privlačnosti.“

„I punjenjem gaća od straha,“ rekla je Erin.

„Temeljitim,“ složila se Shaunee.

„Dobro, dakle sada znamo. Neferet je još veća prijetnja nego što je ikad prije bila. Kad su mislili da spavam, čula sam da ona i Kalona planiraju novu budućnost, koja ima neke veze s ovladavanjem Vijećem,“ rekla sam, žarko želeći da se mogu zavući u krevet i navući posteljinu preko glave.

„O, Božice! Visokim Vijećem?“ rekla je Afrodita.

„Nisam sigurna, ali baš toga se bojim. Bojim se i da joj je nova moć dala posebne sposobnosti.“ Zastala sam. Nisam htjela da škvadra šizne dok ne popričam sa Stevie Rae, ali moralo ih se upozoriti, pa sam pažljivo

probrala riječi. „Mislim da Neferet može projicirati svoj utjecaj tako što se kreće kroz sjene, ili ih oblikuje.“

„To nije dobro,“ rekao je Damien.

„Znači da moramo biti na oprezu,“ rekla je Erin.

„Žešćem oprezu,“ složila se Shaunee.

Darius je kimnuo glavom.

„Uvijek imajte na umu sljedeće: Neferet nam je neprijatelj. Kalona nam je neprijatelj. Većina ostalih početnika također su nam neprijatelji.“ Oštrim je pogledom prelazio s jednog na drugog među nama. „A što je s ostalim profesorima?“ upitao ih je Darius. „Svi ste vi danas pohađali nastavu, zar ne? Kako su se ponašali?“

„Da, išli smo na nastavu, koliko god to čudno bilo,“ rekla je Shaunee.

„Kao da smo bili u gimnaziji ispranih mozgova,“ rekla je Erin.

„Izgleda da su i svi profesori oduševljeni Kalonom,“ rekao je Damien.

„Naravno, ne bih to mogao ustvrditi sa sigurnošću. Nikada nismo bili nasamo s profesorima.“

„Niste bili nasamo? Kako to misliš?“ rekla sam.

„Hoću reći da su ti pticoliki stvorovi posvuda na ulazu u razred i izlazu iz razreda, pa čak i u razredima.“

„Šališ se?“ Drhtaj odbojnosti prostrujao mi je kroz tijelo od pomisli na to da se ta užasna izobličena priroda slobodno kreću među početnicima kao da im je ovdje mjesto!

„Ne šali se. Posvuda su. Kao u jebenoj Invaziji tjelokradica,“ rekla je Afrodita. „Pozitivci izgledaju izvana isto, ali iznutra su izopačeni, a nazovigavranovi su oni prokleti svemirci.“

„A Erebovi Sinovi? Podržavaju li i oni ovo?“ upitao je Darius.

„Nisam vidio jednog jedinog ratnika otkako nas je Aristos dopratio na kampus,“ rekao je Damien. „Jeste li ih vi možda vidjele?“

Blizanke i Afrodita niječno su odmahnule glavom.

„Ovo nikako nije dobro,“ rekla sam. Protrljala sam si čelo kad me poklopio val iscrpljenosti.

Što da sada radimo? Tko su nam prijatelji? I kako da se, kvragu, izvučemo iz Kuće Noći i stignemo do mjesta gdje ćemo, mogla sam se samo nadati, biti na sigurnom?

Dvadeset drugo poglavlje

„Zoey? Jesi dobro?“

Podigla sam glavu i pogledala Damiena u blage smeđe oči. Darius se oglasio prije nego što sam mu stigla odgovoriti.

„Nije. Zoey se mora naspavati; treba joj odmor da povрати snagu.“

„Kako tvoja gadna, ružna, razjapljena rana?“ upitala me Erin.

„Ne izgleda kao da krvariš kroz to krasno bolničko ruho, pa smo pretpostavili da su te sredili kako treba,“ rekla je Shaunee.

„Bolje mi je, ali teško uspijevam vratiti snagu. Kao da sam mobitel kome šteka punjač.“

„Moraš se odmoriti,“ ponovio je Darius. „Rana ti je bila gotovo smrtonosna. Za oporavak treba vremena.“

„Nemamo vremena!“ ojađeno sam viknula. „Moramo se pokupiti odavde glavom bez obzira i maknut se od Kalone dok ne smislimo kako da ga sredimo.“

„Odlazak odavde neće biti tako lak kao prošli put,“ rekao je Damien.

Afrodita je frknula.

„Ko da je to bilo lako!“

„Bilo je, u usporedbi s onime što nas sada čeka,“ nastavio je Damien.

„Nazovigavranovi su posvuda. Sinoć su nasumce napadali svakoga. Tada je zavládala opća pomutnja, što nam je pomoglo da se iskrademo. Danas su dobro organizirani i razmješteni posvuda.“

„Vidio sam ih po ogradi. Straža im je sada dvostruko brojnija, možda čak i jača, nego prije,“ rekao je Darius.

„Ali nijednoga nema pred domom, kao što si ti nekada bio,“ rekla im mu.

„To je zato što ih nije briga za našu sigurnost. Samo žele zajamčiti da ne izađemo iz škole,“ rekao je Damien.

„Zašto?“ umorno sam upitala, trljajući si sljepoočnicu u kojoj mi je počela tupo nabijati glavobolja.

„Za ono što su već isplanirali sada im je potrebna izoliranost,“ rekao je Darius.

„Zar to ne ukazuje da žele zauzeti samo ovu Kuću Noći, umjesto da maju nekakve namjere s Visokim Vijećem?“ priupitala je Afrodita.

Pitanje je postavila meni, ali kad se nisam mogla natjerati da joj uputim mirujućí odgovor kojem se očito nadala, javio se Darius.

„Možda, ali zasad je prerano da to sa sigurnošću znamo.“

„Pa, ledena oluja pomaže im oko te izoliranosti. Struje je posvuda nestalo. Mobiteli rade na mahove. Izuzev malih prostora koji rade na agregate, Tulsa je u zamračenju,“ rekao je Damien.

„Pitam se zna li uopće Visoko Vijeće Nyx da je Shekinah mrtva,“ rekao je Darius.

Pogledala sam Damiena.

„Što se dogodi u slučaju da Nadsvećenica svih vampira umre?“

Damien je naborao čelo dok je razmišljao.

„Pa, ako se dobro sjećam s nastave Vamp socke, Vijeće Nyx sastane se i izabere novu Nadsvećenicu. Do toga dođe samo otprilike jedanput u svakih tristo do petsto godina. Kad jedanput bude izabrana, pojedina Nadsvećenica vlada do kraja života. Izbor je zato izuzetno važan, pogotovo kada dođe iznenada, što će kod ovoga morati biti slučaj.“

Naćulila sam uši.

„Zar nema onda smisla da bi Vijeće Nyx jaaaako zanimalo zbog čega je to Shekinah odjednom izdahnula?“

Damien je kimnuo.

„Svakako mislim da bi.“

„To bi onda mogao biti važan razlog zašto Kalona želi zadržat našu Kuću Noći u izolaciji. Ne želi privući pažnju Visokog Vijeća,“ rekla je Afrodita.

„Ili, dapače, želi privući njihovu pažnju u smislu da će predstaviti Neferet kao novu vampovsku Nadsvećenicu, samo što još uvijek okupljaju snage da si mogu osigurati glasove u Vijeću.“

U prostoriji je zavladao mrtva tišina kad su se svi užasnuto zagledali u mene.

„Ne možemo dopustiti da dođe do toga,“ napokon se oglasio Darius.

„I nećemo,“ čvrsto sam rekla, nadajući se da ćemo nekako biti u stanju ostvariti moju izjavu. „Hej, je li Kalona i dalje tvrdi da je Erebus koji je došao na svijet?“ upitala sam.

„Aha,“ rekla je Erin.

„A makar to zvuči glupo, svi mu vjeruju,“ rekla je Shaunee.

„Jeste li zapravo uspjeli danas vidjeti Kalonu?“ upitala sam Shaunee.

„Mislim ono, ako se izuzme onaj put kad smo tek došli ovamo?“

Odmahnula je glavom.

„Ne.“

Prešla sam pogledom s nje na Erin.

„Također. Nisam ga ni ja vidjela,“ rekla je.

„Ni ja ga nisam vidio,“ rekao je Damien.

„Kao ni ja, što je i bolje, ako se mene pita,“ rekla je Afrodita.

„Ma da, ali ti si možda jedina koja tako misli,“ polako sam rekla. Prešla sam pogledom s Blizanki na Damiena. „Već smo rekli da Kalona ima nekakve usrane moći kojima se služi na svima. Djeluju čak i na nas. ili

barem djeluju dok ga ne pogledamo ravno u oči i počnemo im se iz sve snage odupirati a mi smo bili pripravnici za njega. Znali smo da je on zao. Kvrugu, meni je trebalo da vidim kako je zamalo ubio Dariusa gušenjem da prestanem sliniti nad njim.“

„To govno te išlo gušiti?“ rekla je Afrodita. „Dovraga, kako mi to ide na jetra. E da, djelomično društvo debila, u slučaju da to niste skužili prvi put, pazite ovamo na mene ni najmanje ne utječe ta moć kojom vas mota onaj krilati frik. Ne sviđa mi se. Nimalo.“

„Tako je,“ rekla sam. „To sam danas već primijetila. Stvarno ne osjećaš da te imalo privlači.“

„Što bi me imalo na njemu privlačiti? On je običan stari gadni nasilnik. I nikad se ne oblači kako treba. I stvarno ne volim ptice. Hoću reći, ptičja gripa je navodno skroz neprivlačan način umiranja. Tako da ne. Nema u njemu ničega za mene.“

„Pitam se, zašto to njegovo ne djeluje na tebe?“ upitala sam se naglas.

„Zato što njoj fali pokoja daska?“ predložila je Shaunee.

„Zato što je žešća nakaza u kostimu od ljudske kože?“ pridodala je Erin.

„A da nije možda zato što sam izuzetno intuitivna i mogu prozreti njegova sranja? O, to znači da prozirem i vaša, znate,“ rekla je Afrodita.

„Možda ima nečega u tom što kaže,“ rekao je Damien, sav uzbuđen. „Svi smo osjetili da nas privlači, ali možemo mu se oduprijeti, za razliku od drugih početnika, zar ne?“

Kimnuli smo.

„Pa, mi smo svi bliski s elementima oni su nas fizički i intuitivno dotaknuli, i to u daleko većoj mjeri nego ostale početnike. Možda nam naše izvanosjetilne sposobnosti daju snagu za pružanje otpora Kaloninoj zamamnosti.“

„Crveni početnici rekli su da ih on nimalo nije privlačio, baš kao ni Afroditu,“ rekla sam. „A svi oni imaju parapsihološke sposobnosti.“

„To zvuči logično, a i uspješno djeluje kod početnika, ali što je s odraslim vampirima?“ rekao je Darius.

„Zar se kod vas parapsihološke sposobnosti ne razlikuju, baš kao i kod nas?“ rekla je Afrodita. „Jasno, početnici kažu da svi vampovi mogu izvoditi to s umom, ali to nije baš istina, zar ne?“

„Ne, to zapravo nije istina, premda su mnogi među nama vrlo intuitivni,“ rekao je Darius.

„Jesi li i ti?“ upitala sam ga.

Darius se osmjehnuo.

„Samo kad je u pitanju zaštita onih koje sam se zakleo štititi.“

„Ali to znači da ima nečeg izuzetno intuitivnog u tebi,“ rekao je Damien, zvučeći i dalje uzbuđeno. „Okej, koji su onda još vampovi u ovoj Kući Noći parapsihološki najobdareniji?“

„Neferet,“ kazali smo svi uglas.

„To već znamo. Ona se opredijelila za Kalonu, tako da je sada nećemo ubrajati. Tko još?“

„Damien! Mislim da si na dobrom tragu! rekla sam.“ Svi su se zagledali u mene, ali ja sam gledala u one mačke u sobi koje nisu bile naše.

I, kao i obično, Damien je smjesta shvatio u čemu je stvar.

„Dragon, profesorica Anastazija i profesorica Lenobia! Oni su ti koje bih smatrao najintuitivnijima nakon Neferet.“

„Nije slučajnost da su njihove mačke ovdje s nama,“ rekao je Darius.

„One su znak, poslone su nam kako bismo znali da smo na pravom putu,“ rekao je Damien.

„Onda je to drugi razlog zašto ne možemo noćas otići odavde,“ rekla sam.

„Drugi razlog?“ rekla je Afroditita.

„Prvi je taj da nema šanse da kontroliram elemente dovoljno dugo da spriječim sve te nazovigavranove da nas primijete; naprosto sam preumorna. A drugi je taj da ako Dragon i profa Anastazija i profa Lenobia stvarno mogu prozreti kroz sva ta Kalonina kakanja, onda nam oni možda mogu pomoći da ga se riješimo.“

„Svijet se raspada. Zbilja nije bed da malo psuješ,“ rekla mi je Afroditita.

„To što se svijet raspada nije izgovor za stjecanje ružnih navika,“ rekla sam, zvučeći čudno kao moja baka.

„Znači, dogovorili smo se: ostat ćemo ovdje još jedan dan. Zoey, moraš se naspavati. Sutra ćete svi ići na nastavu kao što biste i inače,“ rekao je Darius.

„Da, slažem se,“ rekla sam. „Damien, možeš li uspjeti biti nasamo s Dragonom dovoljno dugo da odrediš je li on možda na našoj strani?“

„Trebao bih imati priliku za to sutra na satu mačevanja.“

„Tko od vas ide na sat Čini i obreda kod profe Anastazije?“

Blizanke su podigle ruke kao dobre učenice.

„Možete li vas dvije provjeriti kako stoje stvari s njom?“

„Definitivno,“ rekla je Erin.

„Hoćemo,“ rekla je Shaunee.

„Ja ću razgovarati s Lenobiom,“ rekla sam.

„A Darius i ja otići ćemo u izviđanje da utvrdimo gdje su sve oni gadni nazovigavranovi razmješteni po zidovima,“ rekla je Afroditita.

„Čuvaj se,“ kazala sam joj.

„Čuvat će se,“ rekao je Darius.

„Mislim da bismo trebali otići sutra, bez obzira na sve. Nikako mi nije ugodna pomisao na to da se zadržimo i trenutka dulje nego što je apsolutno neophodno,“ rekla sam.

„Slažem se. Ako ti se snaga vratila,“ rekao je Darius.

„Bilo bi joj bolje,“ rekla sam.

Usljedila je stanka, a onda mi je Darius ozbiljno rekao:

„Kad krenemo u bijeg, Kalona će krenuti za tobom. Lovit će te sve dok te ne pronađe.“

„Kako možeš biti siguran u to?“ rekla je Afroditu.

„Reci im kojim te imenom zove,“ rekao mi je Darius.

Uzdahnula sam.

„Zove me Aya.“

„O!“ rekla je Erin.

„Sranje!“ dovršila je Shaunee.

„E, to je već izuzetno loša vijest,“ rekao je Damien.

„On zbilja vjeruje da si ti ona djeva kojom su ga žene Ghigua namamile u zamku prije više od tisuću godina?“ rekla je Afroditu.

„Izgleda.“

„Misliš da bi bilo od neke koristi da mu kažeš da više nisi djeva?“ Afroditu mi se zločesto osmjehnula.

Prevrnula sam očima prema njoj, a onda sam, kad me Afroditu nimalo suptilnim podsjećanjem na to da više nisam nevina nehotice natjerala da počnem misliti na dečke u svom životu, dodala:

„Hej, pitam se zašto je Kalona uspio tako jako opčiniti Starka. On ima veliki dar od Nyx, a prije smrti je djelovao jako intuitivno.“

„Stark je apsolutno govno,“ rekla je Shaunee.

„Aha, kad se zbroji ono što smo čuli od drugih učenika s onim što je bilo s Beccom, definitivno možemo reći da nam se uz njega crno piše,“ rekla je Erin.

„Možda ga je poremetilo to što je umro i zatim neumro, ali ja bih ipak dala glas za to da je bio kreten i prije nego što je krepo i zatim nekrepo,“ rekla je Afroditu. „Svi mi ga moramo zaobilaziti u što širem luku. Mislim da je gadan skroz koliko i Kalona i Neferet.“

„Aha, on je ko nazovigavran bez krila,“ rekla je Erin.

„Fuuj,“ složila se Shaunee.

Nisam ništa rekla. Samo sam sjedila uz njih i osjećala jak umor i jaku grižnju savjesti. *Poljubila sam ga. Opet.* A svi moji prijatelji smatrali su ga čudovištem vjerojatno zato što je i bio čudovište. I ako nam se uz njega tako crno pisalo, a to je po svemu sudeći bilo točno, *kako sam, k vragu, uopće mogla pomisliti da je u njemu ostalo išta dobro?*

„Okej, Z mora na spavanje,“ rekao je Damien, ustajući i pritom ne puštajući Camerona iz naručja. „Svi znamo što trebamo učiniti, pa idemo to onda učiniti i zatim se pokupiti odavde.“ Damien me zagrlio. „Zaboravi Kramishinu pjesmu,“ prišapnuo mi je. „Ne možeš spasiti svakoga, pogotovo ako on ne želi da ga se spasi.“

Uzvratila sam mu zagrljaj, ali ništa nisam rekla.

„Sviđa mi se prijedlog o vraćanju u one tunele. Svima nam je potrebno da se maknemo odavde.“ Damien mi je uputio tužan osmijeh i izašao iz sobe s Blizankama, koje su mi također dobacile pozdrave, dok ih je mačka pratila laganim korakom.

„Dođi.“ Afrodita je primila Dariusa za ruku i povukla ga s kreveta. „Ti se noćas ne vraćaš u svoju sobu.“

„Ne vraćam?“ rekao je, toplo joj se smješkajući.

„Ne, ne vraćaš. Izgleda da ovdje postoji manjak Erebovih Sinova, tako da te namjeravam dobro držati na oku, kao i na još nekim dijelovima tijela.“

„Biju,“ rekla sam, ali nisam im se mogla ne osmjehnuti.

„Samo ti spavaj,“ kazala mi je Afrodita. „Morat ćeš biti što je moguće snažnija da izađeš nakraj s frkom oko frajera koja te čeka. Imam filing da će te Erik i Heath izmoždit više nego kontroliranje elemenata.“

„Ma baš ti hvala. Afrodita,“ rekla sam sarkastično.

„Nema na čemu. Znaš da ti pomažem koliko mogu.“

„Laku noć. Svećenice. Želim ti okrepljujući san,“ rekao je Darius trenutak prije nego što ga je Afrodita izvukla iz sobe. Preostale mačke otišle su za njim, ostavljajući me (napokon) nasamo s Nalom.

Uzdahnula sam i potražila u džepu bočicu krvi koju sam tamo spremila. Promućkala sam je kao da je to jedan od onih finih hladnih flaširanih napitaka iz Starbucksa i iskapila je. Godilo mi je kad se krv počela širiti poput toplih prstiju kroz moju krv, ali nije mi dala onaj električni udar na kakav sam bila navikla. Kad sam jednostavno bila preumorna. Odvukla sam se s kreveta, skinula glupu bolničku odjeću, pročepkala po ladici i pronašla svoje najdraže muške bokserice (one pune Batmanovih simbola) i jednu rastegnutu staru majicu kratkih rukava. Netom prije nego što ću navući majicu, opazila sam se u ogledalu i skamenila.

Zar sam to stvarno bila ja? Izgledala sam daleko starije od sedamnaest godina. Sve su mi se tetovaže vidjele, i bile su poput daška života koji je puhnuo preko mrtvaca. Tako sam bila blijeda! A podočnjaci su mi djelovali istinski strašno. Polako sam dopustila pogledu da se spusti i promotri ranu. Izgledala je grozno, i bila je tako prokleta velika! Mislim ono, protezala mi se skroz od ramena do ramena. Ne, nije više zjapila poput nekih grozomornih usana, ali pretvorila se u neravnu, ispupčenu

crvenu brazgotinu naspram koje je Dariusova posjekotina od noža doista izgledala kao ogrebotina, kako ju je sam nazvao.

Oprezno sam dotaknula ranu i lecnula se, koliko mi je bila bolna. Hoće li mi zauvijek ostati ovako izbočena? Okej, shvaćam da je to bila nevjerojatno plitka reakcija, ali došlo mi je da briznem u plač. Ne zato što nam je cijeli pakao bio za petama. Ne zato što je Neferet postala više nego opasna. Ne zato što je bilo lako moguće da su ona i Kalona zaprijetili ravnoteži dobra i zla u poznatome svijetu. Ne zato što sam sva bila izvan sebe od nedoumice oko Erika i Heatha i Starka. Nego zato što sam shvatila da ću imati ogromnu ružnu ožiljčtinu i vjerojatno nikad više neću moći nositi majicu na bretelice. A što ako ikada više poželim da me netko vidi, je li, голу? Mislim ono, imala sam jedno ružno iskustvo, ali sigurno ću se jednoga dana naći u nekoj sjajnoj vezi i htjeti da me on u jednom trenutku vidi голу. Je li tako? Zurila sam u taj odvratni, nezarasli ožiljak i progutala jecaj. Nije tako.

Okej, ozbiljno moram prestati razmišljati o ovome, i definitivno moram prestati gledati sebe голу. To jednostavno ne može biti dobro za mene. Kvragu! Vjerojatno ne može biti dobro ni za koga!

Na brzinu sam navukla majicu preko glave i promrsila:

„Sigurno to Afrodita utječe na mene. Kunem se da nekada nisam bila ovoliko plitka.“

Nala me čekala na mom krevetu, smještena kao i obično na mome jastuku. Zavukla sam se pod posteljinu i sklupčala uz nju, uživajući u tome kako se priljubila uz mene i upalila svoju predilicu. Valjda me trebalo biti strah od toga da utonem u san, ako se ima u vidu kako me Kalona prethodni put posjetio u snu, ali sad sam bila preumorna da razmišljam, preumorna da bi me bilo briga... Samo sam sklopila oči i zahvalno se prepustila mraku.

Kada je san započeo, to nije bila livada, pa mi je smjesta laknulo i opustila sam se, što je baš bilo glupo od mene. Zatekla sam se na nevjerojatno lijepom otoku s pogledom preko lagune na panoramu grada koji mi je djelovao odnekud poznato, premda sam znala da nikad prije nisam tamo bila. Voda je mirisala slankasto, po ribi. Odisala je dubinom i zasićenošću dojmom prostranstva koje sam prepoznala kao odliku pučine, premda nikad još nisam bila na moru. Sunce je zalazilo, a nebo je obasjavalo sve slabije blještavilo koje me podsjetilo na jesenje lišće. Sjedila sam na mramornoj klupi boje zraka mjesečine. Po njoj su bile isklesane istančane vitice i cvjetići, i djelovala mi je kao da pripada nekom drugom mjestu i vremenu. Prešla sam rukom preko njena glatkog naslona, još uvijek toplog od dana na izmaku. Činilo mi se kao da sam

zaista tamo, nimalo kao da spavam. Osvrnula sam se i oči su mi se razrogačile. Opa! Iza mene se nalazila palača s prekrasnim vratima s lukovima i prozorima, posve besprijekorno bijelima, s čudesnim stupovima i tortama sličnim lusterima što su virili kroz elegantna prozorska okna i presijavali se u ranom sutonu.

To je bilo dovoljno da mi zastane dah, i stvarno sam bila ponosna na svoje snivačko ja zato što je uspjelo sve to stvoriti, ali bila sam i pomalo zbunjena. Sve mi je djelovalo tako stvarno. I tako poznato. Zašto?

Opet sam se okrenula prema pogledu na lagunu. S druge se strane vidjela katedrala s kupolom uz puno brodica i hrpu drugih fenomenalnih stvari koje nema šanse da sam mogla sasvim samostalno izmisliti. Blag noćni povjetarac puhao je s mora i sa sobom donosio osebujne, bogate mirise tamne vode. Duboko sam udahнула, uživajući u toj jedinstvenoj aromi. Dobro, sigurno bi neki mogli reći da pomalo smrducka, ali ja nisam imala takav dojam, bilo mi je samo.....

Vrag te neće! Grozomorni srsi straha spuznuli su mi niz kralježnicu. Znala sam zašto mi je ovo djelovalo poznato.

Afrodita mi je opisala ovo mjesto prije samo nekoliko dana. Ne potanko. Nije se mogla sjetiti svake pojedinosti, ali ono što mi je bila u stanju kazati ostavilo je na mene izrazit i nelagodan dojam. Do te mjere da sam sada prepoznala ovo more i ovu palaču i ovaj dojam starine.

Upravo je ovo mjesto Afrodita vidjela u svojoj drugoj viziji moje smrti.

Dvadeset treće poglavlje

„Tu li si. Ovaj put si me dovela na mjesto koje si sama izabrala, umjesto da te ja zovem sebi.“

Kalona je iskoračio na vidjelo pokraj mramorne klupe, kao da se materijalizirao iz zraka. Ništa nisam rekla. Bila sam previše zauzeta nastojanjem da obuzdam uspaničeno nabijanje svoga srca.

„Tvoja je Božica vrlo neobična,“ kazao mi je ljubaznim, razgovornim tonom nakon što je sjeo na klupu pokraj mene. „Osjećam da na ovome mjestu opasnost vreba na tebe. Iznenaduje me što ti je dopustila da dođeš ovamo, pogotovo zato što je zacijelo znala da ćeš me pozvati da ti dođem. Slutim da je uvjerenjena kako te upozorava, kako te pripravlja, ali pogrešno tumači moje nakane. Namjera mi je uskrsnuti prošlost, a zbog toga sadašnjost mora umrijeti.“ Zastao je i prezirnom gestom odmahnuo na divote na obali sa suprotne strane lagune. „Sve ono meni ništa ne znači.“

Pojma nisam imala o čemu on to govori, a kad sam napokon uspjela progovoriti, mogla sam samo pametno kazati:

„Nisam te pozvala da mi dođeš.“

„Naravno da jesi.“ Zvučao je intimno i koketno, kao da mi je on dečko, a ja se pomalo stidim priznati koliko mi se zapravo sviđa.

„Ne,“ kazala sam, ne gledajući ga. „Nisam te pozvala da mi dođeš,“ ponovila sam. „I nemam blage veze o čemu ti to govoriš.“

„Moja intimna razmišljanja nisu važna. Sve će se s vremenom razjasniti. Ali, Aya, ako me ti nisi pozvala, onda mi objasni kako sam ti se to pridružio u snu.“

Upinjući se da se oduprem privlačnosti koju sam već osjećala iz samog zvuka njegova glasa, okrenula sam glavu da ga pogledam. Opet je bio mlad, i izgledao je kao da mu je osamnaest ili devetnaest godina. Na sebi je imao udobne široke traperice koje su na njemu izgledale onako seksi, kao hlače koje su mu najdraže jer mu savršeno stoje. I to je bilo sve. Bio je bos i gol do struka. Krila su mu bila čudesna. Bila su crne boje noćnog neba bez ijedne zvijezde, a na sve slabijoj svjetlosti presijavale su se posve osebujnom, svilenkastom ljepotom. Besprijekorna brončana koža kao da mu je bila obasjana iznutra. Tijelo mu je bilo više nego nevjerojatno. Bilo je poput njegova lica tako privlačno, tako savršeno, da ga se nije dalo opisati.

S dubokim sam šokom shvatila daje upravo ovako pojava Nyx djelovala Afroditi i meni. Izgledala je tako nezemaljski u svojoj ljepoti da je nismo mogle opisati. A, iz nekog razloga, ta me sličnost između Kalone i Nyx

nevjerojatno rastužila, rastužila zbog onoga što je on možda nekada bio, i onoga u što se pretvorio.

„Što je bilo, Aya? Zbog čega sada izgledaš kao da bi se rasplakala?“

Počela sam pažljivo birati i vagati riječi, a onda sam se zaustavila. Ako je ovo bio moj san ako sam nekako ja bila odgovorna za Kaloninu pojavu u njemu onda ću u njemu biti isključivo iskrena. I zato sam mu rekla istinu.

„Žalosna sam zato što mislim da nisi oduvijek bio to što si sada.“

Kalona je postao potpuno nepomičan. Izgledalo mi je kao da se njegov savršeni izgled skamenio i pretvorio ga u kip nekog boga.

U snu sam imala dojam da se nalazim izvan vremena, tako da je prije njegova odgovora mogla proteći sekunda, a moglo je i stoljeće.

„A što bi ti učinila kad bi znala da nisam oduvijek bio to što sam sada, Aya moja? Bi li me spasila, ili bi me u grobnicu zarobila?“

Gledala sam ga u blistave jantarne oči i nastojala mu kroz njih prozreti dušu.

„Ne znam,“ iskreno sam mu rekla. „Nemam dojam da bih ijedno od toga mogla učiniti bez izvjesne pomoći s tvoje strane.“

Kalona se nasmijao. Taj mi je zvuk zaplesao niz kožu. Od njega mi je došlo da zabacim glavu i raširim ruke i prigrlim divotu koju čujem.

„Mislim da si u pravu,“ rekao je, smiješeći mi se u oči.

Prvo sam pogledala u stranu, prema pučini, nastojeći smetnuti s uma njegovu nevjerojatnu zavodljivost.

„Sviđa mi se ovdje.“ Osjećala sam mu smiješak u glasu. „Osjećam snagu pradavnu snagu. Nije ni čudo da su se odlučili za njega. Podsjeća me na mjesto snage iz kojega sam se uzdigao unutar Kuće Noći, premda element zemlje ovdje nije snažan. To me smiruje. Godi mi.“

Usredotočila sam se na jedino što sam zapravo shvatila u njegovim riječima.

„Valjda ne iznenađuje što ti je udobnije na otoku. S obzirom na to da baš i ne voliš zemlju.“

„Postoji jedno što mi se kod zemlje sviđalo, a to je bilo počivanje u tvojim rukama, premda je tvoj zagrljaj trajao predugo čak i za moju silnu sposobnost uživanja.“

Opet sam ga pogledala. I dalje mi se blago smiješio.

„Moraš znati da ja nisam zapravo Aya.“

Smiješak mu nije jenjao.

„Ne, ne znam to.“ Polako je ispružio ruku i primio dugi uvojak moje tamne kose između prstiju. Gledajući me u oči, pustio je da mu moja kosa padne na dlan.

„Nemoguće je da sam ja ona,“ rekla sam pomalo drhtavo. „Nisam bila u zemlji kad si se oslobodio. Živim na zemlji proteklih sedamnaest godina.“ Nastavio mi je milovati kosu dok mi je odgovarao.

„Aye već stoljećima nije bilo. Iznova se rastočila u zemlju koja ju je stvorila. Ti si jednostavno ona, iznova rođena putem jedne čovječje kćeri. Zbog toga si tako drugačija od ostalih.“

„To ne može biti istina. Ja nisam ona. Nisam te prepoznala kad si se uzdigao,“ blebnula sam.

„Jesi li sasvim sigurna da me nisi prepoznala?“ Osjećala sam kako hladnoća njegove kože zrači prema mome tijelu, i dobila sam potrebu priviti se uz njega. Srce mi je opet snažno tuklo, samo što ovaj put to nije bilo od straha. Željela sam biti blizu ovoga palog anđela jače nego što sam ikada išta u životu željela. Žudnja koju sam osjećala prema njemu bila je jača čak i od privlačnosti Heathove Utisnute krvi. Kakav bi mi bio okus Kalonine krvi? Na tu sam pomisao sva zadrhtala od slatkog, zabranjenog poriva. „I ti to osjećaš,“ prošaptao je. „Stvorena si za mene; pripadaš mi.“ Njegove su riječi razrezale mutnilo moje žudnje. Ustala sam i otišla iza suprotnog kraja klupe, tako da sam postavila mramorni naslon za ruke između nas dvoje.

„Ne. Ja ti ne pripadam. Ne pripadam nikome osim samoj sebi i Nyx.“

„Uvijek se vratiš na tu svoju bijednu Božicu!“ Ona zavodljiva prisnost isparila mu je iz glasa, i ponovno je postao onaj hladni, amoralni anđeo čija se raspoloženja ćudljivo mijenjaju i koji može ubiti praktički samo svojom mišlju. „Zašto si tako uporno odana njoj? Nje ovdje nema.“ Raširio je ruke, a njegova su veličanstvena krila zašuštala oko njega poput živućeg plašta. „Svaki put kad ti je najpotrebnija, ona odstupi od tebe i pusti te da griješiš.“

„To se zove slobodna volja,“ rekla sam.

„A što je to tako krasno u slobodnoj volji? Ljudi je odvajkada zloupotrebljavaju. Život bez nje može biti daleko sretniji.“

Odmahnula sam glavom.

„Ali ja bez nje više ne bih bila ja. Bila bih tvoja marioneta.“

„Ne ti. Tvoju volju nikada ne bih oduzeo.“ Izraz lica u trenutku mu se promijenio, vrativši se u onog anđela punog ljubavi, u biće tako lijepo da se s lakoćom moglo shvatiti zašto bi netko bio voljan odbaciti slobodnu volju, samo da može biti uz njega.

Na svu sreću, ja nisam bila taj netko.

„Mogao bi me natjerati da te volim jedino tako da mi oduzmeš slobodnu volju, a onda mi narediš da budem s tobom kao da sam tvoja ropkinja.“ Pripremila sam se na prasak koji sam mislila da ću izazvati tim riječima,

ali on nije ni viknuo ni skočio s klupe ni dobio bilo kakav napadaj. Umjesto toga, jednostavno je rekao:

„Onda ćemo nas dvoje biti neprijatelji.“

Nije to kazao kao pitanje, pa sam zaključila da mi je najpametnije ne odgovoriti mu. Zato sam ga radije upitala:

„Kalona, što ti želiš?“

„Tebe, naravno, ljepotice moja.“

Odmahnula sam glavom i nestrpljivo prešla preko njegova odgovora.

„Ne, nisam na to mislila. Pitam te zašto si uopće ovdje? Nisi smrtnik. Ti si... eto...“ Zastala sam. ne znajući točno do koje granice mi je sigurno tjerati tu temu, a onda napokon odlučila da bih baš i mogla staviti sve karte na stol; već je rekao da ćemo nas dvoje biti neprijatelji. „Ti si pao, zar ne? Ne znam, s nekog mjesta koje bi sigurno bilo ono što bi mnogi smrtnici nazvali rajem.“ Opet sam zastala, iščekujući nekakav odgovor od njega.

Kalona je blago kimnuo glavom.

„Jesam.“

„Namjerno?“

Djelovao je kao da mu je to pomalo smiješno.

„Da, vlastiti me izbor doveo ovamo.“

„Pa, zašto si to učinio? Što ti želiš?“

Nova mu je promjena nastala na licu. Bljesnuo je sjajem koji je samo mogao biti besmrtnički. Kalona je ustao, raširio ruke i širom rastvorio krila, raskrilivši ih tako veličanstveno da mi ga je bilo teško gledati, a nemoguće ne gledati.

„Sve!“ kriknuo je glasom boga. „Želim sve!“

A onda se ukazao preda mnom, kao blistavi anđeo ni najmanje pali, tek čudesno prisutan tu, nadohvat ruci. Dovoljno smrtan da ga dotaknem, ali odviše lijep da bi bio išta osim boga.

„Jesi li sigurna da me ne bi mogla voljeti?“ Privukao me u zagrljaj. Krila su mu se spustila i obujmila me svojim mekim mrakom, kao pokrivač koji izravno proturječi toj čudesnoj, bolnoj studeni njegova tijela koju sam tako dobro počela upoznavati. Prignuo se. i polako, kao da mi ostavlja vremena da se odmaknem, prislonio svoja usta na moja.

Kad su nam se usne susrele, poljubac mi je hladnom vrelinom proparao tijelo. Osjetila sam kako propadam. Nisam znala ni za što osim njegove duše, njegova tijela. Htjela sam se stopiti s njim, pustiti ga da se oslobodi u meni. Nije bilo u pitanju bih li ga mogla voljeti, već kako bih ga mogla ne voljeti? Da ga do vijeka grlim da ga do vijeka posjedujem da ga do vijeka volim ni to mi nikako ne bi moglo biti dovoljno.

Da ga dovijeka grlim...

Misao me probola poput koplja. Aya je bila stvorena da ga dovijeka voli i grli.

O, Božice! kriknula je moja svijest, zar sam ja doista Aya?

Ne. Nisam mogla biti. Neću si dopustiti da budem ona!

Odgurnula sam ga od sebe. Naš je zagrljaj bio tako potpuno i strasno predavanje da ga je moje iznenadno odbijanje ulovilo na prepad. Zateturao je unatrag, puštajući da mu izmaknem iz dvostrukog zagrljaja njegovih ruku i krila.

„Ne!“ Odmahivala sam glavom amo-tamo kao luđakinja. „Nisam ja ona! Ja sam Zoey Redbird. a ako volim nekoga, to je zato što je on vrijedan ljubavi, a ne zato što sam ja šaka zemlje kojoj je udahnut život.“

Njegove su se jantarne oči stisnule kad mu je bijes bljesnuo licem. Krenuo je prema meni.

„Ne!“ vrisnula sam.

S trzajem sam se probudila uz zvuke Nalina sumanutog frktanja i nečijeg sjedanja na rub moga kreveta, uz nastojanje da se obrani od mog lamatanja rukama.

„Zoey! Sve je u redu. Probudi se! Joj! Sranje!“ kazao je dotični tip kad sam ga šakom potkvačila u obraz.

„Gubi se od mene!“ kriknula sam.

Ulovio mi je oba zapešća jednom rukom.

„Daj se priberi!“ Zatim je protegnuo drugu ruku i pritisnuo prekidač svjetiljke uz moje uzglavlje.

Zatreptala sam i ugledala tipa koji je sjedio na mom krevetu i trljao si obraz.

„Stark, koga vruga radiš u mojoj sobi?“

Dvadeset četvrto poglavlje

„Prolazio sam tu vani hodnikom i začuo kako tvoja mačka jauče i frkće, a onda si se ti počela derati. Mislio sam da ti se nešto dogodilo.“ Stark je bacio pogled na moj prozor, zastrt teškim zavjesama. „Mislio sam da je možda neki nazovigavran upao ovamo. Mačke ih jako mrze, znaš. Uglavnom, zato sam ti banuo u sobu.“

„Čisto slučajno si hodao pokraj moje sobe u...“ Bacila sam pogled na stolni sat. ... „u podne?“

Slegnuo je ramenima, a usne su mu se izvinule u onaj njegov frajerski smiješak koji mi se tako sviđao.

„Dobro, možda je to bilo prije planirano nego slučajno.“

„Možeš me sada pustiti,“ rekla sam.

Nevoljko mi je otpustio zapešća, ali nije me zapravo pustio. Morala sam istrgnuti ruke iz njegovih.

„To ti je sigurno bila baš užasna noćna mora,“ rekao je.

„Da, bila je.“ Odmaknula sam se unatrag i naslonila na dasku uz uzglavlje svog kreveta. Nala se smirila i sklupčala meni uz bok.

„Onda, o čemu se radilo?“

Zanemarila sam njegovo pitanje i rekla:

„Odakle ti ovdje?“

„Rekao sam ti. Čuo sam buku iz ove sobe i...“

„Ne, pitam te zašto si uopće bio pred mojim vratima? I, uostalom, podne je. Svi crveni početnici koje ja znam ne podnose dobro sunčevo svjetlo i u ovom trenutku žešće čvrsto spavaju.“

„Ma da, mogao bih i ja spavati, ali šta sad. A vani nema sunčevog svjetla. Sve je skroz sivo i ledeno.“

„Pobogu, ledena oluja još traje?“

„Aha, danas ovuda prolazi nova fronta. Bilo bi koma biti ljudsko biće i pokušavati se snaći u ovoj gunguli bez svih agregata i ostale opreme koju ova škola ima.“

Na njegove sam se riječi upitala imaju li časne sestre agregat u svojoj opatiji. Stvarno sam se morala čuti sa sestrom Marijom Anđelom. Čuti s njom? Kvragu, morala sam otići onamo. Uželjela sam se bake i više mi je stvarno bilo muka od osjećaja da sam cijelo vrijeme u opasnosti. Nevjerojatno umorna, uzdahnula sam. Koliko sam dugo spavala? U glavi sam nabrojila oko pet sati. Gah. A hrpu tog vremena provela sam u onom čudnom mjestu u snovima uz Kalonu. što me nije moglo naročito odmoriti.

„Hej, izgledaš umorno,“ rekao je Stark.

„Nisi mi odgovorio na pitanje. Zašto si došao ovamo? Mislim, ozbiljno.“
Zagledao se u mene i ispustio dug dah. Zatim je rekao:

„Morao sam se vidjeti s tobom.“

„Zašto?“

Pogled mu je susreo moj. Izgledao mi je toliko poput onog predumrlog neumrlog Starka da sam se zbunila. U tom trenutku oči su mu bile normalne i nikakav strašni mrak nije se pomaljao iz tame oko njega. Samo me crveni obris njegove tetovaže podsjećao na to da se razlikuje od onog dečka koji mi je povjerio svoje tajne i zamolio me da mu pomognem u poljskom domu prije samo nekoliko noći.

„Natjerat će te da me zamrziš.“ naglo je kazao.

„Tko to? I nitko me neće natjerati da išta osjećam.“ Čim sam to kazala, kroz glavu mi je sijevnula predodžba mene u Kaloninu zagrljaju, ali silom sam otjerala od sebe taj prizor u kome se previše toga vidjelo.

„Oni svi,“ rekao je. „Kazat će ti da sam čudovište, a ti ćeš im povjerovati.“

Samo sam gledala u njega, šutke i netremice. Prvi je pogledao u stranu.

„Ne mogu izbjeći zaključak da je možda to što si radio, recimo to što si grizao Beccu i družio se s Kalonom i nosio na leđima svoj luk, koji ne može promašiti ništa što nacilja, spreman za strijeljanje, možda imalo neke male veze s time da su oni povjerovali da ti više nisi naročito dobar dečko,“ rekla sam.

„Ti uvijek kažeš točno ono što ti je na umu?“

„Pa, ne, ali nastojim biti iskrena. Čuj, stvarno sam umorna i upravo sam sanjala grozan san. Sve ovo što se tu zbiva nije nimalo dobro. Hrpa me stvari zbunjuje. A ti si došao meni. Nisam te pozvala i rekla: 'Hej, Stark, daj mi se, molim te, došuljaj u sobu'. Tako da stvarno nisam raspoložena za igranje igrice.“

„Nisam se došuljao,“ rekao je.

„Mislim da nije taj dio najvažniji,“ rekla sam.

„Došao sam ovamo zato što zbog tebe osjećam,“ izvalio je u jednom dahu.

„Zbog mene osjećaš što?“

„Samo osjećam.“ Dlanom si je protrljao čelo kao da ga možda boli glava.

„Otkako sam umro i zatim se vratio, kao da je dio mene ostao mrtav. Nikako ne uspijevam ništa osjetiti. Ili barem ništa dobro.“ Govorio je kratkim, odsječnim rečenicama, kao da mu je stvarno teško izbaciti te riječi iz sebe. „Okej, da, imam potrebe. Naročito nakon što već neko vrijeme nisam okusio krv. Ali to nije pravi osjećaj. To je samo reakcija. Znaš već jedi, spavaj, živi, umri. Dođe mi automatski.“ Na licu mu se

pojaviła grimasa i odvratio je pogled od mene. „Dode mi automatski da uzmem ono što želim. Kao od one cure.“

„Becca.“ Glas mi je bio hladan. „Zove se Becca.“

„Okej, dakle zove se Becca.“

Izraz lica mu se ukočio. Nije izgledao strašno i crvenooko, ali stvarno je izgledao kao potpuni kreten, a ja sam bila taman dovoljno umorna da mi to stvarno ide na jetra.

„Napao si je. Silom si je uzeo. Čuj, stvar je prilično jednostavna. Ako ne želiš da se o tebi govore ružne stvari, onda moraš prestati raditi ružne stvari,“ rekla sam.

Oči su mu bljesnule i duboko u njima ugledala sam crvenu svjetlost.

„Njoj bi se to svidjelo. Da ste ti i ratnik stigli onamo pet minuta kasnije, vidjeli biste da se ona ne može odlijepiti od mene.“

„Ti to mene zezaš? Ti stvarno misliš da je kontroliranje tuđih misli predigra?“

„Je li bila sva u šoku kad si je vidjela unutra? Ili je možda pričala o tome kako sam joj seksi i koliko me želi?“ uzvratilo mi je Stark rafalom pitanja.

„I tebi je zbog toga to što si učinio okej? Prčkao si joj po mislima da je natjeraš da poželi biti s tobom. Prema svakoj definiciji to je prisila, i to nije u redu.“

„Ti si me odmah nakon toga poljubila, a tebi nisam morao prčkati po mislima!“

„Da, čuj, ja u zadnje vrijeme imam žešće sporan ukus kad se radi o frajerima. Ali mogu ti obećati da u ovom trenutku nemam baš nimalo želje da ti se bacim u zagrljaj.“

Naglo je ustao i odmaknuo se od mog kreveta.

„Ne znam koga vruga sam uopće dolazio. Ja sam to što jesam, i ništa to ne može promijeniti.“ Potpuno ljutit, dugim je koracima krenuo prema vratima.

„Možeš to promijeniti.“

Tiho sam kazala te riječi, ali kao da su ostale treperiti u zraku između nas i obavijati se oko Starka, tako da je zastao u mjestu. Neko je vrijeme samo ostao tako stajati, sa šakama stisnutim uz bok, blago pognute glave, kao da se bori sam sa sobom. Bio mi je i dalje okrenut leđima kad je rekao: „Vidiš, upravo o tome govorim. Kad mi kažeš takve stvari, od njih opet počnem osjećati.“

„Možda je to zato što ti jedino ja u ovom trenutku govorim istinu.“ Kad sam to rekla, duboko u utrobi dobila sam jedan od onih osjećaja od kojih sam znala da izgovaram riječi koje bi Nyx htjela da kažem. Duboko sam udahнула i pokušala se usredotočiti, a premda sam bila umorna i ranjena i

zbunjena oko koječega, pošla sam za niti koja se rasplela preda mnom i pokušala iznova sašiti rasporeno tkanje Starkove ljudskosti. „Mislim da nisi čudovište, ali u isti mah mislim da nisi objčan dobar dečko. Vidim što ti jesi, i vjerujem u ono što bi mogao odlučiti da postaneš. Stark, zar ti nije jasno? Kalona i Neferet zadržavaju te u ovakvom stanju zato što te iskorištavaju. Ako se ne želiš pretvoriti u stvorenje koje su oni stvorili po svom nahođenju, onda ćeš morati izabrati drugačiji put i oduprijeti se i njima i mraku kojim su se okružili.“ Uzdahnula sam, trudeći se sjetiti pravih riječi. „Zar ne shvaćaš, zlo će pobijediti ako dobri budu sjedili skrštenih ruku.“ Sigurno sam pogodila Starka u slabu točku, jer se polako okrenuo prema meni.

„Ali ja ne spadam u dobre.“

„Bio si dobar prije svega ovog. Znam da jesi. Nisam zaboravila, što sam ti i obećala. I možeš opet biti dobar.“

„Kada te čujem kako to govoriš, znaš da skoro vjerujem u to.“

„Vjerovati u to je prvi korak. Drugi je korak poduzeti nešto u vezi s tim.“ Zastala sam, a kad on ništa nije rekao, ispunila sam tišinu između nas dijelom brbljanja koje mi je prolazilo kroz glavu. „Jesi li ikada zastao da se upitaš zbog čega se nas dvoje stalno susrećemo?“

Osmjehnuo se potpuno u stilu zločestog frajera.

„Da, mislio sam da je to zato što si ti tako prokleta seksi.“

Pokušala sam, bezuspješno, ne uzvratiti mu osmijehom.

„Pa, dobro, mislim povrh toga.“

Slegnuo je ramenima.

„Meni je dosta to što si ti seksi.“

„Hvala, valjda. Ali nisam ti baš mislila na to. Palo mi je na pamet da to ima nekakve veze s Nyx i s time što si ti njoj važan.“

Starkov smiješak smjesta je minuo.

„Božica ne bi mogla imati nikakve veze sa mnom. Ne više.“

„Mislim da bi se iznenadio. Sjećaš se Afrodite?“ Kimnuo je.

„Da, otprilike. To je ona jako uobražena cura koja si je doslovce umislila da je božica ljubavi.“

„To ti je Afrodita. Ona i Nyx su si ovakve. Prekrižila sam kažiprst i srednjak.“

„Jesi li sigurna?“

„Potpuno,“ rekla sam, a onda nisam mogla suspregnuti preogromno zijevanje koje me spopalo. „Sori. Nisam se baš naspavala u zadnje vrijeme. Između svih muka koje su nas snašle, mog ranjavanja i nekih žešće ružnih snova, spavanje mi baš ne ide na ruku.“

„Mogu li te pitati nešto o tvojim snovima?“

Slegnula sam ramenima i pospano kimnula.

„Je li ti Kalona dolazi u njih?“

Iznenadeno sam trepnula prema njemu.

„Zašto me to pitaš?“

„Zna on to raditi. Ulaziti u tuđe snove.“

„Je li tebi ulazio u snove?“

Ne, meni nije, ali čuo sam što početnice pričaju, i nema nikakve sumnje da je njima bio u snovima, samo što se njima to svidjelo daleko više nego tebi.“

Sjetila sam se kako seksi Kalona zna izgledati i kako bi meni lako bilo popustiti pred njegovim hipnotičkim izgledom.

„Aha, baš bih se kladila da je tako.“

„Nešto bih ti kazao, ali ne bih da misliš da sam to izmislio samo da ti se mogu uvaliti,“ rekao je.

„O čemu se radi?“ Djelovao je kao da mu je strahovito nelagodno, kao da ga jako tišti to što namjerava reći.

„Njemu je teže ući u tvoje snove ako ne spavaš sama.“

Čvrsto sam se zagledala u njega. Imao je pravo. To je stvarno zvučalo kao nešto što bi frajer izmislio da se uvuče djevojci u krevet (i gaćice).

„Nisam spavala sama kad se to prvi put dogodilo,“ rekla sam.

„Bila si s nekim tipom?“

Osjetila sam kako mi se obrazi počinju žariti.

„Ne. Bila sam sa svojom cimericom.“

„To mora biti neki tip. Kao da je stvar u tome da se on, ne znam, ne želi natjecati.“

„Stark, to zvuči kao potpuno prodavanje kakice.“ Osmjehnuo se.

„Je li 'prodavanje kakice' stvarno izraz?“

„To je moj izraz,“ rekla sam. „A kako bi ti, dovraga, znao taj detaljčić o Kaloni?“

„On svašta priča dok sam ja u blizini. Gotovo kao da ponekad i ne primjećuje da sam tamo. Čuo sam kako on i Rephaim pričaju o snovima. Kalona je rekao da razmišlja o tome da postavi nazovigavranske straže između muških i ženskih domova da bi bili razdvojeni, ali onda je odlučio da neće, jer zapravo nema problema oko kontroliranja početnika bez obzira na to ulazi li u njihove snove ili ne.“

„Odušno,“ rekla sam. „A što je s profesorima? Jesu li i svi oni potpali pod njegovu kontrolu?“

„Izgleda da jesu. U najmanju ruku, nitko od njih nije se usprotivio njemu ili Neferet.“

Očekivala sam da će Stark poprimiti obrambeni stav od mog propitkivanja, ali djelovao je kao da mu to ne smeta i razgovarao sa mnom kao da nije naročito važno što mi sve to povjerava. Zato sam odlučila vidjeti što bih sve mogla otkriti.

„A što je s Erebovim Sinovima? Vidjela sam jednoga kad smo dolazili na kampus, ali čak ni njega otada nisam primijetila.“

„Nije ih preostalo naročito mnogo,“ rekao je Stark.

„Što time hoćeš reći?“

„Hoću reći da je hrpa njih poginula. Kad je Shekinah pala, Ate je pošizao i poveo napad protiv Kalone, premda mislim da nije Kalona bio taj koji ju je ubio.“

„I nije. Neferet je ubila Shekinu.“

„Ha. Pa, mogao sam si i misliti. Neferet je osvetoljubiva kuja.“

„Mislila sam da ti spadaš u njene podanike.“

„Ne.“

„Jesi siguran?“

„Jesam.“

„Je l' ona to zna?“ upitala sam ga.

„Ne,“ rekao je. „Sjećam se nečega što si ti rekla netom prije nego što sam umro. Pokušala si me upozoriti da budem na oprezu s Neferet.“

„Da, i ja se toga sjećam.“

„Pa, bila si u pravu.“

„Stark, ona se mijenja, zar ne? Mislim ono, ona više nije samo vampovska Nadsvećenica,“ rekla sam.

„Nije više normalna, to sigurno. Moći su joj bizarne. Kunem ti se da ona može uhoditi druge čak još bolje nego Kalona.“ Odmaknuo je pogled, a kad me ponovno pogledao u oči, u njegovima je bila sjena tuge iz dubine duše. „Volio bih da si ti bila tamo, a ne Neferet.“

„Bila tamo?“ priupitala sam ga, premda mi je stezanje u želucu govorilo da znam točno što želi reći.

„Ti si nadzirala moje tijelo, zar ne? S onom kamicom.“

„Jesam,“ tiho sam rekla. „Jack ju je postavio. Nisam te htjela ostaviti samoga, a nisam se mogla sjetiti boljeg načina da te držim na oku. Onda mi je baka doživjela nesreću i situacija je postala suluda... Žao mi je.“

„I meni je žao. Ispalo bi drukčije da sam ugledao tebe umjesto nje kad sam otvorio oči.“

Svašta sam ga htjela pitati o tome što se točno dogodilo s cijelim tim umiranjem i neumiranjem, kao i još dosta toga o Neferet, ali lice mu je bilo zatvoreno, a oči prepune boli.

„Čuj,“ rekao je, naprasno mijenjajući temu, „ti bi se htjela naspavati. I ja sam umoran. Što kažeš na to da spavamo zajedno? Da samo spavamo zajedno. Obećavam ti da ništa neću pokušati.“

„Ne bih rekla,“ kazala sam mu.

„Radije bi da ti se Kalona opet pojavi u snovima?“

„Ne bih, ali, je li, čuj, eh, ne bih rekla da bi baš bilo pametno da spavaš sa mnom.“

Lice mu je opet postalo tvrdo i hladno, ali vidjela sam bol koja mu je još bila u očima.

„Zato što ne vjeruješ da ću održati obećanje.“

„Ne, nego zato što ne bih da itko sazna da si bio tu,“ iskreno sam mu rekla.

„Otići ću prije nego što itko stigne saznati,“ tiho je rekao.

I odjednom sam znala da bi moj odgovor mogao biti ono što će prevagnuti u borbi za njegovu ljudskost. Završna dva stiha Kramishine pjesme odjeknula su mi u svijesti:

Ljudskost je spasi

Hoće li ona i mene?

Znala sam kako moram postupiti.

„Okej, u redu. Ali stvarno moraš rano otići odavde, prije nego što te itko vidi.“

Oči su mu se iznenađeno raširile, a onda su mu se usne izvile u onaj frajerski, zločesti smiješak.

„Ozbiljno?“

„Nažalost, da. Dolazi sada ovamo dok nisam zahrkala usred razgovora s tobom.“

„Cool! Ne moraš mi dvaput reći. Ja sam čudovište, a ne debil.“ Brzo se vratio do kreveta.

Napravila sam mu mjesta i pritom odgurnula Nalu, što ju je razljutilo. Otišla je, gundajući, na rub kreveta, triput se na brzinu okrenula i, kunem se, opet zaspala prije nego što je položila glavu na šapice. Prešla sam pogledom s nje na Starka, i brzo stavila ruku preko njegove strane kreveta prije nego što se stigao zavući.

„Što je?“ rekao je.

„Prvo se moraš riješiti tog luka i strijele koji ti praktički već izrastaju iz leđa.“

„O, okej.“ Prevukao je preko glave kožnu ormu koja mu je držala luk i tobolac strijela uz leđa, te ih odbacio na pod pokraj kreveta. Kad i dalje nisam odmaknula ruku, rekao je: „Što je sad?“

„Nema šanse da mi obuven uđeš u krevet.“

„Drek. Sori,“ promrsio je i izuo se nogama. Zatim je pogledao odozgo u mene. „Hoćeš da još nešto skinem?“

Namršteno sam ga pogledala. Kao da mi već nije bio dovoljno seksi u crnoj majici kratkih rukava i trapericama, s tim frajerskim smiješkom? Ali nije dolazilo u obzir da mu to kažem.

„Ne. Ne smiješ ništa više skinuti. Pobogu, daj više samo uđi ovamo. Stvarno sam umorna.“

Kad se uvukao pod pokrivač pokraj mene, shvatila sam koliko je moj krevet tijesan kad ga dijelim s dečkom. Morala sam se podsjetiti da stvarno jesam umorna i da je cijeli smisao Starkova spavanja sa mnom u tome da se malo odmorim.

„Ugasi svjetlo, može?“ zamolila sam ga, zvučeći daleko nonšalantnije nego što sam se osjećala.

Protegnuo je ruku i isključio svjetiljku.

„Onda, misliš da ćeš sutra ići na nastavu?“ upitao me.

„Hoću, valjda.“ A onda, budući da stvarno nisam htjela razgovarati o tome zašto bih mogla ići na nastavu tako skoro nakon što sam bila tako ozbiljno ranjena, dodala sam: „I moram se sjetiti da pregledam onaj Hummer u kojem nas je Darius dovezao ovamo. Mislim da mi je torbica ostala u njemu. Ili se barem nadam da je, jer stvarno je koma kad izgubiš torbicu.“

„E, to me sad straši,“ rekao je Stark.

„Što te straši?“

„Ženske torbice. Ili barem sve one čudne stvari koje vaš soj drži u njima.“

„Naš soj? Pobogu. Djevojke smo, a u torbicama su samo stvari kakve djevojke imaju.“ Smješkala sam se od njegovih tipičnih muških izjava.

„Ne postoji samo kad se radi o stvarima u torbicama,“ rekao je. I kunem se da sam osjetila kako je zadrhtao.

Ovaj put sam se glasno nasmijala.

„Moja baka bi rekla da si ti živa kontradikcija.“

„Je li to dobro ili loše?“

„Kontradikcija je nešto što može zbuniti, čak je pomalo paradoksalno. Uzmimo tebe za primjer. Evo, ti si ta muškarčina, opasan ratnik koji ne može promašiti ništa što nacilja, ali sav se zgroziš od ženskih torbica? One tebi dođu kao pauci.“ Tiho se nasmijao.

„Dođu mi kao pauci? Što bi to trebalo značiti?“

„Pa, meni pauci nisu dragi. Nimalo.“ Zadrhtala sam kao i on maloprije.

„Aha, kužim. Da, torbice mi dođu kao pauci. Jako veliki pauci koje možeš rastvoriti i otkriti da se u njima nalazi cijelo gnijezdo malih paukova.“

„Okej! Okej! Daj, zgadit ćeš mi život. Idemo promijeniti temu.“

„Nemam ništa protiv. Dakle... Mislim da moraš biti u dodiru s osobom s kojom spavaš ako želiš da ovo stvarno uspije.“ Glas mu je zvučao neobično intimno dok je dopirao iz tame pokraj mene.

„Da, baš.“ U želucu sam osjećala jaku ustreptalost, i to ne samo zato što smo upravo spomenuli pauke.

Uzdahnuo je teško i napaćeno.

„Govorim ti istinu. Zašto misliš da ga ne možeš otjerati ako spavaš samo s cimericom? Morate se dodirivati. Kao dečko i djevojka. Valjda bi šljakalo i da su u pitanju dečko i dečko, ako je situacija kao između Damiena i njegova dečka. Ili čak i da su u pitanju cura i cura, ako briju jedna na drugu.“ Zastao je. „Čini mi se da brbljam.“

„I meni se čini.“ Zapravo, ja sam imala naviku brbljati kad sam nervozna, pa mi je bilo osvježenje upoznati još nekoga tko brblja od nervoze.

„Stvarno me se ne moraš bojati. Neću ti ja ništa.“

„Zato što znaš da bih te elementima mogla rasturiti ko mladog majmuna?“

„Zato što mi je stalo do tebe,“ rekao je. „I tebi je polako postajalo stalo do mene, zar ne? Hoću reći, prije nego što se meni sve ovo dogodilo.“

„Da. S jedne strane,“ otprilike tada mi se pružila izvrsna prilika da mu spomenem sitnicu da smo Erik i ja navodno opet skupa. I možda čak kažem ponešto o Heathu. (A možda i ne.) S druge strane, trudila sam se nekako ovom dečku srediti ljudskost, odnosno manjak ljudskosti, pa vjerojatno ne bi koristilo da mu izvalim nešto u stilu: *Hej, spavat ću ja s tobom i ponašati se kao da nije stalo do tebe, ali recimo da imam dečka. Možda i dvojicu.* A povrh svega toga morala sam početi biti iskrena prema sebi. Erik je djelovao tako savršen za mene svi su smatrali da bih trebala biti s njim. Zašto su mi se onda uvijek sviđali i drugi dečki, i to čak prije nego što se on počeo ponašati suludo posesivno? Nije me samo privukao Heath, nego i Loren, a zatim i Stark. Na pamet mi je padalo tek to da nešto sigurno ne valja s Erikom, ili se ja to samo pretvaram u gadnu fuku. Mislim, stvarno. Nisam se osjećala kao gadna fuka. Nego kao djevojka kojoj se sviđa više od jednog dečka.

Premjestio se na krevetu pokraj mene i pokušala sam ne odskočiti kad sam osjetila da podiže ruku.

„Dođi ovamo. Možeš mi staviti glavu na prsa i zaspati. Bit ćeš sigurna uz mene. Objećavam.“

Istjerala sam problem Erika iz svijesti, zaključila da bih baš i mogla tako postupiti mislim ono, već sam bila u krevetu s ovim dečkom i primaknula mu se. Obgrlio me rukom, a ja sam se pokušala opustiti uz njega, glave pomalo nespretno položene na njegova prsa. Stalno sam se

pitala je li mu udobno. Da mu nisam preteška? Da mu nisam preblizu? Ili sam mu predaleko?

Onda je podigao šaku i njome pronašao moju glavu. Isprva sam pomislila da će mi odmaknuti glavu (jer mu je preteška), ili da će me čak možda zadaviti ili šta ti ga ja znam. Zato me iznenadilo kad me počeo milovati po kosi kao da sam jogunast konj.

„Imaš stvarno lijepu kosu. Jesam li ti to rekao prije nego što sam umro, ili mi je to tek sada palo na pamet?“

„Očito ti je to upravo palo na pamet,“ rekla sam.

„Rekao bih ti da si izgledala jako seksi danas kad sam te vidio голу, ali to vjerojatno ne bi bilo primjereno, budući da smo zajedno u krevetu, ali ništa ne radimo.“

„Ne,“ ukočila sam se i pripremila na izvlačenje iz njegova zagrljaja. „Ne bi bilo primjereno.“

Prsa su mu zabrujala pod mojim uhom kad se tiho nasmijao.

„Daj, opusti se.“

„Onda mi ne spominji kako si me vidio голу.“

„Okej.“ Malo mi je šutke milovao kosu, a onda je rekao: „Taj nazovigavran te prilično jako ranio.“

To nije bilo pitanje, ali svejedno sam rekla:

„Je.“

„Kalona ne želi da nastradaš, tako da će se taj naći u žešćoj frci kad se vrati ovamo.“

„Neće se vratiti. Ubila sam ga. Spalila sam ga,“ rekla sam jednostavno.

„Baš dobro,“ rekao je. „Zoey, bi li mi obećala još nešto?“

„Valjda, ali ne djeluješ mi sto posto sretno kad održim obećanja koja sam ti dala.“

„Bit ću sretan ako održiš ovo.“

„O čemu se sada radi?“

„Ako i ja postanem stvarno čudovište poput njih, obećaj mi da ćeš spaliti i mene.“

„To nije obećanje koje bi mi bilo ugodno dati,“ rekla sam.

„Pa, razmisli o tome, jer bi se moglo raditi o obećanju koje ćeš morati ispuniti.“

Opet smo ušutjeli. U mojoj se sobi jedino čulo Nalino tiho hrkanje iz podnožja mog kreveta, te postojano kucanje Starkova srca pod mojim uhom. Samo mi je milovao kosu, i nije prošlo dugo prije nego što su mi kapci postali nevjerojatno teški. Ali prije nego što sam zaspala, htjela sam od njega čuti još jednu stvar.

„Možeš mi učiniti jednu uslugu?“ pospano sam ga zamolila.

„Mislim da valjda nema toga što za tebe ne bih mogao učiniti,“ rekao je Stark.

„Prestani sebe zvati čudovištem.“

Ruka mu se na trenutak umirila. Blago se premjestio i osjetila sam kako mi njegove usne dotiču čelo.

„Hajde, samo ti spavaj. Ja ću te čuvati.“

Utonula sam u san dok mi je on i dalje polagano milovao kosu.

Kalona mi se ni na trenutak nije pojavio u snovima.

Dvadeset peto poglavlje

Starka više nije bilo kad sam se probudila. Temeljito odmorena, te gladna kao pas, protegnula sam se i zijevnula, te pritom pronašla strijelu položenu na jastuk pokraj mene. Prelomio ju je napola, što mi je smjesta privuklo pažnju. Mislim ono, ime mog mjesta, Broken Arrow, znači Slomljena Strijela. Znala sam i koja je simbolika strijele prelomljene napola mir, kraj neprijateljstva. Ispod polovica strijele ležala je poruka na kojoj je velikim slovima pisalo moje ime. Otvorila sam je i pročitala: *Gledao sam te neko vrijeme dok si spavala i izgledah si mi potpuno spokojno. Kad bih ja to bar mogao osjetiti. Kad bih bar mogao sklopiti oči i osjetiti spokoj. Ali ne mogu. Ne mogu osjetiti ništa ako nisam s tobom, a čak i tada samo mogu željeti nešto što mislim da nikada ne mogu dobiti, barem ne sada. Zato sam ostavio ovo, sa svojim spokojem, kod tebe. Stark.*

Što mu to znači, kvragu? upitala sam Nalu.

Moja maca je kihnula, mrzovoljno mi rekla miafau, skočila s mog kreveta i otišla do zdjelice s hranom. Osvrnula se prema meni, predući kao luda.

Okej, da, znam. I ja sam gladna. Nahranila sam mačku i razmišljala o Starku dok sam se oblačila za dan nastave za koji sam bila uvjerena da će mi biti vrlo čudan. *Danas odlazimo odavde,* strogo sam rekla svom odrazu u zrcalu nakon što sam glačalom za kosu napola ukrotila frizuru.

Požurila sam se u prizemlje i stigla u kuhinju taman na vrijeme da zgrabim svoje omiljene pahuljice Count Chocula i pridružim se Blizankama, koje su se sašaptavale glavom uz glavu i djelovale ozlojeđeno.

„Hej, cure,“ rekla sam, sjela do njih i nasula si golemu zdjelu čokoladne poslastice. „Šta ima?“

Govoreći ispod glasa, da je samo ja čujem, Erin je rekla:

„Vidjet ćeš šta ima kad prosjediš tu koju minutu.“

„Aha, samo promatraj tjeloukradene,“ šapnula mi je Shaunee.

„Okejjjjj...“ polagano sam kazala, dolijevala mlijeko u zdjelu i promatrala učenike oko nas na, nadala sam se, krajnje nehajan način.

Ispočetka nisam baš ništa naročito primijetila. Djevojke su se bavile uzimanjem proteinskih štapića ili pahuljica ili neke druge omiljene hrane za doručak. A onda sam shvatila da nije čudno to što vidim nego ono što ne vidim. Nije bilo ni tračka od one uobičajene zafrkancije, kad se neka nekoj naruga zbog frizure, a onda joj neka druga kaže da poruči svojoj mami da šuti. Nijedna nije pričala o dečkima. Uopće. Nijedna se nije

žalila da nije stigla napisati zadaću. Zapravo, nijedna nije naročito pričala ni o čemu. Samo su žvakale i disale i smješkale se. Jako.

Pogledala sam Blizanke u stilu koji K.

„Tjeloukradeni,“ bezglasno mi je kazala Erin, dok je Shaunee kimala glavom.

„Idu mi na živce gotovo koliko i onaj gad od Starka,“ došapnula mi je Erin.

Pokušala sam ne zvučati kao apsolutni krivac kad sam rekla:

„Stark? Što s njim?“

„Guzoglavac je prošao ovuda dok si ti još bila gore. Sav se pravio važan, ko da je tu glavni gazda i baš ga briga tko zna za to da je silovao i isisavao neku sirotu bespomoćnu tjeloukradenu curu,“ rekla je Shaunee, i dalje ne dižući glas.

„Ma da, trebala si vidjeti Beccu. Dahtala je za njim ko terijer,“ rekla je Erin.

„A što je on učinio?“ upitala sam ih, zadržavajući dah.

„Zbilja je bio jadan. Jedva da ju je i pogledao,“ rekla je Shaunee.

„Toliko o tome da ih iskoristi i onda zgužva i odbaci ko šmrkljavu maramicu,“ rekla je Erin.

Pokušavala sam smisliti kako da sročim pitanje kojim bih doznala više o tome što Stark je ili nije napravio, a da pritom ne dam Blizankama do znanja da mi je do njega stalo onoliko koliko mi je stalo, a uz to sam pomislila da bih možda trebala pokušati reći neku sitnicu koja bi nekako malčice išla Starku u prilog, kad se Erin zagledala iza mene i skroz razrogačila i iskolačila oči.

„Pa, mi o prokletom vuku,“ rekla je Shaunee, oponašajući razrednu kuju.

„A on doslovce na vrata,“ dodala je Erin.

„Fulao si stol,“ rekla je Shaunee. „Podanice su ti sve tamo i tamo.“ Mahnula je rukom po prostorijski prema ostalim djevojkama koje su prestale jesti i sada i same buljile iza mene. „Ovdje ih nema.“

Okrenula sam se na stolici da pogledam u Starka. Pogledi su nam se sreli. Sigurna sam da su moje oči bile raširene i zaprepaštene. Njegove su bile duboke i tople, i gotovo da sam čula koje mi pitanje njima postavlja.

Ne hajući za sve ostale nazočne, rekla sam:

„Bok, Stark.“ Dobro sam pazila da ne zvučim ni preljubazno ni prehladno. Samo sam ga pozdravila kao što bih i bilo kojeg drugog učenika.

„Izgledaš bolje nego kad sam te prošli put vidio,“ rekao je.

Osjetila sam kako mi se obrazi žare. Kad me prošli put vidio, bili smo zajedno u krevetu. Dok sam ja još zurila u njegove oči i pokušavala smisliti koga vruga mu uopće mogu reći pred svima, oglasila se Erin.

„A je ti iznenađenje što izgleda bolje nego dok si sinoć žvakao Beccu.“

„Ma da, od pogleda na to, svatko bi izgledao mrvicu zgaženo.“

Stark je silom odvojio pogled od mene. Vidjela sam da su mu oči bljesnule opasnim rumenilom kad se okomio na Blizanke.

„Razgovaram sa Zoey, a ne s vama dvjema. Zato se gonite u guzicu.“

Nešto me u njegovu glasu duboko preplašilo. Nije viknuo. Jedva da je promijenio izraz lica. Umjesto toga, zračija je užasnim dojmom napete zvečarke, bijesne i smrtonosne i na rubu napada. Pažljivije sam ga pogledala i opazila podrhtavanje u zraku oko njega, poput valova vreline što se ljeti odižu s limenog krova. Ne znam jesu li to i Blizanke vidjele, ali svakako su nešto osjetile. Obje su probljedjele, ali jedva da sam ih i načas pogledala. Bila sam sva uživljena u Starka, jer sam znala da sada zapažam ono čudovište koje je spominjao, a pogled na promjenu koja ga je u hipu obuzela podsjetio me na Stevie Rae prije nego što je opet pronašla svoju ljudskost.

Je li mi zato bilo toliko stalo do Starka? Zato što sam vidjela kako se Stevie Rae bori s istim mračnim porivima i odnosi pobjedu nad njima a htjela sam vjerovati da bi ih i on mogao pobijediti?

Pa, iz baktanja sa Stevie Rae svakako sam naučila jednu stvar, a to je da početnik u ovakvom položaju može biti izuzetno opasno stvorenje.

Pazeći da mi glas bude potpuno smiren, rekla sam:

„Što si mi to htio reći, Stark?“

Vidjela sam previranje na njegovu licu, dok se onaj meni poznati dečko borio s čudovištem koje je očito htjelo skočiti preko stola i proždrijeti Blizanke. Napokon je opet pogledao u mene. Oči su mu još crvenkasto sjale kad je rekao:

„Nisam zapravo htio ništa reći, samo sam našao ovo. Tvoja je, zar ne?“

Podigao je ruku, u kojoj je držao moju torbicu.

Pogledala sam u njega, pa opet u torbicu. Prisjetila sam se kako mi je rekao da se boji torbica onoliko koliko se ja bojim paukova. Kad sam ga opet pogledala u oči, smiješila sam se.

„Hvala, moja je.“ Uzela sam je od njega, a kad su nam se ruke dotaknule, rekla sam: „Jedan mi je dečko jednom rekao da ga ženske torbice podsjećaju na paukove.“

Crvenilo mu je nestalo iz očiju kao daje isključio prekidač. One grozne aure oko njega je nestalo. Stavio je jedan prst preko mojega i zadržao ga, tek na trenutak. Zatim je pustio i torbicu i moju ruku.

„Paukove? Jesi sigurna da si ga dobro čula?“

„Sigurna sam. Još jednom hvala što si ovo našao.“

Slegnuo je ramenima, okrenuo se i pognuto izašao iz sobe. Čim je otišao, sve početnice izuzev Blizanki i mene počele su se uzbuđeno sašaptavati o tome koliko im je Stark zgodan. Ja sam samo šutke jela pahuljice.

„Okej, ne da je jeziv, nego je žešće jeziv,“ rekla je Shaunee.

„Je li Stevie Rae bila takva prije nego što se Promijenila?“ upitala me Erin. Kimnula sam.

„Je, otprilike.“ Spustila sam glas i dodala: „Jeste vas dvije išta primijetile u zraku oko njega? Tipa čudnog podrhtavanja ili posebno tamne sjene?“

„Ne, tako sam zabrijala na to da će me pojest da nisam stigla gledat oko njega,“ rekla je Erin.

„Također,“ rekla je Shaunee. „Znači, zato ti ne šiziš od njega, jer te podsjeća na Stevie Rae prije nego što se Promijenila?“ rekla je Shaunee.

Slegnula sam jednim ramenom i poslužila se punim ustima Count Chocule kao izlikom da ne kažem mnogo.

„Hej, ozbiljno, znam što je pisalo u Kramishinoj pjesmi i sve to,“ rekla je Erin. „Ali moraš biti oprezna s njim. Uz njega ti se totalno crno piše.“

„Plus, pjesma se možda i ne odnosi na njega,“ rekla je Shaunee.

„Cure, je 1’ zbilja moramo sada o tome?“ rekla sam nakon što sam progutala.

„Nikako, on nama nimalo nije važan,“ brzo je rekla Shaunee.

„Također,“ rekla je Erin, pa dodala: „Oš provjerit da ti nije ukrao stvari?“

„Da, šta god.“ Otkopčala sam torbicu i pogledala u nju. kopajući malo po unutrašnjosti i naglas nabrajajući što je sve unutra. „Mobitel... sjajilo za usne... cool sunčane... novčanik u kom je. nego šta, sva moja lova i moja vozačka... i...“ Naglo sam ušutjela kad sam pronašla malu poruku na kojoj je bila nacrtana strijela slomljena napola. Ispod strijele pisale su riječi: *Hvala ti za sinoć.*

„Šta? Jesi skužila da ti je nešto maknuo?“ upitala me Erin. pokušavajući preko stola zaviriti u moju torbicu.

Zaklopila sam je.

„Ne, samo gadnu rabljenu maramicu. Da je bar nju maknuo.“

„Pa, ja svejedno tvrdim da je govno,“ progundala je Erin.

Kimnula sam i samo tiho potvrdno mrmljala dok sam privodila zdjelu pahuljica kraju i nastojala ne misliti na to kako mi je Starkova topla ruka milovala kosu.

Nastava je bila, kako bi to rekla moja učiteljica španjolskog, profesorica Garmy, da se nije pretvorila u dobru malu tjeloukradenu profesoricu, no bueno para me. A najgore od svega bilo je to što kad bi se izuzelo odurne

nazovigavranove, kojih je izgleda bilo posvuda, čak bih se nekako možda i uspjela zamalo uvjeriti da je sve normalno. Ali zamalo može biti jako važna riječ.

Nije pomagalo ni to što mi se na polugodišta raspored skroz promijenio, tako da sam sad išla na nastavu s potpuno drugim učenicima, među kojima nijedanput nisu bili ni Damien ni Blizanke. Afroditu se nigdje nije dalo vidjeti, tako da sam se svako toliko znala zabrinuto upitati jesu li nazovigavranovi pojeli nju i Dariusa. Doduše, poznavajući Afroditu, njih dvoje su se još uvijek igrali doktora u njenoj sobi.

I s tom odvratnom predodžbom u glavi sjela sam u klupu za prvi sat, koji mi je sada bio Književnost 205. E da, kad mi je Shekinah preuredila cijeli raspored kako bih se mogla uvrstiti u naprednu razinu Vampirske sociologije, propustila mi je spomenuti da sam zbog tog prerasmjesta stavljen na višu razinu nastave iz književnosti i španjolskoga. Zato mi se želudac okretao dok sam čekala da profesorica Pentezileja, poznatija kao Profa P, zada lektiru s popratnim groznim sastavkom koji tako nadilazi moje sposobnosti da mi može sviti gnijezdo na glavi.

Nisam se trebala zabrinjavati. Profa P je došla. Izgledala je kao i inače, prelijepo i umjetnički. Ali ponašala se kao potpuno drugačija vampirica. Profa P, koja je bila takav zakon da nisam očekivala da ću ikad upoznati bolju profesoricu književnosti, započela je sat dijeljenjem školske zadaće iz gramatike. Ozbiljno. Zurila sam u pet-šest listova papira s isfotokopiranim testovima na dopunjavanje s obje strane. Zadaci su bili u rasponu od uvrštavanja zareza do određivanja sintakse složenih rečenica (ne šalim se).

Okej, neki učenici dobro, valjda većina učenika, ako su dobili pristojno obrazovanje u sustavu javnog školstva ne bi bili nimalo zgranuti nad tom zadaćom. Ali ovo je bila Profa P iz Kuće Noći! O Paklenoj Gimnaziji (kako su je zvali ljudski učenici) moglo se sa sigurnošću reći barem to da nastava u njoj nije dosadna. A Pentezileja se isticala čak i među totalno nedosadnim profesorima. Oduševila me u prvih šezdeset sekundi prvi put kad sam sjela kod nje na sat kad je rekla da ćemo čitati Noć za pamćenje Waltera Lorda, roman o potonuću Titanica. To je već bilo jako cool, ali kad se tome pridoda činjenica da je Profa P doslovce živjela u Chicagu u vrijeme potonuća tog broda, te se sjećala hrpetine fenomenalnih pojedinosti ne samo o likovima iz knjige, nego i o životu početkom 20. stoljeća općenito, dobili smo izvrstan predmet.

Podigla sam pogled sa svoje totalno dosadne školske zadaće prema njoj. Sjedila je otromboljeno za katedrom i kamena lica zurila u ekran svog kompa. Njena današnja nastavna karizma definitivno bi na ljestvici koma

profesora iz Južne srednje došla otprilike na razinu gospode Fosster, kojoj je pokal Najgore učiteljice engleskog svih vremena prešao u trajno vlasništvo, i koju se zvalo Kraljica Školskih Zadaća ili Umpa Lumpa, ovisno o tome je li taj dan nosila svoju plavu havajsku haljinu iz M&Ma, ili nije.

Profesorica Pentezileja definitivno je postala tjeloukradena.

Sljedeći na redu bio mi je sat španjolskoga. Ne samo da mi je Španjolski II bio suludo pretežak (kvragu, meni je i Španjolski I bio pretežak!), nego se profa Garmy pretvorila u neučiteljicu. Dok je prethodno nastava bila imerzivna, što u biti znači da smo sve razgovore vodili na španjolskom, a ne engleskom, ona je sada sva usplahirena trčkarala po učionici, pomagala učenicima da napišu opis slike koju je stavila na pametnu ploču, slike hrpe mačaka, eh, gatora, koje su se zaplele u vunu, eh, hilo ili šta već god. (Stvarno sam antitalent za španjolski). Vampovske tetovaže imale su joj oblik perja, a i prije me pomalo podsjećala na španjolsku ptičicu. Sada je izgledala i ponašala se kao neurotični vrabac koji leprša od učenika do učenika i samo čeka kada će dobiti slom živaca.

Tjeloukradena profesorica broj dva.

Ali drage bih volje pristala cijeli dan ostati na zbunjola nastavi profesorice Garmy da me to moglo poštediti predmeta koji sam imala treći sat, Napredne vampirske sociologije, koju mi je predavala kao što ste već pogodili Neferet.

Od prvoga dana u Kući Noći odbijala sam da me smjeste na naprednu razinu Vamporske sociologije. Ispočetka je to bilo zato što sam se htjela uklopiti. Nisam htjela biti kao ona čudna cura s treće klase (odnosno prve godine) koju su tutnuli na predmet za šestu klasu (odnosno četvrtu godinu) zato što je ona tako posebna. Mislim ono, biju.

Pa, nije mi trebalo naročito dugo da skužim da nema šanse da ostanem inkognito. Otada sam učila kako da se nosim sa svojom posebnošću, kao i odgovornostima (i neugodnostima) koje uz nju idu. Ali koliko god da sam uvjerala samu sebe u to daje Vamp socka samo još jedan predmet, živci su me svejedno žešće prali dok sam išla do te učionice.

Naravno, to što sam znala da će Neferet držati sat nimalo mi nije pomagalo.

Ušla sam, pronašla klupu pri dnu učionice i skroz se zavalila u stolici, nastojeći oponašati one tipične lijene klince koji prospavaju cijeli život i bude se samo da prijeđu iz učionice u učionicu s rumenim flekama na čelu, ostavljajući za sobom trag zijevanja kao puževi golaći.

Moje oponašanje ljenivca možda bi i uspjelo da se i Neferet pretvorila u tjeloukradenu profesoricu. Nažalost, nije. Neferet je blistala od moći i

onoga što je slabije upućenima sigurno djelovalo kao sreća. Prepoznala sam da se radi o likovanju. Neferet je bila preti li pauk koji zrači pobjedonosnim sjajem zbog svih onih glava koje je odgrizao i s oduševljenjem smišlja nove pokolje.

Usput budi rečeno: Damien bi stvarno bio ponosan na to koliko sam zapamtila riječi iz vokabulara kojim se služio u mojoj blizini.

Uz činjenicu da mi je djelovala poput pauka, primijetila sam da Neferet ni sad nema amblem Nyx, srebrom izvezenu božicu s podignutim rukama u kojima je obujmljen polumjesec. Umjesto toga, nosila je zlatni lanac s kog su visjela krila isklesana iz potpuno crnog kamena. Upitala sam se, ne prvi put, zašto nitko nikako da primijeti da je ona do krajnosti izopačena. Također sam se upitala zašto nitko ne primjećuje kako ona zrači svojevrsnom tamnom energijom od koje je prostor oko nje bio nabijen poput zraka tik prije udara munje.

„Današnja lekcija bit će posvećena jednom vidu sposobnosti kojima se može poslužiti samo vampir, ili katkad pojedini napredni početnik. Zato vam zasad neće trebati Početnička početnica, osim ako ne želite unijeti dodatne bilješke u odjeljak iz fiziologije. Molim da otvorite udžbenike na stranici 426, gdje je poglavlje o prikrivanju.“ Neferet je s lakoćom zadržavala pozornost cijelog malog razreda. Hodala je amo-tamo po prednjem dijelu učionice, djelujući kraljevski i tipično prekrasno u dugoj crnoj haljini s porubima od zlatnog konca koja je izgledala kao tekući metal. Kestenjasta kosa bila joj je zadignuta u rep iz kojeg su joj bježale ljupke vitice vlasi i stvarale joj okvir licu. Bilo je ugodno slušati njen profinjeni glas.

Apsolutno sam premirala od straha od nje.

„Dakle, htjela bih da samostalno pročitate ovo poglavlje. Zadatak vam je voditi dnevnik u koji ćete zapisivati sve svoje snove u sljedećih pet dana. U snovima nam često na površinu izlaze tajne želje, kao i sposobnosti. Prije nego što zaspate, želim da dobro razmislite o štivu i promislite što prikrivanje znači vama. Kakve to mračne tajne krijete od svijeta? Kamo biste otišli kad vas nitko pritom ne bi mogao pronaći? Što biste učinili kad vas nitko ne bi mogao vidjeti?“ Zastajala je i pogledavala svakog učenika dok je govorila. Neki su joj se stidljivo smješkali. Drugi su odvrćali pogled, gotovo kao da ih je stid. Sve u svemu, na ovom je satu bilo življe nego na ijednom drugom na kojem sam danas bila.

„Brittney, dušo, bi li nam pročitala naglas ulomak o zakrivanju sa stranice 432?“

Brittney, sitna brineta, kimnula je glavom, okrenula stranicu i počela čitati:

ZAKRIVANJE

Većini početnika poznata je njihova prirodena sposobnost zakrivanja svoje nazočnosti od ostalih, tj. ljudskih bića. Uvježbava se tradicionalnim iskradanjem početnika s kampusa poradi izvođenja obreda doslovce pod nosom ljudske zajednice. Ali to pruža tek prvi dojam o sposobnosti koja stoji na raspolaganju zreloom vampiru. Čak i oni koji nemaju afiniteta mogu prizvati noć i prikriti svoja kretanja od nedovoljno istančanih osjetila tipičnog ljudskog bića.

Neferet ju je tu prekinula.

„Iz ovog ćete poglavlja, između ostalog, saznati i to da se svaki vampir može kradomice kretati među ljudima. Ta vještina dobro dođe, jer ljudi rado prestrogo sude naše aktivnosti.“

Mrštila sam se u knjigu, misleći kako nisam ja valjda jedina početnica koja primjećuje kakve predrasude Neferet gaji prema ljudima, kad me njen glas ošinuo iz neposredne blizine moje klupe.

„Zoey. Kako lijepo od tebe što si se pridružila predmetu koji bolje odgovara tvojim sposobnostima.“

Polako sam podigla pogled prema njenim studenim zelenim očima i pokušala zvučati kao bilo koja druga početnica.

„Hvala vam. Oduvijek volim nastavu Vamp socke.“

Osmjehnula se, i odjednom me podsjetila na stvorenje iz Aliena, onog totalno stravičnog starog filma sa Sigourney Weaver i jako strašnim izvanzemaljcem koji jede ljude.

„Izvršno. Hoćeš li nam pročitati naglas završni ulomak na toj stranici?“

Sretna što imam izgovor da opet sakrijem lice, pogledala sam u udžbenik, pronašla ulomak i pročitala:

Početicima valja imati na umu da zakrivanje može uvelike iscrpiti njihovu snagu. Valja imati veliku moć usredotočivanja kako bi se noć prizvala i zadržala u iole duljem razdoblju. Također je važno shvatiti da zakrivanje ima izvjesna ograničenja. Među njima su sljedeća:

1. *To je zamoran postupak koji može dovesti do krajnje iscrpljenosti.*
2. *Zakrivanje može djelovati samo na organske stvari, zbog čega je lakše ostati zakriven ako je osoba u nebeskom ruhu (odnosno naga).*
3. *Svaki pokušaj zakrivanja predmeta poput automobila, motocikala ili čak bicikala posve je uzaludan.*
4. *Kao i sve naše sposobnosti, zakrivanje ima i danak. Za neke će taj danak biti blaga iscrpljenost i glavobolja. Za druge bi mogao biti mnogo gori. ,*

Došla sam do kraja stranice i pogledala uvis u nju.

„To bi bilo sasvim dovoljno, Zoey. Dakle, reci mi, što si upravo naučila?“
Oči su joj zasvrdlale u moje.

Pa, zapravo, upravo sam naučila da moji prijatelji i ja nećemo moći pobjeći iz Kuće Noći vožnjom u Hummeru, osim ako nekako ne uspijemo dobiti dopuštenje za odlazak s kampusa. Samo, nisam to rekla. Umjesto toga, pokušala sam složiti izraz dobre učenice te rekla:

„Da se automobili i kuće i takve stvari ne mogu zakriti od ljudskih bića.“

„Kao ni od vampira,“ dodala je čvrstim glasom koji je neobaviještenima (ili tjeloukradenima) mogao zvučati brižno i učiteljski. „Nikad nemoj zaboraviti da će drugi vampiri također prozreti zakrivanje neorganskih materijala.“

„Imat ću to na umu,“ ozbiljno sam rekla. A to sam i mislila.

Dvadeset šesto poglavlje

Imala sam sat mačevanja prije ručka i nisam mogla biti sretnija. Okej, dobro, tu sad malo pretjerujem. Mogla sam biti sretnija da smo moji prijatelji i ja bili oko bezbroj kilometara daleko od Kuće Noći, Neferet i Kalone. Budući da to nije djelovalo naročito izvedivo, naročito nakon Vamp socke i Neferetine frikovske lekcije o nemogućnostima zakrivljanja, zadovoljila sam se time što se, na moju sreću, Dragon složio da izgledam preumorno, pa nisam morala raditi ništa više nego sjediti i promatrati nastavu.

Zapravo, nisam se uopće loše osjećala, a kad sam iskopala ogledalo iz torbice da stavim sjajilo koje, srećom, nisam izgubila, nisam sama sebi ni izgledala naročito loše. I tako, to što mi je Dragon dopustio da prosjedim sat, zajedno s činjenicom da je njegova mačka bila među onima koje su se pojavile u mojoj sobi kao krznata naznaka, natjeralo me da dobro držim našeg profesora mačevanja na oku.

Na prvi pogled Dragon je djelovao kao još jedna bakina kontradikcija. Prvo i prvo, bio je nizak. Drugo, bio je zgodan. Jako zgodan. U smislu tipa za kojeg bi voljela da ti bude tatakućanica, koji peče kolače i čak svojoj kćeri zna porubiti suknju, ako je stiska. U svijetu gdje su muški vampiri bili ratnici i zaštitnici, nizak, zgodan tip inače ne bi naročito privlačio pažnju. Ali cijela mu se ličnost mijenjala kad bi se latio mača, ili, kao što bi me ispravio, floreta. Tada je postajao smrtonosan. Lice bi mu otvrdnulo. Ne bi narastao, jer bi bilo blesavo (kao i nerealno) to očekivati, ali nije ni morao biti viši. Doslovce je bio tako brz da mu je floret proklizavao i presijavao se kao od vlastite volje.

Gledala sam kako Dragon drila razred u mačevanju. Početnici mi nisu djelovali tako tjeloukradeno dok su izvodili vježbe. Ali to je vjerojatno bilo zato što su se bavili tjelesnom, a ne mentalnom aktivnošću. Bolje sam pripazila i primijetila da, premda učenici izvode sve zadane kretnje, ne čavrljaju jedni s drugima, niti se bezopasno prepucavaju. Svi su bili skroz poslušni, što mi je bilo dozlaboga čudno. Mislim ono, priznajmo si. Održati punu poslušnost u dvorani punoj tinejdžera s oštrim predmetima u rukama praktički je nemoguće.

Upravo sam mrko gledala na grupu tipova koji bi inače primili barem par opomena od Dragona, uz napomenu da prate nastavu i ne ponašaju se kao idioti (u Kući Noći profesori mogu učenicima reći da su idioti kada se ponašaju kao idioti, jer ta idiotska djeca ne mogu otrčati kući i potužiti se mamici odatle činjenica da u Kući Noći ima daleko manje idiotskog ponašanja nego u glavnini naših javnih škola), kad mi se Dragon

ispriječio točno u smjeru u kom sam gledala. Zatreptala sam i izoštrila pogled na njega.

Polagano i upadljivo namignuo mi je, a onda se opet posvetio razredu.

Otprilike tada prišao mi je njegov golemi Maine Coon, sjeo do mene i počeo si lizati divovsku šapetinu.

„Di si, Shadowfax.“ Počeškala sam ga po glavi s više nade u sebi nego u ijednom trenutku otkako me onaj nazovigavran zamalo ubio.

Premda se škola pretvorila u noćnu moru i Opasnosti je bilo svuda oko nas, ručak je djelovao kao oaza onog poznatog. Natrpala sam si omiljene hrane, špageta i kole, te sjela uz Damiena i Blizanke u naš separe.

„Onda, što ste uspjeli otkrit?“ došapnula sam im između velikih zalogaja tjestenine s marinadom i sirom.

„Izgledaš daleko bolje,“ rekao je Damien glasom koji nipošto nije bio šapat.

„Osjećam se bolje,“ rekla sam mu, uz pogled u stilu koji K.

„Mislim da bi stvarno trebalo proći kroz novi vokabular za test iz književnosti, koji je idući tjedan,“ rekao je Damien glasno, otvorio svoju uvijek spremnu bilježnicu i izvadio HB olovku.

Blizanke su prostenjale. Ja sam ga mrko pogledala. Šta nam je i on sada tjeloukraden?

„Pa da, to što su ovdje na djelu promjene ne znači da vam ocjene smiju popustiti,“ rekao je.

„Damien, koja si ti naporna guzica,“ rekla je Shaunee.

„Još gore. Ti si tako prokleta naporna guzica s tim pizdarijama iz vokabulara da ću ti...“

Damien nam je gurnuo bilježnicu preko stola, da vidimo što je napisao ispod popisa riječi za vokabular.

NG na svim prozorima. Sluh im je izvrstan.

Blizanke i ja načas smo se pogledale, a onda sam uzdahnula i rekla.

„Dobro, Damien. Šta god. Učit ćemo glupi vokabular s tobom. Ali slažem se s Blizankama da si naporan.“

„U redu. Započnimo s riječju 'elokvencija'.“ Pokazao je olovkom na nju.

Shaunee je slegnula ramenima.

„Šta to nije nešto iz Zvezdanih staza!“

„Tako nekako bih i ja rekla,“ kazala je Erin.

Damien im je uputio zgađen pogled za koji sam znala da ga ne mora odglumiti. Ne. priproste, evo što to znači. Napisao je:

Dragon je uz nas. „Onda. Erin. da pokušaš uzeti sljedeću riječ, 'sladostrašće'?“

„Uuuu. znam ja šta ta znači,“ rekla je Shaunee i dočepala se Damienove olovke prije nego što ju je stigao dati Erin. Uz riječ 'sladostrašće' brzo je dopisala: *ja!* Zatim je niže na stranici dopisala: *Anastazia je isto.*

„Znaš da služenje internetskim kraćenjem smatram neotesanim,“ rekao je Damien.

„Briga nas,“ rekla je Shaunee.

„Čak i da znamo što 'neotesanim' znači,“ rekla je Erin.

„Uzet ću ja iduću riječ, rekla sam.“ Zanemarivši sljedeću riječ iz vokabulara, napisala sam: *Moramo noćas odavde, ali ne možemo Hummerom. Ne mogu ga zakriti. Zastala sam, grizući usnu, pa dopisala: Moramo biti na oprezu. N zna da ćemo pokušati otići.* „Očito ipak ne znam što ta iduća znači. Možeš li mi ti pomoći, Damien?“

„Svakako.“ Damien je napisao: *Moramo što prije odavde. Dok nas ne stignu spriječiti.*

„Okej, samo malo. Probat ću iduću. Samo da malo razmislim o njoj.“ Svi smo šutke jeli dok sam razmišljala, ali ne o riječi iz vokabulara, 'ekliptika' (ozbiljno, mogla sam do smrti misliti i ne smisliti što bi značila).

Morali smo otići s kampusa, pod mojim zakrivanjem, što prije. Ali Neferet je očekivala da ćemo pokušati klisnuti; jasno mi je to dala do znanja. Što je značilo da će nas prislušivati, ne samo putem nazovigavranova pri razgovorima u kantini, već i kroz misli u glavama Damiena i Blizanki čim se nađe fizički dovoljno blizu njih da joj proradi moć parapsihološkog osluškivanja. Opet sam pomislila koje je olakšanje što nitko osim Stevie Rae i mene ne zna da ću zapravo bježati u Benediktinsku opatiju, a ne u tunele ispod depoa. I to zahvaljujući mojoj vještini podmetanja poruka i...

„Skušila sam!“ Blizanke i Damien blenuli su u mene. Iscerila sam im se.

„Sjetila sam se što znači 'ekliptika!'“ slagala sam. „I pao mi je na pamet način učenja. Zapisat ću definicije pojedinih riječi na papiriće. Svakome od vas dat ću po jedan, a vi ćete ih trebati dobro proučiti i naučiti. Nakon što naučite pojedinu riječ, vratite mi je, pa ću vam dati iduću. Bit će otprilike kao s karticama za memoriranje.“

„Jesi ti skroz pukla, bog te?“ rekla je Shaunee.

„Ne,“ prpošno je rekao Damien. „Dobro se sjetila. Bit će zabavno.“

Trgala sam papir iz bilježnice na trake i grozničavo pisala na njih: *Dođite u konjušnicu.* Nakon što sam svaki pažljivo presavinula, rekla sam:

„Samo imajte na umu definicije koje smo obradili. Nemojte pročitati ni riječ koju sam vam dala dok ne zvoni za kraj šestog sata. Ozbiljno.“ Svakom sam pružila njegovu riječ.

„Okej, okej, kužimo,“ rekla je Erin i tutnula svoju poruku u džep dizajnerskih traperica.

„Da, šta god. Vas dvoje se pretvarate u profaće. A to vam nije kompliment,“ rekla je Shaunee, uzimajući svoj komadić papira.

„Samo upamtite, nema virenja dok ne zvoni,“ rekla sam.

„Nećemo,“ rekao je Damien. „A kad virnemo da za svaki slučaj svatko prizove svoj element, ne bi li nam pomogao da se usredotočimo?“

„Da!“ rekla sam, zahvalno se osmjehnuvši Damieniu.

„Kad smo kod toga.“ Shaunee je uzela list papira na kom smo dotad pisali. „Nosim ovaj u ženski WC da ga izučim na vlastiti način, svojim elementom.“ Pogledala je dugo i čvrsto u mene. a ja sam joj kimnula glavom, shvativši da namjerava prizvati vatru i uništiti dokaze našeg zaplotništva, što je bila jedna teška riječ čiju sam definiciju dapače znala.

„Idem ja s tobom, Blizanko. Možda ti zatreba moja, je li, pomoć.“ Erin se požurila za njom.

„Barem nema brige oko toga da će Shaunee potpaliti požar u školi iz toaleta,“ došapnuo mi je Damien.

„Vrag ti mater, crkavam od gladi!“ Afrodita je prhnula do mene i svalila se u separe. Tanjur joj je bio krcat špagetima. Izgledala je prelijepo, kao i inače, ali pomalo razbarušeno. Kosu, koju je obično puštala da joj pada punom dužinom oko ramena, povukla je u nešto što je svojedobno mogao biti šminkerski konjski rep s našušurenim vrhom, ali sada je doslovce izgledao neuredno.

„Jesi okej?“ došapnula sam joj, te bacila pogled prema prozoru i uputila Afroditi pogled koji je, ponadala sam se, značio, *šuti, čuju nas*.

Afrodita je ispratila moj pogled, kratko kimnula i uzvratila mi šaptom: „Dobro sam. Darius je brz!“

Iz toga sam shvatila da ju je ratnik vjerojatno poveo u jedan od onih svojih superbrzih trkova. Načas sam požalila zbog toga što nas on ne može sve odnijeti odavde, jednog po jednog, ali onda sam upamtila dodatak toj pomisli: možda bi mogao ponijeti jednog, pa čak i dvoje početnika, u hitnom slučaju.

„Vani ih je posvuda,“ kazala je Afrodita tako tiho da je zamalo nisam ni čula.

„Po ogradi?“ šapnuo je Damien.

Afrodita je kimnula, trpajući špagete u usta.

„Vrebaju i po kampusu,“ rekla je između zalogaja, pazeći da joj glas ostane tih, „ali očito paze uglavnom na to da nitko ne dolazi i odlazi bez njihova dopuštenja.“

„Pa, mi definitivno odlazimo bez njihova dopuštenja,“ rekla sam. Pogledala sam u Damiena. „Moraš otići, da mogu porazgovarati s Afroditom. Shvaćaš zašto?“

Na tren je poprimio povrijeđen izgled, a onda sam mu opazila shvaćanje u očima kad se sjetio da slobodno mogu razgovarati s Afroditom, bez brige oko toga da će joj Neferet provaliti u svijest i iskopati što sam rekla.

„Shvaćam,“ rekao je. „Dakle, znači da se vidimo...“ Rečenica mu je završila pitanjem.

„Samo skuži bilješku o vokabularu koju sam ti dala, okej?“

Osmjehnuo se.

„Okej.“

„Bilješku o vokabularu?“ rekla je Afrodita nakon što je otišao.

„To je način na koji ih obavještavam da se nađemo u konjušnici odmah nakon nastave, a da to unaprijed ne znaju. Ako to njih iznenadi, možda će i Neferet trebati neko vrijeme da skuži što namjeravamo.“

„A dotad ćemo se već pokupit odavde?“

„Nadam se,“ prošaptala sam. Prignula sam se bliže Afroditi, ne hajući za to hoće li nazovigavranovi postati sumnjičavi zbog toga što približavamo glave. Barem nam nisu mogli prodrijeti u te glave. „Dođi u konjušnicu s Dariusom čim završi nastava. Dragon i Anastazija su s nama. Zato se nadam da su nas mačke navele na pravi trag, pa je i Lenobia na našoj strani.“

„Što znači da bi nam mogla pomoć da izađemo odavde kroz slabi dio zida pokraj konjušnice?“

„Aha. Okej, ovo što ću ti sada ispričat nemoj reć nikom drugom, čak ni Dariusu. Kuneš se?“

„Da, da, šta god. Majke mi preko...“

„Dovoljno mi je da samo kažeš da nećeš reć,“ kazala sam joj, jer nisam htjela da prevali preko usta išta vezano uz grobove.

„Neću reći. Onda, o čemu se radi?“

„Kad odemo odavde, ne vraćamo se u tunele ispod depoa. Nego idemo u Benediktinsku opatiju.“

Uprla je u mene oštar pogled u kom je bilo daleko više inteligencije nego što joj je većina bila voljna priznati.

„Stvarno misliš da ti je to pametno?“

„Imam povjerenja u sestru Mariju Anđelu, a imam i ružan predosjećaj o tunelima.“

„A, sranje. Mrzim kada to kažeš.“

„Kvragu, ni meni to nije drago! Ali tamo dolje sam osjetila nekakav mrak koji i prečesto viđam.“

„Neferet,“ šapnula je Afrodita.

„Bojim se da je.“ Progovorila sam polako, razmišljajući naglas. „I mislim da bi je utjecaj časnih sestara mogao odbiti. K tome, sestra Marija Anđela kazala mi je da tamo u opatiji postoji jedno mjesto moći, nešto zbog čega je moja sposobnost kontroliranja elemenata nije baš iznenadila. Mislim da je rekla da se zove Marijina špilja.“ Kad sam to rekla, u sebi sam osjetila sigurnost da je Nyx zadovoljna odlukama koje donosim. „Možda nekako možemo iskoristiti moć koja tamo postoji, ko što smo već iskoristili moć tamo pokraj istočnog zida. U najmanju ruku, moglo bi mi pomoći da nas zakrivam.“

„Marijina špilja? Zvuči kao nešto što bi trebalo biti u moru, a ne u Tulsi. Čuj, samo imaj na umu da se ono mjesto moći pokraj istočnog zida zloupotrebljavalo otprilike u istoj mjeri koliko se koristilo u dobre svrhe,“ rekla je. „A što je sa Stevie Rae i njenim frikovima? Tvoje dečke da i ne spominjem.“

„Svi će doći. Ili se bar nadam da hoće. Nazovigavranovi drže depo pod nadzorom. Ako Stevie Rae ne smisli neki način da se provuče pokraj njih, strah me je da će je uloviti.“

„Pa, nakon što sam provela ona dva dana uz nju. mogu ti reći da je izuzetno sposobna, a i da pojedine njene sposobnosti nisu naročito simpatične.“ Zastala je i nekako se nelagodno promeškolljila.

„O čemu se radi?“ priupitala sam je.

„Čuj, ako ti kažem, hoću da mi obećaš da ćeš mi vjerovati.“

„Dobro. Obećavam. Dakle, o čemu se radi?“

„Pa, sad kad smo pričale o tvojoj poljoprivrednoj najboljoj frendici i njenu asortimanu trikova, nekako sam se sjetila nečega. Nečega što sam otkrila nakon što smo se ona i ja, je li, razumiješ.“

„Utisnule?“ rekla sam, trudeći se (bezuspješno) da se ne osmijehnem.

„E, jesi pametna, nije to smiješno,“ poklopila me. „Nego iritantno. Uglavnom, sjećaš se kad si pričala sa Stevie Rae o tome dokle se tuneli protežu i šta ti ga ja znam?“ Razmislila sam.

„Da. sjećam se.“ A onda mi se želudac stisnuo kad mi se cijeli prizor odvratio u glavi, pa sam se stvarno sjetila kako je Stevie Rae odisala teškom nelagodnom kada sam je pitala za ostale crvene početnike, i priredila se da čujem to što mi Afrodita ima reći.

„Lagala ti je.“

Slutila sam da Afrodita namjerava to reći, ali od te slutnje nije mi bilo ništa lakše to i čuti.

„A o čemu mi je to točno lagala?“

„Znači, vjeruješ mi?“ Uzdahnula sam.

„Nažalost, da. Utisnula si se s njom. To znači da si s njom bliska onako kako nitko drugi nije. To sam naučila iz svog Utiskivanja s Heathom.“

„Okej, slušaj me. Nemam se nikakvu namjeru trošiti sa Stevie Rae.“
Prevrnula sam očima.

„Nisam na to mislila, debso. Postoje razne vrste Utiskivanja. Moja spona s Heathom je vrlo tjelesna, ali on me već godinama privlači. A, eh, smijem valjda pretpostaviti da sam u pravu kad kažem da tebe Stevie Rae nikad nije privlačila?“

„Nego šta da to možeš pretpostaviti,“ suho je rekla Afrodita.

„Obje imate parapsihološke sposobnosti. Logično je onda pretpostaviti da će vaša spona biti mentalna, umjesto tjelesna,“ rekla sam.

„Aha, dobro. Drago mi je da to kužiš. Zato i znam da ti je lagala kad ti je rekla da su crveni početnici s kojima nas je upoznala jedini kojih tamo ima. Ima ih još. Ona to zna, i ona održava vezu s njima.“

„I apsolutno si sigurna u to?“

„Totalno i apsolutno,“ rekla je.

„Pa, ne mogu se sada brinuti još i oko toga, ali to bi definitivno objasnilo dio onog mraka koji sam tamo dolje osjetila. To je ista ona aura koja je nekada okruživala Stevie Rae, ali morat će pričekati da odemo odavde,“ rekla sam, sva jadna i uzrujana zbog toga što mi je najbolja prijateljica imala potrebu lagati.

„Mrzim što te ja moram obavijestiti o tome, al Stevie Rae ima više tajni nego Pariš Hilton torbica. S vedrije strane, kladim se da će tvoja lažljiva seoska frendica, frikovi i tvoji dečki uspjati izmaknut ptičkićima.“

„Nadam se.“ Uzdahнула sam i počela prčkati po salveti.

„Hej,“ tiho mi je rekla. „Samo probaj ne šiziti zbog ovoga sa Stevie Rae. Ima ona tajni pred tobom, ali mogu ti reći i da joj je stalo do tebe jako. Znam i to da se odlučila za dobro, koliko god da joj to zna teško padati.“

„Znam ja to. Vjerujem da Stevie Rae sigurno ima razloga zašto mi ne govori sve. Mislim ono, nije da ja nikad nisam čuvala tajne od prijatelja. *Pa da*, šutke sam dodala u sebi, *zbog toga si teško zabrljala stvar, ne zaboravi.*

„Okej, znači da nije samo Stevie Rae razlog što izgledaš kao da ti treba malo farmakološke pomoći da živneš.“ Zatim je podigla obrve kad me nastavila proučavati. „A da, kužim. Imaš problema s dečkom. Ili, točnije rečeno, problema s dečkima.“

„Nažalost, čini mi se da je primjerenije upotrijebiti množinu,“ promrsila sam.

„Erik i ja smo nekada brijali, al znaš da je to totalno gotova stvar. Možeš razgovarati sa mnom, ako imaš potrebe.“

Pogledala sam je i opet pomislila kako je ironično to što je u pravu. Stvarno sam mogla razgovarati s njom.

„Nisam sigurna da želim biti s Erikom,“ blebnula sam.

Mrvicu je jače raširila oči, ali glas joj je ostao nehajan.

„Prisiljava te da se poševite?“

Slegnula sam ramenima.

„Da, ne. Recimo. Al nije samo stvar u tome.“ Prignula sam se i spustila glas. „Afrodita, je li ikada bio posesivan i hiperljubomoran prema tebi?“

Iskrivila je gornju usnu u sarkastičan podsmijeh.

„Pokušao je. Ja ti baš ne toleriram ljubomorna sranja.“ Zatim je zastala i ozbiljnijim tonom dodala: „A ni ti ne bi smjela, Z.“

„Znam, i ne toleriram ih.“ Uzdahnula sam. „Imat ću pune ruke posla kada ova gungula prođe.“

„Zbilja. Kad ova gungula prođe, čeka te još jedna cijela gungula.“ Strpala je još jedan zalogaj špageta u usta.

„Pa, daj da probamo prvo riješiti ovu konkretnu gungulu, da se onda mogu posvetiti svojim smiješnim privatnim dramama. Reci Dariusu da noćas bude spreman za gadne situacije. Kao što je rekao, Kaloni neće biti drago kada odemo odavde.“

„Ne, rekao je da Kaloni neće biti drago kada ti odeš odavde. Njemu si baš ti fakat bitna.“

„Ma znam, i bilo bi mi drago da više prekine s tim,“ rekla sam.

„Hej, jesi li razmišljala još štogod o onoj prvoj pjesmi koju ti je Kramisha dala prije nego što smo otišli iz tunela? Zvučala je kao formula za otjerat Kalonu.“

„Pa, ako je to formula, nisam je skužila.“ Nisam htjela priznati Afroditi da nisam ni pomislila na Kramishinu pjesmu barem ne na onu o Kaloni. Pažnju mi je potpuno odvukla druga pjesma, s mogućnošću da se Starku vrati ljudskost. A kad sam to shvatila, utroba mi se stisnula. Što ako mi je Stark namjerno odvrćao pozornost? Što ako se samo pretvarao dok smo nas dvoje bili nasamo, kako bih se previše obuzela njime i zaboravila skužiti tu drugu pjesmu ili išta povrh toga recimo, način da odemo iz Kuće Noći.

„Okej, problemi te očito tište. A mislim da se tvoji problemi daju sažeti u jednu riječ,“ rekla je Afrodita.

Pogledala sam je u oči i zajednički smo rekle tu jednu riječ.

„Dečki.“

Ona je frknula od smijeha, a ja sam se pomalo histerično tiho zacerekala.

„Nadajmo se samo da će jednog dana sve ovo proći, pa će ti najveći

problemi biti dramljenje s dečkima.“ Nakon kraćeg oklijevanja, dodala je: „Nadam se da ne misliš još uvijek na Starka.“

Slegnula sam ramenima i stavila golem zalogaj špageta u usta.

„Čuj, malo sam se raspitala, i dečko nije u redu. Točka, gotova stvar. Samo zaboravi na njega.“

Progutala sam, žvakala još malo, pa opet progutala. Afrodita me i dalje proučavala pogledom.

„Ta pjesma možda i nije bila o njemu,“ rekla je.

„Ma znam,“ rekla sam.

„Je li? I, slušaj, moraš se posvetiti tome da smisliš kako ćeš nas izvući odavde i riješiti se Kalone ili ga bar otjerati odavde. Smisli to sada. Ostavi brige o Starku i o Eriku i o Heathu, i čak o Stevie Rae za kasnije.“

„Da, znam,“ rekla sam. „O svima njima ću misliti kasnije.“

„Da, baš. Još se sjećam kakva si bila one noći kad je Stark umro. Ušao ti je pod kožu. Ali moraš imat na umu da taj Stark koji se ovdje pravi važan, izigrava teškog frajera i uglavnom iskorištava cure i odbacuje ih nakon što ih sjebe u glavu još i više nego u tijelo taj Stark nije onaj dečko koji ti je umro na rukama.“

„A što ako on je taj dečko, samo se prvo mora Promijeniti onako kao Stevie Rae?“

„Pa, obećavam ti da se ne mislim odricat još jednog dijela svoje ljudskosti da spasim njegovu guzicu. Jebo ga pas, Zoey, Erik ti je bolja partija od Starka! Čuješ što ti velim?“

„Čujem ja tebe.“ Duboko sam udahнула. „Okej, sada ću smetnut sve dečke s uma i posvetit se našem rješavanju našeg bijega odavde, a onda i rješavanju Kalone.“

„E, dobro. A probleme s dečkima možeš rješavat naknadno.“

„Okej,“ rekla sam.

„I probleme s najboljom frendicom možeš rješavat naknadno.“

„Okej,“ rekla sam.

„Okej,“ rekla je.

Opet smo prionule na jelo. Ozbiljno sam mislila to što sam joj rekla. Namjeravala sam riješiti sve svoje osobne probleme. Naknadno. Zaista. Ili sam barem sama sebi to rekla...

Dvadeset sedmo poglavlje

Bila sam uvjereni da sat drame neće biti naročito težak. Neki tjeloukradeni profesor najvjerojatnije će zamijeniti Erika, koji je pak privremeno preuzeo taj položaj od profesorice Nolan, nakon što je ona stradala. Sjela sam za klupu iza Bece, osjećajući čudan déjà vu i napola očekujući da ugledam Erikovo ljutito lice kako me poziva da stanem pred cijeli razred, pa da me tamo može pokušavati zavoditi ili ponižavati.

„Joj! Bože! Mili! Nije bio sa mnom! Makar bih taaaaako htjela daje bio!“ Beccini iritantni uskliknici prenuli su me iz mrzovolje prema Eriku. Pričala je u kratkim, zadihanim prekidima s djevojkom na suprotnoj strani prolaza između klupa, koju sam prepoznala kao učenicu pete klase po imenu Cassie. Donekle sam znala za nju jer je zauzela dvadeset peto mjesto na Međunarodnom natjecanju iz Shakespeareovih monologa na kom je pobijedio Erik, a većina učenika s drame međusobno se družila. Samo, danas se ona nije ponašala kao Shakespeareova heroína. Ponašala se kao nepodnošljiva tlaka od cerekave klinke.

„Pa nije bio ni sa mnom. A1 mogu ti reć da otkako me ugrizo, umirem od želje da i ja malo njega grickam i sisuckam,“ rekla je Cassie, pa se raspala od cerekanja. „Opet.“

„O čemu to vas dvije pričate?“ upitala sam ih, makar sam bila prilično sigurna da već to znam.

„O Starku, jasno. On je samo najseksi tip u Kući Noći. Dobro, ako se ne računa Kalona,“ rekla je Becca.

„SRZ obojica,“ rekla je Cassie.

„SRZ?“ priupitala sam.

„Skroz Radikalno Zgodni,“ rekla je Becca.

Naknadno sam shvatila da sam trebala držati jezik za zubima mislim ono, pokušavala sam razgovarati s, priznajmo si, tjeloukradenim curama kojima je ispran mozak, ali nisam se mogla ne umiješati, i da, znala sam da dio moje ljutnje potječe od potpuno neprimjerenog osjećaja ljubomore.

„Eh, ispričavam se, Becca,“ kazala sam jako sarkastičnim tonom. „A1 šta ti nismo Darius i ja nedavno spasili guzicu da je ne siluje i ne izgrize taj uu u u! najseksi tip iz Kuće Noći? A nakon toga si cmoljila i balavila.“

Zgranuta mojom upadicom, Becca je otvorila, zatvorila, pa opet otvorila usta, što me podsjetilo na ribu.

„Ti si samo ljubomorna.“ Cassie nije ni izgledala ni zvučala zgranuto izgledala je kao mrska kućka. „Erik je otišao. Loren Blake je mrtav. Tako da sad ne možeš držat dva najseksi tipa u školi na svojoj kratkoj uzdi.“

Osjetila sam kako mi se lice žari od rumenila. Zar je Neferet svima kazala za Lorena i mene? Pojma nisam imala što da im kažem, ali Becca mi ionako nije dala da dođem do riječi.

„Ma da, samo zato što si skroz velika faca s elementima ne znači da možeš dobit koga god tipa hoćeš.“ Becca me gledala s istom onom mržnjom u očima kao i Damiena i Blizanke kad su joj sinoć pokušali utuviti pamet u glavu. „Da znaš da i mi ostale možemo tu i tamo dobit svoju priliku.“

Progutala sam potrebu da se izderem na nju i pokušala je ipak razložno uvjeriti.

„Becca, tebi se sve pobrkalo. Kad smo sinoć Darius i ja razdvojili tebe i Starka, on te silom tjerao da ga pustiš da ti siše krv, a i samo što te nije počeo silovat.“ Bilo mi je grozno to izgovoriti. Pogotovo mi je bilo grozno znati da je to istina.

„To ja tako ne pamtim,“ rekla je Becca. „Sjećam se da mi se sisanje sviđalo, a sviđalo bi mi se i sve ostalo što dođe kad Stark curi siše krv. Prekinuli ste nešto dobro što vas se uopće nije ticalo.“

„Ti to tako pamtiš jer ti je Stark petljao po glavi.“

Becca i Cassie prasnule su u smijeh, na što su se mnoge glave okrenule prema nama.

„Sad ćeš još reć da nam i Kalona petlja po glavi, pa nam je samo zato tako prokleta seksi,“ rekla je Cassie.

„Vas dvije to stvarno hoćete reći da niste primijetile da se situacija u našoj školi totalno promijenila otkako se Kalona probio iz zemlje?“

„Je, pa šta? On je priležnik Utjelovljene Nyx. Moraš očekivat da će sve uz njega bit drukčije,“ rekla je Cassie.

„I naravno da je izašo iz zemlje. Zemlja je jedan od elemenata Nyx. Nije valjda da to ne znaš?“ rekla mi je Becca i pogledala Cassie, prevrćući očima.

Upravo sam zaustila da im pokušam objasniti da je on pobjegao iz zemlje, a ne da je bio rođen putem nje, kad su se vrata učionice otvorila i kroz njih je ušetao Kalona.

Sva ženska stvorenja u razredu zajednički su uzdahnula, izuzev mene. I, da budem potpuno iskrena, i meni je došlo da uzdahnem, pa sam morala silom sklopiti vilice da se suzdržim. Kad je bio tako totalno predivan. Danas je na sebi nosio crne sportske hlače i košulju kratkih rukava, nezataknutu i raskopčanu, razmaknutu taman toliko da mu pri svakom pokretu ugledam besprijekorno brončanu kožu i slasne pločice na truhu. Netko mu je presjekao košulju na plećima, jer kroz nju su mu virila ona veličanstvena crna krila, uredno složena uz njegova široka leđa. Duga

tamna kosa padala mu je na ramena, od čega je, usprkos modernoj odjeći, izgledao kao bog iz davnine.

Došlo mi je da upitam Beccu ili Cassie koliko staro njima izgleda, jer meni je opet djelovao kao da mu je tek osamnaest ili devetnaest godina, da je u naponu mladosti i snage, nipošto tako drevan i zagonetan da bi mi bio nepristupačan.

Ne! Pa slušaj samu sebe! Nećeš se ni snaći, a početi ćeš zvučati jednako praznoglavo kao Becca i Cassie i sve one ostale. Razmisli malo! On ti je neprijatelj. Ne zaboravi to. Prisilila sam se da ne vidim samo tjelesnu ljepotu i hipnotičku privlačnost kojom je zračio, te shvatila da je on počeo govoriti dok sam ja u sebi vikala na sebe.

„Prema tome, predložio sam priskočiti u pomoć pri vođenju ovog predmeta, jer očito da pogubno djelujete na svoje nastavnike.“

Zahvalni smijeh razreda bio je topao i pun dobrodošlice.

Podigla sam ruku. Jantarne su mu se oči iznenađeno raširile, a onda se osmjehnuo i rekao:

„Baš prekrasno što mi prvo pitanje dolazi od najposebnije među početnicama. Da, Zoey, kakav ti odgovor mogu dati?“

„Budući da ste vi sad preuzeli Dramu, samo me zanima znači li to da očekujete da Erika Nighta neće biti u jednom duljem razdoblju?“ Okej, nisam mu htjela postaviti pitanje, ali nagoni su me natjerali da podignem ruku, baš kao što su mi nagoni kazali što da ga pitam. Znala sam da je opasno izazivati ga činjenicom da je Erik pobjegao, ali to sam izvela na način koji mu, nadala sam se, neće dati povoda da se otvoreno razbjesni.

Samo nisam bila sigurna zašto mi je došlo da podbadam ionako ljutnji sklonog besmrtnika.

Kalona je djelovao kao da ga moje pitanje nimalo nije smelo.

„Uvjeren sam da bi se Erik Night mogao vratiti u Kuću Noći prije nego što neki možda misle. Ali, nažalost, čujem da tada možda neće biti u stanju ponovno preuzeti svoje profesorske dužnosti, a ni bilo koje druge, na podulje vrijeme.“ Osmijeh mu je postao topliji i prisniji, i osjetila sam kako me Becca i Cassie i ostale učenice u razredu strijeljaju pogledima punim ljubomore. S užasnim strahom i nevjericom shvatila sam da djevojke zapravo uopće nisu shvatile ništa od onoga što je Kalona upravo rekao. Nije im išlo u glavu da je upravo zaprijetio Eriku kad je rekao da se on vraća, po svoj prilici tek u mrvicu boljem stanju od dovoženja u mrtvačkoj vreći. Čule su samo zvuk njegova prekrasnog glasa. Znale su samo da je odlučio pažnju posvetiti upravo meni.

„A sada, mila Zoey, ili, kako te radije zovem, Aya, pružam ti čast da odabereš koje ćemo djelo izučavati prvo. Samo, budi na oprezu! Cijeli se

razred mora složiti s tvojim odabirom. A ja znam da ću igrati glavnu ulogu u bilo kojem tekstu za koji se odlučiš.“ Dugim je koracima došao do moje strane učionice. Sjedila sam u klupi smještenoj u drugom redu, odmah iza Becce, i kunem se da sam osjetila kako je ona zadrhtala od njegove blizine. „Možda ću ja tebi dati ulogu u našoj maloj drami.“

Zurila sam u njega dok mi je srce tako silovite tuklo u prsima da sam bila sigurna da ga čuje. Nije mi bilo lako što mi je on tako blizu. To me podsjetilo na moje snove, u kojima mi je dolazio i primao me u zagrljaj. Osjećala sam vitice hladnoće što mu palucaju iz tijela... obavijaju se oko mene... tjeraju me da čeznem da me prekrije pokrivač tih krila boje ebanovine...

On namjerava nauditi Eriku! Primila sam se za tu pomisao i osjetila kako slasna jeza klizi s mene. Ma što da se zbivalo između Erika i mene, nisam namjeravala prešutno pristati na to da mu se išta dogodi.

„Znam jedan savršen kazališni komad za nas.“ Ponosila sam se smirenošću i snagom u svom glasu.

Osmijeh mu je bio sušta senzualna radost.

„Sad me baš zanima! Koji je tvoj odabir?“

„Medeja,“ rekla sam bez oklijevanja. „Starogrčka tragedija smještena u vrijeme dok su bogovi još kročili svijetom. Opisuje što se dogodi kad čovjek u sebi ima previše hibrisa.“

„Ah, da, hbris. Čovjekovo iskazivanje bogolike oholosti.“ Glas mu je i dalje bio dubok i zavodljiv, ali uviđala sam ljutnju koja mu se počinje krijesiti u očima. „Mislim da ćeš otkriti kako se pojam hibrisa odnosi samo na držanje smrtnika, ne i samih bogova.“

„Znači, nećete da radimo taj komad?“ kazala sam napadnim tonom nevinašca.

„Naprotiv! Držim da će komad biti zabavno raditi. Možda ti dodijelim dramsko tumačenje same Medeje.“ Prestao me gledati u oči i opet usmjerio svoju karizmu na cijeli razred. „Noćas izučite ovaj komad. Sutra ga počinjemo glumiti. Dobro se odmorite, djeco moja. Radujem se svojem ponovnom susretu sa svima vama.“ Okrenuo se i napustio učionicu jednako naglo kao što je u nju ušao.

Činilo mi se da je za njim dugo ostala vladati mrtva tišina. Napokon sam rekla, nikom i svakom:

„Dobro, da ja onda vidim ima li tu primjeraka Medeje.“ Ustala sam i otišla u dno učionice. Ali čak ni zvuk otvaranja i zatvaranja ormarića i prekopavanja po hrpama starih dramskih tekstova i gomiletinama skripata nije mogao prikriti sašaptavanje koje je zavládalo oko mene.

„Zašto bi on nju išo primjećivat?“

„To nije fer!“

„Ako su to ti zagonetni putovi Nyx, onda mi fakat idu na jetra.“

„Ma da, koje sranje. Ako nisi Zoey Redbird, onda Nyx boli ona stvar za tebe.“

„Nyx joj da svakoga koga poželi. Božica ne ostavlja ništa za nas ostale.“ I tako su one rogoborile i rogoborile, pizdeći sve više i više. Čak su i dečki počinjali dodavati svoje. Očito sam im bila dobrodošao žrtveni jarac za svakako već golemu količinu bijesa i zavisti koje su osjećali prema Kaloni, samo što ih nisu smjeli iskaliti na njemu jer im je on petljao po glavama.

Bilo je više nego upadljivo da je Kalona krenuo metodično raskidati ljubav početnika prema Nyx, i da sam mu ja služila u tu svrhu. Oni više nisu uviđali ljubav i čast i snagu svoje Božice jer im je fizička nazočnost Kalone zaklanjala pogled, kao što sunce zasjeni sjaj mjeseca za vrijeme pomrčine.

Pronašla sam kutiju s tekstovima Medeje, odnijela ih do Beccine klupe i svalila pred nju. Kad me mrsko pogledala, rekla sam joj:

„Evo. Razdijeli ih.“ Zatim sam, bez i jedne riječi više, otišla iz razreda.

Kad sam izašla iz zgrade, sišla sam s pločnika u sjenu škole i naslonila se na stijenku od miješanog kamena i cigle, glatku od leda, od koje su bile sagrađene zgrade Kući Noći i zid oko kampusa. Sva sam se tresla. Jedno kratko pojavljivanje bilo je dovoljno da Kalona okrene pun razred učenika protiv mene. Nije bilo bitno što ja očito nisam slinila nad njim kao svi ostali. Nije čak bilo bitno ni to što sam ga razljutila. Sve što su te klinke skužile bila je njegova hipnotička ljepota i činjenica da se odlučio posebno angažirati samo oko mene daleko više nego oko bilo koje od njih.

I zbog toga su me mrzile.

Ali još lako za to što su mene mrzile. Najstrašnije, najnevjerojatnije bilo je to što su počele mrziti Nyx.

„Moram ga izbaciti odavde.“ Izgovorila sam te riječi naglas, pretvarajući ih u zavjet. Bez obzira na cijenu, Kalona će otići iz ove Kuće Noći.

Polako sam se uputila prema konjušnici, i to ne samo zato što sam otišla s prethodnog sata prije kraja, tako da sam mogla malo ubijati vrijeme prije šestog sata i početka Konjaništva. Hodala sam polako zato što bih se, da nisam bila krajnje oprezna, poskliznula i ljesnula na guzicu. Kakve sam sreće, slomila bih nešto i još se morala baktati s gipsom ili dva povrh svega ostalog.

Netko je posuo pločnik mješavinom pijeska i soli, ali bilo je slabe vajde od toga uz oluju koja je neprestano nadirala. Padao je val za valom

smrznute kiše, od koje je svijet izgledao kao golema torta s kristalnom glazurom. I dalje je bio lijep, ali na jezovit, snolik način. Dok sam proklizavala i spotala se i mučila prijeći svega nekoliko metara od dramske učionice do štala, shvatila sam da nema šanse da nas šestero uspijemo izaći odavde, a da i ne spominjem onih otprilike kilometar i pol koliko nas dijeli od Benediktinske opatije na križanju Lewisa i Dvadeset prve.

Došlo mi je da sjednem nasred te hladne, vlažne, skliske kaljuže i briznem u plač. Kako ću nas izvući odavde? Trebao mi je Hummer, ali nisam ga mogla zakriti. Tako da nam je preostajao samo bijeg pješice, što ne bi bilo dovoljno brzo ni pod normalnim okolnostima. Za vrijeme ledene oluje koja obavlja ulice i pločnike središta Tulse ledom i mrakom, to ne da bi bilo sporo, nego nemoguće.

Stigla sam gotovo do ulaza u konjušnicu kad sam začula podrugljiv graak iz krošnje golemog starog hrasta koji je stražario pred zgradom. Prva mi je reakcija bila da ubrzam proklizavajući hod, stignem do vrata i uđem. Čak sam se i požurila, a onda sam shvatila koliko sam bijesna. Stala sam, duboko udahнула da se usredotočim, i zanemarila osjećaj da me promatraju užasno ljudske oči pticolikog stvora od kojih su mi se ježile dlačice na zatiljku.

Vatro, trebaš mi, prošaptala sam, šaljući misli prema jugu, u smjeru kojim vladaju plamenovi tog elementa. Gotovo smjesta osjetila sam kako mi vrelinu dotiče kožu, dok je zrak oko mene počeo odisati čekanjem i osluškivanjem. Okrenula sam se i pogledala u ledom okovane grane ponosnog starog hrasta.

Umjesto nazovigavrana, utvarno obličje Neferet držalo se za sredinu stabla, gdje su se masivne prve grane počinjale račvati. Zračila je mrakom i zlom. Nije bilo ni daška vjetra, ali duga se kosa kovitlala oko njene glave kao da joj vlasi imaju vlastiti život. Oči su joj se krijesile gadnom, zagasitorumenom nijansom, sličnijom hrđi nego crvenilu. Tijelo joj je bilo poluprozirno; koža joj je treperila nezemaljskom svjetlošću.

Usredotočila sam se na ono jedino što je dopuštalo da strava u meni jenja u dovoljnoj mjeri da progovorim: *ako joj je tijelo izgledalo prozirno, onda zapravo nije bila tu.*

„Zar nemaš pametnijeg posla nego da me uhodiš?“ Bilo mi je drago što mi glas nije zadrhtao. Čak sam podigla bradu i prostrijelila je pogledom.

„Nas dvije imamo nepodmirenih računa.“ Usta joj se nisu pomaknula, ali čula sam kako njen glas sablasno odjekuje oko nas.

Nasmijala sam se bahato i podrugljivo, onako kao Afrodita.

„Okej, onda valjda i nemaš pametnijeg posla nego da me uhodiš. Ja sam s druge strane tako jako zauzeta da mi se ne da gnjaviti tobom.“

„Ponovno ti treba lekcija o poštovanju starijih.“ Vidjela sam kako se počinje smiješiti, i široka, lijepa usta nastavila su joj se širiti i širiti i širiti sve dok, s groznim, grgljavim šumom paukovi nisu pokuljali iz tog razjapljenog ždrijela i cijeli joj se lik raspao u stotine i stotine uzrvjelih, mnogonogih Stvorenja.

Udahnula sam do petnih žila da vrisnem i već počela bježati unatraske kad sam začula sušanj krila i jedan je nazovigavran sletio u rašlje stabla. Trepnula sam, očekujući da ga paukovi cijelog prekriju, ali oni su zatreperili, a onda kao da su se upili u noć i iščeznuli. Preostali su samo drvo, nazovigavran i moj nesmanjeni strah.

„Zzzzoey,“ stvorenje je prosiktalo moje ime. Očito se radilo o jednom od jadnijih nazovigavranova, čije umijeće govora nije bilo ni blizu Rephaimovoj profinjenosti. „Miriššššeššš po ljetu.“ Otvorio je tamni kljun i ugledala sam mu račvasti jezik, koji je gladno zapalucao, kao da kuša moj miris.

Okej. Što je dosta, dosta je. Neferet me isprepadala na mrtvo ime. A sad me još i ovaj... ovaj...ptičkić misli maltretirati? E. Nećeš. Majci.

„Pa dobro, više mi je stvarno pun kufer vas nakaza i toga kako vi i vaš tata i gadna Neferet mislite da možete svima nama izigravati vladare.“

„Otacccc kažžžže nađi Zzzzoey i ja nade Zzzzoey. Otacccc kažžžže motri Zzzzoey. Ja motri Zzzzoey.“

„Ne. Ne. Ne! Da hoću da me neki žešće naporni tata posvuda prati i gleda što radim, nazvala bih Poočaja. Zato tebi, tvome tati, ostaloj tvojoj ptičkićastoj braći, pa čak i Neferet, kažem: Skinite Mi Se S Vrata!“ Podigla sam ruke i opalila ga vatrom. Zakriještao je i uzletio, mahnito mašući krilima i sumanuto odlijećući iz krošnje i od mene što je dalje mogao, ostavljajući za sobom smrad oprljenog perja i tišinu.

„Znaš, nije pametno tjerati ih da te zamrže. Ionako su iritantni. Kad im jednom raskuštraš perje, stvarno je teško izaći nakraj s njima.“

Okrenula sam se prema zgradi konjušnice i na otvorenim vratima ugledala Starka.

Dvadeset osmo poglavlje

„Vidiš, to ti je jedna od razlika između tebe i mene. Ti bi se slagao s njima. Ja se ne bih. Tako da me nije briga hoću li ih razljutiti,“ rekla sam Starku. Sav preostali strah u sebi pretvorila sam u bijes. „I znaš što? U ovom trenutku stvarno ne želim više slušati o tome.“ Zvučeći i dalje ljutito, dodala sam: „Jesi ti to vidio?“

„To? Misliš nazovigavrana?“

„Mislim na one odurne paukove.“ Djelovao je iznenađeno.

„Bilo je paukova na drvetu? Ozbiljno?“

Ispustila sam dug, ozlojeđen dah. U zadnje vrijeme nisam sasvim sigurna da znam što je u ovoj školi više stvarno, a što izmišljeno.

„A vidio sam da si bila prilično ljuta i da si se nabacivala vatrom kao loptom za plažu.“

Primijetila sam da spušta pogled prema mojim rukama i shvatila da ne samo da mi se tresu, nego se i dalje žare od aure plamena. Duboko sam udahнула da se smirim i prisilila drhtavicu da prestane. Zatim sam daleko smirenijim tonom rekla:

„Hvala ti, vatro. Možeš sada otići. Ne, čekaj. Bi li mi prije toga mogla maknuti malo ovog leda?“ Plameno sjajnim sam rukama pokazala na dio pločnika između mjesta gdje sam stajala i konjušnice, a vatra je radosno briznula iz vrhova mojih prstiju kao iz krasnog minijaturnog bacača plamena, te veselo oblizala debeli sloj leda, pretvarajući ga u hladnu bljuzgu. Ali ta bljuzga barem nije bila skliska. „Hvala ti, vatro!“ doviknula sam kad su mi plamenovi utrnuli na prstima i odjurili prema jugu. Progacala sam kroz kaljužu od vode i leda i odmarširala pokraj Starka, koji je buljio u mene. „Šta?“ rekla sam mu. „Već mi je dojadilo stalno se posklizavati i zamalo padati na guzicu.“

„Stvarno si nešto posebno, znaš.“ Uputio mi je onaj frajerski, zgodni osmijeh zločestog dečka, i prije nego što sam stigla trepnuti, privukao me uza se i poljubio. Nije to bio onakav nasrtljiv poljubac, pun šlatanja i posesivnosti, kakve sam doživljavala uz Erika. Starkov je poljubac prije bio slatki upitnik, na koji sam odgovorila posve potvrdnim usklikom.

Jasno, trebala sam se razljutiti. Trebala sam ga odgurnuti od sebe i očitati mu bukvicu, umjesto da mu (oduševljeno) uzvratim. Voljela bih da mogu reći kako sam tako polufuksoidno reagirala na njega samo zato što mi je u zadnje vrijeme život bio tako pun stresa i straha da sam morala pobjeći, a njegov mi je zagrljaj pružio najlakšu mogućnost bijega, što bi podrazumijevalo da nisam zapravo bila potpuno odgovorna za činjenicu da totalno brijem sa Starkom ravno na ulazu u konjušnicu.

Istina je manje laskava, a opet je svejedno istina. Nisam ga poljubila ni zbog stresa, ni zbog straha, ni zbog bijega, ni zbog ičega izuzev činjenice da sam ga htjela poljubiti. Sviđao mi se. Jako. jako mi se sviđao. Pojma nisam imala što ću s njim. Pojma nisam imala gdje bi mi se mogao uklopiti u život pa čak ni kako bi mi se mogao uklopiti u život, pogotovo ako me sram javno priznati što osjećam prema njemu. Mogla sam samo zamisliti kako bi moji prijatelji šiznuli zbog toga. A kamoli bezbroj bijesnih tjeloukradenih cura koje bi...

A pomisao na tih bezbroj tjeloukradenih cura koje je Stark dosad grizao i što već ne napokon me polila hladnom vodom i uspjela sam ga prestati ljubiti. Odgurnula sam ga od sebe, tako da je iskoračio s vrata, i brzo ušla u poljski dom, gledajući oko sebe puna krivnje, a onda odahnuvši zato što smo se ipak jedino mi motali ovuda i markirali s nastave.

Uz kompleks glavnog poljskog doma stajala je jedna pokrajnja sobica, slična stajskoj sobi za pribor. U njoj su bili spremljeni lukovi, strijele i ostala takva oprema za poljski dom i sportove. Šmugnula sam unutra dok me Stark pratio ukorak, zatvorila vrata i odmaknula se od njega za nekoliko koraka. Kad mi je uputio onaj pogled, onaj svoj seksi osmijeh, i krenuo prema meni, podigla sam ruku kao stražar na graničnom prijelazu.

„Ne. Ti ostani tamo, a ja ću ostati tu. Moramo ozbiljno razgovarati, a nema šanse da se to dogodi ako mi budeš bio blizu,“ rekla sam mu.

„Zato što se nećeš moći suzdržati?“

„Daj, molim te. Uspijevam se ja jako dobro suzdržavati. Nisam ti ja jedna od onih tvojih tjeloukradenih.“

„Tjeloukradenih?“

„Ma znaš, iz Invazije tjelokradica. Tako ja doživljavam te cure koje grizeš i petljaš im po glavi tako da samo počnu brijat u stilu 'Uuuu, taj Stark, kako mi je on seeeksi! Božemoj božemoj božemoj!' Stvarno mi to ide na jetra. I, još da ti kažem, ako ikada pokušaš izvest neko od tih sranja na meni, obećavam ti da ću prizvat svih pet elemenata, pa ćemo te zajedno razvalit ko vola u kupusu. Računaj s tim.“

„Ne bih ja to pokušao izvest na tebi, ali time ne mislim reći da te ne bih volio okusiti. Jer totalno bih.“ Glas mu je opet postao skroz seksi, i počeo mi se približavati.

„Ne! Ozbiljno ti kažem, ostani tamo gdje si.“

„Okej! Okej! Što si se sad odjednom sva nafunjila?“

Pogledala sam ga stisnutih očiju.

„Nisam se nafunjila. Ako nisi primijetio, oko nas su se otvorila vrata pakla. Kuća Noći pala je pod kontrolu tipa koji je najvjerojatnije demon. Neferet se pak pretvorila u nešto što je po svoj prilici daleko gore od

demona. Moji prijatelji i ja nismo sigurni. Nemam pojma kako da izvedem ono što moram izvesti da popravim cijeli ovaj kaos, a povrh svega još počinjem padati na tipa koji je bio s hrpetinom cura na kampusu zato što im je kontrolirao misli.“

„Počinješ padati na mene?“

„Aha, šta to nije baš super? Već imam dečka vampira i ljudskog frajera s kojim sam se Utisnula. Kako bi moja baka rekla, plesna kartica ne da mi je puna, nego je prepuna.“

„Mogu ti se ja pobrinuti za vampovskog dečka.“ Stark je automatski podigao ruku i dotaknuo luk koji je nosio privezan uz leda.

„Kvrugu, ne, nećeš se ti pobrinuti za njega!“ proderala sam se. „Utuvi si ovo u glavu: taj luk nije spremno rješenje za sve tvoje probleme. Trebao bi za njim posegnuti tek u krajnjem slučaju i nikad, baš nikad ne strijeljati u drugu osobu, bio to čovjek ili vampir. To si nekada znao.“

Lice mu se stvrdnulo.

„Znaš što mi se dogodilo. Ne mislim se ispričavati zbog svoje nove prirode.“

„Tvoje prirode? Misliš na svoju prirodu razmaženog klinca, ili na svoju prirodu muške drolje?“

„Mislim na sebe!“ Udario se šakom u prsa. „Na ono što sam ja sada.“

„Okej, sad me moraš saslušati jednom završavajući, jer ti ne mislim ovo ponavljati. Daj shvati više, kvragu! Svi mi imamo nešto loše u sebi, i svi mi možemo odlučiti ili da popustimo tom lošem, ili da mu se odupremo.

To nije ista stvar kao...“

„Daj začepi i slušaj me!“ Moj bijes je buknuo oko nas. „Nije to ista stvar za bilo koga od nas. Nekima je jedina stvar s kojom se moraju boriti to hoće li ostati spavati i propustiti prvi sat, ili dići guzicu iz kreveta i otići u školu. Drugima su u pitanju teže stvari tipa hoće li otići na odvikavanje i ostati čisti, ili samo dići ruke od sebe i nastaviti se droksati. Tebi je možda stvar još teža tipa hoćeš li se boriti za svoju ljudskost, ili popustiti mraku i biti čudovište. Ali i dalje je u pitanju izbor. Tvoj izbor.“

Ostali smo tako stajati i buljiti jedno u drugo. Nisam znala što bih mu više rekla. Nisam mogla umjesto njega donijeti odluku da ću postupiti kako treba, i odjednom sam shvatila da se više nemam namjeru potajice nalaziti s njim. Ako on nije u stanju biti dečko s kakvim bih bila ponosna da me vide u javnosti, ova furka koju mi prodaje dok smo nasamo ništa mi neće značiti. I to mu je moralo biti jasno.

„Ono što se sinoć dogodilo više se neće ponoviti. Ne na taj način.“ Ljutnja je istekla iz mene i glas mi se smirio. Zvučala sam tiho i tužno u muku te tiješne prostorije.

„Kako možeš to reći kad si mi upravo kazala da počinješ padati na mene?“

„Stark, govorim ti da neću biti s tobom ako budem morala skrivati činjenicu da smo zajedno.“

„Zbog onog tvog dečka vampa?“

„Zbog tebe. Erik je tu bitan do izvjesni mjere. Drag mi je i najmanje ga na svijetu želim povrijediti, ali bilo bi glupo od mene da ostanem s njim a da pritom žudim biti s tobom, ili bilo kim drugim, uključujući ljudskog dečka s kojim sam se Utisnula. Zato ti mora biti jasno da me Erik ne bi mogao spriječiti da budem s tobom.“

„Stvarno nešto osjećaš prema meni, je li tako?“

„Tako je, ali mogu ti obećati da neću biti tvoja djevojka ako me bude sram biti s tobom pred mojim prijateljima. Ne možeš biti kakav ne treba uza sve ostale, a kakav treba uz mene. Tvoja prava priroda je način na koji se ponašaš glavninu vremena. Ja vidim da u tebi još ima dobra, ali to dobro će postupno biti dokinuto onim mračnim, kojeg također ima, a ja ne mislim ostajati uz tebe i čekati da to doživim.“

Odvratio je pogled od mene.

„Znao sam i prije da tako gledaš na to, samo što nisam mislio da će me tako jako pogoditi kad čujem kako mi to govoriš. Ne znam jesam li u stanju donijeti pravu odluku. Kad sam uz tebe, čini mi se da jesam. Kad si tako jaka i kad si dobra.“

Ispustila sam težak uzdah.

„Nisam ti ja ne znam kako dobra. Svašta sam već znala zabrljati. Nažalost, po svoj prilici ću i dalje znati zabrljati. Svašta. A ti si taj koji je sinoć bio jak, a ne ja.“

Opet me pogledao u oči.

„Dobra si. Osjećam da jesi. Dobra si u dubini duše, tamo gdje je najhitnije.“

„Nadam se da jesam. Trudim se.“

„Onda učini ovo za mene, molim te.“ Prešao je tih nekoliko koraka između nas prije nego što sam ga stigla opet spriječiti. Isprva me nije dotaknuo. Samo me netremice gledao u oči.

„Još nisi dovršila Promjenu, ali čak te i Erebovi Sinovi zovu Svećenicom.“ Zatim je kleknuo na jedno koljeno, pogledao uvis u mene i skupio desnicu u šaku preko srca.

„Što sad to radiš?“

„Zavjetujem se tebi. Ratnici to odvajkada čine tijelom se, srcem i dušom zavjetuju da će štititi svoju Nadsvećenicu. Znam da sam još puki početnik, ali smatram da sam već dostojan zvanja Ratnika.“

„Pa, i ja sam još puka početnica, pa si pašemo.“ Glas mi je zadrhtao i morala sam brzo zatreptati da rastjeram suze koje su mi se skupile u očima.

„Prihvaćaš li moj zavjet, gospo moja?“

„Stark, shvaćaš li ti što uopće radiš?“ Znala sam za zavjet Ratnika Nadsvećenici. Radilo se o prisezi koja ga je često znala doživotno obvezati da joj služi, a često ju je bilo teže prekinuti nego Utiskivanje.

„Shvaćam. Donosim odluku. Pravu odluku. Odlučujem se za dobro umjesto zla za svjetlo umjesto za mrak. Odlučujem se za svoju ljudskost. Prihvaćaš li moj zavjet, gospo moja?“ ponovio je.

„Da, Stark, prihvaćam. I imenom te Nyx obvezujem na službu Božici, kao i meni, jer služiti meni znači služiti njoj.“

Zrak oko nas zatreperio je, a onda je došlo do zasljepljujućeg bljeska svjetlosti. Stark je kriknuo i kao da se sav urušio u sebe. Pao mi je pod noge, stenjući.

Kleknula sam do njega i počela mu povlačiti ramena, ne bih li vidjela što mu se dogodilo.

„Stark! Što je bilo? Jesi li...“

Uz čudesno radostan krik pogledao je u moje lice. Suze su mu sustizale jedna drugu niz obraze, ali osmijeh mu je doslovce blistao. Onda sam trepnula i shvatila što to vidim. Polumjesec mu se ispunio i proširio. Dvije su strijele bile okrenute prema polumjesecu. Ukrašavali su ih istančani simboli koji kao da su sjali svojom novom jarkocrvenom bojom spram bjeline njegove kože.

„O, Stark!“ Ispružila sam ruku i blago prstima prešla preko tetovaže koja ga je zauvijek Obilježila kao odraslog vampira drugog odraslog crvenog vampira koji je ikada postojao. „Prekrasno je.“

„Doživio sam Promjenu, zar ne?“

Kimnula sam, a suze su mi se prelile iz očiju i spuznule niz obraze. A onda sam se našla u njegovu zagrljaju, i ljubila sam ga, i suze su nam se miješale dok smo se smijali i plakali i grlili.

Trgnuli smo se od zvona koje je označilo kraj petog sata. Pomogao mi je da ustanem i, smiješeći se, obrisao suze s mojih i svojih obraza. Zatim mi se stvarnost probila kroz sreću, i shvatila sam što sve mora popratiti ovu novu i čudesnu Promjenu.

„Stark, kad se početnik Promijeni, postoji svojevrsan obred koji on mora proći.“

„Znaš li taj obred?“

„Ne, samo ga vampovi znaju.“ Zatim sam se nečeg sjetila. „Moraš se obratiti Dragonu Lankfordu.“

„Instruktoru mačevanja?“

„Aha. On je na našoj strani. Reci mu da sam mu te ja poslala. Reci mu da si mi se zavjetovao kao Ratnik u mojoj službi. Znat će što treba učiniti za tebe.“

„Okej, bit će kako si rekla.“

„Ali ne daj da itko vidi da si se Promijenio.“ Nisam znala zašto mi je to važno, ali znala sam da on mora ostati skriven sve dok ne dođe do Dragona. Tražila sam pogledom po spremištu oko sebe dok nisam spazila kapicu Sveučilišta Tulsa, koju sam nabila Starku na glavu. Nakon još malo potrage pronašla sam ručnik, koji sam smotala i obavila mu ga oko vrata. „Zadigni si ovo“ pridigla sam ručnik „i nabij si kapu. Nećeš izgledati prečudno. Mislim ono, vani ipak bjesni ledena oluja. Samo stigni neopaženo do Dragona.“

Kimnuo je.

„A što ćeš ti raditi?“

„Smišljat ću kako da pobjegnemo odavde. Darius i njegova supruga su uz nas, a mislim da je i učiteljica Konjaništva, Lenobia. Zato se vrati ovamo što prije možeš.“

„Zoey, nemoj me čekati. Bježi odavde. Bježi daleko, što dalje.“

„A što ćeš ti?“

Ja smijem dolaziti i odlaziti kad god mi se prohtije. Naći ću te, bez brige. Moje tijelo neće biti cijelo vrijeme uz tebe, ali moje ćeš srce uvijek imati. Ja sam tvoj Ratnik, sjećaš se?“

Osmjehnula sam se i dotaknula mu obraz.

„Nikada to neću zaboraviti. Obećavam ti. Ja sam tvoja Nadsvećenica, a ti si mi se zavjetovao. To znači da i ti imaš moje srce.“

„Onda bi najbolje bilo da se oboje dobro čuvamo. Teško je kad se mora živjeti bez srca. Valjda ja to znam. Ja sam to pokušao,“ rekao je.

„Ali ne više,“ rekla sam.

„Ne više,“ složio se.

Stark me poljubio tako nježno da sam ostala bez daha. Zatim se odmaknuo za korak, stisnuo šaku iznad srca i formalno mi se naklonio.

„Uskoro ćemo se vidjeti, gospo moja.“

„Budi oprezan,“ rekla sam mu.

„A ako ne budem mogao biti oprezan, bit ću brz.“ Uputio mi je svoj frajerski osmijeh i šmugnuo kroz vrata.

Kad je otišao, sklopila sam oči, stisnula šaku preko srca i pognula glavu. *Nyx*, prošaptala sam, *kazala sam mu istinu. On ima moje srce. Ne znam što će biti od toga, ali molim te da čuvaš mog Ratnika i zahvaljujem ti što si mu dala hrabrost da izabere dobro.*

Nyx se nije iznenada pojavila preda mnom, a nisam to od nje ni očekivala. Ali ipak sam osjetila kratak, osluškajući tajac u zraku oko mene, što mi je bilo dovoljno. Znala sam da je Božica položila ruku na Starka. *Štiti ga... ulijevaj mu snagu... i, je li, pomози mi ako je ikako moguće da shvatim što ću s njim...* molila sam se u sebi sve dok nije zvonilo za početak šestog sata.

Okej, Zoey, kazala sam sama sebi. Idemo pobjeć odavde.

Dvadeset deveto poglavlje

Kad sam sa zakašnjenjem dojurila u konjušnicu, Lenobia mi je uputila studen pogled i kazala:

„Zoey, moraš očistiti jednu pregradu.“ Dobacila mi je vile i uputila me prema Perzefoninoj pregradi.

Promrmljala sam ispriku, uz:

„Da, gospođo smjesta, gospođo,“ te se požurila u pregradu kobile koju sam smatrala svojom dokle god budem išla u školu u Kući Noći. Perzefona me pozdravila tihim frktajem, a ja sam prišla ravno njenoj glavi, milujući je po licu i ljubeći je po baršunastoj njušci, govoreći joj uglavnom to daje ona najlepší, najpametniji, najbolji konj u poznatom svemiru. Ona mi je dotaknula obraz usnama i ispuhнула dah u lice, očito se slažući s mojim mišljenjem.

„Ona te voli, znaš. Kobila mi je to rekla.“

Okrenula sam se i ugledala Lenobiju kako stoji odmah unutar ulaza u pregradu, oslonjena o zid. Znala sam katkad zaboraviti njenu iznimnu ljepotu, pa bi me u ovakvim prilikama, kad bih je zaista ugledala, iznova iznenadila njena jedinstvenost. Bila je nježno utjelovljenje snage. Na njoj su najupadljiviji bili srebrnobijela kosa i oči sive boje škrljevca, dobro, izuzev nevjerojatnih tetovaža propetih konja, njena vampirskog Biljega. Kao i obično, nosila je čistu bijelu košulju i svijetlosmeđe jahaće hlače, zataknete u engleske jahaće čizme. Ako zanemarimo tetovaže i srebrom izvezene božice na srcu, izgledala je kao da je izašla iz šik reklame Calvina Kleina.

„Stvarno možeš razgovarati s njima?“ To sam i slutila, ali Lenobia nikada dosad nije tako otvoreno spominjala svoje sposobnosti.

„Ne riječima. Konji komuniciraju osjećajima. Strasna su, odana bića u čija velika srca stane cijeli svijet.“

„To i ja oduvijek mislim,“ rekla sam nježno i poljubila Perzefonu u čelo.

„Zoey, Kalonu se mora ubiti.“

Zgranula me do srži tom neočekivano naglom izjavom, i brzo sam pogledala oko sebe od brige da neki nazovigavran ne vreba u blizini, kao što je to bilo na cijeloj mojoj dosadašnjoj nastavi.

Lenobia je odmahнула glavom i odbacila moja strahovanja.

„Konji preziru nazovigavranove u jednakoj mjeri kao i mačke, samo što je daleko opasnije zaraditi mržnju konja nego mržnju mačke. Nijedno od tih gnusnih pticolikih stvorenja ne usuđuje se ući u moju konjušnicu.“

„Gdje su ostali početnici?“ tiho sam je upitala.

„Imaju pune ruke posla oko vježbi s konjima koji danima nisu mogli van zbog ove oluje, tako da nas ne mogu prislušivati. Zato, ponavljam, Kalonu se mora ubiti.“

„Ne može ga se ubiti. Besmrtn je.“ U glasu mi se jasno čula ojađenost zbog te nezgodne činjenice.

Lenobia je zabacila dugu, gustu kostu i počela koračati od jedne do druge strane pregrade.

„Ali moramo ga poraziti. On mami naše da okrenu leđa Nyx.“

„Znam. Nije prošao ni jedan puni dan otkako sam se vratila, a već vidim kako loše stvari stoje. I Neferet je umiješana u sve to.“ Zadržala sam dah, čekajući da vidim hoće li Lenobia ostati slijepo odana svojoj Nadsvećenici, ili će uvidjeti istinu.

„Neferet je najgora među njima,“ ogorčeno je rekla. „Ona koja bi trebala biti najodanija Nyx u cijelosti ju je izdala.“

„Nije ono što je nekad bila,“ rekla sam. „Pretvorila se u nešto čemu je zlo iznad svega.“

Lenobia je kimnula glavom.

„Da, nekoliko nas toga se i boji. Sram me priznati da smo odvrtili pogled, umjesto da se postavimo pred Neferet kad se tek počela čudno ponašati. Više ne smatram da ona služi Nyx. Namjera mi je prisegnuti na vjernost novoj Nadsvećenici,“ dovršila je, značajno me pogledavši.

„Ne valjda meni!“ praktički sam ciknula. „Pa ja se još nisam ni Promijenila.“

„Obilježena si i Izabrana od naše Božice. Meni je to dovoljno. Dovoljno je i Dragonu i Anastaziji.“

„Što je s ostalim profesorima? Je li itko drugi od njih s nama?“

Licem joj je prešla strahovita tuga.

„Ne. Kalona je zaslijepio sve ostale.“

„Zašto nije i tebe?“

Nije mi odmah odgovorila.

„Nisam sigurna zašto mene nije zaslijepio, kao što je većinu ostalih. Dragon, Anastazija i ja razgovarali smo o tome, makar tek nakratko. Osjećamo i mi da nas on mami, ali dio nas uspio je ostati pošteđen njegova utjecaja u dovoljnoj mjeri da ga vidimo zaista vidimo i prepoznamo da je riječ o destruktivnom stvorenju. Za nas nema nikakve sumnje da moraš naći načina da ga poraziš, Zoey.“

Osjetila sam se užasno i bespomoćno i smoždeno i daleko, daleko premlado. Došlo mi je da počnem mahati rukama i vrištati: *Sedamnaest mi je godina! Ne mogu spasiti svijet pa ne znam ni bočno parkirati!*

A onda mi je lice pomilovao sladak lahor, pun miomirisa livade. Bio je topao od ljetnog sunca i moker poput rose u zoru, i osjetila sam kako se od njega u meni stvara polet.

„Nisi ti tek početnica. Osluhni u sebi. dijete, i spoznaj kamo te vodi taj mirni, tihi glas, a mi ćemo te slijediti,“ rekla je Lenobia glasom koji me podsjetio na moju Božicu.

U sprezi s elementima, njene su me riječi smirile, i odjednom sam raširila oči. Kako sam mogla zaboraviti?

„Pjesma!“ blebnula sam i otrčala do svoje torbice, koju sam objesila na vješalicu pokraj vrata Perzefonine pregrade. „Jedna crvena početnica piše proročansku poeziju. Neposredno prije nego što sam se vratila ovamo, dala mi je jednu svoju pjesmu koja govori o Kaloni.“

Lenobia me znatiželjno promatrala dok sam kopala po torbici.

„Evo je!“ Bila je zgužvana s onom koja se sigurno bavila Starkom. Uzela sam prvu pjesmu i posvetila joj se.

„Okej... okej... evo ga. Ovo mi govori kako da natjeram Kalonu u bijeg. Samo... samo što je, ne znam, napisana nekakvim pjesničkim šiframa.“

„Daj da je i ja pročitam. Možda ti mogu pomoći da rasvijetliš njeno značenje.“

Stavila sam pjesmu tako da je ona vidi, pa ju je počela čitati naglas dok sam ja slijedila riječi.

Prijašnji će okov

Nagnat ga u bijeg

Mjesto moći spojenih pet

Noć, Duh, Krv,

Ljudskost, Zemlja,

Spojeni ne osvajaju

Već nadvladavaju

Noć vodi do Duha

Krv veže Ljudskost

A Zemlja upotpunjuje.

„Kad se Kalona uzdigao iz zemlje, to nije bilo njegovo ponovno rođenje, u što nas je Neferet pokušala uvjeriti, zar ne? rekla je Lenobia, proučavajući i dalje pjesmu.“

„Ne. Više od tisuću godina bio je zarobljen pod njom,“ rekla sam.

„Tko ga je zarobio?“

„Pramajke moje bake iz naroda Cherokee.“

„Čini se da ovo naznačuje da postupak kojim ga je narod tvoje bake okovao ne bi ponovno uspio. Ovaj će ga put natjerati u bijeg. A meni je to dovoljno. Moramo ga se riješiti dok nije uspio posve razoriti spone koje

nas vezuju uz Nyx.“ Prešla je pogledom s pjesme na mene. „Kako ga je narod Cherokeeja zarobio u zemlji?“

Ispuhnula sam dubok uzdah, želeći iz dna duše da je baka tu i da mi može govoriti što da radim.

„Ma kad ma kad ne znam o tome onoliko koliko bih trebala!“ jauknula sam.

„Šššš,“ smirila me Lenobia, dotaknuvši mi rame kao usplahirenom ždrijebetu. „Čekaj, sjetila sam se nečeg.“

Brzo je izašla iz pregrade i ubrzo se vratila s debelom, mekom četkom za timarenje, koju mi je pružila. Zatim je opet izašla iz pregrade i donijela balu slame. Odložila ju je uz unutarnju stijenku i sjela na nju. Udobno se naslonila, izvadila dugu, zlatnu slamku i utaknula je u usta.

„A sad timari svoju kobilu i razmišljaj naglas. Nas tri zajedno naći ćemo odgovor.“

Pa, započela sam, prelazeći četkom niz crvenkastosmeđi Perzefonin vrat.

„Baka mi je rekla da su se okupile Ghigue, eh, to su Mudre Žene, iz nekoliko plemena i stvorile djevu od zemlje, posebno izrađenu za to da namami Kalonu u pećinu, gdje su ga ulovile u zamku.“

„Čekaj, kažeš da su se žene okupile da stvore djevu?“

„Da, znam da zvuči pomalo ludo, ali dajem ti riječ da je to bilo upravo tako.“

„Ne, ne sumnjam u istinitost priče koju ti je prenijela baka. Samo se pitam koliko se žena pritom okupilo.“

„Ne znam. Baka mi je samo rekla da im je Aya u biti bila oruđe, i da joj je svaka od njih dala poseban dar.“

„Aya? Tako se ta djeva zvala?“

Kimnula sam, pa pogledala u Lenobiju preko ramena kobile.

„Kalona me zove Aya.“

Lenobia je oštro, zgranuto udahnula.

„Onda si ti sredstvo njegova ponovnog poraza.“

„Da, ali ne baš poraza, samo tjeranja,“ automatski sam rekla, a onda su mi nagoni sustigli jezik i shvatila sam da je to što sam rekla istinito. „To jesam ja. Ovaj put ga se neće moći namamiti u zamku, jer to očekuje. Ali mogu ga natjerati u bijeg.“ To sam kazala više Perzefoni nego Lenobiji, ili čak sebi.

„Ali ti ovaj put nisi samo oruđe. Naša ti je Božica podarila slobodnu volju. Izabrala si dobro, i dobro je to što će natjerati Kalonu da pobjegne.“ Lenobia je to kazala s upravo zaraznim samopouzdanjem.

„Čekaj, što je ono pisalo o 'pet'?“

Lenobia je podigla pjesmu s poda staje, kamo sam je odložila. Piše *'mjesto moći spojenih pet'*. A onda nabraja tih pet: *Noć, Duh, Krv, Ljudskost, Zemlja*.

„Pa to jesu osobe, rekla sam s naletom uzbuđenja. Kao što je Damien rekao, zato su napisani velikim slovom, jer pjesma govori o osobama koje simboliziraju tih pet stvari. A... a kladim se da bi mi baka, da je tu, rekla da je postojalo pet žena Ghigua koje su se okupile da stvore Ayu.“

„Imaš li dojam da je to točno, u dubini duše? Obraća li ti se Božica?“

Osmjehnula sam se, a srce mi je uzletjelo.

„Tako je! Imam dojam da je točno.“

„Najočitije mjesto moći je ovdje, u Kući Noći,“ rekla je.

„Ne!“ kazala sam usrdnije nego što sam namjeravala, tako da je Perzefona plaho frknula. Pomilovala sam je da je smirim, te razložnijim tonom rekla: „Ne, mjesto moći unutar škole okaljano je njime. Oslobodila ga je njegova moć kad se udružila s Neferetinom, te pomiješala s krvi Stevie Rae i...“ Zgranula sam se kad sam shvatila puno značenje toga što sam upravo rekla. „Stevie Rae! A mislila bih da će ona predstavljati zemlju. Mislim ono, to je njen afinitet i sve, ali ona nije zemlja ona je krv!“

Lenobia se osmjehnula i kimnula.

„Vrlo dobro. Jednu imamo sad još samo moraš navesti preostale četiri.“

„Kao i mjesto,“ promrmljala sam.

„Da, mjesto,“ složila se. „Pa, mjesta moći povezana su i s duhom. Kao što je Avalon, pradavni otok Božice, u duhu povezan s Glastonburyjem. Čak su i kršćani osjetili zov moći tog mjesta i svojedobno na njemu sagradili opatiju.“

„Što?“ Obišla sam Perzefonu i uzbuđeno stala pred Lenobiju. „Što si to rekla o nekoj opatiji i Božici?“

„Pa, Avalon nije doslovce od ovoga svijeta, premda je to veliko mjesto moći. Kršćani su osjetili tu moć i ondje podigli opatiju posvećenu Mariji.“

„O, Lenobia, pa to je to!“ Morala sam zažmirkati da istjeram suze olakšanja iz očiju. Zatim sam se nasmijala. „I savršeno je! Mjesto moći je na križanju Dvadeset prve i Lewisa u opatiji sestara benediktinki.“

Lenobia je razrogačila oči, a onda se nasmiješila.

„Mudra je naša Božica. Sad još samo trebaš utvrditi tko su preostale četiri osobe, te sve njih dovesti tamo. Ostatak pjesme kazuje nam kako se one spajaju...“ Zastala je. Spustila je pogled na papir i pročitala:

Noć vodi do Duha Krv veže Ljudskost A Zemlja upotpunjuje.

„Krv je već tamo, ili se barem nadam da je, rekla sam. Kazala sam Stevie Rae da s crvehim početnicima dođe u opatiju kad sam otkrila da je Kalona namjerava oteti.“

„Zašto si je odlučila poslati upravo onamo?“

Iscerila sam se od uha do uha, tako široko da se kunem da mi se usnica zamalo podrapala.

„Zato što se tamo nalazi Duh! Duh je glavna časna, sestra Marija Anđela. Ona je spasila moju baku od nazovigavranova i ona tamo skrbi za nju.“

„Časna sestra? Da predstavlja Duh i da porazi pradavnog palog anđela? Jesi li sasvim sigurna, Zoey?“

„Ne da ga porazi samo da ga progna i pruži nam dovoljno vremena da se priberemo i smislimo kako da ga se zauvijek riješimo. I, da, sigurna sam.“ Lenobia je oklijevala samo trenutak, a onda je kimnula.

„Dakle, odredila si tko su Krv i Duh. Razmisli. Tko u sebi krije Zemlju, Noć i Ljudskost?“

Opet sam počela timariti Perzefonu, a onda se nasmijala i dobila potrebu da se opalim po glavi.

„Afrodita. Ona je sigurno Ljudskost premda većinu vremena ne želi imati nikakve veze s njom.“

„Vjerovat ću ti na riječ,“ jetko je rekla Lenobia.

„Okej, dakle, preostaju samo Noć i Zemlja.“ Brzo sam nastavila. „Kao što sam rekla, prvo bih pomislila da je Zemlja Stevie Rae, zbog afiniteta. Ali u srcu znam da je ona Krv. Zemlja... Zemlja...“ Opet sam uzdahnula.

„Nije li možda Anastazija? Njen dar za čini i obrede često se temelji u zemlji.“

Razmislila sam o njoj, ali, nažalost, nisam osjetila žacanje koje bi mi reklo da je to pravi odgovor.

„Ne, nije ona.“

„Možda smo se usredotočile na pogrešne osobe. Duh je došao izvan Kuće Noći, što ne bih očekivala. Možda isto vrijedi i za Zemlju.“

„Pa, to bi vrijedilo uzeti u obzir, kad tako na to pogledaš.“

„Koja bi osoba a da nije početnik ili vampir mogla simbolizirati Zemlju? Od onih meni poznatih, najbliži zemlji je narod moje bake. Cherokeeji su oduvijek poštovali zemlju, za razliku od onih koji je iskorištavaju i posjeduju i zlostavljaju. Svjetonazor tradicije naroda Cherokee uvelike se razlikuje od svjetonazora današnjice.“ A onda sam odjednom zatvorila usta i oslonila čelo na Perzefonino meko rame šaptom tiho zahvaljujući Nyx.

„Znaš tko je to, zar ne?“

Podigla sam glavu s osmijehom.

„To je moja baka. Ona je Zemlja.“

„Savršeno!“ složila se Lenobia. „Znači da ih imaš sve!“

„Ne i Noć. Još uvijek nisam skužila tko...“ Naglo sam ušutjela kad sam opazila Lenobijin značajni pogled.

„Pogledaj dublje, Zoey Redbird, i držim da ćeš svakako otkriti koga je Nyx Izabrala da utjelovi Noć.“

„Ne valjda mene,“ prošaptala sam.

„Naravno da tebe,“ rekla je Lenobia. Pjesma to savršepo kaže: *'Noć vodi do Duha'*. Nikome od nas ne bi bilo ni nakraj pameti da u Benediktinskoj opatiji ili njenoj nadstojnici potraži djeliće poetske slagalice koji nam nedostaju, ali ti si nas odvela ravno do nje. „

„Ako sam u pravu, rekla sam pomalo nesigurno.“

„Osluhni svoje srce. Jesi li u pravu?“

Duboko sam udahnula i potražila odgovor u sebi. Da, imala sam to osjećaj za koji sam znala da potječe od moje Božice osjećaj koji mi je kazao da sam pogodila. Pogledala sam u Lenobijine mudre sive oči.

„U pravu sam,“ rekla sam čvrsto.

„Onda moramo tebe i Afroditu dopremiti u Benediktinsku opatiju.“

„Sve nas,“ automatski sam rekla. „Moraju doći Darius, Blizanke, Damien i Afrodita. Ako nešto pođe po krivu, moj krug mora biti na okupu. K tome nisu me baš super primili ovdje, a ako se početnici i nastavnici ne prenu iz te svoje čudne opsjednutosti kad ih riješimo Kalone, mislim da se neću u skorije vrijeme vraćati u školu. I, naravno, još ćemo morati izaći nakraj i s Neferet; za sve to će mi trebati jako puno pomoći.“

Lenobia se blago namrštila, ali kimnula je.

„Shvaćam, i premda mi je to bolno, slažem se s tobom.“

„Trebali bi poći s nama ti i Dragon i Anastazija. Kuća Noći više nije pravo mjesto za vas.“

„Kuća Noći je naš dom,“ rekla je.

Ulovila sam joj pogled.

„Katkad te izdaju upravo oni koji su ti najbliži, i dom ti prestane biti mjesto gdje i dalje možeš biti sretna. Teško je to, ali točno.“

„Zvučiš vrlo mudro za svoje godine, Svećenice.“

„A čuj, ja sam ti plod razvoda i usranog očuhova odgoja. Tko bi rekao da će mi i to dobro doći?“ Zajedno smo se smijale kad se začulo zvono za kraj nastave. Lenobia se za tren oka našla na nogama.

„Idemo dostaviti poruke tvojim prijateljima. Mogu se okupiti ovdje. Tu smo, ako ništa drugo, sigurni od ušiju i očiju nazovigavranova.“

„Već sam to obavila,“ rekla sam. „Svi će uskoro stići ovamo.“

„Ako Neferet shvati da se sastajete ovdje,“ loše nam se piše.

Rekla sam:

„Znam.“ Pomislila sam: *A, kvragu.*

Trideseto poglavlje

Usprkos činjenici da je opet počela padati susnježica, Damien, Blizanke, Afrodita i Darius stigli su već nekoliko minuta nakon što je zvonilo.

„Fora poruka,“ rekla je Erin.

„Stvarno si se bistro sjetila kako ćeš nas dovest ovamo, a da unaprijed ne mislimo o tome,“ rekla je Shaunee.

„Svaka ti čast!“ rekao je Damien.

„Ali sada mislite o tome, tako da moramo biti sigurni da su misli zaštićene, te brzo izvesti to što se već spremamo izvesti,“ rekao je Darius.

„Slažem se,“ rekla sam. „Prizovite svatko svoj element i njime oblikujte zaštitni zid oko svojih misli.“

„Nema problema,“ rekla je Erin.

„Aha, uvježbavale smo to,“ rekla je Shaunee.

„Hoćete da na brzinu izrekнем krug?“ upitala sam ih.

„Ne, Z, samo nam budi tiho na trenutak,“ rekao je Damien. „Elementi su nam već priređeni i čekaju.“

„Djelomično društvo debila, idemo više!“ rekla je Afrodita.

„Daj začepi!“ proderale su se Blizanke na nju.

Afrodita je frknula na njih i otišla do Dariusa, koji je automatski obgrlio. Primijetila sam da mu je rana na licu gotovo posve zarasla, i na mjestu gadne posjekotine sad se vidjela tek crtica rumenila. To me podsjetilo na moj ožiljak, pa dok su se Blizanke i Damien bavili prizivanjem elemenata, a Afrodita grljenjem Dariusa, okrenula sam im se leđima i neupadljivo virnula pod svoju košulju. I zgrozila se nad viđenim. Okej, moj ožiljak nije bio nešto duža crta rumenila. Bio je naboran i neravan, još uvijek crven i upaljen. Pomaknula sam ramena. Ne, nije me baš bolio. Samo je bio osjetljiv, pogotovo na dodir. I ružan. Jako, jako ružan.

Pri svakoj pomisli na to da će itko vidjeti moj gadni ožiljak (pri čemu je taj itko Stark, ili Erik, ili čak Heath. istini za volju) došlo bi mi da briznem u plač. Možda bi mi najpametnije bilo da naprosto nikad više ne budem s nekim tipom. Život bi mi svakako bio manje kompliciran...

„Ožiljci iz bitaka u ratu dobra i zla odlikuju se jedinstvenom, posve osobitom ljepotom,“ rekla je Lenobia.

Poskočila sam. Stajala je sasvim do mene, a nisam uopće čula kako prilazi. Čvrsto sam je pogledala. Bila je krajnje savršena, bez i jednog ožiljka, ljepotica. To zvuči dobro u teoriji, ali kada ožiljak nosiš na sebi, stvarnost bude pomalo drukčija od teorije.

„Znam o čemu govorim, Svećenice.“ Prebacila je zavjesu srebrne kose preko jednog ramena, okrenula se tako da joj vidim zatiljak i drugom

rukom odmaknula ovratnik bijele bluze, otkrivajući grozan ožiljak, debeo i naboran, koji joj je sezao duž vrata skroz od početka kose i gubio joj se niz leđa.

„Okej! Mi smo ti se tu skroz elementirali.“ doviknula je Erin.

„Aha, spremni smo prionut na posao,“ rekla je Shaunee.

„Onda, koje su novosti?“ rekao je Damien.

Lenobia i ja načas smo se pogledale.

„Ta će priča pričekati drugu priliku,“ tiho je rekla. Otišla sam za njom do svojih prijatelja, pitajući se s kakvim se to zlom morala boriti da je zadobila tako grozne ožiljke.

„Zoey je imenovala osobe spomenute u pjesmi,“ rekla je Lenobia bez i riječi uvoda. „Kao i mjesto moći gdje se one moraju sastati.“

Svi su me pogledali.

„To je Benediktinska opatija. Sjetila sam se da se sestra Marija Anđela nije skroz šokirala kad sam joj pokazala da mogu prizvati elemente i zato što je i sama već osjetila snagu elemenata. Rekla je da je njena opatija podignuta na mjestu duhovne snage. Tad mi to nije baš bilo bitno.“ Zastala sam i kratko se nasmijala. „U stvari, nisam je ozbiljno shvatila, nego sam mislila da je obična luda, ekscentrična opatica.“

„Pa, u tvoju obranu, ta časna je pomalo drukčija,“ rekla je Afrodita.

Darius je kimnuo.

„Barem što se časnih sestara tiče.“

„Uz to ona je Duh spomenut u pjesmi,“ rekla sam.

„Opa, stvarno si je prokužila!“ Damien mi se široko osmijehnuo. „Tko su ostala utjelovljenja?“

„Krv je Stevie Rae.“

„Da joj se krv sviđa, sviđa joj se,“ rekla je Afrodita sebi u bradu.

„Ti si Ljudskost, strogo sam joj kazala,“ poprativši vijest osmijehom od uha do uha.

„Super. Ma super. Samo da se zna, jednom zauvijek: Ne Želim Da Me Itko Ikad Više Opet Siše.“ Zatim je pogledala u Dariusa i izraz joj se promijenio, pa je dodala: „S izuzetkom tebe, komad.2

Blizanke su ispustile zvukove riganja.

„Zemlja je moja baka,“ nastavila sam, ignorirajući ih sve skupa.

„Sva sreća da je tvoja baka već u opatiji,“ rekao je Damien.

„A tko je Noć?“ upitala je Shaunee.

„To je Zoey,“ rekla je Afrodita.

Pogledala sam je podignutih obrva. Prevrnula je očima.

„Vrag te neće, a tko bi drugi bio? Svatko tko nije mentalno zaostao ili istomoždan“ napadno je pogledala u Blizanke i Damiena „mogao je samostalno to skužiti.“

„Okej, da, ja sam Noć,“ rekla sam.

„Znači, moramo doći do Benediktinske opatije,“ rekao je Darius, „kao i obično prelazeći ravno na suštinu naše operacije. Kažem operacije jer obično imam dojam da se koprcam u nadi da ću dovoljno toga izvesti kako treba da ne zabrljam sve po redu, što se baš ne može nazvati Operacijom.“

„Da, i morate tamo stići brzo, dok Kalona i Neferet nisu još više naškodili našima,“ rekla je Lenobia.

„Ili započeli rat s ljudima,“ rekla je Afrodita.

Svi osim Dariusa blenuli su u nju. A ja sam pri blejanju kroz vanjštinu njene ljepote i njene vječne pribranosti uspjela opaziti tamne kolobare podočnjaka i slabu crvenkastu nijansu koja joj još nije nestala iz bjeloočnica.

„Imala si opet viziju,“ rekla sam.

Kimnula je.

„A, sranje. Opet poginem u njoj?“

Čula sam kako je Lenobia zgranuto udahнула i rekla:

„Eh, duga priča.“

„Ne, kozo. Ne pogineš. Opet,“ rekla je Afrodita. Ali opazila sam rat isti rat koji sam prije vidjela, samo što sam ovaj put prepoznala nazovigavranove. Zastala je i zadrhtala. „Jesi znala da mogu silovati žene?“

„To baš nije ugodna vizija. Uglavnom, Neferet se skompala s Kalonom da ostvari svoj suludi plan rata s ljudima.“

„Ali kad si prošli put imala viziju rata, spriječilo ga je spašavanje Zoey,“ rekao je Damien.

„Znam ja to ja sam Vizionarka, sjećaš se? Ne znam samo zašto je ovaj bio drukčiji, osim zato što je u njega sad pridodan Kalona. I, eto, grozno mi je što vam to moram dat do znanja, jer je zbilja frkovito, ali Neferet je skroz prešla na Tamnu stranu. Pretvara se u nešto što nije slično nijednom nama poznatom vampiru.“

„Nešto mi je sinulo u glavi, i kad su se djelići slagalice složili u meni, shvatila sam što se zbiva. Ona postaje kraljica Tsi Sgili prva vampyrska Tsi Sgili, a nešto poput toga nikad nismo upoznali,“ rekla sam glasom koji je zvučao jednako hladno kao što sam se osjećala.

„Aha. To sam vidjela,“ rekla je Afrodita, sva blijeda. „Znam i to da rat počne točno tu, u Tulsi.“

„Znači, to Vijeće koje žele pridobiti sigurno je Vijeće u ovoj Kući Noći,“ rekla sam.

„Vijeće?“ rekla je Lenobia.

„Ne stignem sada sve to objasniti. Recimo samo da je dobro što misle regionalno, a ne globalno,“ rekla sam.

„Nameće se zaključak da ako natjeramo Kalonu i s njim, nadajmo se, Neferet na bijeg iz Tulse, onda možda rat neće započeti,“ rekao je Darius.

„Ili bar neće započeti ovdje,“ rekla sam. „A to bi nam moglo dati vremena da smislimo kako da ga se trajno riješimo, budući da je po svemu sudeći on glavni igrač u tom ratu.“

„Stvar je u Neferet,“ rekla je Lenobia tako mirno da je zvučala gotovo mrtvo. „Ona je glavni pokretač Kalone. Već godinama priželjkuje rat protiv ljudi.“ Pogledala me u oči. „Možda ćeš je morati ubiti.“

Probljedjela sam.

„Ubiti Neferet! Nema šanse. Neću to učiniti!“

„Možda ćeš morati,“ rekao je Darius.

„Ne!“ opet sam kriknula. „Da trebam ubiti Neferet, ne bi me već od same pomisli na to ovako užasno zabolio želudac. Nyx bi mi dala do znanja daje to njena volja, ali ne mogu vjerovati da bi ubijanje jedne njene Nadsvećenice ikad mogla biti volja Božice.“

„Bivše Nadsvećenice,“ rekao je Damien.

„Je li opće moguće izgubit posao Nadsvećenice?“ upitala je Shaunee.

„Aha, šta to nije jedna od onih doživotnih stvari?“ rekla je Erin.

„Plus, je li ona stvarno Nadsvećenica ako postaje nešto drugo, recimo kraljica Tsi Sgili?“ dodala je Afrodita.

„Je! Nije!“ zablebetala sam. „Ne znam. Samo prijedimo s teme ubijanja Neferet. Totalno ne mogu o tome.“

Vidjela sam kako su Darius, Lenobia i Afrodita razmijenili dug pogled, koji sam odlučila sasvim zanemariti. Zatim je Lenobia rekla:

„Vratimo se odlasku svih vas odavde. Mislim da to moramo obaviti smjesta.“

„Baš smjesta?“ rekla je Shaunee.

„Tipa, ove sekunde?“ dometnula je Erin.

„Što prije to bolje,“ rekla sam. „Mislim ono, osjećam vaše elemente i znam da vam štite misli, ali istina glasi da ako vam Neferet nastoji prodrijeti u glave, onda će znati da se nešto zbiva kad naiđe na elementalnu barijeru u vama. Samo neće točno znati o čemu se radi.“ Obazrela sam se, praktički očekujući da ću je spaziti kako lebdi kao pretili, utvarni pauk u nekoj sjeni. „Meni se k tome dvaput javila kao

odvratan duh, pa što se mene tiče, moramo se pokupit odavde glavom bez obzira. Smjesta.“

„Ne sviđa mi se kako to zvuči,“ rekla je Erin.

„Pričaj mi o tome,“ rekla sam. „Ali bit će problem izaći odavde. Vremenske prilike nikako nam ne idu na ruku. Nisam mogla ni prijeći put od glavne zgrade do konjušnice, a da si zamalo ne slomim guzicu. Morala sam vatrom otopit malo tog glupog leda.“ Bacila sam pogled prema Shaunee i stidljivo joj se osmjehnula.

„Čekaj, što si to rekla o tome da si uz pomoć elementa vatre otopila led?“ umiješala se Lenobia.

Slegnula sam ramenima.

„Dojadrilo mi je stalno se posklizavati i zamalo padati. Pa sam uzela malo plamena i ošurila pločnik. Bez problema je otopio led.“

„Zapravo, lako i prelako,“ rekla je Shaunee. „I ja to znam izvesti.“

Lenobia je djelovala sve uzbuđenije.

„Misliš li da bi mogla usmjeravati plamen dovoljno precizno da otapa led pod nogama svih vas zajedno dok se krećete?“

„Da, mislim da bih. Samo ako uspijemo smisliti neki način da nam ne oprži i noge. Makar ne znam baš koliko bih dugo to mogla održavati.“ Upitno sam se osvrnula prema Shaunee. Kimnula mi je.

„Jasno, mogu i ja pomoć, a meni i ne bi opržilo noge. Ako se nas dvije udružimo, mogla bi nam potrajati dulje nego da to pokušamo izvodit svaka za sebe“

„Povrh toga, Blizanko,“ rekla je Erin. „Križanje Dvadeset prve i Lewisa nije ni kilometar odavde niz ulicu. Zoey danas izgleda daleko bolje, pa bi vas dvije trebale moć toliko dugo održavat vatru.“

„Ali čak i s riješenim problemom leda nikako se ne možemo kretati dovoljno brzo pješice, a ja ne mogu zakriti Hummer zato što to nije organska tvar,“ rekla sam.

„Mislim da imam rješenje za tebe,“ rekla je Lenobia. „Dođi sa mnom.“ Otišle smo za njom u Perzefoninu pregradu. Kobila je smireno žvakala i jednostavno strignula ušima prema nama kad ju je Lenobia pozdravila, prišla joj do stražnje noge, prigrla se i rekla: „Daj, dobra moja.“ Perzefona je poslušno podigla nogu. Lenobia je očistila slamke koje su joj ostale na kopitu, pa pogledala u Shaunee. držeći i dalje nogu kobile u zraku. „Možeš li poslati plamen da joj zagrije potkovu?“

Shaunee se iznenadila na neobičnu molbu, ali rekla je:

„Lako i prelako.“ Zatim je duboko udahнула, šaptom rekla nešto što nisam baš razumjela i uprla užareni prst u Perzefonino kopito. „Gori. malena, gori!“ rekla je. Žar joj je huknuo iz prsta u srebrnu potkovu pripijenu uz

Perzefonino kopito. Ona se također za tili čas zažarila. Perzefona je prestala jesti, iskrivila vrat, sumnjičavo promotrila svoje kopito, frknula. te se vratila žvakanju.

Lenobia je kucnula po kopitu, kao da provjerava je li glačalo vruće, te brzo odmaknula prst od užarene površine.

„Nema sumnje, uspjelo je. Možeš je sada povući,“ Shaunee.

„Hvala, vatro! Sada mi se vrati!“ Žar se uskovitlao oko kobile, na što je ona opet frknula, a onda se vratio Shaunee, kojoj se tijelo počelo žariti sve dok se nije namrštila i rekla: „Daj se smiri.“

Lenobia je spustila kopito, nagradila Perzefonu tapšanjem po sapima i rekla:

„Tako ćete otići odavde i brzo stići do opatije. Na konjima, što je, ako se mene pita, ionako najbolji način putovanja.“

„Prijedlog ima smisla,“ rekao je Darius. „Ali kako ćemo pobjeći? Nazovigavranovi nam sigurno neće dopustiti da izjašemo kroz glavni ulaz.“

Lenobia se osmjehnula.

„Možda i hoće.“

Trideset prvo poglavlje

„To je totalno lud plan,“ rekla je Afrodita.

„No čak bi mogao i upaliti,“ rekao je Darius.

„Meni se sviđa. Pomalo je romantičan, s konjima i svim tim. Osim toga, to nam je najbolji plan,“ rekao je Damien.

„To nam je jedini plan,“ rekla sam. Kad je Lenobia podigla obrve, bržebolje sam dodala: „Ali i sviđa mi se.“

„Što manje konja uzmete, to ćete se lakše neopaženo izvući. Predlažem da jašete po dvoje,“ rekla je Lenobia.

„Tri se konja definitivno lakše provuku nego šest,“ rekla je Erin.

„Ali kako ćemo javiti Dragonu i Anastaziji za to?“ rekla sam. „Pa ne možemo valjda svi pješice otići do dvorane za mačevanje, ili do Anastazijine učionice. A ja nas ne želim razdvajati.“

Lenobia je opet podigla obrve.

„Ne znam jesi li čula za to, ali postoji naprava kojom se mnogo nas služi, a zove se mobilni telefon. Vjerovala ili ne, Dragon i Anastazija imaju svaki po jedan.“

„O,“ rekla sam, osjećajući se kao totalna glupača.

Afrodita je zakolutila očima prema meni.

„Nazvat ću ih i objasniti im koji je njihov dio plana. One među vama koje nose suknje morate se presvući. Zoey vam može pokazati gdje u ostavi ima još spremljenih jahaćih hlača. Uzmite odande sve što bi vam moglo zatrebati,“ rekla je Lenobia dok se žurila prema svom kabinetu.

„Reći ću Dragonu da krećemo s diverzijom za trideset minuta.“

„Trideset minuta!“ Želudac mi se stisnuo.

„To bi vam trebalo dati sasvim dovoljno vremena za presvlačenje i stavljanje uzda na tri konja. Nećete im moći staviti sedla. To bi bilo odviše upadljivo.“ Lenobia se izgubila u kabinetu baš kad je Damien rekao:

„Nećemo imati sedla? Mislim da će mi pozliti.“

„Pridruži se istomišljenicima,“ rekla sam mu. „Dođite,“ kazala sam Afroditi i Blizankama, „morate se presvući iz tih minića. I, k vragu, tko još nosi stiletice po ledenoj oluji?“

„To su čizme,“ rekla je Afrodita. „A čizme su primjerena zimska obuća.“

„Čizme sa stileticama od devet centimetara nisu suvisla obuća za zimu,“ rekla sam dok sam ih vodila u ostavu, prema jahaćoj odjeći koja je tamo uredno visjela među drugim priborom.

„Modno neosviještena štrepsa,“ promrsila je Afrodita.

„Slažemo se,“ rekla je Shaunee.

„Za promjenu,“ dodala je Erin.

Izvadila sam tri orme s uzdama i odmahнула glavom prema prijateljicama.

„Samo se presvucite. U onom ormaru imate jahaćih čizama. Slobodno raspolažite njima.“

„Raspolažite?“ čula sam kako kaže Shaunee dok sam čvrstim korakom odlazila iz ostave.

„Cura nam očito previše vremena provodi uz milostivu Damiena,“ rekla je Erin.

Zalupila sam vratima. Nisam bila sigurna koja će još dva konja Lenobia izabrati da idu s nama, ali znala sam da će Perzefona nositi mene. pa sam se požurila prema njenoj pregradi. Darius je stajao uz jedan od visokih stajskih prozora i marljivo slagao bale slame jednu na drugu. Očito je namjeravao provjeriti stanje s vremenom i nazovigavranovima.

„Eh, Z, mogu li malo porazgovarati s tobom?“ rekao je Damien.

„Svakako, samo uđi.“ Ušla sam natrag u Perzefonin pregradak, uzela četku za timarenje i počela na brzinu otirati kobili kožu.

Damien je ostao na vratima.

„Evo u čemu je stvar ne znam zapravo jahati.“

„Pa, to nije problem. Ja ću obaviti sve što je teško. Ti samo sjedi iza mene i drži se.“

„Što ako padnem? Siguran sam da je ona savršeno draga životinja.2
Kratkim je mahanjem pozdravio Perzefonu, koja je i dalje veselo žvakala sijeno i nije ga šljivila ni pet posto. „Ali također je velika. Stvarno vrlo velika. Preogromna, da ti pravo kažem.“

„Damien, upravo namjeravamo pobjeći iz škole da spasimo goli život i onda pokušamo prognati pradavnog besmrtnika i pokvarenu vampovsku Nadsvećenicu, a tebe uzrujava što ćeš jahat iza mene na konju?“

„Bez sedla. Jahat ću bez sedla iza tebe na konju,“ rekao je. Zatim je kimnuo. „Da, da, uzrujava me to.“

Obuzelo me hihotanje i morala sam se nasloniti na Perzefonu, koliko me boljelo. Okej, evo životne lekcije koju sam zapravo učila: ako imaš dobre prijatelje, oni će te nasmijati koliko god ti koma život inače bio.

Za to me vrijeme Damien mrko gledao.

„Čisto da znaš, reći ću Jacku da si me ismijavala, i on će se naljutiti na tebe. Što znači da će iz protesta odbiti suradnju kad ti idući put kupim poklon i neće se pobrinuti da bude ukusno umotan.“

„Pobogu, stvarno okrutno,“ rekla sam, a onda opet prasnula u smijeh.

„Hoćete se vi više uozbiljiti Moramo ići dobiti rat i spasiti svijet.“
Afrodita je stajala s rukama na bokovima tik izvan ulaza u Perzefoninu pregradu. Nosila je onu svoju podrezanu crnu dizajnersku majicu (sa

zlatnim natpisom SOČNO preko sisa) i posuđene svijetlosmeđe jahaće hlače utaknute u engleske jahaće čizme s ravnim potplatima. Bez ikakvih potpetica. Ikakvih.

Bacila sam pogled na nju i opet se počela cerekati. Zatim sam opazila i Blizanke, koje su stajale iza nje. Obje su na sebi imale tunike s uzorkom životinjske kože marke Dolce & Gabbana (vjerojatno kupljene u robnoj kući Saks Fifth Avenue, ili Miss Jackson's, jooj). Guzice su im čvrsto obavijale elastične bež engleske jahaće nogavice (hee hee), utaknute u tamnosmeđe i svijetlosmeđe engleske jahaće čizme.

Bile su beskrajno smiješne. Ovaj put mi se i Damien pridružio u provali histeričnog smijanja.

„Mrzim ih oboje,“ rekla je Afrodita.

„Curo, otkrivamo da imamo sve više i više zajedničkog s tobom,“ kazala je Erin Afroditi.

„Također,“ rekla je Shaunee, mrko gledajući Damiena i mene.

Nažalost, Lenobijine su riječi hladnom vodom zalile moje hihotavo dobro raspoloženje.

„Čula sam se s Anastazijom. Sve je spremno za pokret, premda je Dragon privremeno nedostupan. Bavi se neobičnim slučajem vampirske Promjene. Poručio mi je da javim Zoey da je Stark stigao i da je zbrinut.“

„Je li ona to rekla Stark?“ upitao je Damien.

„A?“ rekle su Blizanke.

„O, sranje,“ rekla je Afrodita.

„Izgleda da je vrijeme još uvijek loše, a vidim da se po krošnjama nešto komeša. Mislim da nas namjeravaju ščepati kad budemo izlazili iz konjušnice. Bolje da krenemo,“ rekao je Darius kad se vratio do nas. Zatim je zastao kad je opazio da svi bulje u mene. „Očito mi je nešto promaknulo.“

„Da, i Zoey nam upravo namjerava reći o čemu se radi,“ rekao je Damien. Žvakala sam usnu i prelazila pogledom s prijatelja na prijatelja. *Ma, kvragu.*

„Okej, evo kako stvari stoje. Stark se Promijenio. On je drugi crveni vampyr u povijesti.“

„Blago si ga nama,“ rekla je Erin. „Svejedno je pokvarena guzica.“

„Pa da, a kako to da ti opće išta znaš o njegovoj Promjeni?“ rekla je Shaunee.

„Moraš ga prestati doživljavati kao Stevie Rae. Oni su nebo i zemlja,“ rekao je Damien, obzirnije nego ostali.

„Ona ga voli,“ blebnula je Afrodita.

„Afrodita!“ proderala sam se.

„Pa, netko je morao debilima dat do znanja kako si se bijedno zatreskala u njega,“ rekla je Afrodita.

„Ne pomažeš mi,“ rekla sam.

„Samo malo. Premotavanje. Zoey se zaljubila u Starka? Ništa gluplje u životu nisam čula,“ rekla je Erin.

„Dobro, ako se izuzme cijeli onaj zakon o polaganju za vozačku dozvolu u Oklahomi, Blizanko. Budimo ozbiljni. Ništa gluplje od toga nismo u životu čule,“ rekla je Shaunee.

„Istina. Dobro, s izuzetkom toga. I, Afrodita, mi joj kažemo: Pobogu. Sišla Si S Uma,“ rekla je Erin.

„Ponovno,“ dovršila je Shaunee.

Svi su me pogledali.

„I ja mislim da je glup taj zakon o polaganju za vozačku,“ rekla sam kilavo.

„Eto vidite! Šta sam vam rekla!“ kazala je Afrodita. „Stvarno se pali na Starka.“

„Stvarno je u banani,“ rekla je Erin.

„Ne bi mi to bilo ni nakraj pameti,“ rekla je Shaunee.

„Pustite je da objasni!“ proderao se Damien.

Svi su umuknuli.

Nakašljala sam se.

„Okej. Dobro. Sjećate se pjesme?“ Svi su me prijatelji pogledali stisnutih očiju, što nisam smatrala daje baš fer od njih. Ali svejedno sam nastavila.

„Kako je u njoj pisalo da bih trebala spasiti njegovu ljudskost? To sam i učinila. Mislim da jesam. Nadam se.“

„Svećenice, ulovili smo ga kako zlostavlja jednu početnicu. Kako možeš to odobravati?“ rekao je Darius.

„Ne odobravam to. Muka mi je od toga. Ali sjećam se kako je bilo Stevie Rae dok se borila da zadrži svoju ljudskost, i bilo joj je grozno.“ Pogledala sam Afroditu. „Ti znaš o čemu govorim.“

„Da, i nisam sto posto sigurna ni da danas možeš imat povjerenja u nju. A to kažem kao ljudsko biće s kojim se ona Utisnula.“

Očekivala sam da Blizanke i Damien prasnu na nju, ali to su potpuno odšutjeli. Napokon sam se obratila Dariusu.

„Stark mi je dao svoj Ratnički zavjet.“

„Svoj Ratnički zavjet! I ti si ga prihvatila?“ rekao je Darius.

„Jesam. Bilo je to neposredno nakon što se Promijenio.“

Darius je duboko uzdahnuo.

„Onda je Stark vezan uz tebe sve dok mu ne daš otpust od Zavjeta.“

„Mislim da je to i dovelo do njegove Promjene,“ rekla sam. „Mislim da kod crvenih početnika Promjena ima neke veze s izborom između dobra i zla.“

„Zavjetujući se tebi, Stark je izabrao dobro,“ rekao je Darius.

Osmjehnula sam se.

„Voljela bih da je tako.“

„Onda to znači da on više nije smrdljiva guzica?“ rekla je Erin.

„Šta nisi rekla da je pokvarena guzica?“ rekla je Shaunee.

„To ti dođe na isto, Blizanko,“ rekla je Erin.

„To znači da imam povjerenja u njega,“ rekla sam. „I voljela bih da mu i vi pružite priliku.“

„Pružanje prilike pogrešnoj osobi u ovom trenutku moglo bi nas doći glave,“ rekao je Darius. Duboko sam uzdahnula.

„Znam.“

„Neposredno nakon Promjene, vampir se mora izolirati u hramu Nyx. Dragon mi je potvrdio da je Starka sigurno onamo smjestio.“ Lenobia je pogledala na sat. „Imamo točno deset minuta. Možemo li se posvetiti važnijim stvarima i ostaviti pitanje o tome koliko je Stark vrijedan povjerenja za neko bolje vrijeme?“

„Svakako,“ rekla sam. Što je još preostalo? Mogla sam se samo nadati daje Dragon smjestio nedavno Promijenjenog Starka na sigurno u hramu Nyx, te da ćemo uspjeti odande istjerati Kalonu, a time se riješiti i Neferet, i tako dobiti priliku da se bavimo pitanjem o tome koliko je vrijedan povjerenja u neko bolje vrijeme.

Brzo smo stavili uzde na druga dva konja, primjereno nazvanih Nada i Sudbina. Zatim smo prešli na ostvarivanje onog težeg dijela našeg plana.

„Još uvijek tvrdim da nije sigurno,“ rekao je Darius, smrknut poput olujnog oblaka.

„Moram to učiniti. Stevie Rae nije tu, a od mene nemamo nikog bližeg čistom afinitetu za zemlju,“ rekla sam.

„Stvarno ne zvuči pretjerano teško,“ rekla je Afrodita, ne bi li uvjerala srditog ratnika. „Zoey se samo mora odšuljati do zida, kazati drvetu koje ga već pritišće da ga gurne jače, a onda se došuljati natrag ovamo.“

„Ja ću je odvesti onamo,“ tvrdoglavo je rekao Darius.

„To bi bilo savršeno, s tvojom megabrzinom,“ rekla sam. „Usput, ja sam spremna.“

„Kako ćemo znati da si uspjela i da je na meni red da započnem idući dio plana?“ upitala me Lenobia.

„Poslat ću ti duha. Ako osjetiš trzaj nečeg dobrog, znat ćeš da smo nas dvoje u redu i da je došlo vrijeme da kažeš Shaunee da se pripremi na ispaljivanje vatre.“

„Ali nek upamti da konjima treba zapaliti samo potkove,“ rekla je Lenobia, strogo pogledavši Shaunee.

„Ma znam! Nije to nimalo teško. Samo vi obavite svoje. Sudbina i ja se upoznajemo.“ Shaunee se okrenula natrag prema krupnoj ridastoj kobili koja će nositi nju i Erin, te joj nastavila pričati dok ju je Erin timarila i govorila joj o kockama šećera i nečemu zvanom Jazzy Jabuka.

„Samo je čuvaj, a onda mi se vrati,“ rekla je Afrodita. Poljubila je Dariusa u usta, a onda otišla prema Nadi da pomogne Lenobiji da prikopča preostale remenčice na uzdi kobile.

„Onda, Svećenice, hoćemo li?“ rekao je Darius.

Kimnula sam glavom i pustila ga da me podigne u naručje. Darius je iskoračio u studenu, olujnu noć, a onda se oko nas sve zamutilo kad je pohitao nekako ukoso preko stražnjeg prostora školskog kruga prema dijelu velikog zida oko škole preko kojeg je ležao još veći hrast. U jednoj od skorijih zimskih nepogoda koje su poharale Tulsu, stablo je nekako popustilo i srušilo se. Donekle. Kolale su glasine (od Afrodite) da je pri uobičajenim okolnostima to bilo izvrsno mjesto za neopaženo iskradanje s kampusa, a iz osobnog sam iskustva znala da je to što govori točno.

Danas nismo imali posla s uobičajenim okolnostima.

Darius se daleko prebrzo zaustavio pokraj oborenog drveta, tutnuo me pod njega i prišapnuo mi:

„Ostani tu dok se ne uvjerim da je sigurno.“ I zatim je otišao.

I tako sam čučala pod stablom i razmišljala o tome kako je vlažno i hladno i kako frajeri znaju ići na živce. A onda sam začula gadan šum lepetanja i odlučila se podići iz čučnja što prije.

Izašla sam ispod debela taman na vrijeme da vidim kako Darius hvata jednog nazovigavrana za krilo, trzajem ga obara na zemlju i zatim mu presijeca grkljan. Brzo sam pogledala u stranu.

„Zoey, dođi. Nemamo vremena.“

Nastojeći ignorirati lešinu nazovigavrana, brzo sam se okrenula prema napola svaljenom stablu. Stavila sam ruku na njega i sklopila oči. Usredotočila sam se i potražila u sebi položaj sjevera lokacije zemlje a onda počela prizivati: *Zemljo, trebaš mi. Molim te, dođi mi.* Usred ledene oluje, u mrtvo doba zime, odjednom su me čudom okružili mirisi proljetne livade... zrelog sijena... stabla mimoze u punom cvatu. Zahvalno sam naklonila glavu i nastavila. *Htjela bih da učiniš nešto teško, i ne bih to tražila od tebe da slučaj nije hitan.* Duboko sam udahnula i

usredotočila se na koru pod svojim dlanom, glatku od leda. *Padni, zapovjedila sam. Oprosti mi, ali moram te zamoliti da padneš.* Površina stabla zatresla se pod mojom rukom s takvom silinom da sam pala nauznak, odjeknuo je prasak u kojem sam, kunem se, čula krik umiranja, i stari je hrast pao, rušeći se na otprije oslabljen zid, obarajući kamene blokove i cigle, i stvarajući procjep u pregradi koja je okruživala školu procjep koji je djelovao kao logično mjesto našeg pokušaja bijega.

Teško sam disala i osjećala se nemalo uzdrmano, ali automatski sam poslala duha Lenobiji, da zna da sam uspjela. Zatim sam se podigla na noge, oteturala do srušenog stabla i stavila obje ruke na njegovu koru. *Hvala ti, zemljo. Zatim sam se odjednom sjetila nečega i dodala: Idi do Stevie Rae. Kaži joj da stižemo. Kaži joj da bude spremna.* Osjetila sam uobičajen dojam osluškivanja, kao i uvijek kad bih nekom elementu naložila da nešto učini. *Idi sad, zemljo. Hvala ti još jednom na pomoći, i istinski mi je žao što sam morala nauditi drvetu.*

„Moramo se vratiti u konjušnicu.“ Darius je dugim koracima došao do mene i podigao me u naručje. „Dobro si to izvela, Svećenice,“ rekao je.

Stavila sam ruku na njegovo prijateljsko rame i shvatila da plačem tek kad sam ugledala vlažne mrlje na njegovoj jakni.

„Idemo odavde.“

Trideset drugo poglavlje

Ona tri zauzdana konja čekala su na nas. Erin i Shaunee već su jahale Sudbinu. Shaunee je vozila. Pohađala je nastavu iz engleskog lova i skakanja u svom privatnom internatu prije nego što je bila Obilježena, tako da se usudila proglašiti gotovo prosječnom jahačicom. Afrodita i Damien stajali su pokraj Perzefone i Nade. Damien je izgledao kao da bi mu svaki čas moglo pozliti.

„Osjetila sam dodir duha i pretpostavljam da je sve dobro prošlo,“ kazala je Lenobia u prolazu dok je išla još jednom provjeriti uzde na konjima.

„Zid je probijen, ali bio sam primoran ubiti jednog nazovigavrana. Prilično sam siguran da će ga uskoro otkriti,“ rekao je Darius.

„Zapravo, to je dobro. Samo će dati dodatnu uvjerljivost poimanju da ćete pokušati pobjeći upravo kroz probijeni zid,“ rekla je Lenobia. Pogledala je na sat. „Vrijeme da uzjašete. Shaunee. jesi li spremna?“

„Rođena sam spremna,“ rekla je Shaunee.

„U redu, a ti, Erin?“ Erin je kimnula.

„Također. Spremna sam.“

„Damien?“

Odgovorio je Lenobiji, ali obrativši se meni:

„Strah me je.“

Pritrčala sam mu i primila ga za ruku.

„I mene je strah. Ali daleko se manje bojim ako samo imam na umu da smo zajedno.“

„Usprkos tome što smo zajedno na konju?“

Osmjehnula sam se.

„Usprkos tome. K tome Perzefona je savršena dama.“ Primila sam Damiena za ruku i pritisnula je o elegantnu krivulju vrata svoje kobile.

„Uuuu, meka je i topla,“ rekao je.

„Evo, da ti pridržim koljeno,“ rekla je Lenobia, prignula se i spojila šake, nudeći ih Damieniu kao oslonac.

S napaćenim se uzdahom oslonio koljenom na njene ruke i pokušao (bezuspješno) suspregnuti vrlo gej cik taj kad ga je uzdigla na široka Perzefonina leđa. Prije nego što je meni pomogla da se popnem, stavila mi je ruke na ramena i pogledala me u oči.

„Slušaj svoje srce i svoje nagone pa nećeš pogriješiti. Natjeraj ga u bijeg, Svećenice.“

„Dat ću sve od sebe,“ rekla sam.

„Zato i imam toliko vjere u tebe,“ rekla je.

Kad smo svi uzjahali, Lenobia nas je odvela do kliznih vrata na kotačićima koja su vodila do korala za vježbanje. Prethodno je Lenobia potajice izašla i otvorila vanjska vrata korala. Sada ništa više nije stajalo između nas i svijeta izuzev gomila leda, ulaznih vrata školskog kruga, hrpetine nazovigavranova, njihova tate i jedne potpuno sluđene bivše Nadsvećenice.

Kao što si možete i misliti, prilično me zabrinjavalo da bih mogla dobiti neukrotivi proljev od živaca. Na svu sreću, nisam imala dovoljno slobodnog vremena za svoje tijelo da naročito marim za to.

Lenobia je odgurnula vrata. Već je pogasila svjetla u ovom dijelu konjušnice, da ne stvaramo siluetu i onima vani budemo kao na pladnju. Zaškiljili smo u ledeni mrak s druge strane, zamišljajući oluju koja slijedi. „Dat ću vam samo nekoliko minuta da prizovete elemente,“ rekla je Lenobia. „Iznenadno pojačanje intenziteta oluje dat će znak Anastaziji da započne izvođenje čini zbunjivanja na suprotnoj strani kampusa, a ne zaboravite da se Dragon postavio na glavnom ulazu u školu. Sasjeći će nazovigavrana koji tamo stražari čim začuje približavanje kopita. Shaunee, kad budeš spremna, zapali staju. Kad ugledam požar, oslobodit ću ostale konje. Već znaju da trebaju krenuti u stampedo po školskom krugu i stvarati što veće pustošenje.“

Shaunee je kimnula.

„Jasno.“

„Zatim preusmjeri plamen na kopita ovih konja.“ Lenobia je zastala i ponovila: „Hoću reći, na potkove na njihovim kopitima. Ja ću reći Perzefoni kada da krene. Vi ostali samo nemojte pasti i slijedite je.“ S ljubavlju je potapšala moju crvenkastosmeđu kobilu. Zatim je pogledala u mene: „Sretan susret i sretan rastanak, i sretan ponovni susret, Nadsvećenice,“ rekla je. Stisnula je šaku preko srca i naklonila mi se.

„Blistavo blagoslovljena bila, Lenobia,“ rekla sam joj. Kad je brzim korakom krenula dalje, doviknula sam joj: „Lenobia, molim te, razmisli još jednom da ipak otiđeš odavde. Ako se ne riješimo Kalone, ti, Dragon i Anastazija morat ćete se skloniti pod zemlju u tunele ispod depoa, u opatiju, ili čak u podrum neke zgrade u centru. To vam je stvarno baš jedina mogućnost da budete na sigurnom.“

Lenobia je zastala i osvrnula se prema meni. Osmijeh joj je bio spokojan i mudar.

„Ali, Svećenice, uspjeh ćete.“ I žurno je otišla dalje.

„Pobogu, kako je tvrdoglava,“ rekla je Shaunee.

„Daj da mi njoj dokažemo da je u pravu,“ rekla sam. „Okej, jeste spremni?“

Prijatelji su mi kimnuli. Duboko sam udahnula i usredotočila se. Bili smo okrenuti na sjever, pa sam podbola Perzefonu desnim koljenom, da se usmjerimo na istok. Nije bilo vremena za kićene riječi ili poletnu glazbu, već samo za akciju. Brzo sam prizvala svaki element, osjećajući kako mi se živci smiruju dok su ispunjavali zrak i stvarali svjetlucačav krug koji nas je opasao. Kad je duh navro u meni, nisam se mogla suzdržati od glasnog smijeha. I dalje zvučeći razdragano, rekla sam:

„Damien, Erin, poslužite se svojim elementima!“

Osjetila sam kako Damien podiže ruke iza mene, i vidjela da Erin postupa jednako. Čula sam kako Damien šapće riječi zraku i moli da ledeni vjetar uzdigne i uskovitla, uskomeša i uneredi sve oko nas. Znala sam da Erin traži od vode nešto slično zapovijeda joj da pojača susnježicu i natopi njome svijet oko nas.

Napela sam se da im pomognema kanalizirati i kontrolirati elemente, kako bismo se (u teoriji) kretali unutar male ovojnice mira kroz inače orkanski kovitlac elemenata.

Oba su elementa smjesta odgovorila. Pogledali smo van i vidjeli kako je u noći pred nama buknuo oluja od koje je meteorološki radar vjerojatno pao na dupe.

„Okej,“ viknula sam kroz vjetar. „Red je na plamenu.“

Shaunee je podigla ruke, zbacila glavu i, kao da baca košarkašku loptu, bacila plamen koji joj je zasjao među dlanovima na praznu staju punu slame koju joj je Lenobia rekla da zapali. U staji je buknuo požar.

„Sada konjska kopita,“ kriknula sam.

Kimnula je glavom.

„Pomozi da je održavam.“

„Hoću, bez brige.“

Shaunee je uprla prst u kopita naših konja.

„Zažari im potkove!“ proderala se.

Perzefona je frknula. Pognula je glavu, a kad joj se piljevina stajskog dvorišta počela dimiti pod nogama, strignula je ušima prema svojim kopitima.

„Jao meni... Moramo odavde dok im potkove nisu sve spalile,“ rekao je Damien. Držao se za mene tako čvrsto da mi je bilo pomalo teško disati, ali nisam htjela reći ništa od čega bi se još svalio s konja.

Upravo sam pomislila da bismo možda stvarno mogli potpaliti piljevinu, kad sam iza nas začula golemu strku. Znala sam da je to sigurno Lenobia oslobodila konje da jurcaju po glavnom krugu kampusa, kao da su posve sluđeni od požara u staji. Perzefona je zbacila glavu i frknula. Osjetila

sam kako joj se mišići napinju, i imala tek toliko vremena da je čvrsto stisnem bedrima i doviknem otraga Damienu:

„Drž se, krećemo!“

A onda je kobila jurnula iz konjušnice u razjarenu noć.

Tri su konja, bok uz bok, galopom pretrčala koral i izbila kroz vrata koja im je Lenobia ostavila otvorena. Naglo su skrenuli ulijevo, obišli glavnu školsku zgradu sa stražnje strane i, prije nego što sam mislila da je to moguće, para je počela siktati, a magla se uzdizati u valovima oko nas, kad su zažarene potkove izbile na led koji je prekrivao asfaltiranu površinu parkirališta. Iza nas sam čula njištanje uspaničenih konja i užasne krikove nazovigavranova. Stisnula sam zube u nadi da Lenobijine kobile uspijevaju srediti cijelu hrpu tih pticolikih.

Perzefonina kopita oštro su odzvanjala po sleđenom prilazu prema cesti koja je vodila do škole.

„O, Božice! Gledaj!“ viknuo je Damien. Pokazao je prstom preko moga ramena naprijed i nalijevo, prema drvoredu oko prilaza. Tamo se Dragon borio s tri nazovigavrana. Oštrica mu je bila kovitlac srebra dok je ubadao i parirao i obrtao se. Kad smo im izbili na vidjelo, pticoliki su se pokušali usmjeriti na nas, ali Dragon je pojačao napad i smjesta probo jednog od njih, na što su se ostala dvojica sikćući opet okomila na njega.

„Idite!“ doviknuo nam je kad smo galopom prošli pokraj njega. „I pratili vas blagoslovi Nyx!“

Glavna su vrata bila otvorena, sigurno Dragonovom zaslugom. Projurili smo kroz njih, skrenuli nadesno i galopom se stuštili niz opustjelu, zaleđenu Ulicu Utica. Na semaforu za Dvadeset prvu ulicu, koji nije radio, okrenuli smo konje udesno, postavili ih nasred kolnika i pustili im uzde.

Gradsko središte Tulse pretvorilo se u ledenu utvaru samog sebe. Da nisam bila usredotočena i apsolutno sigurna da su nam konji čvrstim galopom prošli Dvadeset prvu ulicu, pomislila bih da smo se posve izgubili u nekom čudnom, postapokaliptičnom ledenom svijetu. Oko mene nije bilo ničega ni najmanje poznatog. Ni rasvjete. Ni automobila u pokretu. Ni ljudi. Svuda su vladale hladnoća i mrak i led. Prekrasna stara stabla gradskog centra okovalo je toliko leda da su se mnoga od njih doslovce raspukla popola. Strujni su vodovi popadali i svijeno ležali preko ulice poput lijenih zmija. Konji nisu marili za njih. Preskakivali su oborene grane i kabele, prosijecajući led vatrom usijanim potkovama i nenadano krešujući iskre na kolniku.

A onda sam, kroz buku topota kopita i siktanje plamena na ledu, začula užasno lepetanje krila i krik prvo jednog, a zatim i još jednog i još jednog nazovigavrana.

„Darius,“ kriknula sam. „Nazovigavranovi!“

Pogledao je iza nas i uvis i smrknuo kimnuo glavom. Zatim je izveo nešto što me sasvim prenerazilo. Iz jakne je izvadio crni pištolj. Nikad nisam vidjela da ijedan Erebov Sin nosi suvremeno oružje, i djelovalo mi je potpuno neprimjereno u njegovoj ruci. Rekao je nešto Afroditi, koja mu je bila priljubljena uz leda. Malo se odmaknula u stranu, dajući mu prostor da se okrene. Podigao je ruku, naciljao i ispalio tri hica. Zaglušno su odjeknuli u sleđenoj noći, ali ni upola tako jezovito kao ono što ih je popratilo vrisak ranjenog nazovigavrana i tup tresak njegova tijela koje se svalilo s neba.

„Eno!“ viknula je Shaunee, pokazujući naprijed i nadesno od nas. „Vidim plamenove!“

Ja isprva ništa nisam vidjela, a onda sam kroz šumarak ledom okovanih stabala uočila prvo jednu, a za njom i drugu i treću svijeću kako trepere plamenovima dobrodošlice. Jesmo li stigli? Je li to bila Benediktinska opatija? Vidljivost je bila grozna i sve je bilo tako zbunjujuće i mračno da nisam mogla procijeniti je li to opatija, ili tek jedna od onih kuća pretvorenih u ordinacije plastičnih kirurga kojih je ovaj dio ulice bio pun. *Usredotoči se! Ako je to mjesto moći, trebala bi moći to osjetiti.*

Duboko sam udahnula i nagonom posegnula onamo, i osjetila to to jedinstveno privlačenje što je potjecalo iz ujedinjene snage duha i zemlje.

„Stigli smo!“ viknula sam. „To je opatija!“

Trzajem smo okrenuli glave naših konja nadesno i sjurili se s kolnika, prešli jarak i popeli se nasipom načičkanim stablima. Konji su morali usporiti da zaobiđu porušene grane i oborene električne vodove koji su sada bili bez struje, a onda smo izbili iz šumarka na čistinu. Točno pred nama stajao je golem stari hrast. Niži dio krošnje bio mu je pun malih staklenih fenjera u kojima su veselo plamsale svijeće. Dalje iza stabla nalazila se nadstrešnica za automobile, iza koje sam jedva razabirala masivnu siluetu ciglene zgrade Benediktinske opatije, ili bar uspijevala opaziti njezine prozore, jer na svakom od njih gorjela je svijeća.

„Okej, možete sada otpustiti elemente i pustiti da se sve smiri.“

Blizanke i Damien šapnuli su nešto svojim elementima, i mahnitost oluje počela se stišavati u hladnu, oblačnu noć.

„Stoj!“ doviknula sam, i naše poslušne, odane kobile proklizujući su se zaustavile tik ispred zadivljujuće prilike odjevene u tamnu halju, s koprenom na glavi.

„Dobro došla, dijete. Čula sam da stižeš,“ rekla je, smješkajući mi se sa zemlje.

Spuznula sam s Perzefoninih leda i bacila joj se u zagrljaj.

„Sestro Marija Anđela! Tako mi je drago što vas vidim!“

„Kao što je i meni drago da vidim tebe,“ rekla je. „Ali, dijete, možda bi bilo bolje da odgodimo pozdrave dok se ne riješimo mračnih stvorenja kojima vrvi šuma iza tebe.“

Okrenula sam se na peti taman na vrijeme da vidim kako deseci nazovigavranova slijeću u krošnje. Izuzev šumova njihovih krila, među njima je vladao potpun tajac, a crvene su im se oči žarile kao u pozornih demona.

„Ma, kvragu!“ rekla sam.

Trideset treće poglavlje

„Pazi na rječnik,“ spokojno je rekla sestra Marija Anđela.

Darius je već sjahao i sad je pomagao Afroditi i Blizankama da siđu s konja. Damien nije čekao da mu se pomogne, već je sjahao gotovo jednako brzo kao i ja, te sada stajao pokraj mene.

„Svećenice,“ obratio se Darius sestri Mariji Anđeli, „postoji li mogućnost da držite, kojim slučajem, vatreno oružje u opatiji, je li?“

Smijeh joj je zvučao posve neprimjereno ovome mjestu, no i posve utješno.

„O, Ratnice, naravno da ne.“

„Nema nas dovoljno da im se odupremo, ali imamo krug,“ rekao je Darius dok je pogledom proučavao krošnje pune pticolikih. „Ako ostanete unutar njega, bit ćete sigurni.“

Darius je, jasno, imao pravo. Krug nam je bio netaknut. Premda čudno izobličena, srebrna nit koja nas je opasavala još uvijek je sjala među nama.

„Otrčat ću natrag do Kuće Noći po pomoć,“ rekao je Darius.

U glasu mu se čula ojađenost. Kakvu bi to pomoć mogao dovesti? Nisam vidjela nijednog njegova subrata ratnika otkako smo ušli u školski krug. Darius je bio majstor s mačem, ali čak ni on ne bi bio ravan svim ovim nazovigavranovima. Šumarak uz opatiju na strani Dvadeset prve ulice bio je prepun tamnih prilika. Mnoge su grane već stenjale pod teretom leda, a dodatna težina nazovigavranova bila je veća nego što su mnoge od njih mogle podnijeti. Krckanje i pucketanje grana bilo je užasno poput njihovih podrugljivih ptičjih krikova.

„Hej, narode, čujem da vam treba pomoć.“

U životu nisam bila tako sretna što čujem nečiji glas kao u tom trenutku, kad sam začula oklahomsko otezanje Stevie Rae. Čvrsto sam je zagrlila, od silne radosti što je vidim zdravu i čitavu, ne hajući za sve ono što mi je zatajila. Odahnula sam i zatim ugledala kako crveni početnici izlaze iz tame iza nje.

„E, jesu odvratni!“ rekla je Kramisha, zgađeno gledajući u nazovigavranove.

„Idemo ih razvalit,“ rekao je Johnny B., djelujući skroz testosteronski i mišićavo.

„Odvratni su, dakako, ali ne poduzimaju ništa, osim što nas promatraju,“ rekao je još jedan poznati glas.

„Erik!“ kriknula sam. Stevie Rae me pustila s osmijehom, a Erik me privukao u svoj snažni zagrljaj.

Nešto je sijevnulo s moje desne strane: to se Jack bacio na Damiena. Pogledala sam u Erika i, čak i usred ove naše nevolje, poželjela da između nas dvoje sve može biti jednostavno i lako. U tom sam trenu zaista htjela da imam samo Erika, a ne i Erika i Starka i Kalonu i Heatha...

„Heath?“ upitala sam ga, odmičući mu se iz zagrljaja.

Erik je uzdahnuo i mahnuo bradom prema zgradi opatije.

„Tamo je unutra. Dobro je.“

Osmjehnula sam se pomalo stidljivo, ne znajući što da kažem.

„Zoey, Kalona samo što nije stigao. Nazovigavranovi su nas prestali napadati jedino zato što više ne bježimo. Samo paze na nas dok on ne dođe. Ne zaboravi što moraš učiniti,“ prodro je Dariusov glas kroz novostvorenu nelagodu između Erika i mene.

Kimnula sam i obratila se sestri Mariji Anđeli.

„Kalona stiže za nama. Sjećate se da sam vam kazala da je besmrtn?“

„Pali anđeo,“ rekla je, kimajući glavom.

„A sjećate se i što sam rekla o našoj Nadsvećenici? Pa, sad više nema sumnje da se pokvarila, i sigurna sam da će doći s njim. Oboje su jednako opasni.“

„Shvaćam.“

„Dakle, njega se ne može ubiti, ali ipak mislim da znam kako bi ga se moglo otjerati odavde, a nadam se da će s njim otići i Neferet. Ali trebat će mi vaša pomoć.“

„Sve što imam tvoje je,“ rekla je sestra Marija Anđela.

„Dobro. Trebate mi vi,“ kazala sam joj, a onda se okrenula prema Stevie Rae. „Kao i ti.“

Afrodita je stala pokraj mene.

„Kao i ja,“ rekla je.

„I treba mi baka. Znam da će joj biti teško, ali treba mi tu, ili barem u centru te moći koju osjećam oko nas.“

„Kramisha, dijete, bi li otišla po baku naše Zoey?“

„Svakako, časna,“ rekla je Kramisha i brzo otišla.

„Marijina špilja sjedište je naše moći.“ Sestra Marija Anđela pokazala je prstom iza mene, malo u stranu od mjesta gdje smo stajali prema mjestu između nas, u najsjeverozapadnijem kutu uredno pošišanog travnjaka, i šumarka prepunog čudovišta.

Okrenula sam se da vidim što to pokazuje i zgranula se od iznenađenja, pitajući se kako to dosad nisam uspjela primijetiti. Radilo se o najvećem svetištu koje sam u životu vidjela. Bilo je sagrađeno od gromada oklahomskog pješčenjaka. Svaki je kamen bio pažljivo izabran tako da tijesno prijanja jedan uz drugi. Imalo je oblik zdjele, što me podsjećalo na

slike znamenitih kazališta na otvorenom. Pod njegovom se zaštitom smjestila klupa, uz nekoliko prirodnih izboja stijene koji su se na raznim mjestima protezali uz zaobljenu unutrašnjost a svaku su dostupnu površinu prekrivale svijeće, tako da je cijelo svetište bilo pocakljeno svjetlošću svijeća i ledom. Dok sam išla onamo, uočila sam njegov elegantno nadsvođeni vrh, protegnut na više od metar iznad moje glave, i oštro udahnula. Tamo, smješten pri vrhu građevine, stajao je najljepši Marijin kip koji sam ikada vidjela. Lice joj je bilo spokojno u molitvi, gotovo nasmiješeno dok je gledala uvis. Pod nogama joj se isprepletao bokor prekrasnih ruža, koje kao da su joj podarile život. Pomnije sam pogledala Marijino lice i osjetila kako mi je srce pri jednom otkucaju kratko poskočilo. Prepoznala sam ovu Mariju. Kako i ne bih? Prije svega nekoliko dana ukazala mi se u liku moje Božice.

„Osjećam moć ovog mjesta,“ rekla je Afrodita.

„Opa, onaj kip Marije je jako, jako lijep,“ rekao je Jack. On i Damien držali su se za ruke i gledali uvis.

„Skužite pločnik savršen je,“ rekla je Stevie Rae.

Pogledala sam poda se. Pločnik koji je vodio od mjesta gdje smo ostavili konje promijenio se kad je stigao pred samo svetište. Tu se podosta proširio i oblikovao krug. Široko sam se osmjehnula Stevie Rae.

„Da je savršen, savršen je.“

„Što bi htjela da učinimo, Zoey?“ upitala me sestra Marija Anđela, ali prije nego što sam joj stigla odgovoriti, rika motora odvušla je svima pažnju natrag prema potezu drveća prepunom ljudiptica i cesti iza njega.

Sa sve jačim strahom gledala sam kako veliki crni Hummer, upravo onaj koji me vratio u školu, silazi s ceste. Dodavajući gas, vozilo se zanijelo niz jarak, pa popelo po suprotnoj strani i s gromkim režanjem prošlo kroz šumarak, na što su nazovigavranovi počeli lepetati krilima i graktati od mahnitog odobravanja.

„Sestro, samo ostanite uz mene,“ rekla sam. „Afrodita, Stevie Rae, hoću da i vi budete uz mene.“

„Tu smo,“ rekla je Afrodita kad su se Erik i Darius maknuli s puta i zauzeli položaje oko mene.

„Treba mi baka,“ rekla sam.

„Stiže. Ne boj se,“ rekla je sestra Marija Anđela.

Hummer je napokon usporio i zaustavio se, tako blizu konjima da su oni počeli frktati na njega i uzmicati sve dok se nisu našli pod nadstrešnicom za automobile. Vrata vozila otvorila su se, i Kalona i Neferet izašli su zajedno iz njega. Ona je cijela bila u crnom u svilenjoj haljini dugoj do poda, s dekolteom koji je otkrivao krilati privjesak od oniksa smješten u

njen dekolte. Oko nje je pulsirala tamna aura od koje joj se gusta kosa uzdizala i nadimala oko ramena.

„Majke ti,“ prošaptala je Afrodita.

„Aha, znam,“ rekla sam smrknuto.

Kalona je koračao njoj uz bok. Na sebi je imao crne hlače i ništa više. Kad se odmaknuo od Hummera uz Neferet, krila su mu se zašušurila i malo rastvorila, otkrivajući tek tračak svoje velebnosti.

„O, blažena Marijo!“ zgranuto je rekla sestra Marija Anđela pokraj mene.

„Ne gledajte ga u oči!“ prišapnula sam joj. „Zna hipnotički djelovati na druge. Ne dajte mu da vas općini.“

Oklijevala je, proučavajući krilatoga pogledom, a onda rekla:

„Mene ne privlači, ali osjećam istinsko žaljenje za njega. Uistinu, pao je.“

„Koliko staro on vama izgleda?“ Nisam si mogla pomoći da je to ne upitam.

„Prastaro. Starije od svijeta.“

Nisam joj stigla reći da on meni izgleda kao da mu je otprilike osamnaest godina, jer upravo je tada vozač izašao iz Hummera i pridružio se Kaloni i Neferet. Taj vozač je bio Stark. Pogled mu je smjesta pronašao moj i on mi je uputio blag, jedva uočljiv naklon.

Začula sam nagli, iznenađeni udisaj Stevie Rae i meškoljenje među crvenim početnicima iza nas.

„To je onaj učenik koji me nastrijelio, šta ne?“ rekla je.

„Da,“ rekla sam.

„On se Promijenio,“ rekla je Stevie Rae. „On je crveni vampir.“

„On je povrh toga i jebeno govno,“ promrsila je Afrodita, pa brže bolje dodala: „Ispričavam se, časna.“

„Ne vjeruj mu, Zoey,“ začuo se Dariusov glas ravno iza mene. „Vidiš kome je prisegnuo na odanost.“

„Darius,“ rekla sam strogo, ne okrenuvši se prema njemu. „Moraš imati povjerenja u mene, a to znači i u moju prosudbu.“

„Kojiput ti prosudba zna bit loša,“ rekla je Erin.

„Ne i kad slušam Nyx,“ rekla sam.

„A sada je slušaš?“ rekla je Shaunee.

Zurila sam u Starka, nastojeći razabrati bilo kakav tračak mraka oko njega. Nije bilo ničega samo Stark i njegov smireni pogled u moje oči.

„Apsolutno slušam Nyx. A sad, stanite ukrug oko nas.“

Blizanke i Damien smjesta su izašli iz skupine iza mene. Damien je otišao do istočnog ruba betonskog kruga. Nisam je vidjela, ali osjetila sam da Shaunee zauzima mjesto iza mene, dok se Erin smjestila s naše lijeve strane. Na trenutak sam se zabrinula da ću se morati odmaknuti od

Afrodite, Stevie Rae i sestre Marije Anđele kako bih zauzela mjesto zemlje, ali onda sam shvatila da se Marijina špilja očito nalazi na sjeveru, te da prekrasna srebrna nit koja nam opasuje krug sada uključuje i njeno svetište.

„Nećeš moći do vijeka održavati taj krug,“ rekao je Kalona, polagano prilazeći našoj maloj grupi. „Ja te s druge strane mogu neumorno progoniti zasve vijeka vjekova.“

„Početnici moji,“ rekla je Neferet, hodajući pokraj Kalone i djelujući, izuzev mraka koji je pulsirao oko nje, prekrasno i spokojno i uvelike poput prave Nadsvećenice. „Dopustili ste da vas Zoey svojom zabludjelom potrebom za stjecanjem moći dovede u pogibeljnu situaciju, ali za vas još nije prekasno. Morate se jednostavno odreći nje i zatvoriti krug, i vaša će vas Nadsvećenica ponovno priviti uz svoje grudi.“

„Da časna nije s nama, rekla bih ti šta da si priviješ uz te gadne grudi,“ rekla je Afrodita.

„Nije Zoey ta koja je okrenula leđa Nyx,“ rekla je Erin.

„Da, svi mi znamo da si to ti. Samo što je Zoey bila prva koja je to shvatila,“ rekla je Shaunee.

„Vidite li kako je svojim zlim riječima okaljala vašu moć rasuđivanja?“ Neferet je zvučala žalosno i vrlo razložno.

„A što je okaljalo moju moć rasuđivanja?“ oglasila se sestra Marija Anđela pokraj mene. „Jedva da poznajem ovo dijete. Svojim me riječima nije mogla okaljati, niti me mogla natjerati da izmislim taj mrak kojim osjećam kako zračiš.“

Smirena vanjština Neferet nato je pukla, i ona se podrugnula časnoj sestri.

„Ljudska ženo, kako si ti glupa! Pa jasno da osjećaš mrak iz mene moja Božica je utjelovljenje Noći!“

Spokoj sestre Marije Anđele nije bio puka vanjština, tako da se njeno držanje nije promijenilo. Jednostavno je rekla:

„Ne, upoznata sam s Nyx, i premda je ona utjelovljenje Noći, ona s mrakom ne šuruje. Budi iskrena, Svećenice, i priznaj da si se odrekla svoje Božice zbog onog stvorenja.“ Časna je sestra zamahnula prema Kaloni, stvarajući elegantno nadimanje tamnih pregiba svoje odore.

„Nephiliume, prepoznajem te. U ime naše Gospe izgovaram riječi koje su ti već poznate: valja ti otići s ovog mjesta i vratiti se u predio iz kojega si pao. Pokaj se, i možda ti ipak bude dopušteno da u raj u vječnost upoznaš.“

„Ne obraćaj mu se, ženo!“ graknula je Neferet, potpuno napuštajući svako izigravanje spokoja. „On je bog koji je sišao na zemlju. Trebala bi mu ničice pasti pod noge!“

Kalonin je smijeh bio užasan, i natjerao je nazovigavranove da počnu siktati dok su se nespokojno vrpeljili svuda oko nas.

„Moje dame, nemojte vojevati oko mene. Ta ja sam bog! Dovoljno sam velik da svaka od vas može dobiti svoj dio mene.“ Kazao je to u odgovor na riječi Neferet i sestre Marije Anđele, ali njegove su jantarne oči netremice gledale ravno u mene.

„Ja nikada neću biti s tobom,“ kazala sam mu, zanemarujući sve oko nas.

„Moj će izbor zauvijek biti moja Božica, a ti si suprotnost svemu što ona predstavlja.“

„Nemoj si uobražavati da...“ započela je Neferet, ali Kalona je podigao jednu ruku i ušutkao je.

„Aya, pogrešno si me procijenila. Pogledaj duboko u sebe i pronađi onu djevu stvorenu da me voli.“

Nešto pokraj mene uskomešalo je okupljene i osjetila sam mali trzaj koji mi je dao do znanja da nam je netko prošao kroz krug, što se moglo dogoditi jedino ako je sama Božica dopustila dotičnoj osobi da prođe. Dobila sam potrebu da se okrenem i vidim tko nam se to pridružio, ali nisam mogla otrgnuti oči od Kalonina hipnotičnog pogleda.

Zatim se njena ruka našla u mojoj i ljubav je prekinula Kalonine čini. S radosnim sam pokličem spustila pogled i ugledala baku kako sjedi u kolicima koja je Heath dogurao do mene. Izgledala je kao da je prošla kroz rat. Ruka joj je bila u gipsu, a glava umotana u zavoj. Lice joj je još bilo natečeno i sivkasto od modrica, ali smiješak je bio isti onaj njen, kao i mili zvuk njena glasa.

„Jesam li ja to čula da ti trebam, moja *u-we-tsi-a-ge-ya*?“

Stisnula sam joj ruku.

„Bako, ti ćeš mi uvijek trebati!“

Osvrnula sam se prema Heathu, koji mi se osmjehnuo.

„Razvali ga i otjeraj ga odavde, Zo,“ rekao je, a onda se odmaknuo i priključio Eriku i Dariusu.

Baka se, za to vrijeme, nekako uspjela podići na noge. Polako je prešla dva koraka, pogledom prelazeći po šumarku i roju nazovigavranova u njemu.

„O, sinovi majki mojih majki!“ kriknula je, a glas joj je pronio melodiozan takt plemenskog bubnja kroz noć. „Pa u što ste to dopustili da vas on pretvori? Zar ne osjećate u sebi krv vlastitih majki? Zar ne shvaćate kako se njihova srca slamaju zbog vas?“

Zaprepašteno sam gledala kako nekoliko nazovigavranova odmiče glave, kao da se nisu u stanju suočiti s mojom bakom. U očima nekoliko drugih

počeo je jenjavati crveni sjaj, i prepoznala sam žalost i zbunjenost u njihovim ljudskim dubinama.

„Ti šuti, Ani Yunwiya!“ grmnuo je Kalonin glas oko nas.

Znala sam da je baka prepoznala davnašnje ime naroda Cherokee. Polako se okrenula i obratila krilatome biću.

„Vidim te, Drevniče. Zar nikad nećeš naučiti? Moraju li se žene još jedanput okupiti da te poraze?“

„Ovaj put neće, Ghigua. Otkrit ćeš da me ovaj put nije tako lako dovesti u zamku.“

„Možda ćemo ovaj put jednostavno pričekati da samoga sebe dovedeš u stupicu. Mi smo vrlo strpljiv narod, a ti si to već jedanput učinio,“ rekla je baka.

„Ali ova Aya je drugačija,“ rekao je Kalona. „Njena me duša zaziva dok ona spava. Neće proći dugo, a početak će me zazivati i njeno tijelo na javi, a onda ću je zaposjesti.“

„Nećeš,“ čvrsto sam rekla. „Sama pomisao da me možeš zaposjesti, kao da sam materijalni posjed, tvoja je prva greška. Doista privlačiš moju dušu,“ napokon sam priznala naglas, i otkrila iznenađujuću snagu u svojoj iskrenosti. „Ali, kao što kažeš, ja sam drugačija Aya. Ja imam slobodnu volju, i volja mi je ne prepustiti se mraku. Zato, evo kako stoje stvari: odlazi, smjesta. Povedi sa sobom Neferet i nazovigavranove i otidite nekamo daleko odavde, gdje možete živjeti u miru i više nikom ne nanositi zlo.“

„Ili?“ upitao me, djelujući kao da su mu moje riječi smiješne.

„Ili ću te, kako je to sročio moj ljudski priležnik, razvaliti i otjerati odavde,“ čvrsto sam rekla.

Njegov blago podsmješljiv izraz proširio se u očaravajući osmijeh.

„Aya, držim da neću otići odavde. Otkrio sam da mi se Tulsa naročito sviđa.“

„Samo upamti da si sam za ovo kriv,“ rekla sam mu. Zatim sam se obratila ženama oko sebe.

„U pjesmi piše: *spojeni ne osvajaju, već nadvladavaju*. Ja sam Noć. Ja sam vas dovela do sestre Marije Anđele ona je Duh. Ispružila sam lijevu ruku, a sestra Marija Anđela čvrsto ju je primila. Stevie Rae, ti si Krv. Afrodita, ti si Ljudskost.“

Stevie Rae je prišla sestri Mariji Anđeli, te primila časnu za drugu ruku, a onda pogledala prema Afroditi, koja je kimnula glavom i uhvatila ruku koju joj je pružila.

„Što to one rade?“ Neferet je to izgovorila iz veće blizine nego prije. Podigla sam glavu i opazila da brzim koracima ide prema nama.

„Aya! Kakva li je ovo glupost?“ U Kaloninu se glasu više nije čuo podsmijeh, i on je također krenuo prema našem krugu.

„A Zemlja upotpunjuje.“ Pružila sam ruku baki.

„Ne daj da im se Ghigua pridruži!“ kriknuo je Kalona.

„Stark! Ubij je!“ zapovjedila je Neferet.

„Ne Ayu!“ viknuo je Kalona. „Ubij staricu Ghiguu.“

Zadržala sam dah i pogledala Starka ravno u oči kad mu je Neferet rekla:

„Ubij Zoey. I da ovaj put nisi pogriješio. Naciljaj joj u srce!“ Kad je to rekla, mrak je izmigoljio iz sjena oko nje. Gledala sam kako se proteže prema Starku, obavija mu se oko gležnjeva i počinje palucati uz njegovo tijelo. Jasno sam vidjela kakvo se previranje pritom zbivalo u Starku. Mračna moć Neferet i dalje je mogla utjecati na njega. Utroba mi se stisnula. Hoće li Ratnički zavjet koji mi je dao biti dovoljan da nadvlada tu moć? Htjela sam imati povjerenja u njega odlučila sam imati povjerenja u njega. Je li to bila glupa greška?

„Ne!“ zaurlao je Kalona. „Nemoj nju ubiti!“

„Ne mislim te dijeliti!“ kriknula je Neferet. Kosa joj je mahnito fijukala oko tijela, i dok sam je gledala, činilo mi se da postaje sve viša. Imala sam pravo kad sam povjerovala da ona više nije ono što je nekada bila, ni tijelom, a ni dušom. Naglo se okrenula od Kalone prema Starku. „Onom moći kojom sam te probudila zapovijedam ti da pogodiš cilj. Nastrijeli Zoey ravno posred srca!“

Netremice sam gledala u Starka, nastojeći u njemu stvoriti volju da izabere dobro da nastavi izabirati dobro i da okrene leđa ljigavome mraku Neferet. I zato sam zapazila točan trenutak u kojem je shvatio kojim putem može izaći. Kao da se on i ja opet nalazimo u onoj sobici pokraj poljskog doma, začula sam sebe kako mu govorim:

Ti imaš moje srce... I riječi kojima mi je odgovorio: Onda bi najbolje bilo da se oboje dobro čuvamo. Teško je kad se mora živjeti bez srca...

„To je ono što moja strijela neće promašiti.“ Stark mi se obratio preko ledene udaljenosti kao da tu nema nikoga osim nas dvoje. „Onaj dio srca moje gospe koji mi je kao moje vlastito.“ Sjenke koje su mu dotad obavijale tijelo smjesta su se isprale s njega kad je donio odluku.

A ja sam s naletom panike shvatila što namjerava učiniti.

Naciljao je luk ravno u mene, napeo tetivu i ispali.

Kad je strijela poletjela, kriknula sam:

„Zraku, vatro, vodo, zemljo, duše! Čujte me! Ne dajte toj strijeli ni da ga takne!“ Rukama sam izbacila svoju snagu prema Starku, kanalizirajući svih pet elemenata. Strijela je neobično zatitrala, i odjednom nije više letjela prema meni, nego hitala natrag, prema Starkovu srcu. Stigla mu je

na svega pedelj-dva od prsa kad su je elementi razorili, raspršivši je takvom silinom da je Stark odletio nauznak i ostao ležati na zemlji, oboren, ali ne i proboden.

„Kujice jedna bijedna!“ graknula je Neferet. „Nećeš ti tu pobijediti!“

Prečula sam je i ispružila ruku prema baki.

„A Zemlja upotpunjuje,“ ponovila sam.

Primila je moju ruku pa smo se zajednički suočile s naletom Kalone i Neferet.

„Ne proklinjimo ih.“ Glas sestre Marije Anđele bio je tako sladak da je djelovao kao da nije s ovog svijeta. „On i predobro poznaje mrak i bijes i kletve.“

„Blagoslovimo ih,“ rekla je Stevie Rae.

„Pa da, ljudi koji su puni mržnje ne znaju što bi s ljubavlju,“ rekla je Afrodita, načas me pogledala u oči i osmjehnula se.

„Blagoslovi ga, bako. Mi ćemo ti se pridružiti,“ rekla sam.

Tada je zvonko odjeknuo snažni glas moje bake, pojačan snagom duha i krvi, noći i zemlje, spojenih u jedno kroz ljudskost ljubavi.

„Kalona, *u-do* moj,“ oslovila ga je riječju Cherokeeja za brata. „Ovim te blagoslivljam.“ Baka je počela recitirati pradavni blagoslov Cherokeeja, meni tako dobro poznat da su mi te riječi bile poput povratka domu.

„Neka topli vjetrovi nebeski blago puhnu u tvoj dom...“

Nas petero je ponovilo:

„Neka topli vjetrovi nebeski blago puhnu u tvoj dom...“

Baka je nastavila:

„I neka Veliki Duh blagoslovi sve koji u njega uđu...“

Kad smo ovaj put ponovili blagoslov, Damien i Blizanke izrecitali su ga s nama.

Bakin je glas ostao snažan i smiren:

„Neka tvoje mokasine u mnogim snjegovima ostave sretne tragove...“

Kad smo podigli glasove da ponovimo bakine riječi, pridružili su nam se svi koji su stajali unutar kruga. Blagoslov je odjeknuo čak i iza nas, i znala sam da su to časne sestre benediktinke izašle iz svojeg pribježišta kako bi svoju molitvu pridodale našoj.

Dok je baka izgovarala posljednji stih pjesme, glas joj je odisao takvom ljubavlju i toplinom i posvemašnjom radošću da su mi suze navrle na oči.

„I neka ti duga uvijek rame dodiruje...“

Zatim sam kroz zvuk naših glasova ujedinjenih u blagoslovu začula Kalonin napaćeni krik. Doteturio je i zastao na samo nekoliko koraka od mene. Neferet mu je stajala uz bok, a lijepo joj je lice bilo izobličeno od mržnje. Ispružio je jednu ruku prema meni.

„Zašto, Aya?“ rekao je.

Pogledala sam ga duboko u te nevjerojatne jantarne oči i prognala ga istinom.

„Zato što izabirem ljubav.“

Zasljepljujuća svjetlost, sačinjena od svjetleće srebrne niti koja nam je opasivala krug, fjučnula je od mene i Obavila se oko Kalone i Neferet. Promatrala sam kako se oblikuje u omču i počinje stezati. Znala sam da se ta srebrna nit ne sastoji samo od elemenata, već i da joj dodatnu snagu pružaju Noć i Duh, Krv i Ljudskost, i da čvrsto počiva u Zemlji.

S grozomornim krikom Kalona je zateturao unatraske. Neferet se pridržavala za njega. Mrak koji je pulsirao iz nje trzao se i koprcio dok je ona vriskala u agoniji. Premda me ni na trenutak nije prestao gledati u oči, rukama je objmio Neferet, raširio moćna krila boje noći i vinuo se u nebo. Načas se zadržao u mjestu, zamasa se odupirući sila teži, a srebrna se nit pritom samo sve više rastezala, dobivajući sve jači zamah, prije nego što se odapela prema njima poput biča, odnoseći krilatog muškarca i palu Nadsvećenicu sve više i više, sve dok nisu iščezli u oblacima, popraćeni kricima nazovigavranova koji su išli za njima.

Tog trenutka kad mi je on nestao s vidika osjetila sam kako mi se poznato peckanje širi prsima, i znala sam da ću, kad idući put pogledam sebe u ogledalu, vidjeti još jedan Biljeg naklonosti moje Božice, premda će ovaj biti pomiješan s ožiljcima i dubokom, nenasnom boli u srcu.

EPILOG

Imala sam dojam da dugo nakon toga nitko ništa nije rekao. Zatim sam, automatski se krećući, zahvalila elementima i zatvorila naš krug. Otupjelim sam pokretima pomogla baki da sjedne natrag u kolica. Sestra Marija Anđela počela se majčinski brinuti za sve, uzrujavajući se oko toga koliko smo svi sad već zacijelo mokri i promrzli i umorni, i tjerajući nas sve zajedno prema opatiji, obećavajući nam da nas tamo čeka vruća čokolada i suha odjeća.

„Konji,“ rekla sam.

„Već su zbrinuti.“ Sestra Marija Anđela kimnula je prema dvije časne sestre koje sam pri volonterskom radu u Street Catsu upoznala kao sestru Bjanku i sestru Fatimu. Njih dvije vodile su naša tri konja prema maloj pomoćnoj zgradi u kojoj se sada nalazio staklenik, ali imala je teške kamene temelje od kojih je izgledala kao da je možda svojedobno bila konjušnica.

Kimnula sam, osjećajući se potpuno smoždeno, i pozvala Dariusu. Zatim sam otišla, dok su me on, Erik i Heath pratili u stopu, do Starkova nepomičnog tijela.

Strovalio se na zemlju pokraj Hummera, gdje su ga farovi velikog vozila jasno obasjavali. Majica mu je izgorjela na prsima, a preko srca mu je ostao krvavi žig od slomljene strijele. Rana je izgledala užasno. Ne samo da je bila otvorena i krvarila, nego su mu se stvorili i podljevi, kao da se usijani žarač zabio u njega. Pripremila sam se na najgore. Već sam ga jedanput vidjela kako umire, bila bih u stanju posvjedočiti i njegovoj drugoj smrti.

Duboko sam udahnula, kleknula pokraj njega i primila ga za ruku.

Imala sam pravo. Nije disao. Ali čim sam ga dotaknula, iz njega se oteo dubok hropac, a onda je zakašljao i progledao, lica iskrivljena u bolnu grimasu.

„Hej,“ nježno sam mu rekla, smiješeći se kroz suze i zahvaljujući u sebi Nyx na ovome čudu. „Je li ti zaista dobro?“

Pogledao je sebi u prsa.

„Čudno me peče, ali ako se izuzme to što se osjećam kao da me pregazilo svih pet elemenata, mislim da sam u redu.“

„Prepao si me,“ rekla sam mu.

„Prepao sam sebe,“ rekao mi je.

„Ratniče, kad se zavjetuješ na službu jednoj Nadsvećenici, nije cilj zastrašiti je na smrt, već zaštititi svoju gospu od smrti,“ rekao je Darius, pružajući Starku ruku da se primi.

Stark ju je prihvatio i uspravio se, polako i bolno.

„Pa,“ rekao je s onim frajerskim osmijehom koji sam tako voljela, „služenje ovoj gospi moglo bi biti povod za pisanje knjige pune novih pravila.“

„Nama to kažeš?“ rekao je Erik.

„Ma da, nije to nešto što nam već nije poznato,“ rekao je Heath.

„Ma, kvragu,“ rekla sam, odmahujući glavom na sve svoje dečke.

„Zoeybird! Pogledaj uvis!“ doviknula mi je baka. Podigla sam glavu i duboko udahнула u čudu.

Oblaci su se u potpunosti raspršili, ostavljajući za sobom vedro nebo na kojem se ukazao blistav polumjesec. Tako je jarko sjao da je zatomio u meni svu zaostalu zbunjenost i tugu koje mi je Kalona usadio u srce.

Pridružila mi se sestra Marija Anđela. I ona je gledala uvis, ali njeno je lice bilo okrenuto prema kipu Marije, koju je mjesečina obasjavala jednom jedinom, prekrasnom zrakom svjetlosti.

„Nije još gotovo ni s njim ni s njom,“ znaš, kazala je tiho, da je samo ja mogu čuti.

„Znam,“ rekla sam. „Ali ma što da se dogodi, moja će Božica biti uz mene.“

„Kao i tvoji prijatelji,“ dijete. „Kao i tvoji prijatelji.“

K R A J

pete knjige